

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
January 2020

“ મીઠા બાળકો - પતિત થી પાવન બનાવવા વાળા બાપની સાથે તમારો ખુબ - ખુબ પ્રેમ હોવો જોઈએ , સવારે - સવારે ઉઠીને પહેલાં - પહેલાં કહો શિવબાબા ગુડમોર્નિંગ ”

પ્રશ્ન :- એક્યુરેટ યાદનાં માટે કઈ ધારણાઓ જોઈએ? એક્યુરેટ યાદ વાળાની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- એક્યુરેટ યાદનાં માટે ધૈર્યતા, ગંભીરતા અને સમજ જોઈએ. આ ધારણા નાં આધાર થી જે યાદ કરે છે તેમની યાદ, યાદ થી મળે છે અને બાપની કરંટ (શક્તિ) આવવા લાગે છે. આ કરંટ થી આયુ વધશે, સ્વસ્થ બનતાં જશો. દિલ એકદમ ઠરી જશે (શીતળ થઈ જશે), આત્મા સતોપ્રધાન બનતી જશે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ કહે છે મીઠા બાળકો તતત્ત્વમ અર્થાત્ આપ આત્માઓ પણ શાંત સ્વરૂપ છો. આપ સર્વ આત્માઓનો સ્વધર્મ છે જ શાંતિ. શાંતિધામ થી પછી અહીંયાં આવીને ટોકી બનો છો. આ કર્મેન્દ્રિયો તમને મળે છે પાર્ટ ભજવવાં માટે. આત્મા નાની-મોટી નથી થતી. શરીર નાનું-મોટું થાય છે. બાપ કહે છે હું તો શરીરધારી નથી. મારે બાળકોથી સમ્મુખ મળવા આવવાનું હોય છે. સમજો જેમ બાપ છે, તેમનાં થી બાળકો પેદા થાય છે, તો તે બાળક એવું નહીં કહે કે હું પરમધામ થી જન્મ લઈ માત-પિતાથી મળવા આવ્યો છું. ભલે કોઈ નવી આત્મા આવે છે કોઈનાં પણ શરીરમાં, અથવા કોઈ જૂની આત્મા કોઈનાં શરીરમાં પ્રવેશ કરે છે તો એવું નહીં કહેશે કે માત-પિતાથી મળવા આવ્યો છું. એમને આપોઆપ માતા-પિતા મળી જાય છે. અહીંયાં આ છે નવી વાત. બાપ કહે છે હું પરમધામ થી આવીને આપ બાળકોનાં સમ્મુખ થયો છું. બાળકોને ફરીથી નોલેજ આપું છું કારણકે હું નોલેજકુલ, જ્ઞાન નો સાગર.. હું આવું છું આપ બાળકોને ભણાવવાં, રાજયોગ શીખવાડવા. રાજયોગ શીખવાડવા વાળા ભગવાન જ છે. કૃષ્ણની આત્માને આ ઈશ્વરીય પાર્ટ નથી. દરેકનો પાર્ટ પોતાનો. ઈશ્વરનો પાર્ટ પોતાનો છે. તો બાપ સમજાવે છે મીઠા બાળકો સ્વયંને આત્મા સમજો. એવું પોતાને સમજવું કેટલું મીઠું લાગે છે. આપણે શું હતાં! હવે શું બની રહ્યા છીએ!

આ ડ્રામા કેવો વન્ડરફુલ બનેલો છે આ પણ તમે હમણાં સમજાવો છો. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે આટલું ફક્ત યાદ રહે તો પણ પાકું થઈ જાય છે કે આપણે સતયુગ માં જવાનાં છીએ. હમણાં સંગમ પર છીએ પછી જવાનું છે પોતાનાં ઘરે એટલે પાવન તો જરૂર બનવાનું છે. અંદરમાં બહુજ ખુશી હોવી જોઈએ. ઓહો! બેહદનાં બાપ કહે છે મીઠા-મીઠા બાળકો મને યાદ કરો તો તમે સતોપ્રધાન બનશો. વિશ્વનાં માલિક બનશો. બાપ કેટલું બાળકોને પ્રેમ કરે છે. એવું નથી કે ફક્ત શિક્ષકનાં રૂપમાં ભણાવીને પછી ઘરે ચાલ્યા જાય છે. આ તો બાપ પણ શિક્ષક પણ છે. તમને ભણાવે પણ છે. યાદની યાત્રા પણ શીખવાડે છે.

આવાં વિશ્વનાં માલિક બનાવવા વાળા, પતિત થી પાવન બનાવવા વાળા બાપની સાથે બહુજ પ્રેમ હોવો જોઈએ. સવારે-સવારે ઉઠતાં જ પહેલાં-પહેલાં શિવબાબા થી ગુડમોર્નિંગ કરવું જોઈએ. ગુડમોર્નિંગ અર્થાત્ યાદ કરશો તો બહુજ ખુશીમાં રહેશો. બાળકોએ પોતાનાં દિલથી પૂછવાનું છે અમે સવારે ઉઠીને કેટલું બેહદનાં બાપને યાદ કરીએ છીએ? મનુષ્ય ભક્તિ પણ સવારે કરે છે ને! ભક્તિ કેટલા પ્રેમ થી કરે છે. પરંતુ બાબા જાણે છે ઘણાં બાળકો દિલ વ જાન, સિક વ પ્રેમ થી યાદ નથી કરતાં. સવારે ઉઠી બાબાને ગુડમોર્નિંગ કરે, જ્ઞાન નાં ચિંતન માં રહે તો ખુશીનો પારો ચઢે. બાપ થી ગુડમોર્નિંગ નહીં કરશો તો પાપોનો બોજ કેવી રીતે ઉતરશે. મુખ્ય છે જ યાદ, આનાથી જ ભવિષ્યનાં માટે તમારી બહુજ ભારે કમાણી થાય છે. કલ્પ-કલ્પાન્તર આ કમાણી કામ આવશે. ખુબ ધૈર્ય, ગંભીરતા, સમજથી યાદ કરવાનું હોય છે. મોટા હિસાબમાં તો ભલે કરીને એ કહી દે છે કે અમે બાબાને બહુજ યાદ કરીએ છીએ પરંતુ એક્યુરેટ યાદ કરવામાં મહેનત છે. જે બાપને વધારે યાદ કરે છે તેમને કરંટ વધારે મળે છે કારણકે યાદથી યાદ મળે છે. યોગ અને જ્ઞાન બે ચીજો છે. યોગનો વિષય અલગ છે, બહુજ ભારે વિષય છે. યોગથી જ આત્મા સતોપ્રધાન બને છે. યાદ વગર સતોપ્રધાન થવું, અસંભવ છે. સારી રીતે પ્રેમથી બાપને યાદ કરશો તો આપોઆપ કરંટ મળશે, સ્વસ્થ બની જશો. કરંટથી આયુ પણ વધે છે. બાળકો

યાદ કરે છે તો બાબા પણ સર્ચલાઈટ આપે છે. બાપ કેટલો મોટો ભારે ખજાનો આપ બાળકોને આપે છે.

મીઠા બાળકોએ આ પાકું યાદ રાખવાનું છે, શિવબાબા આપણને ભણાવે છે. શિવબાબા પતિત-પાવન પણ છે. સદ્ગતિ દાતા પણ છે. સદ્ગતિ એટલે સ્વર્ગની રાજાઈ આપે છે. બાબા કેટલા મીઠા છે. કેટલું પ્રેમથી બાળકો ને બેસી ભણાવે છે. બાપ, દાદા દ્વારા આપણને ભણાવે છે. બાબા કેટલા મીઠા છે. કેટલો પ્રેમ કરે છે. કોઈ તકલીફ નથી દેતાં. ફક્ત કહે છે મને યાદ કરો અને ચક્રને યાદ કરો. બાપ ની યાદ થી દિલ એકદમ ઠરી જવું જોઈએ. એક બાપની જ યાદ સતાવવી જોઈએ કારણકે બાપથી વારસો કેટલો ભારે મળે છે. સ્વયંને જોવું જોઈએ અમારો બાપની સાથે કેટલો પ્રેમ છે? ક્યાં સુધી આપણમાં દૈવી ગુણ છે? કારણકે આપ બાળકો હવે કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યા છો. જેટલા-જેટલા યોગમાં રહેશો એટલા કાંટા થી ફૂલ, સતોપ્રધાન બનતા જશો. ફૂલ બની ગયા પછી અહીંયા રહી નહિ શકો. ફૂલોનો બગીચો છે જ સ્વર્ગ. જે બહુજ કાંટાને ફૂલ બનાવે છે તેમને જ સાચાં સુગંધિત ફૂલ કહેશું. ક્યારેય કોઈને કાંટા નહી લગાડશે. ક્રોધ પણ મોટો કાંટો છે, અનેકોને દુઃખ આપે છે. હવે આપ બાળકો કાંટાની દુનિયાથી કિનારા પર આવી ગયા છો, તમે છો સંગમ પર. જેમ માળી ફૂલોને અલગ વાસણ માં નીકાળીને રાખે છે તેમજ આપ ફૂલોને પણ હવે સંગમયુગી વાસણમાં અલગ રાખેલા છે. પછી તમે ફૂલ સ્વર્ગમાં ચાલ્યા જશો, કળયુગી કાંટા ભસ્મ થઈ જશે.

મીઠા બાળકો જાણે છે પારલોકિક બાપ થી આપણને અવિનાશી વારસો મળે છે. જે સાચાં-સાચાં બાળકો છે, જેમનો બાપ-દાદા થી પૂરો પ્રેમ છે તેમને ખુબજ ખુશી રહેશે. અમે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. હાં, પુરુષાર્થ થી જ વિશ્વનાં માલિક બનાય છે, ફક્ત કહેવાથી નહીં. જે અનન્ય બાળકો છે તેમને સદેવ આ યાદ રહેશે કે અમે પોતાનાં માટે ફરીથી તેજ સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ. બાપ કહે છે મીઠા બાળકો જેટલું તમે અનેકોનું કલ્યાણ કરશો એટલું જ તમને ફળ મળશે. અનેકોને રસ્તો બતાવશો તો અનેકોનાં આશીર્વાદ મળશે. જ્ઞાન રત્નોથી ઝોલી ભરીને પછી દાન કરવાનું છે. જ્ઞાન સાગર તમને રત્નોની થાળીઓ ભરી-ભરીને આપે છે. જે પછી દાન કરે છે તેજ બધાને પ્રિય લાગે છે. બાળકોની અંદર માં કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. સેન્સિબલ (સમજદાર) બાળકો જે હશે તે તો કહેશે અમે બાબા થી પૂરો જ વારસો લઈશું, એકદમ ચટકી પડશે. બાપથી ખુબજ પ્રેમ રહેશે કારણ કે જાણે છે પ્રાણ દેવાવાળા બાપ મળ્યા છે. નોલેજ નું વરદાન એવું આપે છે જેનાથી આપણે શું થી શું બની જઈએ છીએ. ઇનસાલવેન્ટ (દેવાદાર) થી સાલવેન્ટ (દાતા) બની જઈએ છીએ, એટલો ભંડારો ભરપૂર કરી દે છે. જેટલું બાપને યાદ કરશે એટલો પ્રેમ રહેશે, કશિશ થશે. સોય સાફ હોય છે તો ચક્રમક (ચુંબક) તરફ ખેંચાઈ જાય છે ને. બાપની યાદથી કાટ નીકળતો જશે. એક બાપ નાં સિવાય બીજું કોઈ યાદ ન આવે. જેમ સ્ત્રીનો પતિની સાથે કેટલો પ્રેમ હોય છે. તમારી પણ સગાઈ થઈ છે ને. સગાઈ ની ખુશી ઓછી હોય છે શું? શિવબાબા કહે છે મીઠા બાળકો તમારી મારી સાથે સગાઈ છે. બ્રહ્મા ની સાથે સગાઈ નથી. સગાઈ પાક્કી થઈ ગઈ પછી તો તેમની જ યાદ સતાવવી જોઈએ.

બાપ સમજાવે છે મીઠા બાળકો ગફલત નહીં કરો. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો, લાઈટ હાઉસ બનો. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાની પ્રેક્ટીસ (અભ્યાસ) સારી થઈ જશે તો પછી તમે જાણે જ્ઞાનનાં સાગર થઈ જશો. જેમ વિદ્યાર્થી ભણીને શિક્ષક બની જાય છે ને. તમારો ધંધો જ આ છે. બધાંને સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવો ત્યારે જ ચક્રવતી રાજા-રાણી બનશો એટલે બાબા સદેવ બાળકો ને પૂછે છે સ્વદર્શન ચક્રધારી થઈને બેઠા છો? બાપ પણ સ્વદર્શન ચક્રધારી છે ને. બાપ આવ્યા છે આપ મીઠા બાળકોને પાછા લઈ જવાં. આપ બાળકો વગર મને પણ જાણે બેઆરામ થાય છે. જ્યારે સમય થાય છે તો બેઆરામ થઈ જાય છે. બસ હમણાં હું જાઉં, બાળકો બહુજ પોકારે છે, બહુજ દુઃખી છે. તરસ પડે છે. હવે આપ બાળકોએ ચાલવાનું છે ઘરે. પછી ત્યાંથી તમે પોતે જ ચાલ્યા જશો સુખધામ. ત્યાં હું તમારો સાથી નહીં બનીશ. પોતાની અવસ્થા અનુસાર તમારી આત્મા ચાલી જશે.

આપ બાળકોને આ નશો રહેવો જોઈએ આપણે રુહાની યુનિવર્સિટીમાં ભણી રહ્યા છીએ. આપણે ગોડલી સ્ટુડન્ટ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી) છીએ. આપણે મનુષ્યથી દેવતા અથવા વિશ્વનાં માલિક બનવાનાં માટે ભણી રહ્યા છીએ. આનાંથી આપણે આખી મિનિસ્ટરી પાસ કરી લઈએ છીએ. હેલ્થ (સ્વાસ્થ) નું એજ્યુકેશન (ભણતર) પણ ભણીએ છીએ, ચરિત્ર સુધારવાની પણ નોલેજ ભણીએ છીએ. હેલ્થ મિનિસ્ટરી, ફુડ મિનિસ્ટરી, લૅન્ડ મિનિસ્ટરી, બિલ્ડીંગ મિનિસ્ટરી બધું આમાં આવી જાય છે.

મીઠા-મીઠા બાળકોને બાપ બેસી સમજાવે છે જ્યારે કોઈ સભામાં ભાષણ કરો છો કે કોઈ ને સમજાવો છો તો ઘડી-ઘડી બોલો સ્વયંને આત્મા સમજી પરમપિતા પરમાત્માને યાદ કરો. આ યાદથી જ તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. તમે પાવન બની જશો. ઘડી-ઘડી આ યાદ કરવાનું છે. પરંતુ આ પણ તમે ત્યારે કહી શકશો જ્યારે સ્વયં યાદમાં હશો. આ વાતની બાળકોમાં બહુજ કમજોરી છે. અંદરની આપ બાળકોને ખુશી હશે, યાદ માં રહેશે ત્યારે બીજાઓને સમજાવવા નો અસર થશે. તમારું બોલવાનું વધારે ન હોવું જોઈએ. આત્મ-અભિમાની થઈ થોડું પણ સમજાવશો તો તીર પણ લાગશે. બાપ કહે છે બાળકો વીતી સો વીતી. હવે પહેલાં સ્વયંને સુધારો. સ્વયં યાદ કરશે નહીં, બીજાઓને કહેતા રહેશે, આ ઠગી ચાલી ન શકે. અંદર દિલ જરૂર ખાતું હશે. બાપની સાથે પૂરો પ્રેમ નથી તો શ્રીમત પર ચાલતા નથી. બેહદનાં બાપ જેવું શિક્ષણ તો બીજુ કોઈ આપી ન શકે. બાપ કહે છે મીઠા બાળકો આ જૂની દુનિયાને હવે ભૂલી જાઓ. અંતમાં તો આ બધું ભૂલી જ જવાનું છે. બુદ્ધિ લાગી જાય છે પોતાનાં શાંતિધામ અને સુખધામ માં. બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં બાપની પાસે ચાલ્યા જવાનું છે. પતિત આત્મા તો જઈ ન શકે. તે છે જ પાવન આત્માઓનું ઘર. આ શરીર ૫ તત્વોથી બનેલું છે. તો ૫ તત્વો અહીંયા રહેવાનાં માટે ખેંચે છે કારણ કે આત્માએ આ જેમકે પ્રોપર્ટી લીધેલ છે, એટલે શરીરમાં મમત્વ થઈ ગયું છે. હવે એમાંથી મમત્વ નીકાળી જવાનું છે પોતાનાં ઘરે. ત્યાં તો આ ૫ તત્વ છે નહીં. સતયુગ માં પણ શરીર યોગબળ થી બને છે. સતોપ્રધાન પ્રકૃતિ હોય છે એટલે ખેંચતી નથી. દુઃખ નથી હોતું. આ બહુજ મહીન વાતો છે સમજવાની. અહીંયા ૫ તત્વોનું બળ આત્માને ખેંચે છે એટલે શરીર છોડવાનું દિલ નથી થતું. નહીં તો આમાં ખુબ જ ખુશી થવી જોઈએ. પાવન બની શરીર એવી રીતે છોડશું જેમ માખણમાં થી વાળ. તો શરીરથી, બધી વસ્તુઓથી મમત્વ એકદમ નીકાળી દેવાનું છે, આનાંથી આપણું કોઈ કનેક્શન નથી. બસ આપણે જઈએ છીએ બાબા ની પાસે. આ દુનિયામાં પોતાનાં બેગ-બેગેજ તૈયાર કરી પહેલાથી જ મોકલી દીધા છે. સાથે તો ચાલી ન શકે. બાકી આત્માઓને જવાનું છે. શરીરને પણ અહીંયા છોડી દીધું છે. બાબા એ નવા શરીરનો સાક્ષાત્કાર કરાવી દીધો છે. હીરા-ઝવેરાત નાં મહેલ મળી જશે. આવાં સુખધામમાં જવા માટે કેટલી મહેનત કરવી જોઈએ. થાકવું ન જોઈએ. દિવસ-રાત બહુજ કમાણી કરવાની છે એટલે બાબા કહે છે નિંદ્રાને જીતવા વાળા બાળકો મામેકમ યાદ કરો અને વિચાર સાગર મંથન કરો. ડ્રામાનાં રહસ્યને બુદ્ધિમાં રાખવાથી બુદ્ધિ એકદમ શીતળ થઈ જાય છે. જે મહારથી બાળકો હશે તે ક્યારેય હલશે નહીં. શિવબાબા ને યાદ કરશું તો તે સંભાળ પણ કરશે.

બાપ આપ બાળકોને દુઃખથી છોડાવીને શાંતિનું દાન આપે છે. તમારે પણ શાંતિનું દાન આપવાનું છે. તમારી આ બેહદની શાંતિ અર્થાત્ યોગબળ બીજાઓને પણ એકદમ શાંત કરી દેશે. ઝટ ખબર પડી જશે, આ આપણા ઘરનાં છે કે નહીં. આત્માને ઝટ કશિશ થશે આ અમારા બાબા છે. નાડી પણ જોવાની હોય છે. બાપની યાદ માં રહી પછી જુઓ આ આત્મા આપણાં કુળની છે. જો હશે તો એકદમ શાંત થઈ જશે. જે આ કુળનાં હશે એમને જ આ વાતોમાં રસ બેસશે. બાળકો યાદ કરે છે તો બાપ પણ પ્રેમ કરે છે. આત્મા ને પ્રેમ કરાય છે. આ પણ જાણે છે જેમણે બહું ભક્તિ કરી છે તેજ વધારે ભણશે. તેમનાં ચહેરાથી ખબર પડતી જશે કે બાપમાં કેટલો પ્રેમ છે. આત્મા બાપને જુએ છે. બાપ આપણને આત્માઓને ભણાવી રહ્યા છે. બાપ પણ સમજે છે હું આટલી નાનકડી બિંદી આત્માને ભણાવું છું. આગળ ચાલી તમારી આ અવસ્થા થઈ જશે. સમજશે અમે ભાઈ-ભાઈને ભણાવીએ છીએ. ચહેરો બહેનનો હોય તો પણ દૃષ્ટિ આત્મા તરફ જાય. શરીર પર દૃષ્ટિ બિલ્કુલ ન જાય, આમાં બહુજ મહેનત છે. આ બહુજ મહીન વાતો છે. બહુજ ઉંચું ભણતર છે. વજન કરો તો આ ભણતર ની બાજુ બહુજ ભારે થઈ જશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની ઝોલી જ્ઞાન રત્નોથી ભરીને પછી દાન પણ કરવાનું છે. જે દાન કરે છે તે સર્વને પ્રિય લાગે છે. તેમને અપાર ખુશી રહે છે.
2. પ્રાણદાન દેવા વાળા બાપને ખુબ પ્રેમથી યાદ કરતાં બધાંને શાંતિનું દાન દેવાનું છે. સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવતાં જ્ઞાનનાં સાગર બનવાનું છે.

વરદાન :- ઊંચે થી ઊંચા બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાવાળા શુભ અને શ્રેષ્ઠ કર્મધારી ભવ

જેમ રાઈટ (જમણાં) હાથ થી સદા શુભ અને શ્રેષ્ઠ કર્મ કરે છે. એવી રીતે આપ રાઈટ હેન્ડ બાળકો

સદા શુભ અથવા શ્રેષ્ઠ કર્મધારી બનો, તમારું દરેક કર્મ ઊંચે થી ઊંચા બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાવાળું હોય કારણ કે કર્મ જ સંકલ્પ કે બોલને પ્રત્યક્ષ પ્રમાણનાં રુપમાં સ્પષ્ટ કરવાવાળું હોય છે. કર્મને બધાં જોઈ શકે છે, કર્મ દ્વારા અનુભવ કરી સકે છે એટલે ભલે રુહાની દૃષ્ટિ દ્વારા, ભલે પોતાની ખુશી નાં, રુહાનીયત નાં ચહેરા દ્વારા બાપને પ્રત્યક્ષ કરો-આ પણ કર્મ જ છે.

સ્લોગન :- રુહાનિયત નો અર્થ છે-નયનો માં પવિત્રતાની ઝલક અને મુખ પર પવિત્રતા ની મુસ્કુરાહટ (સ્મિત) હોય.

સુચના :- બધાં બ્રાહ્મણ બાળકો ૧ જાન્યુઆરી થી ૩૧ જાન્યુઆરી ૨૦૨૦ સુધી વિશેષ અવ્યક્ત સ્થિતિનો અનુભવ કરવા માટે આ પોઈન્ટસ પોતાની પાસે નોંધ કરે તથા આખો દિવસ આનાં પર મનન ચિંતન કરતા અનુભવ મૂર્ત બને અને અંતર્મુખી રહી અવ્યક્ત વતન ની યાત્રા કરતા રહે.

અવ્યક્ત સ્થિતિ અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

જેમ સાકારમાં બ્રહ્મા બાપ અન્ય બધી જવાબદારીઓ હોવા છતાં પણ આકારી અને નિરાકારી સ્થિતિનો અનુભવ કરાવતા રહ્યાં, એવી રીતે આપ બાળકો પણ સાકાર રુપમાં રહેતા ફરિશ્તા સ્વરુપ નો અનુભવ કરો અને કરાવો. જે પણ સંપર્કમાં આવે છે એમને ઇશ્વરીય સ્નેહ, શ્રેષ્ઠ જ્ઞાન અને શ્રેષ્ઠ ચરિત્રો નો સાક્ષાત્કાર તો થાય છે પરંતુ હવે અવ્યક્ત સ્થિતિ નો સાક્ષાત્કાર કરાવો.

“ મીઠા બાળકો - તમારી નજર શરીરો પર ન જવી જોઈએ , સ્વયંને આત્મા સમજો , શરીરને નહી જુઓ ”

પ્રશ્ન :- દરેક બ્રાહ્મણ બાળકોએ વિશેષ કઈ બે વાતો પર ધ્યાન આપવાનું છે?

ઉત્તર :- ૧-ભણવા પર, ૨-દૈવી ગુણો પર. ઘણાં બાળકોમાં ક્રોધનો અંશ પણ નથી, કોઈ તો ક્રોધમાં આવીને બહુજ ઝગડે છે. બાળકોએ વિચાર કરવો જોઈએ કે અમારે દૈવી ગુણ ધારણ કરીને દેવતા બનવાનું છે. ક્યારેય ગુસ્સામાં આવી ને વાતચીત ન કરવી જોઈએ. બાબા કહે કોઈ બાળક માં ક્રોધ છે તો તે ભુતનાથ-ભુતનાથિની છે. એવાં ભૂત વાળા થી તમારે વાત પણ નથી કરવાની.

ગીત :- તકદીર જગાકર આવી હું.....

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. બીજા કોઈ પણ સત્સંગમાં ક્યારેય રેકોર્ડ (ગીત) પર નથી સમજાવતાં. ત્યાં શાસ્ત્ર સંભળાવે છે. જેમ ગુરુદ્વારામાં ગ્રંથનાં બે વચન નીકળે છે પછી કથા કરવાવાળા બેસી તેનો વિસ્તાર કરે છે. રેકોર્ડ ઉપર કોઈ સમજાવે આ ક્યાંય હોતું નથી. હવે બાપ સમજાવે છે કે આ બધાં ગીત છે ભક્તિમાર્ગ નાં. બાળકો ને સમજાવ્યું છે, જ્ઞાન અલગ ચીજ છે, જે એક નિરાકાર શિવ થી મળી શકે છે. આને કહેવાય છે રુહાની જ્ઞાન. જ્ઞાન તો ઘણાં પ્રકારનાં હોય છે ને. કોઈને પુછશે આ ગાલીચો કેવી રીતે બને છે, તમને જ્ઞાન છે? દરેક વસ્તુનું જ્ઞાન હોય છે. તે છે જ શારીરિક વાતો. બાળકો જાણે છે આપણા આત્માઓનાં રુહાની બાપ એ એક છે, એમનું રૂપ દેખાતું નથી. એ નિરાકારનું ચિત્ર પણ છે સાલિગ્રામની જેવું. એમને જ પરમાત્મા કહેવાય છે. એમને કહેવાય જ છે નિરાકાર. મનુષ્ય જેવો આકાર નથી. દરેક વસ્તુનો આકાર જરૂર હોય છે. તે બધામાં નાનામાં નાનો આકાર છે આત્માનો. તેને કુદરત જ કહેવાશે. આત્મા ખુબ જ નાની છે જે આ આંખોથી જોવામાં નથી આવતી. આપ બાળકોને દિવ્ય દ્રષ્ટિ મળે છે જેનાથી બધો સાક્ષાત્કાર કરો છો. જે ભૂતકાળ થઈ ગયું છે તેને દિવ્ય દ્રષ્ટીથી જોવાય છે. પહેલા નંબરમાં તો આ ભૂતકાળ થઈ ગયાં છે. હવે પાછાં આવ્યા છે તો એમનો પણ સાક્ષાત્કાર થાય છે. છે બહુજ સૂક્ષ્મ. આનાથી સમજી શકાય છે, સિવાય પરમપિતા પરમાત્માનાં આત્માનું જ્ઞાન કોઈ આપી નથી શકતું. મનુષ્ય, આત્માને યથાર્થ રીતે નથી જાણતાં તેમ પરમાત્માને પણ યથાર્થ રીતે નથી જાણી શકતા. દુનિયામાં મનુષ્યોની અનેક મત છે. કોઈ કહે છે આત્મા પરમાત્મા માં લીન થઈ જાય છે, કોઈ શું કહે. હમણાં આપ બાળકોએ જાણ્યું છે, તે પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર, બધાની બુદ્ધિમાં એકરસ તો બેસી ન સકે. ઘડી-ઘડી બુદ્ધિમાં પણ બેસાડવાનું હોય છે. આપણે આત્મા છીએ, આત્માને જ ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ ભજવવાનો છે. હવે બાપ કહે છે સ્વયં ને આત્મા સમજી મુજ પરમપિતા પરમાત્માને જાણો અને યાદ કરો. બાપ કહે છે હું આમનામાં પ્રવેશ કરી આપ બાળકોને જ્ઞાન આપું છું. આપ બાળકો પોતાને આત્મા નથી સમજતા એટલે તમારી નજર આ શરીર પર ચાલી જાય છે. હકીકતમાં તમારું આનાથી કોઈ કામ નથી. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા તો આ શિવબાબા છે, એમની મત પર હું બધાને સુખ આપું છું. આમને પણ અહંકાર નથી આવતો કે હું બધાને સુખ આપું છું. જે બાપ ને પૂરું યાદ નથી કરતા તેમના અવગુણ નીકળતા નથી. સ્વયંને આત્મા નિશ્ચય નથી કરતાં. મનુષ્ય તો ન આત્માને કે ન પરમાત્માને જાણે છે. સર્વવ્યાપીનું જ્ઞાન પણ ભારતવાસીઓએ ફેલાવ્યું છે. તમારામાં પણ જે સેવાધારી બાળકો છે તે સમજે છે, બાકી બધાં એટલું નથી સમજતાં. જો બાપની પૂરી ઓળખ બાળકોને હોય તો બાપને યાદ કરે, સ્વયંમાં દૈવીગુણ ધારણ કરે.

શિવબાબા આપ બાળકો ને સમજાવે છે. આ છે નવી વાતો. બ્રાહ્મણ પણ જરૂર જોઈએ. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં સંતાન ક્યારે હોય છે, આ દુનિયામાં કોઈને ખબર નથી. બ્રાહ્મણ તો અનેકો અનેક છે. પરંતુ તે છે કૂખ વંશાવલી. તે કોઈ મુખ વંશાવલી બ્રહ્માનાં સંતાન નથી. બ્રહ્માનાં સંતાન ને તો ઈશ્વર બાપથી વારસો મળે છે. તમને હવે વારસો મળી રહ્યો છે ને. તમે બ્રાહ્મણ અલગ છો, તે અલગ છે. તમે બ્રાહ્મણ હોવ જ છો સંગમ પર, તે હોય છે દ્વાપર-કળયુગમાં. આ સંગમયુગી બ્રાહ્મણ જ અલગ છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં અસંખ્ય બાળકો છે. ભલે હદનાં બાપને પણ બ્રહ્મા કહેશે કારણકે બાળકો પેદા કરે છે. પરંતુ તે છે શરીરની વાત. આ બાપ તો કહેશે બધી આત્માઓ મારા બાળકો છે. તમે છો મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો. આ કોઈને સમજાવવું સહજ છે. શિવબાબા ને

પોતાનું શરીર નથી. શિવજયંતી મનાવે છે, પરંતુ એમનું શરીર જોવામાં નથી આવતું. બાકી બીજા બધાનું શરીર છે. બધી આત્માઓનું પોત-પોતાનું શરીર છે. શરીરનું નામ પડે છે, પરમાત્માને પોતાનું શરીર જ નથી એટલે એમને પરમ આત્મા કહેવાય છે. એમની આત્માનું નામ જ શિવ છે. તે ક્યારેય બદલાતું નથી. શરીર બદલાય છે તો નામ પણ બદલાઈ જાય છે. શિવબાબા કહે છે હું તો સદેવ નિરાકાર પરમ આત્મા જ છું. ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર હમણાં આ શરીર લીધું છે. સંન્યાસીઓનું પણ નામ બદલાય છે. ગુરુનાં બને છે તો નામ બદલાય છે. તમારા પણ નામ બદલ્યા હતાં. પરંતુ ક્યાં સુધી નામ બદલતાં રહેશે. કેટલાં ભાગન્તી થઈ ગયા. જે તે સમયે હતાં તેમનાં નામ રાખી દીધા. હવે નામ નથી રાખતા. કોઈનાં પર પણ વિશ્વાસ નથી. માયા અનેકોને હરાવી દે છે તો ભાગન્તી થઈ જાય છે એટલે બાબા કોઈનું પણ નામ નથી રાખતાં. કોઈનું રાખે, કોઈનું ન રાખે, તે પણ ઠીક નથી. કહે તો બધાં છે-બાબા, અમે તમારા થઈ ગયાં છીએ, પરંતુ યથાર્થ રીતે મારાં થોડી થાય છે. ઘણાં છે જે વારિસ બનવાનાં રહસ્યને પણ નથી જાણતાં. બાબાની પાસે મળવા આવે છે પરંતુ વારિસ નથી. વિજય માળામાં નથી આવી સકતા. કોઈ સારા-સારા બાળકો સમજે છે અમે તો વારિસ છીએ. પરંતુ બાબા સમજે છે આ વારિસ છે નહીં. વારિસ બનવાનાં માટે ભગવાનને પોતાનાં વારિસ બનાવવાં પડે, આ રહસ્ય સમજાવવું પણ મુશ્કેલ છે. બાબા સમજાવે છે વારિસ કોને કહેવાય છે. ભગવાનને કોઈ વારિસ બનાવે તો મિલકત આપવી પડે. તો બાપ પછી વારિસ બનાવે. મિલકત તો સિવાય ગરીબોનાં કોઈ સાહકાર આપી ન શકે. માળા કેટલાં થોડાની બને છે. આ પણ કોઈ બાબાને પૂછે તો બાબા બતાવી શકે છે-તમે વારિસ બનવાનાં હકદાર છો કે નહીં? આ બાબા પણ બતાવી શકે છે. આ સામાન્ય વાત છે સમજવાની. વારિસ બનવામાં પણ બહુજ અક્કલ જોઈએ. જુએ છે લક્ષ્મી-નારાયણને વિશ્વનાં માલિક હતા, પરંતુ તે માલિકપણ કેવી રીતે લીધું-આ કોઈ નથી જાણતું. હમણાં તમારુ લક્ષ્ય-હેતુ તો સામે છે. તમારે આ બનવાનું છે. બાળકો પણ કહે છે અમે તો સૂર્યવંશી લક્ષ્મી-નારાયણ બનીશું, ન કે ચંદ્રવંશી રામ-સીતા. રામ-સીતાની પણ શાસ્ત્રોમાં નિંદા કરેલી છે. લક્ષ્મી-નારાયણની ક્યારેય નિંદા નહીં સંભળાશે. શિવબાબાની, કૃષ્ણની પણ નિંદા છે. બાપ કહે છે હું આપ બાળકોને કેટલા ઊંચે થી ઊંચા બનાવું છું. મારાથી પણ બાળકો આગળ ચાલ્યાં જાય છે. લક્ષ્મી-નારાયણની પણ કોઈ નિંદા નહીં કરશે. ભલે કૃષ્ણની આત્મા તો તેજ છે, પરંતુ ન જાણવાનાં કારણે નિંદા કરી દીધી છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નું મંદિર પણ ખુબજ ખુશીથી બનાવે છે. હકીકતમાં બનાવવું જોઈએ રાધે-કૃષ્ણનું, કારણકે તે સતોપ્રધાન છે. આ તેમની યુવા અવસ્થા છે તો તેમને સતો કહે છે. તે નાનાં છે એટલે સતોપ્રધાન કહેશે. નાનું બાળક મહાત્મા સમાન હોય છે. જેમ નાનાં બાળકોને વિકાર વગેરેની ખબર નથી રહેતી, તેમ ત્યાં મોટાઓને પણ ખબર નથી રહેતી કે વિકાર શું ચીજ છે. આ પ ભૂત ત્યાં હોતા જ નથી. વિકારોની જેમ કે ખબર જ નથી. આ સમય છે જ રાત. કામની ચેષ્ટા પણ રાત્રે જ થાય છે. દેવતાઓ છે દિવસમાં તો કામની ચેષ્ટા હોતી નથી. વિકાર કોઈ હોતા નથી. હમણાં રાતમાં બધાં વિકારી છે. તમે જાણો છો દિવસ થતાં જ આપણા બધાં વિકાર ચાલ્યાં જશે. ખબર નથી રહેતી કે વિકાર શું ચીજ છે. આ રાવણનાં વિકારી ગુણ છે. આ છે વિકારી દુનિયા. નિર્વિકારી દુનિયામાં વિકારની કોઈ વાત નથી હોતી. તેને કહેવાય જ છે ઈશ્વરીય રાજ્ય. હમણાં છે આસુરી રાજ્ય. આ કોઈ નથી જાણતું. તમે બધું જાણો છો, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. અસંખ્ય બાળકો છે. કોઈ પણ મનુષ્ય સમજી નથી સકતા કે આ બધાં બી.કે. કોનાં બાળકો છે.

બધાં યાદ કરે છે-શિવબાબાને, બ્રહ્માને પણ નહીં. આ પોતે કહે છે શિવબાબાને યાદ કરો, જેનાથી વિકર્મ વિનાશ થશે, બીજા કોઈને પણ યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે. ગીતામાં પણ કહ્યું છે મામેકમ્ યાદ કરો. કૃષ્ણ તો કહી ન શકે. વારસો મળે જ છે નિરાકાર બાપ થી. સ્વયં ને જ્યારે આત્મા સમજે ત્યારે નિરાકાર બાપને યાદ કરે. હું આત્મા છું, પહેલાં આ પાક્કો નિશ્ચય કરવો પડે. મારાં પિતા પરમાત્મા છે, એ કહે છે મને યાદ કરો તો હું તમને વારસો આપીશ. હું બધાંને સુખ આપવાવાળો છું. હું બધી આત્માઓને શાંતિધામ લઈ જાઉં છું. જેમણે કલ્પ પહેલાં બાપથી વારસો લીધો હશે તેજ આવીને વારસો લેશે, બ્રાહ્મણ બનશે. બ્રાહ્મણો માં પણ કોઈક બાળકો પાક્કા છે. માતેલા પણ બનશે, સૌતેલા પણ બનશે. આપણે નિરાકાર શિવબાબાની વંશાવલી છીએ. જાણીએ છીએ સમુદાય કેવી રીતે વધતો જાય છે. હવે બ્રાહ્મણ બન્યા પછી આપણે પાછાં જવાનું છે. બધી આત્માઓ શરીર છોડીને પાછી જવાની છે. પાંડવ અને કૌરવ બંનેવ ને શરીર છોડવાનું છે. તમે આ જ્ઞાનનાં સંસ્કાર લઈ જાઓ છો પછી તે અનુસાર પ્રાલબ્ધ મળે છે. તે પણ ડ્રામામાં નોંધ છે પછી જ્ઞાનનો પાર્ટ ખતમ થઈ જાય છે. તમને ૮૪ જન્મોનાં પછી ફરી જ્ઞાન મળ્યું છે. ફરી આ જ્ઞાન પ્રાય:લોપ થઈ જાય છે. તમે પ્રાલબ્ધ ભોગવો છો. ત્યાં બીજા કોઈ ધર્મ વાળાનાં ચિત્ર વગેરે નથી રહેતાં. તમારાં ભક્તિમાર્ગમાં પણ ચિત્ર રહે છે. સતયુગ માં

કોઈનાં ચિત્ર વગેરે નથી રહેતાં. તમારા ચિત્ર ઓલરાઉન્ડ (હંમેશા) ભક્તિમાર્ગમાં રહે છે. તમારા રાજ્યમાં બીજા કોઈનાં ચિત્ર નથી, ફક્ત દેવી-દેવતા જ રહે છે. આનાથી જ સમજાય છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા જ છે. પાછળ સૃષ્ટિ વધતી જાય છે. આપ બાળકોએ આ જ્ઞાન સિમરણ કરી અતીન્દ્રિય સુખ માં રહેવાનું છે. બહુજ પોઇન્ટસ (મુદ્દાઓ) છે. પરંતુ બાબા સમજે છે માયા ઘડી-ઘડી ભૂલાવી દે છે. તો આ યાદ રહેવું જોઈએ કે શિવબાબા આપણને ભણાવી રહ્યા છે. તે છે ઊંચે થી ઊંચા. આપણે હવે પાછાં ઘરે જવાનું છે. કેટલી સહજ વાતો છે. બધો આધાર છે યાદ પર. આપણે દેવતા બનવાનું છે. દેવી ગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. ૫ વિકાર છે ભૂત. કામનું ભૂત, ક્રોધનું ભૂત, દેહ-અભિમાન નું ભૂત પણ હોય છે. હાં, કોઈમાં વધારે ભૂત હોય છે, કોઈમાં ઓછા. આપ બ્રાહ્મણ બાળકોને ખબર છે આ ૫ મોટા ભૂત છે. નંબરવન છે કામનું ભૂત, બીજા નંબરમાં છે ક્રોધનું ભૂત. કોઈ રફ-ટફ બોલે છે તો બાપ કહે છે આ ક્રોધી છે. આ ભૂત નીકળી જવું જોઈએ. પરંતુ ભૂત નીકળવું બહુ મુશ્કેલ છે. ક્રોધ એક-બીજાને દુઃખ આપે છે. મોહમાં અનેકોને દુઃખ નહીં થાય. જેમને મોહ છે તેમને જ દુઃખ થશે એટલે બાપ સમજાવે છે આ ભૂતોને ભગાવો.

દરેક બાળકોએ વિશેષ ભણવામાં અને દેવી ગુણો પર ધ્યાન આપવાનું છે. ઘણાં બાળકોમાં તો ક્રોધનો અંશ પણ નથી. કોઈ તો ક્રોધમાં આવીને બહુજ ઝગડે છે. બાળકોએ ખ્યાલ કરવો જોઈએ અમારે દેવીગુણ ધારણ કરી દેવતા બનવાનું છે. ક્યારેય ગુસ્સાથી વાત ન કરવી જોઈએ. કોઈ ગુસ્સો કરે છે તો સમજો એમનામાં ક્રોધનું ભૂત છે. તે જેમકે ભુતનાથ-ભુતનાથિની બની જાય છે, એવાં ભૂતવાળાથી ક્યારેય વાત ન કરવી જોઈએ. એક એ ક્રોધમાં આવીને વાત કરી પછી બીજામાં પણ ભૂત આવી ગયું તો ભૂત આપસમાં ઝઘડી પડશે. ભુતનાથિની અક્ષર બહુજ છી-છી છે. ભૂતની પ્રવેશતા ન થઈ જાય એટલે મનુષ્ય કિનારો કરે છે. ભૂતની સામે ઊભા પણ ન રહેવું જોઈએ, નહીં તો પ્રવેશતા થઈ જશે. બાપ આવીને આસુરી ગુણ નીકાળી દેવીગુણ ધારણ કરાવે છે. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું દેવીગુણ ધારણ કરાવી દેવતા બનાવવા. બાળકો જાણે છે આપણે દેવીગુણ ધારણ કરી રહ્યા છીએ. દેવતાઓનાં ચિત્ર પણ સામે છે. બાબા એ સમજાવ્યું છે ક્રોધવાળા થી એકદમ કિનારો કરી લો. પોતાને બચાવવાની યુક્તિ જોઈએ. આપણામાં ક્રોધ ન આવી જાય, નહીં તો સો ગુણા પાપ ચઢી જશે. કેટલી સારી સમજણ બાપ બાળકોને આપે છે. બાળકો પણ સમજે છે - બાબા હૂબહૂ કલ્પ પહેલાંની જેમ સમજાવે છે, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર સમજતાં જ રહેશે. પોતાનાં ઉપર પણ રહેમ કરવાનો છે. કોઈ પોતાનાં પર રહેમ નથી કરતાં, બીજા ઉપર કરે છે તો તે ઉંચા ચઢી જાય છે, પોતે રહી જાય છે. પોતે વિકારો પર જીત પહેરતાં નથી, બીજાઓને સમજાવે છે, તે જીત પહેરી લે છે. આવું પણ વન્ડર થાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાનનું સિમરણ કરી અતીન્દ્રિય સુખમાં રહેવાનું છે. કોઈનાં થી પણ રફ-ટફ વાતચીત નથી કરવાની. કોઈ ગુસ્સાથી વાત કરે તો એનાથી કિનારો કરી લેવાનો છે.
2. ભગવાન નાં વારિસ બનવાનાં માટે પહેલાં એમને પોતાનાં વારિસ બનાવવાનાં છે. સમજદાર બની પોતાનું બધું બાપને સમર્પણ કરી મમત્વ કાઢી દેવાનું છે. પોતાનાં ઉપર પોતે જ રહેમ કરવાનો છે.

વરદાન :- એકરસ સ્થિતિ દ્વારા સદા એક બાપને ફોલો (અનુકરણ) કરવાવાળા પ્રસન્નચિત્ત ભવ આપ બાળકોનાં માટે બ્રહ્મા બાપનું જીવન એક્યુરેટ કમ્પ્યુટર છે. જેમ આજકાલ કમ્પ્યુટર દ્વારા દરેક પ્રશ્નનો જવાબ પુછીએ છીએ. એમ મનમાં જ્યારે પણ કોઈ પ્રશ્ન ઉઠે છે તો શું, કેવી રીતે ને બદલે બ્રહ્મા બાપનાં જીવન રૂપી કમ્પ્યુટર થી જુઓ. શું અને કેવી રીતે નો ક્વેશ્ચન (પ્રશ્ન), આમ માં બદલાઈ જશે. પ્રશ્નચિત્ત ને બદલે પ્રસન્નચિત્ત બની જશો. પ્રસન્નચિત્ત અર્થાત્ એકરસ સ્થિતિમાં એક બાપને ફોલો કરવાવાળા.

સ્લોગન :- આત્મિક શક્તિ નાં આધાર પર સદા સ્વસ્થ રહેવાનો અનુભવ કરો.

અવ્યક્ત સ્થિતિ નો અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

ભલે કોઈપણ સાધારણ કર્મ પણ કરી રહ્યા છો તો પણ વચમાં-વચમાં અવ્યક્ત સ્થિતિ બનાવવાનું ધ્યાન રહેં.

કોઈ પણ કાર્ય કરો તો સદેવ બાપદાદાને પોતાનાં સાથી સમજીને ડબલ ફોર્સથી કાર્ય કરો તો સ્મૃતિ બહુજ સહજ રહેશે. સ્થૂળ કારોબાર નાં પ્રોગ્રામ બનાવતાં બુદ્ધિનો પ્રોગ્રામ પણ સેટ કરી લો તો સમય ની બચત થઈ જશે.

- “ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે આપ બાળકો ને સ્વચ્છ બુદ્ધિ બનાવવાં , જ્યારે સ્વચ્છ બનો ત્યારે તમે દેવતા બની શકશો ”
- પ્રશ્ન :- આ ડ્રામાનો બન્યો-બનાવેલ પ્લાન કયો છે, જેનાંથી બાપ પણ છૂટી નથી શકતાં?
- ઉત્તર :- દરેક કલ્પમાં બાપએ પોતાનાં બાળકોની પાસે આવવાનું જ છે, પતિત દુઃખી બાળકોને સુખી બનાવવાનાં જ છે-આ ડ્રામાનો પ્લાન બનેલો છે, આ બંધન થી બાપ પણ નથી છૂટી શકતાં.
- પ્રશ્ન :- ભણાવવા વાળા બાપની મુખ્ય વિશેષતા કઈ છે?
- ઉત્તર :- એ બહુજ નિરહંકારી બની પતિત દુનિયા, પતિત તનમાં આવે છે. બાપ આ સમયે તમને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે, તમે પછી દ્વાપર માં એમનાં માટે સોનાનાં મંદિર બનાવો છો.
- ગીત :- ઇસ પાપ કી દુનિયા સે...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ આ ગીત સાંભળ્યું કે બે દુનિયા છે-એક પાપ ની દુનિયા, એક પુણ્ય ની દુનિયા. દુઃખની દુનિયા અને સુખની દુનિયા. સુખ જરૂર નવી દુનિયા, નવાં મકાનમાં હોઈ શકે છે. જૂનાં મકાનમાં દુઃખ જ હોય છે એટલે એને ખતમ કરાય છે. પછી નવાં મકાનમાં સુખમાં બેસવાનું હોય છે. હવે બાળકો જાણે છે ભગવાનને કોઈ મનુષ્ય માત્ર નથી જાણતાં. રાવણ રાજ્ય હોવાનાં કારણે બિલ્કુલ જ પથ્થરબુદ્ધિ, તમોપ્રધાન બુદ્ધિ થઈ ગયાં છે. બાપ આવીને સમજાવે છે મને ભગવાન તો કહે છે પરંતુ જાણતા કોઈ પણ નથી. ભગવાન ને નથી જાણતા તો કોઈ કામનાં ન રહ્યાં. દુઃખ માં જ હું પ્રભુ, હું ઈશ્વર કહીં પોકારે છે. પરંતુ વઠ્ઠર છે એક પણ મનુષ્ય માત્ર બેહદનાં બાપ રચતા ને જાણતા નથી. કહી દે છે સર્વવ્યાપી છે, કચ્છ-મચ્છ માં પરમાત્મા છે. આ તો પરમાત્માની ઝાલિ કરે છે. બાપને કેટલા બદનામ કરે છે એટલે ભગવાનુવાચ છે-જ્યારે ભારતમાં મારી અને દેવી-દેવતાઓની ઝાલિ કરતાં-કરતાં સીડી ઉતરતા તમોપ્રધાન બની જાય છે, ત્યારે હું આવું છું. ડ્રામા અનુસાર બાળકો કહે છે આ પાર્ટમાં તો પણ આવવું પડશે. બાપ કહે છે આ ડ્રામા બનેલો છે. હું પણ ડ્રામાનાં બંધનમાં બંધાયેલો છું. આ ડ્રામાથી હું પણ છૂટી નથી શકતો. મારે પણ પતિતને પાવન બનાવવા આવવું જ પડે છે. નહિ તો નવી દુનિયા કોણ સ્થાપન કરશે? બાળકો ને રાવણ રાજ્યનાં દુઃખોથી છોડાવી નવી દુનિયામાં કોણ લઈ જશે? ભલે આ દુનિયામાં આમ તો બહુજ ધનવાન મનુષ્ય છે, સમજે છે અમે તો સ્વર્ગ માં બેઠા છીએ, ધન છે, મહેલ છે, એરોપ્લેન છે પરંતુ અચાનક જ કોઈ બીમાર થઈ જાય છે, બેઠાં-બેઠાં મરી જાય છે, કેટલું દુઃખ થાય છે. તેઓને આ ખબર નથી કે સતયુગ માં ક્યારેય અકાળે મૃત્યુ થતી નથી, દુઃખની વાત નથી. ત્યાં આયુષ્ય પણ મોટું હોય છે. અહીંયા તો અચાનક મરી જાય છે. સતયુગમાં આવી વાતો હોતી નથી. ત્યાં શું હોય છે? આ પણ કોઈ નથી જાણતું એટલે બાપ કહે છે કેટલાં તુચ્છ બુદ્ધિ છે. હું આવીને તેમને સ્વચ્છ બુદ્ધિ બનાવું છું. રાવણ પથ્થરબુદ્ધિ, તુચ્છબુદ્ધિ બનાવે છે. ભગવાન સ્વચ્છ બુદ્ધિ બનાવી રહ્યાં છે. બાપ તમને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવી રહ્યાં છે. બધાં બાળકો કહે છે સૂર્યવંશી મહારાજા-મહારાણી બનવા આવ્યા છીએ. લક્ષ-હેતુ સામે છે. નર થી નારાયણ બનવાનું છે. આ છે સત્યનારાયણની કથા. પછી ભક્તિમાં બ્રાહ્મણ કથા સંભળાવતાં રહે છે. સાચે જ કોઈ નર નથી નારાયણ બને થોડી છે. તમે તો સાચે જ નર થી નારાયણ બનવાં આવ્યા છો. કોઈ-કોઈ પૂછે છે તમારી સંસ્થાનો ઉદ્દેશ શું છે? બોલો નર થી નારાયણ બનવું-આ છે અમારો ઉદ્દેશ. પરંતુ આ કોઈ સંસ્થા નથી. આ તો પરિવાર છે. મા, બાપ અને બાળકો બેઠાં છે. ભક્તિમાર્ગ માં તો ગાતા હતાં તુમ માત-પિતા..... હું માતા-પિતા જ્યારે આપ આવો છો તો અમે આપ થી સુખ ધનેરા લઈએ છીએ, અમે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. હવે તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો ને, તે પણ સ્વર્ગ નાં. હવે આવાં બાપને જોતાં કેટલી ખુશીનો પારો ચઢવો જોઈએ. જેમને અડધો કલ્પ યાદ કર્યા છે-હું ભગવાન આવો, તમે આવશો તો અમે તમારાં થી બહુજ સુખ પામશું. આ બેહદનાં બાપ તો બેહદનો વારસો આપે છે, તે પણ ૨૧ જન્મનાં માટે. બાપ કહે છે-હું તમને દેવી સંપ્રદાય બનાવું છું, રાવણ આસુરી સંપ્રદાય બનાવે છે. હું આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરું છું. ત્યાં પવિત્રતાનાં કારણે આયુષ્ય પણ લાંબુ રહે છે. અહીંયા છે ભોગી, અચાનક મરતાં રહે છે. ત્યાં યોગથી વારસો મળેલો હોય છે. આયુષ્ય પણ ૧૫૦ વર્ષ રહે છે. પોતાનાં સમય પર એક શરીર છોડી બીજું લે છે. તો આ નોલેજ બાપ જ બેસીને આપે છે. ભક્ત ભગવાન ને શોધે છે, સમજે છે શાસ્ત્ર વાંચવા, તીર્થ વગેરે કરવાં-આ બધું

ભગવાન થી મળવાનાં રસ્તા છે. બાપ કહે છે આ રસ્તા છે જ નહીં. રસ્તો તો હું જ બતાવીશ. તમે તો કહેતાં હતાં-હેં આંધળાઓ ની લાઠી પ્રભુ આવો, અમને શાંતિધામ-સુખધામમાં લઈ ચલો. તો બાપ જ સુખધામનો રસ્તો બતાવે છે. બાપ ક્યારેય દુઃખ નથી દેતાં. આતો બાપ પર ખોટા આરોપ લગાવી દે છે. કોઈ મરે છે તો ભગવાનને ગાળ આપવા લાગી જાય છે. બાપ કહે છે હું થોડી કોઈને મારુ છું કે દુઃખ આપું છું. આ તો દરેકનો પોતાનો પાઈ છે. હું જે રાજ્ય સ્થાપન કરું છું, ત્યાં અકાળે મૃત્યુ, દુઃખ વગેરે ક્યારેય હોતું જ નથી. હું તમને સુખધામ લઈ જાઉં છું. બાળકોનાં રુવાંટા ઉભા થઈ જવાં જોઈએ. ઓહો, બાબા અમને પુરુષોત્તમ બનાવી રહ્યાં છે. મનુષ્યોને આ ખબર જ નથી કે સંગમયુગને પુરુષોત્તમ કહેવાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં ભક્તોએ પછી પુરુષોત્તમ માસ વગેરે બેસીને બનાવ્યાં છે. હકીકતમાં છે પુરુષોત્તમ યુગ, જ્યારે બાપ આવીને ઊંચે થી ઊંચા બનાવે છે. હમણાં તમે પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છો. સૌથી ઊંચે થી ઊંચા પુરુષોત્તમ, લક્ષ્મી-નારાયણ જ છે. મનુષ્ય તો કંઈ પણ સમજતાં નથી. ચઢતી કળામાં લઈ જવાવાળા એક જ બાપ છે. સીડી પર કોઈને પણ સમજાવવું ખુબ સહજ છે. બાપ કહે છે હવે ખેલ પૂરો થયો, ઘરે ચાલો. હવે આ જુનું છી-છી શરીર છોડવાનું છે. તમે પહેલા નવી દુનિયામાં સતોપ્રધાન હતાં પછી ૮૪ જન્મ ભોગવી તમોપ્રધાન શુદ્ધ બન્યાં છો. હવે ફરી શૂદ્ર બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. હવે બાપ આવ્યા છે ભક્તિનું ફળ દેવા. બાપ એ સતયુગ માં ફળ આપ્યું હતું. બાપ છે જ સુખદાતા. બાપ પતિત-પાવન આવે છે તો આખી દુનિયાનાં મનુષ્યમાત્ર તો શું, પ્રકૃતિ ને પણ સતોપ્રધાન બનાવે છે. હમણાં તો પ્રકૃતિ પણ તમોપ્રધાન છે. અનાજ વગેરે મળતું જ નથી, તેઓ સમજે છે અમે આ-આ કરીએ છીએ. આવતાં વર્ષે ખુબ અનાજ થશે. પરંતુ કંઈ પણ થતું નથી. નેચરલ કૈલેમિટીજ (કુદરતી આપદાઓ) ને કોઈ શું કરી શકશે! ફેમન (દુકાળ) પડશે, અર્થકલેક (ધરતીકંપ) થશે, બીમારીઓ થશે. લોહીની નદીઓ વહેશે. આ તેજ મહાભારત લડાઈ છે. હવે બાપ કહે છે તમે પોતાનો વારસો પામી લો. હું આપ બાળકોને સ્વર્ગનો વારસો આપવા આવ્યો છું. માયા રાવણ શ્રાપ આપે છે, નર્કનો વારસો આપે છે. આ પણ ખેલ બનેલો છે. બાપ કહે છે ડ્રામા અનુસાર હું પણ શિવાલય સ્થાપન કરું છું. આ ભારત શિવાલય હતું, હમણાં વેશ્યાલય છે. વિષય સાગરમાં ગોતા ખાતાં રહે છે.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો બાબા આપણને શિવાલયમાં લઈ જાય છે તો આ ખુશી રહેવી જોઈએ ને. આપણને બેહદનાં ભગવાન ભણાવી રહ્યા છે. બાપ કહે છે હું તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવું છું. ભારતવાસી પોતાના ધર્મને જ નથી જાણતાં. આપણો સમુદાય તો મોટામાં મોટો છે જેનાંથી બીજા સમુદાયો નીકળે છે. આદિ સનાતન કયો ધર્મ, કયો સમુદાય હતો-આ સમજતાં નથી. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મવાળાનો સમુદાય, પછી સેકન્ડ નંબરમાં ચંદ્રવંશી સમુદાય, પછી ઈસ્લામી વંશનો સમુદાય. આ આખા ઝાડનું રહસ્ય બીજા કોઈ સમજાવી ન શકે. હમણાં તો જુઓ કેટલાં સમુદાય છે. ડાળ-ડાળીઓ કેટલી છે. આ છે વિવિધ ધર્મોનું ઝાડ, આ વાતો બાપ જ આવીને બુદ્ધિમાં નાખે છે. આ ભણતર છે, આ તો રોજ ભણવું જોઈએ. ભગવાનુવાચ-હું તમને રાજાઓનો રાજા બનાવું છું. પતિત રાજાઓ તો વિનાશી ધન દાન કરવાથી બની શકાય છે. હું તમને એવાં પાવન બનાવું છું જે તમે ૨૧ જન્મનાં માટે વિશ્વનાં માલિક બનો છો. ત્યાં ક્યારેય અકાળે મૃત્યુ થતું નથી. પોતાનાં સમય પર શરીર છોડે છે. આપ બાળકોને ડ્રામાનું રહસ્ય પણ બાપએ સમજાવ્યું છે. તે બાઈસકોપ, ડ્રામા વગેરે નીકળ્યાં છે તો આનાં પર સમજાવવાનું પણ સહજ થાય છે. આજકાલ તો બહુજ ડ્રામા વગેરે બનાવે છે. મનુષ્યોને બહુજ શોખ થઈ ગયાં છે. તે બધાં છે હદનાં, આ છે બેહદનો ડ્રામા. આ સમયે માયાનો પામ્પ(ભપકો) બહુજ છે. મનુષ્ય સમજે છે-હમણાં તો સ્વર્ગ બની ગયું છે. પહેલાં થોડી આટલી મોટી બિલ્ડીંગ વગેરે હતું. તો કેટલું આપોઝિશન (વિરોધ) છે. ભગવાન સ્વર્ગ રચે છે તો માયા પણ પોતાનું સ્વર્ગ દેખાડે છે. આ છે બધો માયાનો પામ્પ. આનું પતન થવાનું છે કેટલી જબરજસ્ત માયા છે. તમારે તેનાથી મુખ ફેરવી લેવાનું છે. બાપ છે જ ગરીબ નિવાઝ. સાહૂકારોનાં માટે સ્વર્ગ છે, ગરીબ બિચારા નર્કમાં છે. તો હવે નર્કવાસીઓને સ્વર્ગવાસી બનાવવાનાં છે. ગરીબ જ વારસો લેશે, સાહૂકાર તો સમજે છે અમે સ્વર્ગમાં બેઠાં છીએ. સ્વર્ગ-નર્ક અહીંયા જ છે. આ બધી વાતોને હવે તમે સમજો છો. ભારત કેટલું ભિખારી બની ગયું છે. ભારત જ કેટલું સાહૂકાર હતું. એક જ આદિ સનાતન ધર્મ હતો. હમણાં પણ કેટલી જૂની ચીજો નીકળતાં રહે છે. કહે છે આટલા વર્ષોની જૂની ચીજ છે. હાડકાં નિકાળે છે, કહે છે આટલા લાખો વર્ષનાં છે. હવે લાખો વર્ષનાં હાડકા પાછાં ક્યાંથી નીકળી શકે. તેની પછી કિંમત પણ કેટલી રાખે છે.

બાપ સમજાવે છે હું આવીને બધાંની સદગતિ કરું છું, આમનામાં પ્રવેશ કરીને આવું છું. આ બ્રહ્મા સાકારી છે, આ જ પછી સૂક્ષ્મવતનવાસી ફરિશ્તા બને છે. એ અવ્યક્ત, આ વ્યક્ત. બાપ કહે છે હું બહુજ જન્મોનાં અંતનાં પણ

અંતમાં આવું છું, જે નંબરવન પાવન તે ફરી નંબરવન પતિત. હું આમનામાં આવું છું કારણ કે આમને જ ફરી નંબરવન પાવન બનવાનું છે. આ સ્વયં ને ક્યાં કહે છે કે હું ભગવાન છું, ફલાણો છું. બાપ પણ સમજે છે હું આ તનમાં પ્રવેશ કરી આમનાં દ્વારા બધાંને સતોપ્રધાન બનાવું છું. હવે બાપ બાળકોને સમજાવે છે તમે અશરીરી આવ્યા હતાં પછી ૮૪ જન્મ લઈ પાર્ટ ભજવ્યો, હવે પાછાં જવાનું છે. સ્વયંને આત્મા સમજો, દેહ-અભિમાન તોડો. ફક્ત યાદની યાત્રા પર રહેવાનું છે બીજી કોઈ તકલીફ નથી. જે પવિત્ર બનશે, નોલેજ સાંભળશે તેજ વિશ્વનાં માલિક બનશે. કેટલી મોટી સ્કૂલ છે. ભણાવવાવાળા બાપ કેટલા નિરહંકારી બની પતિત દુનિયા, પતિત તનમાં આવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં તમે એમનાં માટે કેટલાં સરસ સોનાનાં મંદિર બનાવો છો. આ સમયે તમને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવું છું તો પતિત શરીરમાં આવીને બેસું છું. પછી ભક્તિમાર્ગ માં તમે મને સોમનાથ મંદિરમાં બેસાડો છો. સોના હીરાનાં મંદિર બનાવો છો કારણકે તમે જાણો છો અમને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે એટલે ખાતરી કરો છો. આ બધું રહસ્ય સમજાવ્યું છે. ભક્તિ પહેલાં અવ્યભિચારી પછી વ્યભિચારી થાય છે. આજકાલ જુઓ મનુષ્યની પણ પૂજા કરતાં રહે છે. ગંગાનાં કિનારા પર જુઓ શિવોહમ્ કહી બેસી જાય છે. માતાઓ જઈને દૂધ ચઢાવે છે, પૂજા કરે છે. આ દાદાએ પોતે પણ કર્યું છે, પૂજારી નંબરવન બન્યાં છે ને. વન્ડર છે ને. બાપ કહે છે આ વન્ડરફુલ દુનિયા છે. કેવી રીતે સ્વર્ગ બને છે, કેવી રીતે નર્ક બને છે-બધું રહસ્ય બાળકોને સમજાવતાં રહે છે. આ જ્ઞાન તો શાસ્ત્રોમાં નથી. તે છે ફિલોસોફી (તત્ત્વજ્ઞાન) નાં શાસ્ત્ર. આ છે. સ્પ્રીચુઅલ (આધ્યાત્મિક) નોલેજ જે રુહાની પિતા કે આપ બાળકોનાં સિવાય કોઈ આપી ન શકે. અને આપ બ્રાહ્મણોનાં સિવાય રુહાની નોલેજ કોઈને મળી ન શકે. જ્યાં સુધી બ્રાહ્મણ ન બનો તો દેવતા બની ન શકો. આપ બાળકોને બહુજ ખુશી રહેવી જોઈએ, ભગવાન આપણને ભણાવે છે, શ્રીકૃષ્ણ નહીં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. માયાનો ખુબ મોટો પામ્પ (ભપકો) છે, આનાંથી પોતાનું મુખ ફેરવી લેવાનું છે. સદા એજ ખુશીમાં રુવાંટા ઊભા થાય કે અમે તો હમણાં પુરુષોત્તમ બની રહ્યા છીએ, ભગવાન અમને ભણાવે છે.
2. વિશ્વનું રાજ્ય ભાગ્ય લેવાનાં માટે ફક્ત પવિત્ર બનવાનું છે. જેમ બાપ નિરહંકારી બની પતિત દુનિયા, પતિત તનમાં આવે છે, એવું બાપ સમાન નિરહંકારી બની સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- હદ ની સર્વ કામનાઓ પર જીત પ્રાપ્ત કરવા વાળા કામજીત જગતજીત ભવ કામ વિકાર નો અંશ સર્વ હદની કામનાઓ છે. કામના એક છે વસ્તુઓની, બીજી છે વ્યક્તિ દ્વારા હદની પ્રાપ્તિની, ત્રીજી છે સંબંધ નિભાવવામાં, ચોથી છે સેવા ભાવનામાં હદની કામના નો ભાવ. કોઈ પણ વ્યક્તિ અથવા વસ્તુ નાં પ્રતિ વિશેષ આકર્ષણ હોવું-ઈચ્છા નથી પરંતુ આ સારું લાગે છે, આ પણ કામ વિકારનો અંશ છે. જ્યારે આ સૂક્ષ્મ અંશ પણ સમાપ્ત થાય ત્યારે કહેવાશે કામજીત જગત જીત.

સ્લોગન :- દિલની મહેસુસતા થી દિલારામ બાપનાં આશીર્વાદ લેવાનાં અધિકારી બનો.

અવ્યક્ત સ્થિતિ નો અનુભવ કરવા માટે વિશેષ અભ્યાસ

કોઈ પણ કર્મ કરતા સદેવ આ સ્મૃતિ રહે કે દરેક કર્મ માં બાપદાદા મારી સાથે પણ છે અને અમારાં આ અલૌકિક જીવનનો હાથ એમનાં હાથમાં છે અર્થાત્ જીવન એમનાં હવાલે છે. પછી જવાબદારી એમની થઈ જાય છે. બધાં બોજ બાપની ઉપર રાખી સ્વયંને હલ્કા કરી દો તો કર્મયોગી ફરિશ્તા બની જશો.

“ ત્રણ - ત્રણ વાતો નો પાઠ ”

આજે બાપદાદા પોતાનાં સદાનાં સાથી બાળકો થી મળવાં આવ્યાં છે. બાળકો જ બાપનાં સદા સાથી છે, સહયોગી છે, કારણકે અતિસ્નેહી છે. જ્યાં સ્નેહ હોય છે તેમનાં જ સદા સહયોગી સાથી બને છે. તો સ્નેહી બાળકો હોવાનાં કારણે બાપ બાળકો નાં વગર કોઈ કાર્ય કરી નથી શકતાં. અને બાળકો બાપ નાં સિવાય કોઈ કાર્ય કરી નથી શકતાં. એટલે સ્થાપના નાં આદિથી બાપએ બ્રહ્માની સાથે બ્રાહ્મણ બાળકો રચ્યાં. એકલાં બ્રહ્મા નહીં. બ્રહ્માની સાથે બ્રાહ્મણ બાળકો પણ જન્મ્યાં. શા માટે? બાળકો સહયોગી સાથી છે એટલે જ્યારે બાપની જયંતી મનાવો છો તો સાથે શું કહો છો? શિવજયંતી સો બ્રહ્માની જયંતી, બ્રાહ્મણો ની જયંતી. તો સાથે-સાથે બાપદાદા અને બાળકો સર્વની આદિ રચના થઈ અને આદિથી જ બાપનાં સહયોગી સાથી બન્યાં. તો બાપ પોતાનાં સહયોગી સાથીઓથી મળી રહ્યાં છે. સાથી અર્થાત્ દરેક કદમ માં, દરેક સંકલ્પ માં, બોલ માં સાથ નિભાવવા વાળા. ફોલો (અનુકરણ) કરવું અર્થાત્ સાથ નિભાવવો. એવાં દરેક કદમ માં સાથ નિભાવવા વાળા અર્થાત્ ફોલો ફાધર કરવાવાળા સાચાં સાથી છે. અવિનાશી સાથી છે. જે સાચાં સાથી છે તેમનાં દરેક કદમ સ્વતઃ જ બાપ સમાન ચાલતાં રહે છે. અહિયાં-ત્યાં થઈ નથી શકતાં. સાચાં સાથીને મહેનત નથી કરવી પડતી. આ કદમ આમ ઉઠાવું કે તેમ ઉઠાવું. સ્વતઃ જ બાપનાં કદમ પર કદમ રાખવાનાં સિવાય જરા પણ અહીંયા-ત્યાં થઈ ન શકે. આવાં સાચાં સાથી બાળકોનાં મનમાં, બુદ્ધિમાં, દિલમાં શું સમાયેલું છે? હું બાપનો, બાપ મારાં. બુદ્ધિમાં છે જે બાપનાં બેહદનાં ખજાનાનો વારસો છે તે મારો. દિલમાં દિલારામ અને દિલ, બીજું કંઈ હોઈ ન શકે. તો જ્યારે બાપ જ યાદ રૂપમાં સમાયેલા છે તો જેવી સ્મૃતિ તેવી સ્થિતિ અને તેવાં જ કર્મ સ્વતઃ થાય છે. જેમ ભક્તિમાર્ગમાં પણ ભક્ત નિશ્ચય દેખાડવાનાં માટે એજ કહે છે કે જુઓ અમારા દિલમાં કોણ છે! તમે કહેતા નથી પરંતુ સ્વતઃજ તમારાં દિલથી દિલારામ જ બધાને અનુભવ થાય અર્થાત્ દેખાય છે. તો સાચાં સાથી દરેક કદમમાં બાપ સમાન માસ્ટર સર્વશક્તિવાન છે.

આજે બાપદાદા બાળકોને શુભેચ્છા આપવાં આવ્યાં છે. બધાં સહયોગી સાથી બાળકો પોત-પોતાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ થી યાદમાં, સેવામાં આગળ વધતા જઈ રહ્યાં છે. દરેક નાં મનમાં એક જ દૃઢ સંકલ્પ છે કે વિજયનો ઝંડો લહેરાવવો જ છે. આખાં વિશ્વમાં એક રુહાની બાપની પ્રત્યક્ષતાનો ઝંડો લહેરાવવાનો જ છે. જે ઉંચા ઝંડાની નીચે આખાં વિશ્વની આત્માઓ આ ગીત ગાશે એક બાપ આવી ગયાં. જેમ હમણાં આપ લોકો ઝંડો લહેરાવો છો તો બધાં ઝંડા ની નીચે ગીત ગાયો છો અને પછી શું થાય છે! ઝંડો લહેરાવવાથી બધાની ઉપર ફૂલોની વર્ષા થાય છે. એવી રીતે બધાનાં દિલથી આ ગીત સ્વતઃ જ નીકળશે. સર્વનાં એક બાપ. ગતિ સદ્ગતિ દાતા એક બાપ. આવાં ગીત ગાતા જ અવિનાશી સુખ-શાંતિ નો વારસો, પુષ્પોની વર્ષા સમાન અનુભવ કરશે. બાપ કહ્યું અને વારસાનો અનુભવ કર્યો. તો બધાનાં મનમાં આ એક જ ઉમંગ ઉત્સાહ છે એટલે બાપદાદા બાળકોનાં ઉમંગ ઉત્સાહ પર બાળકોને શુભેચ્છા આપે છે. વિદાય તો નહીં આપે ને. શુભેચ્છા. સંગમયુગનો દરેક સમય શુભેચ્છા નો સમય છે. તો મનની લગન પર, સેવાની લગન પર બાપદાદા બધાં બાળકોને શુભેચ્છા આપી રહ્યાં છે. સેવામાં સદા આગળ વધવાનો બધાને ઉમંગ છે. એવું કોઈ નહીં હોય જેમને સેવામાં આગળ વધવાનો ઉમંગ ન હોય. જો ઉમંગ ન હોત તો અહીંયા કેવી રીતે આવત! આ પણ ઉમંગ ની નિશાની છે ને! ઉમંગ-ઉત્સાહ છે અને સદા રહેશે. સાથે-સાથે ઉમંગ-ઉત્સાહથી આગળ વધતાં સેવામાં સદા નિર્વિઘ્ન છે? ઉમંગ ઉત્સાહ તો ખુબ સારો છે, પરંતુ નિર્વિઘ્ન સેવા અને વિઘ્ન પાર કરતાં-કરતાં સેવા કરવી, એમાં અંતર છે. નિર્વિઘ્ન અર્થાત્ ન કોઈનાં માટે વિઘ્નરૂપ બને અને ન કોઈનાં વિઘ્ન સ્વરૂપ થી ગભરાય. આ વિશેષતા ઉમંગ-ઉત્સાહ ની સાથે-સાથે અનુભવ કરો છો? કે વિઘ્ન આવે છે? એક છે વિઘ્ન પાઠ ભણાવવા આવે, બીજું છે વિઘ્ન હલાવવાં આવે છે. જો પાઠ ભણીને પાક્કા થઈ ગયા તો તે વિઘ્ન લગન માં પરિવર્તન થઈ જાય. જો વિઘ્નમાં ગભરાઈ જાય છે તો રજીસ્ટર માં ડાઘ પડી જાય છે. ફરક થયો ને.

બ્રાહ્મણ બનવું એટલે માયાને ચેલેન્જ (પડકાર) કરવી કે વિઘ્ન ભલે આવો. અમે વિજયી છીએ. તમે કાંઈ કરી

નહી શકો. પહેલાં માયાનાં ફેન્ડ્સ (મિત્ર) હતાં. હવે ચેલેન્જ કરો છો કે માયાજીત બનશું. ચેલેન્જ કરો છો ને. નહીં તો વિજયી કોનાં પર બનો છો? પોતાનાં ઉપર? વિજય રત્ન બનો છો તો વિજય માયા પર જ પ્રાપ્ત કરો છો ને! વિજય માળામાં પરોવાઓ છો, પૂજાઓ છો. તો માયાજીત બનવું અર્થાત્ વિજયી બનવું છે. બ્રાહ્મણ બનવું અર્થાત્ માયાને ચેલેન્જ કરવી. ચેલેન્જ કરવાવાળા રમત કરે છે. આવી અને ગઈ. દૂરથી જ જાણી લે છે, દૂરથી જ ભગવાની દે છે. સમય ખોટી નથી કરતાં. સેવામાં તો બધાં બહુજ સારા છો. સેવાની સાથે-સાથે નિર્વિઘ્ન સેવાનો રેકૉર્ડ હોય. જેમ પવિત્રતાનો આદિ થી રેકૉર્ડ રાખો છો ને. એવાં કોણ છે જે સંકલ્પ માં પણ આદિ થી હમણાં સુધી અપવિત્ર નથી બન્યાં? તો આ વિશેષતા જુઓ છો ને. ફક્ત આ એક પવિત્રતા ની વાત થી પાસ વિથ ઓનર તો નહીં થશો. પરંતુ સેવામાં, સ્વસ્થિતિમાં, સંપર્ક, સંબંધમાં, યાદમાં, બધામાં જે આદિથી હમણાં સુધી અચલ છે, હલચલ માં નથી આવ્યાં, વિઘ્નોનાં વશીભૂત નથી થયાં. સંભળાવ્યું ને કે ન વિઘ્નો નાં વશ થવાનું છે ન સ્વયં કોઈની આગળ વિઘ્ન રૂપ બનવાનું છે. આનાં પણ માર્ક (ટકા) જમા થાય છે. એક પ્યોરિટી (પવિત્રતા), બીજી અવ્યભિચારી યાદ. યાદની વચમાં જરા પણ કોઈ વિઘ્ન ન હોય. આજ રીતે સેવામાં સદા નિર્વિઘ્ન છો અને ગુણોમાં સદા સંતુષ્ટ છો અને સંતુષ્ટ કરવાવાળા છો. સંતુષ્ટતાનો ગુણ બધાં ગુણોની ધારણાનો દર્પણ છે. તો ગુણોમાં સંતુષ્ટતા નું સ્વ પ્રતિ અને બીજાઓ થી સર્ટિફિકેટ લેવાનું હોય. આ છે પાસ વિથ ઓનરની નિશાની, અષ્ટ રત્નોની નિશાની. બધામાં નંબર લેવાવાળા છો ને કે બસ એકમાં જ ઠીક છે. સેવામાં સારો છું. શુભેચ્છા તો બાપદાદા આપી જ રહ્યાં છે. અષ્ટ બનવાનું છે, ઇષ્ટ બનાવવાનું છે. અષ્ટ બનશો તો ઇષ્ટ પણ એટલાં જ મહાન બનશો. તેનાં માટે ત્રણ વાતો આખું વર્ષ યાદ રાખજો અને તપાસ કરજો. અને આ ત્રણેય વાતો જો જરા પણ સંકલ્પ માત્રમાં રહેલી હોય તો વિદાય આપી દેજો. આજે શુભેચ્છા નો દિવસ છે ને. જ્યારે રજા આપો છો તો વિદાય માં શું કરો છો? (મિશ્રી, બદામ, ઈલાયચી આપે છે) તેમાં ત્રણ ચીજ હોય છે. તો બાપદાદાને પણ ત્રણ ચીજો આપશો ને. વિદાય નથી બધાઈ (શુભેચ્છા) છે ત્યારે તો મુખ મીઠું કરાવો છો. તો જેમ અહીંયા ત્રણ ચીજો શેનાં માટે આપો છો? ફરી જલ્દી આવવાની યાદ રહેશે. બાપદાદા પણ આજે ત્રણ વાતો બતાવી રહ્યા છે, જે સેવામાં ક્યારેક-ક્યારેક વિઘ્ન રૂપ પણ બની જાય છે. તો ત્રણ વાતો ની ઉપર વિશેષ ફરીથી બાપદાદા અટેન્શન (ધ્યાન) અપાવી રહ્યા છે, જે અટેન્શન થી સ્વતઃ જ પાસ વિથ ઓનર બની જ જશો.

એક વાત - કોઈ પણ પ્રકારનો હદનો લગાવ ન હોય. બાપ થી લગાવ બીજી ચીજ છે પરંતુ હદનો લગાવ ન હોય. **બીજું** - કોઈપણ પ્રકારનો સ્વયંનો સ્વયંથી કે કોઈ બીજાથી તનાવ અર્થાત્ ખેંચાતાણ ન હોય. લગાવ ન હોય, માયા થી યુદ્ધનાં બદલે આપસમાં ખેંચાતાણ ન હોય. **ત્રીજું** - કોઈપણ પ્રકારનો કમજોર સ્વભાવ ન હોય. લગાવ, તનાવ અને કમજોર સ્વભાવ. હકીકતમાં સ્વભાવ શબ્દ બહુજ સરસ છે. સ્વભાવ અર્થાત્ સ્વનો ભાવ. સ્વ શ્રેષ્ઠ ને કહેવાય છે. શ્રેષ્ઠ ભાવ છે, સ્વનો ભાવ છે, આત્મ-અભિમાન છે. પરંતુ ભાવ-સ્વભાવ, ભાવ-સ્વભાવ શબ્દ બહુજ બોલો છો ને. તો આ કમજોર સ્વભાવ છે. જે સમય પ્રતિ સમય ઉડતી કળા માં વિઘ્ન રૂપ બની જાય છે. જેને તમે લોકો રોયલ રૂપમાં કહો છો મારી નેચર (સ્વભાવ) આવી છે. નેચર શ્રેષ્ઠ છે તો બાપ સમાન છે. વિઘ્નરૂપ બને છે તો કમજોર સ્વભાવ છે. તો ત્રણેય શબ્દોનો અર્થ જાણો છો ને. અનેક પ્રકારનાં તનાવ છે, તનાવ નું કારણ છે “હું-પણું”. મેં આ કર્યું. હું આ કરી શકું છું! હું જ કરીશ! આ જે હું-પણું છે, આ તનાવ પેદા કરે છે. “હું” આ દેહ-અભિમાન નો છે. એક છે હું શ્રેષ્ઠ આત્મા છું. એક છે હું ફલાણી છું, હું સમજદાર છું, હું યોગી છું, હું જ્ઞાની છું. હું સેવામાં નંબર આગળ છું. આ હું-પણું તનાવ પેદા કરે છે. આનાં કારણે સેવામાં ક્યાંક-ક્યાંક જે તીવ્રગતિ હોવી જોઈએ તે તીવ્ર નાં બદલે ધીમી ગતિ થઈ જાય છે. ચાલતાં રહે છે પરંતુ સ્પીડ (ઝડપ) નથી થઈ શકતી. સ્પીડ તીવ્ર કરવાનો આધાર છે-બીજાને આગળ વધતા જોઈ સદા બીજાને વધારવાં જ સ્વયંનું આગળ વધવું છે. સમજો છો ને સેવામાં શું હું-પણું આવે છે? આ હું-પણું જ તીવ્રગતિ ને સમાપ્ત કરી દે છે. સમજ્યા!

આ ત્રણ વાતો તો આપશો ને કે પછી સાથે લઈ જશો. આને કહેવાય છે ત્યાગ થી મળેલું ભાગ્ય. સદા વહેંચી ને ખાઓ અને વધારો. આ ત્યાગ નું ભાગ્ય મળ્યું છે. સેવાનું સાધન આ ત્યાગ નું ભાગ્ય છે. પરંતુ આ ભાગ્ય ને હું-પણા માં સીમિત રાખશો તો વધશે નહીં. સદા ત્યાગ નાં ભાગ્યનાં ફળને બીજાઓને પણ સહયોગી બનાવી વહેંચી ને આગળ વધો. ફક્ત હું, હું નહિ કરો, તમે પણ ખાઓ વહેંચી એકબીજાથી હાથ મળાવીને આગળ વધો. હમણાં સેવાનાં વચમાં આ વાયબ્રેશન દેખાય છે. તો આમાં ફરાખદીલ (વિશાળ હૃદય) થઈ જાઓ. આને કહે છે જે ઓટે સો અર્જુન. એકબીજાને નહીં જુઓ. આ પણ તો આવું કરે છે ને! આ તો થાય જ છે, પરંતુ હું વિશેષતા દેખાડવાનાં નિમિત્ત બની જાઉં. બ્રહ્મા બાપની વિશેષતા શું રહી! સદા બાળકોને આગળ રાખ્યાં. મારાથી બાળકો

હોશિયાર છે. બાળકો કરશે! આટલાં સુધી ત્યાગનાં ભાગ્ય નો ત્યાગ કર્યો. જો કોઈ પ્રેમનાં કારણે પ્રાપ્તિનાં કારણે બ્રહ્માની મહિમા કરતા હતાં તો તેમને પણ બાપની યાદ અપાવતા હતાં. બ્રહ્માથી વારસો નહીં મળશે. બ્રહ્માનો ફોટો નથી રાખવાનો. બ્રહ્માને બધું જ નથી સમજવાનું. તો આને કહે છે ત્યાગનાં ભાગ્યનો પણ ત્યાગ કરી સેવામાં લાગી જવું. આમાં ડબલ મહાદાની થઈ જતાં. બીજા ઓફર (રજૂઆત) કરે સ્વયં પોતાની તરફ ન ખેંચે. જો સ્વયં પોતાની મહિમા કરે છે, પોતાની તરફ ખેંચે છે તો તેમને શું શબ્દ કહેવાય છે! મુરલીયો માં સાંભળ્યું છે ને. એવાં નહિ બનતાં. કોઈપણ વાતને સ્વયં પોતાની તરફ ખેંચવાની ખેંચાતાણ ક્યારેય નહીં કરો. સહજ મળે તે શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય છે. ખેંચીને લેવાવાળું આને શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય નહીં કહેવાશે. તેમાં સિદ્ધિ નથી હોતી. મહેનત વધારે સફળતા ઓછી કારણકે બધાનાં આશીર્વાદ નથી મળતાં. જે સહજ મળે છે તેમાં બધાનાં આશીર્વાદ ભરેલા છે. સમજ્યા!

તનાવ શું છે! લગાવને તો તે દિવસે સ્પષ્ટ કર્યું હતું. કોઈપણ કમજોર સ્વભાવ ન હોય. એવું પણ નહીં સમજો હું તો આ દેશનો રહેવાવાળો છું એટલે મારો સ્વભાવ, મારું ચાલવાનું, મારું રહેવાનું આવું છે, નહીં. દેશનાં કારણે, ધર્મનાં કારણે, સંગનાં કારણે આવો મારો સ્વભાવ છે. આ નહિ. તમે કયા દેશવાળા છો! આ તો સેવાનાં માટે નિમિત્ત સ્થાન મળ્યાં છે. ન કોઈ વિદેશી છે, ન આ નશો હોય કે હું ભારતવાસી છું. બધાં એક બાપનાં છે. ભારતવાસી પણ બ્રાહ્મણ આત્માઓ છે. વિદેશમાં રહેવાવાળા પણ બ્રાહ્મણ આત્માઓ છે. અંતર નથી. એવું નથી ભારતવાસી આવાં છે, વિદેશી આવાં છે. આ શબ્દ પણ ક્યારેય નહીં બોલો. બધી બ્રાહ્મણ આત્માઓ છે. આ તો સેવાનાં માટે સ્થાન છે. સંભળાવ્યું હતું ને કે તમે વિદેશમાં કેમ પહોંચ્યા છો? ત્યાં કેમ જન્મ લીધો? ભારતમાં કેમ નથી લીધો? ત્યાં ગયા છો સેવા સ્થાન ખોલવાનાં માટે. નહિ તો ભારતવાસીઓને વિઝાનો કેટલો પ્રોબ્લેમ (સમસ્યા) છે. તમે બધાં તો સહજ રહેલાં છો. કેટલાં દેશોમાં સેવા થઈ રહી છે! તો સેવાનાં માટે વિદેશમાં ગયાં છો. બાકી છો બધી બ્રાહ્મણ આત્માઓ એટલે કોઈપણ કોઈ આધારમાં સ્વભાવ નહીં બનાવતાં. જે બાપનો સ્વભાવ તે બાળકોનો સ્વભાવ. બાપનો સ્વભાવ શું છે? સદા દરેક આત્માનાં પ્રતિ કલ્યાણ કે રહેમની ભાવનાનો સ્વભાવ. દરેકને ઊંચા ઉઠાવવાનો સ્વભાવ, મધુરતાનો સ્વભાવ, નિર્માણતાનો સ્વભાવ. મારો સ્વભાવ આવો છે આ ક્યારેય નહીં બોલતાં. મારો ક્યાંથી આવ્યું. મારો તેજ બોલવાનો સ્વભાવ છે, મારો આવેશમાં આવવાનો સ્વભાવ છે. સ્વભાવ નાં કારણે થઈ જાય છે. આ માયા છે. ઘણાંને અભિમાનનો સ્વભાવ, ઇર્ષાનો, આવેશમાં આવવાનો સ્વભાવ હોય છે, દિલશિકસ્ત થવાનો સ્વભાવ હોય છે. સારા હોવા છતાં પણ સ્વયંને સારા નથી સમજતાં. સદેવ સ્વયંને કમજોર જ સમજશે. હું આગળ જઈ નથી શકતી. કરી નથી શકતી. આ દિલશિકસ્ત સ્વભાવ આ પણ ખોટું છે. અભિમાનમાં નહિ આવો. પરંતુ સ્વમાનમાં રહો તો આ પ્રકારનાં સ્વભાવને કહેવાય છે કમજોર સ્વભાવ. તો ત્રણે વાતોનું અટેન્શન આખું વર્ષ રાખજો. આ ત્રણે વાતોથી સુરક્ષિત રહેવાનું છે. મુશ્કેલ તો નથી ને. સાથી આદિથી અંત સુધી સહયોગી સાથી છે. સાથી તો સમાન જોઈએ ને. જો સાથીઓ માં સમાનતા નહીં હોય તો સાથી પ્રીતની રીત નિભાવી ન શકે. અચ્છા આ તો ત્રણ વાતો અટેન્શન માં રાખશો. પરંતુ આ ત્રણ વાતોથી સદા કિનારો કરવાં માટે બીજી ૩ વાતો યાદ રાખવાની છે. આજે ત્રણનો પાઠ ભણાવી રહ્યા છે. સદા સ્વયંનાં જીવનમાં એક બેલેન્સ (સંતુલન) રાખવાનું છે. બધી વાતોમાં બેલેન્સ હોય. યાદ અને સેવામાં બેલેન્સ. સ્વમાન, અભિમાનને સમાપ્ત કરે. સ્વમાન માં સ્થિત રહેવું. આ બધી વાતો સ્મૃતિમાં રહે. વધારે રમણીક પણ નહીં, વધારે ગંભીર પણ નહીં, બેલેન્સ હોય. સમય પર રમણીક, સમય પર ગંભીર. તો એક છે-બેલેન્સ. બીજું-સદા અમૃતવેલા એ બાપથી વિશેષ બ્લેસિંગ (આશીર્વાદ) લેવાની છે! રોજ અમૃતવેલા બાપદાદા બાળકો પ્રતિ બ્લેસિંગની ઝોલી ખોલે છે. એમનાથી જેટલું લેવાં ઈચ્છો એટલું લઈ શકો છો. તો બેલેન્સ, બ્લેસિંગ ત્રીજું બ્લેસકુલ લાઈફ (આનંદમય જીવન). ત્રણે વાતો સ્મૃતિમાં રહેવાથી તે ત્રણેય વાતો જે અટેન્શન (ધ્યાન) આપવાની છે, તે સ્વતઃ જ સમાપ્ત થઈ જશે. સમજ્યા! અચ્છા બીજી ત્રણ વાતો સાંભળો!

લક્ષ રૂપમાં કે ધારણાનાં રૂપમાં વિશેષ ત્રણ વાતો ધ્યાનમાં રાખવાની છે. તે છોડવાની છે અને આ ધારણ કરવાની છે. છોડવા વાળી તો છોડી દીધી ને સદાનાં માટે, તેને યાદ કરવાની જરૂર નહીં પડશે. પરંતુ આ ત્રણ વાતો જે સંભળાવી આ સ્મૃતિમાં રાખજો અને ધારણા સ્વરૂપમાં વિશેષ યાદ રાખજો. એક - બધી વાતોમાં રીયલ્ટી (સત્યતા) હોય, મિશ્રણ નહી. આને કહે છે - રીયલ્ટી. સંકલ્પમાં, બોલમાં, બધી વાતોમાં રીયલ. સાચાં દિલ પર સાહેબ રાજી. સાચાં ની નિશાની શું હશે? સચ તો બિઠો નય. જે સાચાં હશે તે સદા ખુશીમાં નાચતાં રહેશે. તો એક રીયલ્ટી, બીજું - રોયલ્ટી. નાની-નાની વાતમાં ક્યારે પણ બુદ્ધિ ઝુકાવ માં ન આવે. જેમ રોયલ

બાળકો હોય છે તો તેમની ક્યારેય નાની એવી ચીજ પર નજર નહીં જશે. જો નજર ગઈ તો તેને રોયલ નહીં કહેવાય. કોઈપણ નાની-નાની વાતોમાં બુદ્ધિનો ઝુકાવ થઈ જાય તો તેને રોયલ્ટી નહીં કહેવાય. જે રોયલ હોય છે તે સદા પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ હોય છે. ક્યાંય આંખ અથવા બુદ્ધિ નથી જતી. તો આ છે રુહાની રોયલ્ટી. કપડાની રોયલ્ટી નહીં. તો રીયલ્ટી, રોયલ્ટી અને ત્રીજું યુનિટી (એકતા). દરેક વાતમાં, સંકલ્પમાં, બોલમાં, કર્મમાં પણ સદા એક-બીજા માં યુનિટી દેખાય. બ્રાહ્મણ એટલે જ એક. લાખ નહીં એક. આને કહેવાય છે યુનિટી. ત્યાં અનેક સ્થિતિનાં કારણે એક પણ અનેક થઈ જાય છે અને અહિયાં અનેક હોવા છતાં પણ એક છે. આને કહેવાય છે યુનિટી. બીજાને નથી જોવાનાં. અમે ઈચ્છીએ છે યુનિટી કરીએ પરંતુ આ નથી કરતાં. જો તમે કરતા રહેશો તો તેમને ડિસયુનિટી નો ચાન્સ (તક) જ નહીં મળશે. કોઈ હાથ આવી રીતે કરે, બીજો ન કરે તો અવાજ નહીં થશે. જો કોઈ ડિસયુનિટી નું કોઈ પણ કાર્ય કરે છે, તમે યુનિટીમાં રહો તો ડિસયુનિટી વાળા ક્યારેય ડિસયુનિટીનું કામ કરી નહીં શકશે. યુનિટીમાં આવવું જ પડશે એટલે ત્રણ વાતો - રિયલ્ટી, રોયલ્ટી અને યુનિટી. આ ત્રણેય વાતો સદા બાપસમાન બનાવવામાં સહયોગી બનશે. સમજ્યા - આજે ત્રણ નો પાઠ ભણી લીધો ને. બાપને તો બાળકો પર નાઝ (ગર્વ) છે. આટલાં યોગ્ય બાળકો અને યોગી બાળકો કોઈ બાપનાં હોઈ જ ન શકે. યોગ્ય પણ છે, યોગી પણ છે અને એક-એક પદ્માપદમ ભાગ્યવાન છે. આખાં કલ્પમાં આટલાં અને આવાં બાળકો હોઈ જ ન શકે. એટલે વિશેષ અમૃતવેલાનો સમય બાપદાદાએ બ્રાહ્મણ બાળકોનાં માટે કેમ રાખ્યો છે? કારણકે વિશેષ બાપદાદા દરેક બાળકની વિશેષતાને, સેવાને, ગુણોને સદા સામે લાવે છે. બીજું શું કરે છે? જે દરેક બાળકની વિશેષતા છે, ગુણ છે, સેવા છે, તેને વિશેષ વરદાન થી અવિનાશી બનાવે છે એટલે ખાસ આ સમય બાળકોનાં માટે રાખ્યો છે. અમૃતવેલાની વિશેષ પાલના છે. દરેકને બાપદાદા સ્નેહનાં સહયોગી, વરદાનની પાલના આપે છે. સમજ્યા - શું કરે છે અને તમે લોકો શું કરો છો? શિવબાબા સુખદાતા છે, શાંતિદાતા છે... આવું કહો છો ને. અને બાપ પાલના આપે છે. જેમ મા-બાપ બાળકોને સવારે તૈયાર કરી, સાફ સુથરા કરીને પછી કહે છે હવે આખો દિવસ ખાવો પીવો ભણો. બાપદાદા પણ અમૃતવેલા આ પાલના આપે અર્થાત્ આખાં દિવસ માટે શક્તિ ભરી દે છે. વિશેષ પાલનાનો આ સમય છે. આ એકસ્ટ્રા વરદાનનો, પાલનાનો સમય છે. અમૃતવેલા એ વરદાનોની ઝોલી ખુલે છે. જેટલાં જે વરદાન લેવા ઇચ્છે સાચાં દિલથી, મતલબ થી નહીં. જ્યારે મતલબ હશે ત્યારે કહેશે અમને આ આપો, જે મતલબ થી માંગે છે તો બાપદાદા શું કરે છે! તેમનો મતલબ સિદ્ધ કરવાં માટે તેટલી શક્તિ આપે છે, મતલબ પૂરો થયો અને ખતમ. છતાં પણ બાળકો છે, ના તો નહિ કરશે. પરંતુ સદા વરદાનો થી પલતાં રહો, ચાલતાં રહો, ઉડતાં રહો તેનાં માટે જેટલું અમૃતવેલા શક્તિશાળી બનાવશો એટલું આખો દિવસ સહજ થશે. સમજ્યા.

સદા સ્વયંને પાસ વિથ ઓનર બનવાનાં લક્ષ અને લક્ષણમાં ચલાવવા વાળા, સદા સ્વયંને બ્રહ્મા બાપ સમાન ત્યાગનું ભાગ્ય વહેંચવા વાળા, નંબરવન ત્યાગી શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય બનાવવા વાળા, સદા સહજ પ્રાપ્તિનાં અધિકારી બની સ્વ ઉન્નતી અને સેવાની ઉન્નતી કરવાવાળા, સદા દરેક કદમમાં સહયોગી, સાથી બની આગળ વધવા વાળા, સ્મૃતિ, સ્થિતિ શક્તિશાળી બનાવવાથી સદા બાપને ફોલો કરવાવાળા, આવાં સદા સહયોગી સાથી, ફરમાનબરદાર, આજ્ઞાકારી, સંતુષ્ટ રહેવાવાળા, સર્વને રાજી કરવાનાં રાઝને જાણવાવાળા, આવી શ્રેષ્ઠ આત્માઓને, મહાન પુણ્ય આત્માઓને, ડબલ મહાદાની બાળકોને બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

વરદાન:- મન્સા બંધનોથી મુક્ત, અતીન્દ્રિય સુખની અનુભૂતિ કરવાવાળા મુક્તિદાતા ભવ અતીન્દ્રિય સુખમાં ઝૂલવું-આ સંગમયુગી બ્રાહ્મણોની વિશેષતા છે. પરંતુ મન્સા સંકલ્પોનાં બંધન આંતરિક ખુશી અથવા અતીન્દ્રિય સુખનો અનુભવ કરવા નથી દેતાં. વ્યર્થ સંકલ્પો, ઈર્ષા, અલબેલાપન કે આળસ્યનાં સંકલ્પોનાં બંધનમાં બંધાવું જ મન્સા બંધન છે, એવી આત્મા અભિમાન નાં વશ બીજાનાં જ દોષ વિચારતી રહે છે, તેમની મહેસૂસતા શક્તિ સમાપ્ત થઈ જાય છે એટલે આ સૂક્ષ્મ બંધનથી મુક્ત બનો ત્યારે મુક્તિદાતા બની શકશો.

સ્લોગન:- એવાં ખુશીઓની ખાણથી સંપન્ન રહો જે તમારાં પાસે દુઃખની લહેર પણ ન આવે.

અવ્યક્ત સ્થિતિ અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

તમારી સામે કોઈ કેટલું પણ વ્યર્થ બોલે પરંતુ તમે વ્યર્થને સમર્થ માં પરિવર્તન કરી દો. વ્યર્થને પોતાની બુદ્ધિમાં સ્વીકાર નહીં કરો. જો એક પણ વ્યર્થ બોલ સ્વીકાર કરી લીધો તો એક વ્યર્થ અનેક વ્યર્થને જન્મ દેશે. પોતાનાં બોલ પર પણ પૂરું ધ્યાન આપો, “ઓછું બોલો, ધીરે બોલો અને મીઠું બોલો” તો અવ્યક્ત સ્થિતિ સહજ

બની જશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે ભારતનાં બહુજ અમુલ્ય સેવક છો , તમારે પોતાનાં તન - મન - ધન થી શ્રીમત પર આને રામરાજ્ય બનાવવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- સાચી અલૌકિક સેવા કઈ છે, જે હમણાં આપ બાળકો કરો છો?

ઉત્તર :- આપ બાળકો ગુપ્ત રીત થી શ્રીમત પર પાવન ભૂમિ સુખધામ ની સ્થાપના કરી રહ્યા છો - આજ ભારત ની સાચી અલૌકિક સેવા છે. તમે બેહદ બાપની શ્રીમત પર બધાંને રાવણ ની જેલ થી છોડાવી રહ્યા છો. આનાં માટે તમે પાવન બનીને બીજાઓને પાવન બનાવો છો.

ગીત :- નયનહીન કો રાહ દિખાઓ....

ઓમ શાંતિ ! હેં પ્રભુ, ઈશ્વર, પરમાત્મા કહેવું અને પિતા અક્ષર કહેવામાં કેટલો ફરક છે. હેં ઈશ્વર, હેં પ્રભુ કહેવાથી કેટલો રીગાર્ડ (સન્માન) રહે છે. અને પછી તેમને પિતા કહે છે, તો પિતા અક્ષર બહુજ સાધારણ છે. પિતાઓ તો અસંખ્ય છે. પ્રાર્થનામાં પણ કહે છે - હેં પ્રભુ, હેં ઈશ્વર. બાબા કેમ નથી કહેતા? છે તો પરમપિતા ને? પરંતુ બાબા અક્ષર જાણે દબાઈ જાય છે, પરમાત્મા અક્ષર ઊંચો થઈ જાય છે. બોલાવે છે-હેં પ્રભુ, નયનહીન ને રાહ દેખાડો. આત્માઓ કહે છે-બાબા, અમને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો માર્ગ બતાવો. પ્રભુ અક્ષર કેટલો મોટો છે. પિતા અક્ષર હલકો છે. અહીંયા તમે જાણો છો બાપ આવીને સમજાવે છે. લૌકિક રીત થી તો પિતાઓ ઘણાં છે, બોલાવે પણ છે તમે માત-પિતા..... કેટલાં સાધારણ અક્ષર છે. ઈશ્વર કે પ્રભુ કહેવાથી સમજે છે તે શું નથી કરી શકતાં. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો બાપ આવેલાં છે. બાપ રસ્તો બહુજ ઉચ્ચ સહજ બતાવે છે. બાપ કહે છે-મારા બાળકો, તમે રાવણની મત પર કામ ચિતા પર ચઢી ભસ્મીભૂત થઈ ગયા છો. હવે હું તમને પાવન બનાવીને ઘરે લઈ જવા આવ્યો છું. બાપને બોલાવે પણ એટલે જ છે કે આવીને પતિત થી પાવન બનાવો. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું તમારી સેવામાં. આપ બાળકો પણ બધાં, ભારતની અલૌકિક સેવામાં છો. જે સર્વિસ તમારા સિવાય બીજા કોઈ કરી નથી શકતાં. તમે ભારતનાં માટે જ કરો છો, શ્રીમત પર પવિત્ર બની અને ભારતને બનાવો છો. બાપુ ગાંધીજી ની પણ આશ હતી કે રામરાજ્ય હોય. હવે કોઈ મનુષ્ય તો રામરાજ્ય બનાવી ન શકે. નહીં તો પ્રભુ ને પતિત-પાવન કહી કેમ બોલાવીએ? હવે આપ બાળકોને ભારત માટે કેટલો પ્રેમ છે. સાચી સેવા તો તમે કરો છો, ખાસ ભારતની અને આમ આખી દુનિયાની.

તમે જાણો છો ભારતને ફરીથી રામરાજ્ય બનાવીએ છીએ, જે બાપુજી ઈચ્છતા હતાં. તે હદનાં બાપુજી હતા આ પછી છે બેહદનાં બાપુજી. આ બેહદ ની સેવા કરે છે. આ આપ બાળકો જ જાણો છો. તમારામાં પણ નંબરવાર આ નશો રહે છે કે આપણે રામરાજ્ય બનાવીશું. ગવર્મેન્ટ (સરકાર) નાં તમે સર્વેન્ટ (સેવક) છો. તમે દૈવી ગવર્મેન્ટ બનાવો છો. તમને ભારતનાં માટે ગર્વ છે. જાણો છો સતયુગમાં આ પાવન ભૂમિ હતી, હમણાં તો પતિત છે. તમે જાણો છો હમણાં આપણે બાપ દ્વારા ફરીથી પાવન ભૂમિ કે સુખધામ બનાવી રહ્યા છીએ, તે પણ ગુપ્ત. શ્રીમત પણ ગુપ્ત મળે છે. ભારત સરકારનાં માટે જ તમે કરી રહ્યા છો. શ્રીમત પર તમે ભારતની ઊંચે થી ઊંચી સેવા પોતાનાં તન-મન-ધનથી કરી રહ્યા છો. કોંગ્રેસી લોકો કેટલા જેલ વગેરેમાં ગયાં. તમારે તો જેલ વગેરેમાં જવાની દરકાર નથી. તમારી તો છે જ રુહાની વાત. તમારી લડાઈ પણ છે પ વિકાર રૂપી રાવણ થી. જે રાવણનું આખી પૃથ્વી પર રાજ્ય છે. તમારી આ સેના છે. લંકા તો એક નાનો ટાપુ છે. આ સૃષ્ટિ બેહદનો ટાપુ છે. તમે બેહદનાં બાપની શ્રીમત પર બધાંને રાવણની જેલથી છોડાવો છો. આ તો તમે જાણો છો કે આ પતિત દુનિયાનો વિનાશ તો થવાનો જ છે. તમે શિવ શક્તિઓ છો. શિવ શક્તિ આ ગોપ પણ છે. તમે ગુપ્ત રીતે ભારતની બહુજ મોટી સેવા કરી રહ્યા છો. આગળ ચાલીને બધાને ખબર પડશે. તમારી છે શ્રીમત પર રુહાની સેવા. તમે ગુપ્ત છો. ગવર્મેન્ટ જાણતી જ નથી કે આ બી.કે. તો ભારતને પોતાનાં તન-મન-ધનથી શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ સચખંડ બનાવે છે. ભારત સચખંડ હતો, હવે જૂઠખંડ છે. સત્ય તો એક જ બાપ છે. કહેવાય પણ છે ગોડ ઈઝ ટ્રુથ. તમને નર થી નારાયણ બનવાનું સત્ય શિક્ષણ આપી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે કલ્પ પહેલા પણ તમને નર થી નારાયણ બનાવ્યા હતાં, રામાયણમાં તો શું-શું કથાઓ બેસી લખી દીધી છે. કહે છે રામે વાનર સેના લીધી. તમે પહેલા વાનર જેવા

હતાં. એક સીતાની તો વાત નથી. બાપ સમજાવે છે કેવી રીતે આપણે રાવણ રાજ્યનો વિનાશ કરાવી રામરાજ્ય સ્થાપન કરીએ છીએ, આમાં કોઈ તકલીફ ની વાત નથી. તેઓ તો કેટલાં ખર્ચા કરે છે. રાવણનું પૂતળું બનાવીને પછી તેને બાળે છે. સમજતાં કંઈ પણ નથી. મોટા-મોટા લોકો બધાં જાય છે, વિદેશીઓને પણ દેખાડે છે, સમજતા કંઈ નથી. હવે બાપ સમજાવે છે તો આપ બાળકોનાં દિલમાં ઉમંગ છે કે અમે ભારતની સાચી રુહાની સેવા કરી રહ્યા છીએ. બાકી આખી દુનિયા રાવણની મત પર છે, તમે છો રામની શ્રીમત પર. રામ કહો, શિવ કહો, નામ તો બહુજ રાખી દીધા છે.

આપ બાળકો ભારતનાં બહુજ અમુલ્ય સેવક છો શ્રીમત પર. કહે પણ છે-હં પતિત-પાવન, આવીને પાવન બનાવો. તમે જાણો છો સતયુગમાં આપણને કેટલું સુખ મળે છે. કારુન નો ખજાનો મળે છે. ત્યાં સરેરાશ આયુ પણ કેટલી મોટી રહે છે. તે છે યોગી, આ છે બધાં ભોગી. તે પાવન, આ પતિત. કેટલો રાત-દિવસ નો ફરક છે. કૃષ્ણ ને પણ યોગી કહે છે, મહાત્મા પણ કહે છે. પરંતુ તે તો સાચાં મહાત્મા છે. તેમની તો મહિમા ગવાય છે સર્વગુણ સંપન્ન..... આત્મા અને શરીર બંને પવિત્ર છે. સન્યાસી તો ગૃહસ્થીઓની પાસે વિકાર થી જન્મ લઈ પછી સન્યાસી બને છે. આ વાતો હમણાં તમને બાપ સમજાવે છે. આ સમયે મનુષ્ય તો છે - જુદા, નિરાશ. સતયુગ માં કેવા હતાં? ધાર્મિક, સત્ય હતાં. ૧૦૦ ટકા સોલ્વેન્ટ (સફર) હતાં. સદા ખુશ રહેતા હતાં. રાત-દિવસનો ફરક છે. આ એક્યુરેટ તમે જ જાણો છો. આ કોઈને ખબર થોડી પડે છે કે ભારત સ્વર્ગ થી નર્ક કેવી રીતે બન્યું છે? લક્ષ્મી-નારાયણની પૂજા કરે છે, મંદિર બનાવે છે, સમજતા કંઈ પણ નથી. બાપ સમજાવતા રહે છે - સારા-સારા સત્તાવાળા જે છે, બિરલા ને પણ સમજાવી શકો છો, આ લક્ષ્મી-નારાયણએ આ પદ કેવી રીતે પામ્યું, શું કર્યું જે તેમનાં મંદિર બનાવ્યાં છે? વગર કર્તવ્ય જાણ્યા પૂજા કરવી પણ તો પથ્થરપૂજા કે પૂતળાંની પૂજા થઈ ગઈ. બીજા ધર્મવાળા તો જાણે છે કાઈસ્ટ ફલાણા સમય પર આવ્યાં, ફરી આવશે.

તો આપ બાળકોને કેટલો રુહાની ગુપ્ત નશો હોવો જોઈએ. રુહ ને ખુશી થવી જોઈએ. અડધો કલ્પ દેહ-અભિમાની બન્યાં છો. હવે બાપ કહે છે-અશરીરી બનો, સ્વયંને આત્મા સમજો. આપણી આત્મા બાપને સાંભળી રહી છે. બીજા સત્સંગોમાં ક્યારેય આવું નહીં સમજશે. આ રુહાની બાપ રુહો ને બેસી સમજાવે છે. રુહ જ બધું સાંભળે છે ને. આત્મા કહે છે હું વડાપ્રધાન છું, ફલાણો છું. આત્માએ આ શરીર દ્વારા કહ્યું કે હું વડાપ્રધાન છું. હવે તમે કહો છો હું આત્મા પુરુષાર્થ કરી સ્વર્ગનાં દેવી-દેવતા બની રહી છું. અહમ આત્મા, મમ શરીર છે. દેહી-અભિમાની બનવામાં જ ઘણી મહેનત લાગે છે. ઘડી-ઘડી સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરતા રહો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. તમે બહુજ વફાદાર સેવક છો. કર્તવ્ય કરો છો ગુપ્ત રીતે થી. તો નશો પણ ગુપ્ત જોઈએ. આપણે ગવર્મેન્ટ નાં રુહાની સેવક છીએ. ભારતને સ્વર્ગ બનાવીએ છીએ. બાપુજી પણ ઈચ્છતાં હતા નવી દુનિયામાં નવું ભારત હોય, નવી દિલ્હી હોય. હમણાં નવી દુનિયા તો છે નહીં. આ જુની દિલ્હી કબ્રિસ્તાન બને છે પછી પરીસ્તાન બનવાનું છે. હમણાં આને પરીસ્તાન થોડી કહેશું. નવી દુનિયામાં પરિસ્તાન નવી દિલ્હી તમે બનાવી રહ્યા છો. આ બહુ સમજવાની વાતો છે. આ વાતો ભૂલવી ન જોઈએ. ભારતને ફરીથી સુખધામ બનાવવાનું કેટલું ઊંચું કાર્ય છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર સૃષ્ટિ જૂની થવાની જ છે. દુઃખધામ છે ને. દુઃખહર્તા, સુખકર્તા એક બાપને જ કહેવાય છે. તમે જાણો છો બાપ ૫ હજાર વર્ષ પછી આવીને દુઃખી ભારતને સુખી બનાવે છે. સુખ પણ આપે છે, શાંતિ પણ આપે છે. મનુષ્ય કહે પણ છે મનની શાંતિ કેવી રીતે મળે? હવે શાંતિ તો શાંતિધામ સ્વીટઘરમાં જ હોય છે. એને કહેવાય છે શાંતિધામ, જ્યાં અવાજ નથી, દુઃખ નથી. સૂર્ય ચંદ્ર વગેરે પણ નથી હોતાં. હમણાં આપ બાળકોને આ બધું જ્ઞાન છે. બાપ પણ આવીને વફાદાર સેવક બન્યા છે ને. પરંતુ બાપને તો બિલકુલ જાણતા જ નથી. બધાંને મહાત્મા કહી દે છે. હવે મહાન આત્મા તો સિવાય સ્વર્ગનાં ક્યારેય હોઈ ન સકે. ત્યાં આત્માઓ પવિત્ર છે. પવિત્ર હતાં તો સુખ-શાંતિ પણ હતું. હમણાં પવિત્રતા નથી તો કંઈ નથી. પવિત્રતાનું જ માન છે. દેવતાઓ પવિત્ર છે ત્યારે તો તેમની આગળ માથું નમાવે છે. પવિત્ર ને પાવન, અપવિત્ર ને પતિત કહેવાય છે. આ છે આખા વિશ્વનાં બેહદનાં બાપુજી, આમ તો મેયરને પણ કહેશે શહેર ના પિતા. ત્યાં થોડી આવી વાતો હશે. ત્યાં તો કાયદેસર રાજ્ય ચાલે છે. બોલાવે પણ છે-હં પતિત-પાવન આવો. હવે બાપ કહે છે-પવિત્ર બનો, તો કહે છે આ કેવી રીતે થશે, પછી બાળકો કેવી રીતે પેદા થશે? સૃષ્ટિ કેવી રીતે વૃદ્ધિ ને પામશે? તેમને એ ખબર નથી કે લક્ષ્મી-નારાયણ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં. આપ બાળકોને કેટલો વિરોધ સહન કરવો પડે છે.

ડ્રામામાં જે કલ્પ પહેલાં થયું છે તે રિપીટ (પુનરાવર્તન) થાય છે. એવું નથી કે ડ્રામા પર ઉભાં રહી જવાનું છે-ડ્રામામાં હશે તો મળશે! સ્કૂલમાં એમજ બેસી રહેવાથી કોઈ પાસ થઈ જશે શું? દરેક વસ્તુ માટે મનુષ્યનો પુરુષાર્થ તો ચાલે છે. પુરુષાર્થ વગર પાણી પણ મળી ન શકે. સેકન્ડ પછી સેકન્ડ જે પુરુષાર્થ ચાલે છે તે પ્રાલબ્ધ નાં માટે. આ બેહદનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે બેહદનાં સુખ માટે. હમણાં છે બ્રહ્માની રાત સો બ્રાહ્મણો ની રાત પછી બ્રાહ્મણોનો દિવસ હશે. શાસ્ત્રોમાં પણ વાંચતા હતાં પરંતુ સમજતાં કંઈ નહોતાં. આ બાબા પોતે બેસીને રામાયણ ભાગવત વગેરે સંભળાવતા હતાં, પંડિત બની બેસતા હતાં. હમણાં સમજે છે એતો ભક્તિમાર્ગ છે. ભક્તિ અલગ છે, જ્ઞાન અલગ ચીજ છે. બાપ કહે છે તમે કામ ચિતા પર બેસી બધાં કાળા બની ગયા છો. કૃષ્ણને પણ શ્યામ સુંદર કહે છે ને. પૂજારી લોકો અંધશ્રદ્ધાળુ છે. કેટલી ભૂત પૂજા છે. શરીરની પૂજા, એટલે ૫ તત્વોની પૂજા થઈ ગઈ. આને કહેવાય છે-વ્યભિચારી પૂજા. ભક્તિ પહેલાં અવ્યભિચારી હતી, એક શિવની જ થતી હતી. હવે તો જુઓ શું-શું પૂજા થતી રહે છે. બાપ વન્ડર પણ દેખાડે છે, જ્ઞાન પણ સમજાવી રહ્યા છે. કાંટા થી ફૂલ બનાવી રહ્યાં છે. તેને કહેવાય જ છે ફૂલો નો બગીચો. કરાચીમાં ચોકીદારી પર એક પઠાન રહેતો હતો, તે પણ ધ્યાનમાં ચાલ્યો જતો હતો, કહેતો હતો હું સ્વર્ગમાં ગયો, ખુદા એ મને ફૂલ આપ્યું. તેને ઘણી મજા આવતી હતી. વન્ડર છે ને. તેઓ તો ૭ વન્ડર કહે છે. હકીકતમાં વન્ડર ઓફ વર્લ્ડ (અજાયબી) તો સ્વર્ગ છે-આ કોઈને પણ ખબર નથી.

તમને કેટલું ફર્સ્ટ ક્લાસ જ્ઞાન મળ્યું છે. તમને કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. કેટલા ઊંચા બાપદાદા છે અને કેટલાં સાદા રહે છે, બાપ ની જ મહિમા ગવાય છે, એ નિરાકાર, નિરહંકારી છે. બાપને તો આવીને સેવા કરવાની છે ને. બાપ હંમેશા બાળકોની સેવા કરી, તેમને ધન-સંપત્તિ આપી પોતે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા લઈ લે છે. બાળકોને માથા પર ચઢાવે છે. આપ બાળકો વિશ્વનાં માલિક બનો છો. સ્વીટ હોમ માં જઈને પછી સ્વીટ બાદશાહી આવીને લેશે, બાપ કહે છે હું તો બાદશાહી નથી લેતો. સાચાં નિષ્કામ સેવાધારી તો એક બાપ જ છે. તો બાળકોને કેટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. પરંતુ માયા ભુલાવી દે છે. આટલાં મોટા બાપદાદાને ભૂલવું થોડી જોઈએ. દાદાની મિલકતનો કેટલો નશો રહે છે. તમને તો શિવબાબા મળ્યાં છે. એમની મિલકત છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો અને દૈવી ગુણ ધારણ કરો. આસુરી ગુણોને નીકાળી દેવાં જોઈએ. ગાયે પણ છે મુજ નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નાહી. નિર્ગુણ સંસ્થા પણ છે. હવે અર્થ તો કોઈ સમજતાં નથી. નિર્ગુણ અર્થાત કોઈ ગુણ નથી. પરંતુ તેઓ સમજે થોડી છે. આપ બાળકોને બાપ એક જ વાત સમજાવે છે-બોલો, અમે તો ભારતની સેવામાં છીએ. જે બધાંનાં બાપુજી છે, અમે એમની શ્રીમત પર ચાલીએ છીએ. શ્રીમત ભગવદ ગીતા ગવાયેલી છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જેમ ઊંચા બાપદાદા સાદા રહે છે એવું બહુજ-બહુજ સરળ, નિરાકારી અને નિરહંકારી બનીને રહેવાનું છે. બાપ દ્વારા જે ફર્સ્ટ ક્લાસ જ્ઞાન મળ્યું છે, તેનું ચિંતન કરવાનું છે.
2. ડ્રામા જે હૂબહૂ રીપીટ થઈ રહ્યો છે, તેમાં બેહદનો પુરુષાર્થ કરી બેહદ સુખની પ્રાપ્તિ કરવાની છે. ક્યારેય ડ્રામા કહીને ઉભા નથી રહેવાનું. પ્રાલબ્ધનાં માટે પુરુષાર્થ જરૂર કરવાનો છે.

વરદાન :- સાંભળવાની સાથે - સાથે સ્વરૂપ બની મન નાં મનોરંજન દ્વારા સદા શક્તિશાળી આત્મા ભવ રોજ મનમાં સ્વનાં પ્રતિ કે બીજાઓનાં પ્રતિ ઉમંગ-ઉત્સાહનાં સંકલ્પ લાવો. સ્વયં પણ એજ સંકલ્પનું સ્વરૂપ બનો અને બીજાઓની સેવામાં પણ લગાવો તો પોતાનું જીવન પણ સદાનાં માટે ઉત્સાહવાળું થઈ જશે અને બીજાઓને પણ ઉત્સાહ અપાવવાં વાળા બની શકશો. જેમ મનોરંજન પ્રોગ્રામ થાય છે તેમ રોજ મન નાં મનોરંજન નો પ્રોગ્રામ બનાવો, જે સાંભળો છો તેનું સ્વરૂપ બનો તો શક્તિશાળી બની જશો.

સ્લોગન :- બીજાઓને બદલવાની પહેલાં સ્વયંને બદલો, આ જ સમજદારી છે.

અવ્યક્ત સ્થિતિ નો અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

ચાલતાં-ફરતાં સ્વયંને નિરાકારી આત્મા અને કર્મ કરતાં અવ્યક્ત ફરિશ્તા સમજો તો સાક્ષી દ્રષ્ટા બની જશો. આ દેહની દુનિયા માં કંઈ પણ થતું રહે, પરંતુ ફરિશ્તા ઉપર થી સાક્ષી થઈ બધો પાર્ટ જોતાં સકાશ અર્થાત્ સહયોગ

આપે છે. સકાશ આપવું જ નિભાવવું છે.

“ મીઠા બાળકો - જ્ઞાન ની ધારણા ની સાથે - સાથે સતયુગી રાજાઈનાં માટે યાદ અને પવિત્રતા નું બળ પણ જમા કરો ”

પ્રશ્ન :- હમણાં આપ બાળકોનાં પુરુષાર્થનું શું લક્ષ્ય હોવું જોઈએ?

ઉત્તર :- સદા ખુશીમાં રહેવું, બહુજ-બહુજ મીઠા બનવાનું, બધાને પ્રેમથી ચલાવવાનું.... આજ તમારા પુરુષાર્થનું લક્ષ્ય હોય. આનાંથી તમે સર્વગુણ સંપન્ન ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનશો.

પ્રશ્ન :- જેમનાં કર્મ શ્રેષ્ઠ છે, તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તેમનાં દ્વારા કોઈને પણ દુઃખ નહીં પહોંચશે. જેમ બાપ દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે, એમ શ્રેષ્ઠ કર્મ કરવા વાળા પણ દુઃખહર્તા સુખકર્તા હશે.

ગીત :- છોડી પણ દે આકાશ સિંહાસન.....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. આ મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો કોણે કહ્યું? બંને બાપએ કહ્યું. નિરાકારે પણ કહ્યું તો સાકારે પણ કહ્યું એટલે આમને કહેવાય છે બાપ અને દાદા. દાદા છે સાકારી. હવે આ ગીત તો ભક્તિમાર્ગનું છે. બાળકો જાણે છે બાપ આવેલાં છે અને બાપે આખાં સૃષ્ટિ ચક્રનું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં બેસાડ્યું. આપ બાળકોની પણ બુદ્ધિમાં છે-કે અમે ૮૪ જન્મ પુરા કર્યા, હવે નાટક પૂરું થાય છે. હવે અમારે પાવન બનવાનું છે યોગ કે યાદથી. યાદ અને જ્ઞાન આતો દરેક વાતમાં ચાલે છે. બેરિસ્ટરને જરૂર યાદ કરશે અને તેમનાંથી નોલેજ લેશે. આને પણ યોગ અને નોલેજનું બળ કહેવાય છે. અહીં તો આ છે નવી વાત. તે યોગ અને જ્ઞાનથી બળ મળે છે હદનું. અહીં આ યોગ અને જ્ઞાનથી બળ મળે છે બેહદનું કારણ કે સર્વશક્તિમાન ઓથોરિટી (સત્તા) છે. બાપ કહે છે હું જ્ઞાનનો સાગર પણ છું. આપ બાળકો હવે સૃષ્ટિ ચક્રને જાણી ગયા છો. મૂળ-વતન, સૂક્ષ્મવતન... બધું યાદ છે. જે નોલેજ બાપમાં છે, તે પણ મળ્યું છે. તો નોલેજ ને પણ ધારણ કરવાનું છે અને રાજાઈનાં માટે બાપ બાળકોને યોગ અને પવિત્રતા પણ શીખવાડે છે. તમે પવિત્ર પણ બનો છો. બાપથી રાજાઈ પણ લો છો. બાપ પોતાનાં થી પણ વધારે પદ આપે છે. તમે ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં પદ ગુમાવી દો છો. આ નોલેજ આપ બાળકોને હમણાં મળ્યું છે. ઊંચે થી ઊંચાં બનવાનું નોલેજ ઊંચે થી ઊંચાં બાપ દ્વારા મળે છે. બાળકો જાણે છે હમણાં અમે જેમકે બાપદાદાનાં ઘરમાં બેઠા છીએ. આ દાદા (બ્રહ્મા), માતા પણ છે. તે બાપ તો અલગ છે, બાકી આ માતા પણ છે. પરંતુ આ પુરુષ નો પોશાક હોવાનાં કારણે પછી માતા મુકરર (નિમિત્ત) કરાય છે, આમને પણ એડોપ્ટ (દત્તક) કરાય છે. તેમનાંથી પછી રચના થઈ છે. રચના પણ છે એડોપ્ટેડ. બાપ બાળકોને એડોપ્ટ કરે છે, વારસો દેવાનાં માટે. બ્રહ્માને પણ એડોપ્ટ કર્યા છે. પ્રવેશ કરવો કે એડોપ્ટ કરવું વાત એક જ છે. બાળકો સમજે છે અને સમજાવે પણ છે - નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર બધાને આજ સમજાવવાનું છે કે અમે આમારા પરમપિતા પરમાત્મા ની શ્રીમત પર ભારતને ફરીથી શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ બનાવીએ છીએ, તો સ્વયંને પણ બનવું પડે. સ્વયંને જોવાનું છે કે અમે શ્રેષ્ઠ બન્યા છીએ? કોઈ ભ્રષ્ટાચાર નું કામ કરી કોઈને દુઃખ તો નથી દેતાં? બાપ કહે છે હું તો આવ્યો છું બાળકોને સુખી બનાવવા તો તમારે પણ બધાને સુખ આપવાનું છે. બાપ ક્યારેય કોઈને દુઃખ નથી આપી શકતાં. એમનું નામ જ છે દુઃખહર્તા સુખકર્તા. બાળકોએ સ્વયંની તપાસ કરવાની છે-મન્સા, વાચા, કર્મણા અમે કોઈને દુઃખ તો નથી દેતાં? શિવબાબા ક્યારેય કોઈને દુઃખ નથી દેતાં. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ આપ બાળકોને આ બેહદની વાર્તા સંભળાવું છું. હવે તમારી બુદ્ધિમાં છે કે આપણે પોતાનાં ઘરે જઈશું પછી નવી દુનિયામાં આવીશું. હમણાંનાં ભણતર અનુસાર અંતમાં તમે ટ્રાન્સફર થઈ જશો. પાછા ઘરે જઈને ફરી નંબરવાર પાર્ટ ભજવવા આવીશું. આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે.

બાળકો જાણે છે હમણાં જે પુરુષાર્થ કરશે તેજ પુરુષાર્થ તમારો કલ્પ-કલ્પ નો સિદ્ધ થશે. પહેલાં-પહેલાં તો બધાંને બુદ્ધિમાં બેસાડવું જોઈએ કે રચતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું નોલેજને બાપનાં સિવાય કોઈ નથી જાણતું. ઊંચે થી ઊંચાં બાપનું નામ જ ગુમ કરી દીધું છે. ત્રિમૂર્તિ નામ તો છે, ત્રિમૂર્તિ રસ્તો પણ છે, ત્રિમૂર્તિ હાઉસ પણ છે. ત્રિમૂર્તિ કહેવાય છે બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને. આ ત્રણેયનાં રચયિતા જે શિવબાબા છે તેમનું મૂળ નામ જ ગુમ કરી દીધું છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો ઊંચે થી ઊંચાં છે શિવબાબા, પછી છે ત્રિમૂર્તિ. બાપ થી

આપણે બાળકો આ વારસો લઈએ છીએ. બાપનું નોલેજ અને વારસો આ બંને સ્મૃતિ રહે તો સદેવ હર્ષિત રહેશે. બાપની યાદમાં રહી પછી તમે કોઈને પણ જ્ઞાનનું તીર લગાવશો તો સારી અસર થશે. તેનામાં શક્તિ આવતી જશે. યાદની યાત્રાથી જ શક્તિ મળે છે. હમણાં શક્તિ ગુમ થઈ ગઈ છે કારણ કે આત્મા પતિત તમોપ્રધાન થઈ ગઈ છે. હવે મૂળ ફિક્કર આ રાખવાની છે કે અમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનીએ. મનમનાભવ નો અર્થ પણ આ છે. ગીતા જે વાંચે છે તેમને પુછવું જોઈએ - મનમનાભવ નો અર્થ શું છે.? આ કોણે કહ્યું મને યાદ કરો તો વારસો મળશે? નવી દુનિયા સ્થાપન કરવાવાળા કોઈ કૃષ્ણ તો નથી. તે પ્રિન્સ (રાજકુમાર) છે. આ તો ગવાયેલ છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. હવે કરનકરાવનહાર કોણ? ભૂલી ગયા છે. તેમનાં માટે સર્વવ્યાપી કહી દે છે. કહે છે બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર વગેરે બધામાં એજ છે. હવે આને કહેવાય છે અજ્ઞાન. બાપ કહે છે તમને ૫ વિકારો રૂપી રાવણે કેટલાં બેસમજ બનાવ્યાં છે. તમે જાણો છો બરાબર આપણે પણ પહેલા આવાં હતા. હાં, પહેલા ઉત્તમ થી ઉત્તમ પણ આપણે હતા પછી નીચે ઉતરતા મહાન પતિત બન્યાં. શાસ્ત્રો માં દેખાડ્યું છે રામ ભગવાને વાનર સેના લીધી, આ પણ ઠીક છે. તમે જાણો છો આપણે બરાબર વાનર જેવાં હતાં. હવે મહેસૂસતા આવે છે આ છે ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા. એક-બીજાને ગાળો આપતા કાંટા લગાડતા રહે છે. આ છે કાંટાનું જંગલ. તે છે ફૂલોનો બગીચો. જંગલ બહુજ મોટું હોય છે. બગીચો બહુજ નાનો હોય છે. બગીચો મોટો નથી હોતો. બાળકો સમજે છે બરાબર આ સમયે બહુજ ભારે કાંટાનું જંગલ છે. સતયુગમાં ફૂલોનો બગીચો કેટલો નાનો હશે. આ વાતો આપ બાળકોમાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર સમજે છે. જેનાંમાં જ્ઞાન અને યોગ નથી, સર્વિસમાં તત્પર નથી તો પછી અંદરમાં એટલી ખુશી પણ નથી રહેતી. દાન કરવાથી મનુષ્યોને ખુશી થાય છે. સમજે છે આને પાછલાં જન્મમાં દાન-પુણ્ય કર્યું છે ત્યારે સારો જન્મ મળ્યો છે. કોઈ ભક્ત હોય છે, સમજશે અમે ભક્ત સારાં ભક્તોનાં ઘરમાં જઈને જન્મ લઈશું. સારા કર્મોનું ફળ પણ સારું મળે છે. બાપ બેસી કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ બાળકોને સમજાવે છે. દુનિયા આ વાતોને નથી જાણતી. તમે જાણો છો હમણાં રાવણ રાજ્ય હોવાનાં કારણે મનુષ્યોનાં કર્મ બધાં વિકર્મ બની જાય છે. પતિત તો બનવાનું જ છે. ૫ વિકારોની બધામાં પ્રવેશતા છે. ભલે દાન-પુણ્ય વગેરે કરે છે, અલ્પકાળનાં માટે તેનું ફળ મળી જાય છે. છતાં પણ પાપ તો કરે જ છે. રાવણ રાજ્યમાં જે પણ લેણ-દેણ થાય છે તે છે જ પાપ ની. દેવતાઓની આગળ કેટલી સ્વચ્છતા થી ભોગ લગાવે છે. સ્વચ્છ બનીને આવે છે પરંતુ જાણતા કંઈ પણ નથી. બેહદનાં બાપની પણ કેટલી ઝલાનિ કરી દીધી છે. તેઓ સમજે છે કે આ અમે મહિમા કરીએ છીએ કે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે, સર્વશક્તિમાન છે, પરંતુ બાપ કહે છે આ તેમની ઉલટી મત છે.

તમે પહેલાં-પહેલાં બાપની મહિમા સંભળાવો છો કે ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન એક છે, અમે તેમને જ યાદ કરીએ છીએ. રાજયોગનો લક્ષ હેતુ પણ સામે રાખેલ છે. આ રાજયોગ બાપ જ શીખવાડે છે. કૃષ્ણને બાપ નહીં કહેશું, તે તો બાળક છે, શિવને બાબા કહેશું. એમને પોતાનું શરીર નથી. આ હું લોન પર લઉં છું એટલે તેમને બાપદાદા કહીએ છીએ. તે છે ઊંચે થી ઊંચ નિરાકાર બાપ. રચનાને રચનાથી વારસો મળી ન શકે. લૌકિક સંબંધમાં બાળકો ને બાપ થી વારસો મળે છે. બાળકોને તો મળી ન શકે.

હવે બાપએ સમજાવ્યું છે તમે આત્માઓ મારાં બાળકો છો. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો-બાળકીઓ છો. બ્રહ્મા થી વારસો નથી મળવાનો. બાપનાં બનવાથી જ વારસો મળી શકે છે. આ બાપ આપ બાળકોને સમ્મુખ બેસીને સમજાવે છે. આમનાં કોઈ શાસ્ત્ર તો બની નથી શકતા. ભલે તમે લખો છો, લિટરેચર (સાહિત્ય) છપાવો છો છતાં પણ શિક્ષકનાં સિવાય તો કોઈ સમજાવી ન શકે. વગર શિક્ષક પુસ્તક થી કોઈ સમજી ન શકે. હવે તમે છો રુહાની શિક્ષક. બાપ છે બીજરૂપ, એમની પાસે આખાં ઝાડનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું નોલેજ છે. શિક્ષક નાં રૂપમાં બેસીને તમને સમજાવે છે. આપ બાળકોને તો સદેવ ખુશી રહેવી જોઈએ કે અમને સુપ્રીમ બાપએ પોતાનાં બાળક બનાવ્યાં છે, એજ અમને શિક્ષક બનીને ભણાવે છે. સાચાં સદ્ગુરુ પણ છે, સાથે લઈ જાય છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક છે. ઊંચે થી ઊંચાં બાપ જ છે જે ભારતને દર ૫ હજાર વર્ષ પછી વારસો આપે છે. એમની શિવજયંતી મનાવે છે. હકીકતમાં શિવની સાથે ત્રિમૂર્તિ પણ હોવી જોઈએ. તમે ત્રિમૂર્તિ શિવજયંતી મનાવો છો. ફક્ત શિવ જયંતી મનાવવાથી કોઈ વાત સિદ્ધ નહીં થશે. બાપ આવે છે અને બ્રહ્માનો જન્મ થાય છે. બાળકો બન્યાં, બ્રાહ્મણ બન્યાં અને લક્ષ-હેતુ સામે ઉભા છે. બાપ સ્વયં આવીને સ્થાપના કરે છે. લક્ષ-હેતુ પણ બિલકુલ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે ફક્ત કૃષ્ણનું નામ નાખવાથી આખી ગીતાનું મહત્વ ચાલ્યું ગયું છે. આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. આ ભૂલ ફરી પણ થવાની છે. રમત જ આખી જ્ઞાન અને ભક્તિની છે. બાપ કહે છે લાડલા બાળકો, સુખધામ, શાંતિધામ ને યાદ કરો. અલ્ફ અને બે, કેટલું સહજ છે. તમે કોઈને પણ પૂછો મનમનાભવ નો અર્થ શું છે? જુઓ શું કહે છે?

બોલો ભગવાન કોને કહેવાય? ઊંચે થી ઊંચાં ભગવાન છે ને. એમને સર્વવ્યાપી થોડી કહેવાશે. એ તો બધાનાં બાપ છે. હવે ત્રિમૂર્તિ શિવજયંતી આવે છે. તમારે ત્રિમૂર્તિ શિવનું ચિત્ર નીકાળવું જોઈએ. ઊંચે થી ઊંચાં છે શિવ, પછી સૂક્ષ્મવતનવાસી બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર. ઊંચે થી ઊંચાં છે શિવબાબા. એ ભારતને સ્વર્ગ બનાવે છે. એમની જયંતી તમે કેમ નથી મનાવતાં? જરૂર ભારતને વારસો આપ્યો હતો. તેમનું રાજ્ય હતું. આમાં તો તમને આર્યસમાજ પણ મદદ કરશે કારણ કે તે પણ શિવને માને છે. તમે પોતાનો ઝંડો લહેરાવો. એક તરફ ત્રિમૂર્તિ ગોળો, બીજી તરફ ઝાડ. તમારો ઝંડો હકીકતમાં આ હોવો જોઈએ. બની તો શકે છે ને. ઝંડો લહેરાવી દો જેથી બધાં જુએ. બધી સમજણ આમાં છે. કલ્પવૃક્ષ અને દ્રામા આમાં તો બિલકુલ ક્લિયર છે. બધાંને ખબર પડી જશે કે આપણો ધર્મ ફરી ક્યારે હશે. પોતેજ પોત-પોતાનો હિસાબ નીકાળશે. બધાંને આ ચક્ર અને ઝાડ પર સમજાવવાનું છે. કાઈસ્ટ ક્યારે આવ્યાં? આટલો સમય તે આત્માઓ ક્યાં રહે છે? જરૂર કહેશે નિરાકારી દુનિયામાં છે. આપણે આત્માઓ રૂપ બદલીને અહીં આવીને સાકાર બનીએ છીએ. બાપને પણ કહે છે ને-તમે પણ રૂપ બદલી સાકારમાં આવો. આવશે તો અહીં ને. સૂક્ષ્મવતન માં તો નહીં આવશે. જેમ આપણે રૂપ બદલીને પાર્ટ ભજવવીએ છીએ, તમે પણ આવો ફરીથી આવીને રાજ્યોગ શીખવાડો. રાજ્યોગ છે જ ભારતને સ્વર્ગ બનાવવાનો. આ તો બહુજ સહજ વાતો છે. બાળકોને શોખ જોઈએ. ધારણા કરી બીજાને કરાવવી જોઈએ. આનાં માટે લખાણપટ્ટી કરવી જોઈએ. બાપ ભારતને આવીને હેવિન (વૈકુંઠ) બનાવે છે. કહે પણ છે. બરાબર કાઈસ્ટનાં ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) હતું એટલે ત્રિમૂર્તિ શિવનું ચિત્ર બધાંને મોકલી દેવું જોઈએ. ત્રિમૂર્તિ શિવનો સ્ટેમ્પ બનાવવો જોઈએ. આ સ્ટેમ્પ બનાવવા વાળાનાં પણ ડિપાર્ટમેન્ટ (વિભાગ) હશે. દિલ્હીમાં તો ઘણાં ભણેલાં છે. આ કામ કરી શકે છે. તમારી કેપિટલ (રાજધાની) પણ દિલ્હી થવાની છે. પહેલાં દિલ્હીને પરિસ્તાન કહેતા હતાં. હવે તો કબ્રિસ્તાન છે. તો આ બધી વાતો બાળકોની બુદ્ધિમાં આવવી જોઈએ.

હવે તમારે સદા ખુશીમાં રહેવાનું છે, બહુજ-બહુજ મીઠા બનવાનું છે. બધાને પ્રેમથી ચલાવવાનાં છે. સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. તમારા પુરુષાર્થનું આજ લક્ષ્ય છે પરંતુ હજી સુધી કોઈ બન્યું નથી. હમણાં તમારી ચઢતી કળા થતી જાય છે. ધીરે-ધીરે ચઢે છે ને. તો બાબા દરેક પ્રકારથી શિવજયંતી પર સેવા કરવાનો ઈશારો આપતા રહે છે. જેનાથી મનુષ્ય સમજશે કે બરાબર આમનું નોલેજ તો ઊંચું છે. મનુષ્યોને સમજાવવામાં કેટલી મહેનત લાગે છે. મહેનત વગર રાજધાની થોડી સ્થાપન થશે. ચઢે છે, પડે છે ફરી ચઢે છે. બાળકોને પણ કોઈને કોઈ તોફાન આવે છે. મૂળ વાત છે જ યાદની. યાદથી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. નોલેજ તો સહજ છે. બાળકોને બહુજ મીઠાથી મીઠું બનવાનું છે. લક્ષ-હેતુ તો સામે ઉભા છે. આ (લક્ષ્મી-નારાયણ) કેટલાં મીઠા છે. આમને જોઈ કેટલી ખુશી થાય છે. આપણે વિદ્યાર્થી નું આ લક્ષ-હેતુ છે. ભણાવવા વાળા છે ભગવાન. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ દ્વારા મળેલું નોલેજ અને વારસાને સ્મૃતિમાં રાખી સદેવ હર્ષિત રહેવાનું છે. જ્ઞાન અને યોગ છે તો સર્વિસમાં તત્પર રહેવાનું છે.
2. સુખધામ અને શાંતિધામ ને યાદ કરવાનાં છે. આ દેવતાઓ જેવાં મીઠા બનવાનું છે. અપાર ખુશીમાં રહેવાનું છે. રુહાની શિક્ષક બની જ્ઞાનનું દાન કરવાનું છે.

વરદાન :- અંતર્મુખતા નાં અભ્યાસ દ્વારા અલૌકિક ભાષા ને સમજવા વાળા સદા સફળતા સંપન્ન ભવ જેટલાં-જેટલાં આપ બાળકો અંતર્મુખી સ્વીટ સાઈલેન્સ સ્વરૂપ માં સ્થિત થતા જશો એટલી નયનો ની ભાષા, ભાવના ની ભાષા અને સંકલ્પો ની ભાષા સહજ સમજતા જશો. આ ત્રણ પ્રકારની ભાષા રુહાની યોગી જીવનની ભાષા છે. આ અલૌકિક ભાષાઓ બહુજ શક્તિશાળી છે. સમય પ્રમાણે આ ત્રણેય ભાષાઓ દ્વારા જ સહજ સફળતા પ્રાપ્ત થશે એટલે હવે રુહાની ભાષાનાં અભ્યાસી બનો.

સ્લોગન :- તમે એટલા હલ્કા બની જાઓ જે બાપ તમને પોતાની પલકો (પાપણો) પર બેસાડીને સાથે લઈ જાય.

અવ્યક્તસ્થિતિ અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

અવ્યક્ત સ્થિતિનો અનુભવ કરવાનાં માટે દેહ, સંબંધ કે પદાર્થ નો કોઈ પણ લગાવ નીચે ન લાવે. જે વાચદો છે આ તન, મન, ધન બધું તારું તો લગાવ કેવી રીતે હોય શકે! ફરિશ્તા બનવાં માટે આ પ્રેક્ટીકલ અભ્યાસ કરો કે આ બધું સેવા અર્થ છે, અમાનત છે, હું ટ્રસ્ટી છું.

“ મીઠા બાળકો - સવારે - સવારે ઉઠી બાપ થી મીઠી રુહરિહાન કરો , બાપ એ જે શિક્ષાઓ આપી છે તેને વાગોળતાં (મનન કરતા) રહો ”

પ્રશ્ન :- આખો દિવસ ખુશી-ખુશીમાં વીતે, તેનાં માટે કઈ યુક્તિ રચવી જોઈએ?

ઉત્તર :- રોજ અમૃતવેલા એ ઉઠીને જ્ઞાનની વાતોમાં રમણ કરો. સ્વયં સ્વયંથી વાતો કરો. આખા ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું સિમરણ કરો, બાપને યાદ કરો તો આખો દિવસ ખુશીમાં વીતશે. વિદ્યાર્થી પોતાના ભણતરનું રિહર્સલ (પૂર્વ-અભ્યાસ) કરે છે. આપ બાળકો પણ સ્વયં નું રિહર્સલ કરો.

ગીત :- આજ હે અંધેરે મેં ઇન્સાન.....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકો એ ગીત સાંભળ્યું. તમે ભગવાન નાં બાળકો છો ને. તમે જાણો છો ભગવાન આપણને માર્ગ દેખાડી રહ્યા છે. તેઓ પોકારતા રહે છે કે અમે અંધારામાં છીએ કારણકે ભક્તિ માર્ગ છે જ અંધકારનો માર્ગ. ભક્ત કહે છે અમે તમારાં મિલન માટે ભટકી રહ્યા છીએ. ક્યારેક તીર્થો પર, ક્યારેક ક્યાય દાન-પુણ્ય કરે, મંત્ર જપે છે. અનેક પ્રકારના મંત્ર આપે છે તો પણ કોઈ સમજે થોડી છે કે અમે અંધકારમાં છીએ. પ્રકાશ શું ચીજ છે-કંઈ પણ સમજતા નથી, કારણકે અંધકારમાં છે. હવે તમે તો અંધકારમાં નથી. તમે વૃક્ષમાં પહેલાં-પહેલાં આવો છો. નવી દુનિયામાં જઈને રાજ્ય કરો છો, પછી સીડી ઊતરો છો. એનાં વચમાં ઈસ્લામી, બૌદ્ધ, ક્રિશ્ચન આવે છે. હવે બાપ ફરી કલમ લગાવી રહ્યા છે. સવારે ઉઠીને આવી-આવી જ્ઞાનની વાતોમાં રમણ કરવું જોઈએ. કેટલું આ વન્ડરફુલ નાટક છે, આ ડ્રામાનાં ફિલ્મ રીલ નો સમય છે ૫૦૦૦ વર્ષ. સતયુગની આયુ આટલી, ત્રેતાની આયુ આટલી...બાબામાં પણ આ બધું જ્ઞાન છે ને. દુનિયામાં બીજું કોઈ નથી જાણતું. તો બાળકો એ સવારે ઉઠીને એક તો બાપને યાદ કરવાનાં છે અને જ્ઞાનનું સિમરણ કરવાનું છે ખુશીમાં. હમણાં આપણે આખાં ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંતને જાણી ચૂક્યા છીએ. બાપ કહે છે કલ્પની આયુ જ ૫૦૦૦ વર્ષ છે. મનુષ્ય કહી દે છે લાખો વર્ષ. કેટલું વન્ડરફુલ નાટક છે. બાપ બેસી જે શિક્ષા આપે છે એને પછી વાગોળવું જોઈએ, રિહર્સલ કરવું જોઈએ. વિદ્યાર્થી પણ ભણતરનું રિહર્સલ કરે છે ને.

આપ મીઠા-મીઠા બાળકો આખાં ડ્રામાને જાણી ગયા છો. બાબા એ કેટલું સહજ રીતે બતાવ્યું છે કે આ અનાદિ, અવિનાશી ડ્રામા છે. આમાં જીતીએ છે અને પછી હારીએ છે. હવે ચક્ર પૂરું થયું, આપણે હવે ઘરે જવાનું છે. બાપનું ફરમાન (આદેશ) મળ્યું છે મુજ બાપને યાદ કરો. આ ડ્રામાનું જ્ઞાન એક જ બાપ આપે છે. નાટક ક્યારેય લાખો વર્ષોનું થોડી હોય છે. કોઈને યાદ પણ ન રહે. ૫ હજાર વર્ષનું ચક્ર છે જે આખું તમારી બુદ્ધિમાં છે. કેટલી સરસ હાર અને જીત ની રમત છે. સવારે ઉઠીને એવા-એવા વિચાર ચાલવા જોઈએ. આપણને બાબા રાવણ પર જીત પહેરાવે છે. આવી-આવી વાતો સવારે-સવારે ઉઠીને પોતાની સાથે કરવી જોઈએ તો આદત પડતી જશે. આ બેહદનાં નાટકને કોઈ નથી જાણતું. એક્ટર થઈને આદિ-મધ્ય-અંતને નથી જાણતાં. હવે આપણે બાબા દ્વારા લાયક બની રહ્યા છે.

બાબા પોતાનાં બાળકોને આપ સમાન બનાવે છે. આપ સમાન પણ શું, બાપ તો બાળકોને પોતાનાં ખભા પર ચઢાવે છે. બાબાનો કેટલો પ્રેમ છે બાળકોથી. કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે મીઠા-મીઠા બાળકો, હું તમને વિશ્વનો માલિક બનાવું છું. હું નથી બનતો, આપ બાળકોને બનાવું છું. આપ બાળકોને ગુલ-ગુલ બનાવીને પછી શિક્ષક બની ભણાવું છું. પછી સદ્ગતિ નાં માટે જ્ઞાન આપીને તમને શાંતિધામ-સુખધામ નાં માલિક બનાવું છું. હું તો નિર્વાણધામમાં બેસી જાઉં છું. લૌકિક બાપ પણ મહેનત કરી, ધન કમાઈને બધું બાળકોને આપીને પોતે વાનપ્રસ્થ માં જઈને ભજન વગેરે કરે છે. પરંતુ અહીં તો બાપ કહે છે જો વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે તો બાળકોને સમજાવીને તમારે આ સર્વિસમાં લાગી જવાનું છે. પછી ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં ફસાવાનું નથી. તમે પોતાનું અને બીજાનું કલ્યાણ કરતાં રહો. હમણાં તમારાં બધાની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું તમને વાણીથી પરે લઈ જવા માટે. અપવિત્ર આત્માઓ તો જઈ ન શકે. આ બાપ સમ્મુખ સમજાવી રહ્યા છે. મજા પણ

સમ્મુખ માં છે. ત્યાં તો પછી બાળકો બેસીને સંભળાવે છે. અહીં બાપ સમ્મુખ છે ત્યારે તો મધુબન ની મહિમા છે ને. તો બાપ કહે છે સવારે ઉઠવા ની આદત પાડો. ભક્તિ પણ મનુષ્ય સવારે ઊઠીને કરે છે પરંતુ તેનાથી વારસો તો મળતો નથી, વારસો મળે છે રચતા બાપ થી. ક્યારેય રચનાથી વારસો મળી ન શકે એટલે કહે છે અમે રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંતને નથી જાણતાં. જો તે જાણતા હોત તો તે પરંપરા ચાલતી આવત. બાળકો એ આ પણ સમજાવવાનું છે આપણે કેટલાં શ્રેષ્ઠ ધર્મવાળા હતા પછી કેવાં ધર્મ ભ્રષ્ટ, કર્મ ભ્રષ્ટ બન્યાં છીએ. માયા ગોદરેજ નું તાળું બુદ્ધિને લગાવી દે છે એટલે ભગવાનને કહે છે તમે બુદ્ધિવાનો ની બુદ્ધિ છો, આમની બુદ્ધિનું તાળું ખોલો. હમણાં તો બાપ સમ્મુખ સમજાવી રહ્યા છે. હું જ્ઞાનનો સાગર છું, તમને આમનાં દ્વારા સમજાવું છું. કયું જ્ઞાન? આ સૃષ્ટિ ચક્રનાં આદિ, મધ્ય, અંતનું જ્ઞાન જે કોઈ પણ મનુષ્ય આપી ન શકે.

બાપ કહે છે, સત્સંગ વગેરેમાં જવાં કરતાં પણ સ્કૂલમાં ભણવું સારું છે. ભણતર કમાઈનું સાધન છે. સત્સંગોમાં તો મળતું કંઈ નથી. દાન-પુણ્ય કરો, આ કરો, ભેટ રાખો, ખર્ચા જ ખર્ચા છે. પૈસા પણ રાખો, માથું પણ ટેકો, કપાળ પણ ઘસાઈ જાય. હમણાં આપ બાળકોને જે જ્ઞાન મળી રહ્યું છે તેનું સિમરણ કરવાની આદત પાડો અને બીજાને પણ સમજાવવાનું છે. બાપ કહે છે હવે તમારી આત્મા પર બૃહસ્પતિની દશા છે. વૃક્ષપતિ ભગવાન તમને ભણાવી રહ્યા છે, તમને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. ભગવાન ભણાવીને આપણને ભગવાન-ભગવતી બનાવે છે, ઓહો! આવાં બાપને જેટલાં યાદ કરશું તો વિકર્મ વિનાશ થશે. આવું-આવું વિચાર સાગર મંથન કરવાની આદત પાડવી જોઈએ. દાદા અમને આ બાપ દ્વારા વારસો આપી રહ્યા છે. સ્વયં કહે છે હું આ રથનો આધાર લઉં છું. તમને જ્ઞાન મળી રહ્યું છે ને. જ્ઞાનગંગાઓ જ્ઞાન સાંભળીને પવિત્ર બનાવે છે કે ગંગાનું પાણી? હવે બાપ કહે છે-બાળકો, તમે ભારતની સાચી-સાચી સેવા કરો છો. તે સમાજ સેવક તો હદ ની સેવા કરે છે. આ છે રુઢાની સાચી સેવા. ભગવાનુવાચ બાપ સમજાવે છે, ભગવાન પુનર્જનમ રહિત છે. શ્રીકૃષ્ણ તો પુરા ૮૪ જન્મ લે છે. તેમનું ગીતામાં નામ લગાવી દીધું છે. નારાયણનું કેમ નથી લગાડતાં? આ પણ કોઈને ખબર નથી કે કૃષ્ણ જ નારાયણ બને છે. શ્રીકૃષ્ણ રાજકુમાર હતા પછી રાધા થી સ્વયંવર થયો. હવે આપ બાળકોને જ્ઞાન મળ્યું છે. સમજો છો શિવબાબા આપણને ભણાવે છે. એ બાબા પણ છે, શિક્ષક, સદ્ગુરુ પણ છે. સદ્ગતિ આપે છે. ઊંચે થી ઊંચાં ભગવાન શિવ જ છે. એ કહે છે મારી નિંદા કરવાવાળા ઊંચ પદ પામી નથી શકતાં. બાળકો જો નથી ભણતા તો શિક્ષક ની ઈજ્જત જાય છે. બાપ કહે છે તમે મારી ઈજ્જત નહીં ગુમાવતાં. ભણતા રહો. લક્ષ-હેતુ તો સામે ઉભા છે. તે પછી ગુરુ લોકો પોતાનાં માટે કહી દે છે, જેનાં કારણે મનુષ્ય ડરી જાય છે. સમજે છે કોઈ શ્રાપ ન મળી જાય. ગુરુથી મળેલો મંત્ર જ સંભળાવતા રહે છે. સંન્યાસીઓને પુછાય છે તમે ઘરબાર કેવી રીતે છોડ્યું? કહે છે આ વ્યક્ત વાતો નહીં પૂછો. અરે, કેમ નથી બતાવતાં? અમને શું ખબર તમે કોણ છો? શુરુડ બુદ્ધિવાળા આવી વાત કરે છે. અજ્ઞાન કાળમાં કોઈ-કોઈ ને નશો રહે છે. સ્વામી રામતીર્થ નાં અનન્ય શિષ્ય સ્વામી નારાયણ હતાં. તેમની પુસ્તક વગેરે બાબાની વાંચેલી છે. બાબાને આ બધું વાંચવાનો શોખ રહેતો હતો. નાનપણમાં વૈરાગ્ય આવતો હતો. પછી એકવાર બાયસ્કોપ જોયું, બસ વૃત્તિ ખરાબ થઈ. સાધુપણું બદલાઈ ગયું. તો હવે બાપ સમજાવે છે તે બધાં ગુરુ વગેરે છે ભક્તિમાર્ગનાં. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા તો એક જ છે, જેમને બધાં યાદ કરે છે. ગાયે પણ છે મારા તો એક ગિરધર ગોપાળ બીજું ન કોઈ. ગિરધર કૃષ્ણને કહે છે. હકીકતમાં ગાળો આ બ્રહ્મા ખાય છે. કૃષ્ણની આત્મા જ્યારે અંતમાં ગામડાનો છોકરો તમોપ્રધાન છે ત્યારે ગાળો ખાધી છે. અસલમાં તો આજ કૃષ્ણની આત્મા છે ને. ગામડામાં ઉછર્યા છે. રસ્તે ચાલતાં બ્રાહ્મણ ફસાઈ ગયો અર્થાત્ બાબાએ પ્રવેશ કર્યો, કેટલી ગાળો ખાધી. અમેરિકા સુધી અવાજ ચાલ્યો ગયો. વન્ડરફુલ ડ્રામા છે. હવે તમે જાણો છો તો ખુશી થાય છે. હવે બાપ સમજાવે છે આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે? આપણે કેવાં બ્રાહ્મણ હતા પછી દેવતા, ક્ષત્રિય..... બન્યાં. આ ૮૪ નું ચક્ર છે. આ બધું સ્મૃતિમાં રાખવાનું છે. રચતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંતને જાણવાનું છે, જે કોઈ નથી જાણતાં. આપ બાળકો સમજો છો આપણે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ, આમાં કોઈ તકલીફ તો નથી. એવું થોડું કહે છે આસન વગેરે લગાવો. હઠયોગ એવાં શીખવાડે છે વાત ન પૂછો. કોઈ-કોઈનું મગજ જ ખરાબ થઈ જાય છે. બાપ કેટલી સહજ કમાણી કરાવે છે. આ છે ૨૧ જન્મોનાં માટે સાચી કમાણી. તમારા હથેળી પર સ્વર્ગ છે. બાપ બાળકોનાં માટે સ્વર્ગની સોગાત લાવે છે. આવું બીજા કોઈ મનુષ્ય કહી ન શકે. બાપ જ કહે છે, આમની આત્મા પણ સાંભળે છે. તો બાળકોએ સવારે ઊઠી એવાં-એવાં વિચાર કરવાં જોઈએ. ભક્ત લોકો પણ સવારે ગુપ્ત માળા ફેરવે છે. તેને ગૌમુખ કહે છે. તેમાં અંદર હાથ નાંખી માળા ફેરવે છે. રામ-રામ.....જેમકે વાજુ વગાડે છે. હકીકતમાં ગુપ્ત તો આ છે, બાપને યાદ કરવાં. અજપોજાપ આને કહેવાય છે. ખુશી રહે છે, કેટલો વન્ડરફુલ ડ્રામા છે. આ બેહદનું નાટક છે જે સિવાય તમારા બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં

નથી. તમારામાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર છે. છે ખુબ સરળ. આપણને તો હમણાં ભગવાન ભણાવે છે. બસ એમને જ યાદ કરવાનાં છે. વારસો પણ એમનાંથી મળે છે. આ બાબા એ તો ધખ થી બધું છોડી દીધું કારણકે વયમાં બાબાની પ્રવેશતા હતી ને. બધુંજ આ માતાઓને અર્પણ કરી દીધું. બાપ એ કહ્યું આટલી મોટી સ્થાપના કરવાની છે, બધું આ સેવામાં લગાવી દો. એક પૈસો પણ કોઈને આપવાનો નથી. નષ્ટોમોહા આટલું જોઈએ. મોટી મંઝિલ છે. મીરા એ લોકલાજ વિકારી કુળની મર્યાદા છોડી તો કેટલું તેનું નામ છે. આ બાળકીઓ પણ કહે છે અમે લગ્ન નહીં કરીએ. લખપતિ હોય, કોઈ પણ હોય, અમે તો બેહદનાં બાપથી વારસો લઈશું. તો આવો નશો ચઢવો જોઈએ. બાળકોને બેહદનાં બાપ બેસી શ્રંગારે છે. આમાં પૈસા વગેરેની દરકાર પણ નથી. લગ્નનાં દિવસે વનવાસ માં બેસાડે છે, જૂનાં ફાટેલા કપડાં વગેરે પહેરાવે છે. પછી લગ્નનાં પછી નવાં કપડાં, દાગીના વગેરે પહેરાવે છે. આ બાપ કહે હું તમને જ્ઞાન રત્નોથી શ્રંગારુ છું, પછી તમે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનશો. આવું બીજું કોઈ કહી ન શકે.

બાપ જ આવીને પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગની સ્થાપના કરે છે એટલે વિષ્ણુને પણ ૪ ભુજા દેખાડે છે. શંકરની સાથે પાર્વતી, બ્રહ્માની સાથે સરસ્વતી દેખાડે છે. હવે બ્રહ્માની કોઈ સ્ત્રી તો છે નહીં. આ તો બાપનાં બની ગયાં. કેવી વન્ડરફુલ વાતો છે. માતા-પિતા તો આ છે ને. આ પ્રજાપિતા પણ છે, પછી આમનાં દ્વારા બાપ રચે છે તો મા પણ થયાં. સરસ્વતી બ્રહ્માની દીકરી ગવાય છે. આ બધી વાતો બાપ બેસી સમજાવે છે. જેમ બાબા સવારે ઊઠીને વિચાર સાગર મંથન કરે છે, બાળકોએ પણ ફોલો (અનુકરણ) કરવાનું છે. આપ બાળકો જાણો છો કે આ હાર-જીતની વન્ડરફુલ રમત બનેલી છે, આને જોઈને ખુશી થાય છે, ઘૂણા નથી આવતી. આપણે આ સમજીએ છીએ, આપણે આખાં ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંતને જાણી ગયા છીએ એટલે ઘૂણાની તો વાત જ નથી. આપ બાળકોએ મહેનત પણ કરવાની છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેવાનું છે, પાવન બનવાનું બીડું ઉઠાવવાનું છે. અમે યુગલ ભેગા રહી પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનીશું. પછી કોઈ-કોઈ તો નપાસ પણ થઈ જાય છે. બાબાનાં હાથમાં કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે નથી. આ તો શિવબાબા કહે છે હું બ્રહ્મા દ્વારા તમને બધાં વેદો-શાસ્ત્રોનો સાર સંભળાવું છું, કૃષ્ણ નહીં. કેટલો ફરક છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ભણવા પર પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે. એવું કોઈ કર્મ ન થાય જેનાથી બાપ, શિક્ષક અને સદ્ગુરુ ની નિંદા થાય. ઈજ્જત ગુમાવવાનું કોઈ કર્મ નથી કરવાનું.
2. વિચાર સાગર મંથન કરવાની આદત પાડવાની છે. બાપથી જે જ્ઞાન મળ્યું છે તેનું સિમરણ કરી અપાર ખુશીમાં રહેવાનું છે. કોઈથી પણ ઘૂણા નથી કરવાની.

વરદાન :- બાળક સો માલિક નાં પાઠ દ્વારા નિરહંકારી અને નિરાકારી ભવ બાળક બનવું અર્થાત્ હદનાં જીવનનું પરિવર્તન થવું. કોઈ કેટલાં પણ મોટા દેશનાં માલિક હોય, ધન કે પરિવાર નાં માલિક હોય પરંતુ બાપની આગળ બધાં બાળક છે. આપ બ્રાહ્મણ બાળકો પણ બાળક બનો છો તો બેફિકર બાદશાહ અને ભવિષ્યમાં વિશ્વનાં માલિક બનો છો. “બાળક સો માલિક છું”- આ સ્મૃતિ સદા નિરહંકારી-નિરાકારી સ્થિતિનો અનુભવ કરાવે છે. બાળક અર્થાત્ બાળક બનવું એટલે માયાથી બચી જવું.

સ્લોગન :- પ્રસન્નતા જ બ્રાહ્મણ જીવનની પર્સનાલિટી છે-તો સદા પ્રસન્નચિત રહો.

અવ્યક્ત સ્થિતિ અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

બાપને અવ્યક્ત રુપમાં સદા સાથી અનુભવ કરવું અને સદા ઉમંગ-ઉત્સાહ અને ખુશીમાં ગુમતાં રહેવું. કોઈ વાત નીચે ઉપર પણ થાય તો પણ ડ્રામાની રમત સમજી ને બહુજ સારું, બહુજ સારું કરતાં સારુ બનવું અને સારા બનાવાનાં વાયબ્રેશન થી નકારાત્મક ને સકારાત્મક માં બદલી દેવું.

“ મીઠા બાળકો - તમે એક બાપનાં ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પર ચાલતા જાઓ તો બાપ તમારો રેસ્પોન્સિબલ (જવાબદાર) છે , બાપનું ડાયરેક્શન છે હરતાં - ફરતાં મને યાદ કરો ”

પ્રશ્ન :- જે સારા ગુણવાન બાળકો છે તેમની મુખ્ય નિશાનીઓ શું હશે?

ઉત્તર :- તે કાંટાને ફૂલ બનાવવાની સારી સેવા કરશે. કોઈને પણ કાંટા નહીં લગાવશે, ક્યારેય પણ આપસમાં લડશે નહીં. કોઈને પણ દુઃખ નહીં આપે. દુઃખ આપવું પણ કાંટા લગાડવું છે.

ગીત :- યહ વક્ત જા રહા હે

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સિકીલધા રુહાની બાળકોએ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર આ ગીતનો અર્થ સમજ્યો. નંબરવાર એટલે કહે છે કારણ કે કોઈ તો ફર્સ્ટ ગ્રેડ (પ્રથમ શ્રેણી) માં સમજે છે, કોઈ સેકન્ડ ગ્રેડ (દ્વિતીય શ્રેણી) માં, કોઈ-કોઈ થર્ડ ગ્રેડ (ત્રીતીય શ્રેણી) માં. સમજ પણ દરેકની પોત-પોતાની છે. નિશ્ચયબુદ્ધિ પણ દરેકની પોતાની છે. બાપ તો સમજાવતા રહે છે, એવું જ હંમેશા સમજો કે શિવબાબા આમનાં દ્વારા ડાયરેક્શન આપે છે. તમે અડધોકલ્પ આસુરી ડાયરેક્શન પર ચાલતા આવ્યાં છો, હવે એવો નિશ્ચય કરો કે અમે ઈશ્વરીય ડાયરેક્શન પર ચાલીએ છે તો બેડો પાર થઈ શકે છે. જો ઈશ્વરીય ડાયરેક્શન ન સમજી મનુષ્યનું ડાયરેક્શન સમજ્યાં તો મુંઝાઈ જશો. બાપ કહે છે-મારાં ડાયરેક્શન પર ચાલવાથી પછી હું રેસ્પોન્સિબલ (જવાબદાર) છું ને. આમનાં દ્વારા જે કાંઈ થાય છે તેમની એક્ટિવિટી (કર્મ) નો હું જ રેસ્પોન્સિબલ છું, તેને હું રાઈટ કરીશ. તમે ફક્ત મારાં ડાયરેક્શન પર ચાલો. જે સારી રીતે યાદ કરશે તેજ ડાયરેક્શન પર ચાલશે. ડગલે-પગલે ઈશ્વરીય ડાયરેક્શન સમજી ચાલશે તો ક્યારેય ખોટ નહીં ખાય. નિશ્ચયમાં જ વિજય છે. ઘણાં બાળકો આ વાતોને સમજતા નથી. થોડું જ્ઞાન આવવાથી દેહ-અભિમાન આવી જાય છે. યોગ બહુજ ઓછો છે. જ્ઞાન તો છે હિસ્ટ્રી- જોગ્રોફીને જાણવું, આ તો સહજ છે. અહીં પણ મનુષ્ય કેટલું વિજ્ઞાન વગેરે ભણે છે. આ ભણતર તો સહજ છે, બાકી મહેનત છે યોગની.

કોઈ કહે બાબા અમે યોગમાં બહુજ મસ્ત રહીએ છીએ, બાબા માનશે નહીં. બાબા દરેકની એક્ટ (કર્મ) ને જુએ છે. બાપને યાદ કરવાવાળા તો મોસ્ટ લવલી (ખુબ પ્રેમાળ) હશે. યાદ નથી કરતાં એટલે જ ઊલટું-સુલટુ કામ થાય છે. બહું રાત-દિવસનો ફરક છે. હમણાં તમે આ સીડીનાં ચિત્ર પર સારી રીતે સમજાવી શકો છો. આ સમયે છે કાંટાનું જંગલ. આ બગીચો નથી. આ તો ક્લિયર (સ્પષ્ટ) સમજાવવું જોઈએ કે ભારત ફૂલોનો બગીચો હતો. બગીચામાં ક્યારેય જંગલી જનાવર રહે છે શું? ત્યાં તો દેવી-દેવતા રહે છે. બાપ તો છે જ હાઈએસ્ટ ઓથોરિટી (સર્વોચ્ચ સત્તા) અને પછી આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ હાઈએસ્ટ ઓથોરિટી થયાં. આ દાદા છે સૌથી મોટી ઓથોરિટી. શિવ અને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. આત્માઓ છે શિવબાબાનાં બાળકો અને પછી સાકારમાં આપણે ભાઈ-બહેન બધાં છીએ પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો. આ છે બધાનાં ગેટ-ગેટ ગ્રાન્ડ ફાધર. આવાં હાઈએસ્ટ ઓથોરિટી નાં માટે અમને મકાન જોઈએ. એવું તમે લખો પછી જુવો બુદ્ધિમાં કઈ આવે છે.

શિવબાબા અને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા, આત્માઓના બાપ અને સર્વ મનુષ્ય માત્રનાં બાપ. આ પોઇન્ટ (વાત) બહું સારી છે સમજાવવાની. પરંતુ બાળકો પૂરી રીતે સમજાવતા નથી, ભૂલી જાય છે, જ્ઞાનની મગરુરી (અભિમાન) ચઢી જાય છે. જેમકે બાપદાદા પર પણ જીત પામી લે છે. આ દાદા કહે છે, મારુ ભલે ન સાંભળો. હંમેશા સમજો શિવબાબા સમજાવે છે, એમની મત પર ચાલો. ડાયરેક્ટ ઈશ્વર મત આપે છે કે આ-આ કરો, રિસ્પોન્સિબલ હું છું. ઈશ્વરીય મત પર ચાલો. આ ઈશ્વર થોડી છે, તમારે ઈશ્વરથી ભણવાનું છે ને. હંમેશા સમજો આ ડાયરેક્શન ઈશ્વર આપે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ પણ ભારતનાં જ મનુષ્ય હતાં. આ પણ બધાં મનુષ્ય છે. પરંતુ આ શિવાલયનાં રહેવાવાળા છે એટલે બધાં નમસ્તે કરે છે. પરંતુ બાળકો પૂરું સમજાવતાં નથી, પોતાનો નશો ચઢી જાય છે. ડિફેક્ટ (ખામી) તો ઘણામાં છે ને. જ્યારે પૂરો યોગ હોય ત્યારે વિકર્મ વિનાશ થાય. વિશ્વનાં માલિક બનવું કોઈ માસીનું ઘર થોડી છે. બાબા જુએ છે, માયા એકદમ નાકથી પકડીને ગટરમાં પાડી દે છે. બાપની યાદમાં તો ખુબ ખુશીમાં પ્રકૃતિલિત રહેવું જોઈએ. સામે લક્ષ-હેતુ ઉભુ છે, આપણે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બની રહ્યા છીએ. ભૂલી

જવાથી ખુશીનો પારો નથી ચઢતો. કહે છે અમને નિષ્ઠામાં બેસાડો, બહાર અમે યાદ નથી કરી શકતાં. યાદમાં નથી રહેતા એટલે ક્યારેક- ક્યારેક બાબા પણ પ્રોગ્રામ મોકલી દે છે પરંતુ યાદમાં બેસે થોડી છે, બુદ્ધિ અહીંયા-ત્યાં ભટકતી રહે છે. બાબા પોતાનો અનુભવ બતાવે છે-નારાયણનાં કેટલાં પાક્કા ભક્ત હતાં, જ્યાં-ત્યાં સાથે નારાયણનું ચિત્ર રાખતા હતાં. છતાં પણ પૂજાનાં સમયે બુદ્ધિ અહીંયા-ત્યાં ભાગતી હતી. આમાં પણ એવું થાય છે. બાપ કહે છે હરતાં-ફરતાં બાપને યાદ કરો પરંતુ ઘણાં કહે છે-બહેન નિષ્ઠા કરાવે. નિષ્ઠાનો તો કોઈ અર્થ જ નથી. બાબા હંમેશા કહે છે યાદમાં રહો, ઘણાં બાળકો નિષ્ઠામાં બેઠાં-બેઠાં ધ્યાનમાં ચાલ્યા જાય છે. ન જ્ઞાન, ન યાદ રહે. નહીતો પછી ઝુટકા ખાવા લાગી જાય છે, ઘણાંને આદત પડી ગઈ છે. આ તો અલ્પકાળની શાંતિ થઈ ગઈ. એટલે બાકી આખો દિવસ અશાંતિ રહે છે. હરતાં-ફરતાં બાપને યાદ નહીં કરો તો પાપોનો બોજો કેવી રીતે ઉતરશે? અડધાકલ્પ નો બોજો છે. આમાં જ બહુ મહેનત છે. સ્વયંને આત્મા સમજો અને બાપને યાદ કરો. ભલે બાબાને ઘણાં બાળકો લખીને મોકલે છે-આટલો સમય યાદમાં રહ્યાં પરંતુ યાદ રહેતી નથી. ચાર્ટને સમજતા જ નથી. બાબા બેહદનાં બાપ છે, પતિત-પાવન છે તો ખુશીમાં રહેવું જોઈએ. એવું નહિ અમે તો શિવબાબાના છીએ ને. એવાં પણ ઘણાં છે, સમજે છે અમે તો બાબાનાં છીએ પરંતુ યાદ બિલકુલ કરતાં નથી. જો યાદ કરતાં હોય તો પછી પહેલા નંબરમાં જવાં જોઈએ. કોઈને સમજાવવાની પણ ઘણી સારી બુદ્ધિ જોઈએ. આપણે તો ભારતની મહિમા કરીએ છીએ. નવી દુનિયામાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. હમણાં છે જૂની દુનિયા, આયરન એજ (કળયુગ). તે સુખધામ, આ દુઃખધામ. ભારત ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણમ યુગ) હતું તો આ દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. કહે છે અમે કેવી રીતે સમજીએ કે આમનું રાજ્ય હતું? આ નોલેજ ખુબજ વન્ડરફુલ છે. જેમની તકદીરમાં જે છે, જે જેટલો પુરુષાર્થ કરે છે તે જોવામાં તો આવે છે. તમે એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) થી જાણો છો, છે તો કળયુગી પણ મનુષ્ય, તો સતયુગી પણ મનુષ્ય. પછી તેમની આગળ માથું જઈને કેમ ઝુકાવો છો? તેમને તો સ્વર્ગનાં માલિક કહે છે ને. કોઈ મરે છે તો કહે છે ને ફલાણા સ્વર્ગવાસી થયાં, આ પણ નથી સમજતાં. આ સમયે તો નર્કવાસી બધાં છે. જરૂર પુનર્જન્મ પણ અહિયાં જ લેશે. બાબા દરેકની ચલન થી જોતા રહે છે. બાબાને કેટલી સાધારણ રીતેથી કોઈ-કોઈ થી વાત કરવી પડે છે. સંભાળવું પડે છે. બાપ કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) કરી સમજાવે છે. સમજે પણ છે વાત બહુજ ઠીક છે. છતાં પણ કેમ મોટા-મોટા કાંટા બની જાય છે. એક-બીજાને દુઃખ આપવાથી કાંટા બની જાય છે. આદત છોડતા જ નથી. હમણાં બાગવાન બાપ ફૂલોનો બગીચો બનાવે છે. કાંટાને ફૂલ બનાવતા રહે છે. તેમનો ધંધો જ આ છે. જે પોતે જે કાંટા હશે તો ફૂલ કેવી રીતે બનાવશે? પ્રદર્શનીમાં પણ બહુજ ખબરદારી થી કોઈને મોકલવાનું હોય છે.

સારા ગુણવાન બાળકો તે જે કાંટાને ફૂલ બનાવવાની સારી સેવા કરે છે. કોઈને પણ કાંટો નથી લગાવતા અર્થાત્ કોઈને દુઃખ નથી આપતાં. ક્યારેય પણ આપસમાં લડતાં નથી. આપ બાળકો બહુજ એક્ચ્યુરેટ સમજાવો છો. આમાં કોઈની ઇન્સલ્ટ (અપમાન) ની તો વાત જ નથી. હમણાં શિવજયંતી પણ આવે છે. તમે પ્રદર્શની વધારે કરતા રહો. નાની-નાની પ્રદર્શની પર પણ સમજાવી શકો છો. એક સેકન્ડમાં સ્વર્ગવાસી બનો અથવા પતિત ભ્રષ્ટાચારી થી પાવન શ્રેષ્ઠાચારી બનો. એક સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ પ્રાપ્ત કરો. જીવનમુક્તિનો પણ અર્થ સમજતા નથી. તમે પણ હમણાં સમજો છો. બાપ દ્વારા બધાને મુક્તિ જીવનમુક્તિ મળે છે. પરંતુ ડ્રામાને પણ જાણવાનું છે. બધાં ધર્મ સ્વર્ગમાં નહીં આવશે. તે પછી પોત-પોતાનાં સેકશન (વિભાગ) માં ચાલ્યા જશે. પછી પોત-પોતાનાં સમય પર આવીને સ્થાપના કરશે. ઝાડમાં કેટલું સ્પષ્ટ છે. એક સદ્ગુરુ નાં સિવાય સદ્ગતિ દાતા બીજા કોઈ હોઈ ન શકે. બાકી ભક્તિ શિખવાડવા વાળા તો અનેક ગુરુ છે. સદ્ગતિનાં માટે મનુષ્ય ગુરુ થઈ ન શકે. પરંતુ સમજાવાની પણ અક્કલ જોઈએ, આમાં બુદ્ધિથી કામ લેવાનું હોય છે. ડ્રામાનો કેવો વન્ડરફુલ ખેલ છે. તમારા માં પણ બહુ થોડા છે જે આ નશામાં રહે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

રાત્રી ક્લાસ - ૧૮ - ૦૩ - ૬૮

તમારે હકીકતમાં શાસ્ત્રો પર વાદ-વિવાદ કરવાની કોઈ દરકાર નથી. મૂળ વાત છે જ યાદની, અને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતને સમજવાનું છે. ચક્રવર્તી રાજા બનવાનું છે. આ ચક્રને જ ફક્ત સમજવાનું છે, આમનું જ ગાયન છે સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ. આપ બાળકોને વન્ડર (આશ્ચર્ય) લાગતું હશે અડધોકલ્પ ભક્તિ ચાલે છે. જ્ઞાન

રીંચક (અંશમાત્ર) નથી. જ્ઞાન છે જ બાપની પાસે. બાપ દ્વારા જ જાણવાનું છે. આ બાપ કેટલાં અસાધારણ છે એટલે કોટોમાં કોઈ નીકળે છે. તે શિક્ષકો એવું થોડી કહેશે. આ તો કહે છે હું જ બાપ, શિક્ષક, ગુરુ છું. તો મનુષ્ય સાંભળીને વઝર ખાશે. ભારતને મધરકન્ટ્રી (માતૃભૂમિ) કહે છે કારણકે અંબાનું નામ ખૂબ પ્રસિદ્ધ છે. અંબાનાં મેળા પણ બહુજ લાગે છે, અંબા મીઠો અક્ષર છે. નાનાં બાળકો પણ માં ને પ્રેમ કરે છે ને કારણકે માં ખવડાવે, પીવડાવે સંભાળે છે. હવે અંબાનાં બાબા (પિતા) પણ જોઈએ ને. આ તો બાળકી છે એડોપ્ટેડ (દત્તક). પતિ તો છે નહીં. આ નવી વાત છે ને. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો જરૂર એડોપ્ટ કરતાં હશે. આ બધી વાતો બાપ જ આવીને આપ બાળકોને સમજાવે છે. અંબાનાં કેટલાં મેળા લાગે છે, પૂજા થાય છે, કારણકે બાળકીએ ઘણી સર્વિસ (સેવા) કરી છે. મમ્મા એ જેટલાને ભણાવ્યા હતાં એટલું બીજા કોઈ ભણાવી ન શકે. મમ્મા નો નામાચાર બહુજ છે, મેળા પણ બહુજ મોટા લાગે છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો બાપ એ જ આવીને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું રહસ્ય આપ બાળકોને સમજાવ્યું છે. તમને બાપનાં ઘરની પણ ખબર પડી છે. બાપથી પણ પ્રેમ છે તો ઘરથી પણ પ્રેમ છે. આ જ્ઞાન તમને હમણાં મળે છે. આ ભણતર થી કેટલી કમાણી થાય છે. તો ખુશી હોવી જોઈએ ને. અને તમે છો બિલકુલ સાધારણ. દુનિયાને ખબર નથી, બાપ આવીને આ નોલેજ સંભળાવે છે. બાપ જ આવીને બધી નવી-નવી વાતો બાળકોને સંભળાવે છે. નવી દુનિયા બને છે બેહદનાં ભણતરથી. જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય આવી જાય છે. આપ બાળકોને અંદરમાં જ્ઞાનની ખુશી રહે છે. બાપને અને ઘરને યાદ કરવાનું છે. ઘરે તો બધાને જવાનું જ છે. બાપ તો બધાને કહેશે ને બાળકો, હું તમને મુક્તિ જીવનમુક્તિનો વારસો આપવા આવ્યો છું. પછી ભૂલી કેમ જાઓ છો. હું તમારો બેહદનો બાપ છું. રાજયોગ શીખવાડવા આવ્યો છું. તો શું તમે શ્રીમત પર નહીં ચાલશો! પછી તો ખુબ ખોટ પડી જશે. આ છે બેહદની ખોટ. બાપનો હાથ છોડ્યો તો કમાણીમાં ખોટ પડી જશે. અચ્છા ગુડનાઈટ. ઓમ શાંતિ.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એક બાપની યાદથી મોસ્ટ લવલી (ખુબ પ્રેમાળ) બનવાનું છે. હરતાં-ફરતાં કર્મ કરતાં યાદમાં રહેવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. બાપની યાદ અને ખુશીમાં પ્રકુલિત રહેવાનું છે.
2. ડગલે-પગલે ઈશ્વરીય ડાયરેક્શન પર ચાલી દરેક કાર્ય કરવાનું છે. પોતાની મગરૂરી (દેહ-અભિમાન નો નશો) નથી દેખાડવાની. કોઈપણ ઉલટું-સુલટું કામ નથી કરવાનું. મુંઝવાનું નથી.

વરદાન :- વિશ્વ કલ્યાણ ની જવાબદારી સમજી સમય અને શક્તિઓની ઇકોનોમી (કરકસર) કરવાવાળા માસ્ટર રચયિતા ભવ

વિશ્વની સર્વ આત્માઓ આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓનો પરિવાર છે, જેટલો મોટો પરિવાર હોય છે એટલી જ ઇકોનોમી (કરકસર) નો ખ્યાલ રખાય છે. તો સર્વ આત્માઓને સામે રાખતાં, સ્વયંને બેહદની સેવાર્થ નિમિત્ત સમજીને પોતાનાં સમય અને શક્તિઓને કાર્યમાં લગાવો. સ્વયં નાં પ્રતિ જ કમાયું, ખાધું અને ગુમાવ્યું - એવા અલબેલા નહીં બનો. સર્વ ખજાનાનું બજેટ બનાવો. માસ્ટર રચયિતા ભવનાં વરદાનને સ્મૃતિમાં રાખી સમય અને શક્તિનો સ્ટોક સેવા પ્રતિ જમા કરો.

સ્લોગન :- મહાદાની તે છે જેમનાં સંકલ્પ અને બોલ દ્વારા બધાંને વરદાનો ની પ્રાપ્તિ થાય.

અવ્યક્ત સ્થિતિ અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

ફરિશ્તા કે અવ્યક્ત જીવનની વિશેષતા છે - ઈચ્છા માત્રમ્ અવિદ્યા. દેવતાઈ જીવનમાં તો ઈચ્છાની વાત જ નથી. જ્યારે બ્રાહ્મણ જીવન સો ફરિશ્તા જીવન બની જાય અર્થાત્ કર્માતીત સ્થિતિ ને પ્રાપ્ત થઈ જાઓ ત્યારે કોઈપણ શુદ્ધ કર્મ, વ્યર્થ કર્મ, વિકર્મ કે પાછલાં કર્મ, કોઈપણ કર્મનાં બંધનમાં ન બંધાઈ શકો.

“ ઉદારતા જ આધાર સ્વરૂપ સંગઠન ની વિશેષતા છે ”

આજે વિશેષ વિશ્વ પરિવર્તનનાં આધાર સ્વરૂપ, વિશ્વની બેહદ સેવાનાં આધાર સ્વરૂપ, શ્રેષ્ઠ સ્મૃતિ, બેહદની વૃત્તિ, મધુર અમૂલ્ય બોલ બોલવાનાં આધાર દ્વારા બીજાને પણ આવો ઉમંગ-ઉત્સાહ અપાવવાનાં આધાર સ્વરૂપ નિમિત્ત અને નિર્માણ સ્વરૂપ આવી વિશેષ આત્માઓને મળવાનાં માટે આવ્યાં છે. દરેક પોતાને એવાં આધાર સ્વરૂપ અનુભવ કરો છો? આધાર રૂપ આત્માઓનાં આ સંગઠન પર આટલી બેહદની જવાબદારી છે. આધાર રૂપ અર્થાત્ સદા સ્વયંને દરેક સમય, દરેક સંકલ્પ, દરેક કર્મ માં જવાબદાર સમજીને ચાલવાવાળા. આ સંગઠનમાં આવવું અર્થાત્ બેહદની જવાબદારીનાં તાજધારી બનવું. આ સંગઠન જેને મીટીંગ કહો છો, મીટીંગ માં આવવું અર્થાત્ સદા બાપથી, સેવાથી, પરિવારથી, સ્નેહનાં શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ નાં દોરામાં બંધાવવું અને બાંધવું, આનાં આધાર રૂપ છે. આ નિમિત્ત સંગઠનમાં આવવું અર્થાત્ સ્વયંને સર્વનાં પ્રતિ ઉદાહરણ બનાવવું. આ મીટીંગ નથી પરંતુ સદા મર્યાદા પુરુષોત્તમ બનવાનાં શુભ સંકલ્પ નાં બંધનમાં બંધાવવું છે. આ બધી વાતોનાં આધાર સ્વરૂપ બનવું, આને કહેવાય છે - આધાર સ્વરૂપ સંગઠન. ચારે બાજુનાં વિશેષ વીણેલાં રત્ન ભેગાં થયાં છે. વીણેલાં અર્થાત્ બાપ સમાન બનેલાં. સેવાના આધાર સ્વરૂપ અર્થાત્ સ્વ ઉદ્ધાર અને સર્વનાં ઉદ્ધાર સ્વરૂપ. જેટલા સ્વનાં ઉદ્ધાર સ્વરૂપ હશે એટલાં જ સર્વનાં ઉદ્ધાર સ્વરૂપ નિમિત્ત બનશે. બાપદાદા આ સંગઠનનાં આધાર રૂપ અને ઉદ્ધાર રૂપ બાળકોને જોઈ રહ્યાં હતા અને વિશેષ એક વિશેષતા જોઈ રહ્યાં હતા આધાર રૂપ પણ બની ગયાં, ઉદ્ધાર પણ બની ગયાં. આ બંને વાતોમાં સફળતા પામવાં માટે ત્રીજી શું વાત જોઈએ? આધાર રૂપ છે ત્યારે તો નિમંત્રણ પર આવ્યા છે ને અને ઉદ્ધાર રૂપ છે ત્યારે તો પ્લાન્સ (યોજનાઓ) બનાવ્યાં છે. ઉદ્ધાર કરવું અર્થાત્ સેવા કરવી. ત્રીજી વાત શું જોઈ? જેટલા વિશેષ સંગઠનનાં છે એટલાં ઉદારચિત્ત. ઉદારદિલ અથવા ઉદારચિત્ત નાં બોલ, ઉદારચિત્ત ની ભાવના ક્યાં સુધી છે? કારણકે ઉદારચિત્ત અર્થાત્ સદા દરેક કાર્યમાં ફાખદિલ, મોટા દિલવાળા. કઈ વાતમાં ફાખદિલ કે મોટું દિલ જોઈએ? સર્વ પ્રતિ શુભ ભાવના દ્વારા આગળ વધારવામાં ફાખદિલ. તમારું તે અમારું, અમારું તે તમારું કારણકે એક જ બાપનું છે. આ બેહદની વૃત્તિ માં ફાખદિલ, મોટું દિલ હોય. ઉદારદિલ હોય અર્થાત્ દાતાપણ ની ભાવનાનું દિલ. સ્વયંનાં પ્રાપ્ત કરેલાં ગુણો, શક્તિઓ, વિષેશતાઓ બધામાં મહાદાની બનવામાં ફાખદિલ. વાણી દ્વારા જ્ઞાન ધન દાન કરવું, આ કોઈ મોટી વાત નથી. પરંતુ ગુણ દાન કે ગુણ આપવાનાં સહયોગી બનવું. આ દાન શબ્દ બ્રાહ્મણોનાં માટે યોગ્ય નથી. સ્વયંનાં ગુણથી બીજાને ગુણવાન, વિશેષતા ભરવામાં સહયોગી બનવું આને કહેવાય છે મહાદાની, ફાખદિલ. આવું ઉદારચિત્ત બનવું, ઉદારદિલ બનવું-આ છે બ્રહ્મા બાપને ફોલો ફાધર કરવું. આવાં ઉદારચિત્ત ની નિશાની શું હશે?

ત્રણ નિશાનીઓ વિશેષ હશે. આવી આત્મા ઈર્ષા, ધૃણા અને ટીકા કરવી (જેને મહેણાં મારવા કહેવાય છે.) આ ત્રણેય વાતોથી સદા મુક્ત હશે. આને કહેવાય ઉદારચિત્ત. ઈર્ષા સ્વયંને પણ હેરાન કરે, બીજાઓને પણ હેરાન કરે છે. જેમ કોધને અગ્નિ કહે છે, એમ ઈર્ષા પણ અગ્નિ જેવું જ કામ કરે છે. કોધ મહા અગ્નિ છે, ઈર્ષા નાની અગ્નિ છે. ધૃણા ક્યારેય પણ શુભચિત્તક, શુભચિત્તન સ્થિતિનો અનુભવ નહીં કરાવશે. ધૃણા અર્થાત્ પોતે પણ પડવું અને બીજાને પણ પાડવું. એમ ટીકા કરવી ભલે હસવામાં કરો, ભલે ગંભીર થઈને કરો પરંતુ આ એવું દુઃખ આપે છે જેમ કોઈ ચાલી રહ્યું હોય, એને ધક્કો આપીને પાડવું. ઠોકર મારવી. જેમ કોઈને પાડી દે તો નાનો ધા કે મોટો ધા લાગવાથી તે હિંમતહીન થઈ જાય છે. તે ધા ને જ વિચારતા રહે છે, જ્યાં સુધી તે ધા હશે ત્યાં સુધી ધા આપવા વાળાને કોઈ પણ રૂપમાં યાદ જરૂર કરતા રહેશે, આ સાધારણ વાત નથી. કોઈનાં માટે કહી દેવું બહુજ સહજ છે. પરંતુ હસવાનો ધા પણ દુઃખ રૂપ બની જાય છે. આ દુઃખ આપવાના લિસ્ટ (યાદી) માં આવે છે. તો સમજ્યા! જેટલાં આધાર સ્વરૂપ છો એટલાં ઉદ્ધાર સ્વરૂપ, ઉદારદિલ, ઉદારચિત્ત બનવાનાં નિમિત્ત સ્વરૂપ. નિશાનીઓ સમજી લીધી ને. ઉદારચિત્ત ફાખદિલ હશે.

સંગઠન તો બહુજ સરસ છે. બધાં નામીગ્રામી આવેલા છે. પ્લાન્સ (યોજના) પણ સારા-સારા બનાવ્યાં છે. પ્લાન

ને પ્રેક્ટિકલ (વ્યવહાર) માં લાવવાનાં નિમિત્ત છે. જેટલા સારા પ્લાન બનાવ્યાં છે એટલાં સ્વયં પણ સારા છે. બાપને સારા લાગો છે. સેવાની લગન ખુબ સારી છે. સેવામાં સદાકાળ ની સફળતાનો આધાર ઉદારતા છે. બધાનું લક્ષ્ય, શુભ સંકલ્પ ખુબ સરસ છે અને એક જ છે. ફક્ત એક શબ્દ ઉમેરવાનો છે. એક બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાનાં છે - એક બનીને એક ને પ્રત્યક્ષ કરવાનાં છે. ફક્ત આ ઉમેરવાનું છે. એક બાપ નો પરિચય આપવાં માટે અજ્ઞાની લોકો પણ એક આંગળી નો ઈશારો કરશે. બે આંગળી નહીં દેખાડશે. સહયોગી બનવાની નિશાની પણ એક આંગળી દેખાડશે. આપ વિશેષ આત્માઓની આ જ વિશેષતાની નિશાની ચાલી આવી છે. તો આ ગોલ્ડન જુબલી (સ્વર્ણિમ જયંતી) ને મનાવવા માટે કે યોજના બનાવવાં માટે સદા બે વાતો યાદ રહે - “એકતા અને એકાગ્રતા”. આ બંને શ્રેષ્ઠ ભુજાઓ છે, કાર્ય કરવાની સફળતાની. એકાગ્રતા અર્થાત્ સદા નિરવ્યર્થ સંકલ્પ, નિર્વિકલ્પ. જ્યાં એકતા અને એકાગ્રતા છે ત્યાં સફળતા ગળાનો હાર છે. ગોલ્ડન જુબલીનું કાર્ય આ વિશેષ બે ભુજાઓથી કરવાનું છે. બે ભુજાઓ તો બધાને છે. બે આ લગાવશો તો ચતુર્ભુજ થઈ જશો, સત્યનારાયણ અને મહાલક્ષ્મી ને ચાર ભુજાઓ દેખાડે છે. તમે બધાં સત્યનારાયણ, મહાલક્ષ્મીઓ છો. ચતુર્ભુજધારી બની દરેક કાર્ય કરવું અર્થાત્ સાક્ષાત્કાર સ્વરૂપ બનવું. ફક્ત બે ભુજાઓથી કામ નહીં કરતાં. ચાર ભુજાઓથી કરવું. હમણાં ગોલ્ડન જુબલીનું શ્રી ગણેશ કર્યું છે ને. ગણેશને પણ ચાર ભુજા દેખાડે છે. બાપદાદા રોજ મીટીંગમાં આવે છે. એક ચક્રમાં જ બધાં સમાચાર ખબર પડી જાય છે. બાપદાદા બધાનાં ચિત્ર ખેંચી જાય છે. કેમ-કેમ બેઠાં છે. શરીરરૂપ માં નહીં. મનની સ્થિતિનાં આસન નો ફોટો નિકાળે છે. મુખથી કોઈ કંઈપણ બોલી રહ્યા હોય પરંતુ મનથી શું બોલી રહ્યાં છે, તે મનનાં બોલ ટેપ કરે (નોંધી લે) છે. બાપદાદાની પાસે પણ બધાની ટેપ કરેલી કેસેટ છે. ચિત્ર પણ છે, બંને છે. વીડિયો, ટીવી વગેરે જે ઈચ્છો તે છે. તમારા લોકોની પાસે પોતાની કેસેટ તો છે ને. પરંતુ કોઈ-કોઈને પોતાનાં મનનાં અવાજ, સંકલ્પ ની ખબર જ નથી પડતી. અચ્છા!

યુવા યોજના બધાને સારી લાગે છે. આ પણ ઉમંગ-ઉત્સાહ ની વાત છે. હઠ ની વાત નથી. જે દિલ નો ઉમંગ હોય છે, તે સ્વતઃજ બીજામાં પણ ઉમંગનું વાતાવરણ બનાવે છે. તો આ પદ યાત્રા નથી પરંતુ ઉમંગ ની યાત્રા છે. આ તો નિમિત્ત માત્ર છે. જે પણ નિમિત્ત માત્ર કાર્ય કરો છો એમાં ઉમંગ-ઉત્સાહ ની વિશેષતા હોય. બધાને યોજના પસંદ છે. આગળ પણ જેમ ચાર ભુજાધારી બનીને યોજના પ્રેક્ટીકલમાં લાવતા રહેશો તો હજી પણ એડિશન (વધારો) થતું રહેશે. બાપદાદા ને સૌથી સારામાં સારી વાત આ લાગી કે બધાનો ગોલ્ડન જુબલી ધૂમધામ થી મનાવવાનો ઉમંગ-ઉત્સાહ વાળો સંકલ્પ એક છે. આ ફાઉન્ડેશન (પાયો) બધાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહનો સંકલ્પ એક જ છે. આ એક શબ્દને સદા અન્ડરલાઇન (રેખાંકિત) કરતાં આગળ વધજો. એક છે, એકનું કાર્ય છે. ભલે કોઈપણ ખૂણામાં થઈ રહ્યું છે, ભલે દેશમાં હોય કે વિદેશમાં હોય. ભલે કોઈપણ ઝોન માં હોય, ઈસ્ટમાં હોય વેસ્ટમાં હોય પરંતુ એક છે, એકનું કાર્ય છે. આવાં જ બધાનાં સંકલ્પ છે ને. પહેલાં આ પ્રતિજ્ઞા કરી છે ને. મુખની પ્રતિજ્ઞા નહીં, મનમાં આ પ્રતિજ્ઞા અર્થાત્ અટલ સંકલ્પ. કાંઈ પણ થઈ જાય પરંતુ ટળી નથી શકતું, અટલ. આવી પ્રતિજ્ઞા બધાએ કરી? જેમ કોઈ પણ શુભ કાર્ય કરે છે તો પ્રતિજ્ઞા કરવાં માટે બધાં પહેલાં મનમાં સંકલ્પ કરવાની નિશાની કંગન બાંધે છે. કાર્યકર્તાઓ ને ભલે દોરાનું, ભલે કોઈ પણ કંગન બાંધે છે. તો આ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પનું કંગન છે ને. અને જેમ આજે બધાએ ભંડારીમાં બહુજ ઉમંગ-ઉત્સાહ થી શ્રી ગણેશ કર્યું. એમ જ હવે એ પણ ભંડારી રાખો, જેમાં બધાં આ અટલ પ્રતિજ્ઞા સમજી આ પણ ચિઠ્ઠી નાખે. બંને ભંડારી સાથે-સાથે હશે ત્યારે સફળતા મળશે. અને મનથી હોય, દેખાડાથી નહીં. આ જ ફાઉન્ડેશન (પાયો) છે. ગોલ્ડન બની ગોલ્ડન જુબલી મનાવવાનો આ આધાર છે. આમાં ફક્ત એક સ્લોગન યાદ રાખજો “ન સમસ્યા બનશું, ન સમસ્યાને જોઈ ડગમગ થઈશું” સ્વયં પણ સમાધાન સ્વરૂપ હશે અને બીજાને પણ સમાધાન આપવાવાળા બનશો. આ સ્મૃતિ સ્વતઃ જ ગોલ્ડન જુબલીને સફળતા સ્વરૂપ બનાવતી રહેશે. જ્યારે ફાઇનલ ગોલ્ડન જુબલી હશે તો બધાને તમારું ગોલ્ડન સ્વરૂપ અનુભવ થશે. તમારામાં ગોલ્ડન દુનિયા દેખાશે. ફક્ત કહેશો નહીં ગોલ્ડન દુનિયા આવી રહી છે પરંતુ પ્રેક્ટિકલ દેખાડશો. જેમ જાદુગર લોકો દેખાડતાં જાય, બોલતાં જાય આ જુઓ.... તો તમારો આ ગોલ્ડન ચહેરો, ચમકતું મસ્તક, ચમકતી આંખો, ચમકતાં હોઠ આ બધું ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) નો સાક્ષાત્કાર કરાવે. જેમ ચિત્ર બનાવે છે ને-એક જ ચિત્રમાં હમણાં-હમણાં બ્રહ્મા જુઓ, હમણાં-હમણાં કૃષ્ણ જુઓ, વિષ્ણુ જુઓ. એવો તમારો સાક્ષાત્કાર થાય. હમણાં-હમણાં ફરિશ્તા, હમણાં-હમણાં વિશ્વ મહારાજન, વિશ્વ મહારાણી રૂપ. હમણાં-હમણાં સાધારણ સફેદ વસ્ત્રધારી. આ ભિન્ન-ભિન્ન સ્વરૂપ તમારી આ ગોલ્ડન મૂર્તિ થી દેખાય. સમજ્યા!

જ્યારે આટલાં વીણેલાં રુહાની ગુલાબનો ગુલદસ્તો ભેગો થયો છે. એક રુહાની ગુલાબની સુગંધ કેટલી હોય છે,

તો આ આટલો મોટો ગુલદસ્તો કેટલી કમાલ કરશે! અને એક-એક તારાઓમાં સંસાર પણ છે. એકલા નથી. તે તારાઓમાં દુનિયા નથી. આપ તારાઓમાં તો દુનિયા છે ને. કમાલ તો થવાની જ છે. થયેલી છે. ફક્ત જે ઓટે સો અર્જુન બને. બાકી વિજય તો થયેલી છે તે અટલ છે પરંતુ અર્જુન બનવાનું છે. અર્જુન અર્થાત નંબરવન. હવે આનાં પર ઇનામ આપજો. આખી ગોલ્ડન જુબલીમાં ન સમસ્યા બન્યાં, ન સમસ્યાને જોઈ. નિર્વિઘ્ન, નિર્વિકલ્પ, નિર્વિકારી ત્રણેય વિશેષતા હોય. એવી ગોલ્ડન સ્થિતિમાં રહેવાવાળાને ઇનામ આપજો. બાપદાદાને પણ ખુશી છે. વિશાળ બુદ્ધિવાળા બાળકોને જોઈ ખુશી તો થશે ને. જેમ વિશાળ બુદ્ધિ એમ વિશાળ દિલ. બધાં વિશાળ બુદ્ધિવાળા છો ત્યારે તો યોજના બનાવવા આવ્યાં છો. અચ્છા!

સદા સ્વયં ને આધાર સ્વરૂપ, ઉદ્ધાર કરવાવાળું સ્વરૂપ, સદા ઉદારતા વાળા ઉદારદિલ, ઉદારચિત્ત, સદા એક છે, એકનું જ કાર્ય છે એવાં એકરસ સ્થિતિમાં સ્થિત રહેવાવાળા સદા એકતા અને એકાગ્રતા માં સ્થિત રહેવાવાળા, એવાં વિશાળ બુદ્ધિ, વિશાળ દિલ, વિશાળ ચિત્ત બાળકોને બાપદાદાનો યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

મુખ્ય ભાઈ - બહેનો થી :- બધાએ મીટીંગ કરી. શ્રેષ્ઠ સંકલ્પોની સિદ્ધિ થાય જ છે. સદા ઉમંગ-ઉત્સાહથી આગળ વધવું આ જ વિશેષતા છે. મન્સા સેવાની વિશેષ દ્રાયલ (કોશિશ) કરો. મન્સા સેવા જેમ એક ચુંબક છે. જેમ ચુંબક કેટલી પણ દૂરની સોય ને ખેંચી શકે છે, એમ મન્સા સેવા દ્વારા ઘરે બેઠાં સમીપ પહોંચી જશે. હમણાં તમે લોકો બહાર વધારે વ્યસ્ત રહો છો, મન્સા સેવાને ઉપયોગ માં લાવો. સ્થાપના માં જે પણ મોટા કાર્ય થયા છે તે સફળતા મન્સા સેવાની થઈ છે. જેમ તે લોકો રામલીલા કે કંઈ પણ કાર્ય કરે છે તો કાર્યની પહેલાં પોતાની સ્થિતિ ને તે કાર્યનાં અનુસાર વ્રતમાં રાખે છે. તો તમે બધાં પણ મન્સા સેવાનું વ્રત લો. વ્રત ન ધારણ કરવાથી હલચલમાં વધારે રહો છો એટલે રીઝલ્ટ (પરિણામ) માં ક્યારેક કેવું, ક્યારેક કેવું. મન્સા સેવાનો અભ્યાસ વધારે જોઈએ. મન્સા સેવા કરવાં માટે લાઈટ હાઉસ અને માઈટ હાઉસ સ્થિતિ જોઈએ. લાઈટ અને માઈટ બંને સાથે હોય. માઈક નાં આગળ માઈટ થઈને બોલવાનું છે. માઈક પણ હોય માઈટ પણ હોય. મુખ પણ માઈક છે.

તો માઈટ થઈને માઈક થી બોલો. જેમ પાવરકુલ સ્ટેજ માં ઉપર થી ઉતર્યો છું, અવતાર થઈને સૌનાં પ્રતિ આ સંદેશ આપી રહ્યો છું. અવતાર બોલી રહ્યો છું. અવતરીત થયો છું. અવતાર ની સ્ટેજ પાવરકુલ હશે ને. ઉપરથી જે ઉતરે છે, તેમની ગોલ્ડન એજ (સતયુગી) સ્થિતિ હોય છે ને! તો જે સમયે તમે પોતાને અવતાર સમજશો તો તેજ પાવરકુલ સ્ટેજ છે. અચ્છા!

વરદાન :- સાક્ષી થઈ ઊંચી સ્ટેજ દ્વારા સર્વ આત્માઓને સકાશ આપવાવાળા બાપ સમાન અવ્યક્ત ફરિશ્તા ભવ
હરતાં-ફરતાં સદેવ સ્વયંને નિરાકારી આત્મા અને કર્મ કરતાં અવ્યક્ત ફરિશ્તા સમજો તો સદા ખુશીમાં ઉપર ઉડતા રહેશો. ફરિશ્તા અર્થાત ઊંચી સ્ટેજ પર રહેવાવાળા. આ દેહની દુનિયામાં કંઈ પણ થતું રહે પરંતુ સાક્ષી થઈ બધો પાર્ટ જોતા રહો અને સકાશ આપતા રહો. સીટ થી ઉતરીને સકાશ ન અપાય. ઊંચી સ્ટેજ પર સ્થિત થઈને વૃત્તિ, દૃષ્ટિથી સહયોગની, કલ્યાણની સકાશ આપો, મિક્સ થઈને નહીં ત્યારે કોઈપણ પ્રકારનાં વાતાવરણ થી સેફ (સુરક્ષિત) રહી બાપ સમાન અવ્યક્ત ફરિશ્તા ભવ નાં વરદાની બનશો.

સ્લોગન :- યાદ બળ દ્વારા દુઃખ ને સુખમાં અને અશાંતિ ને શાંતિમાં પરિવર્તન કરો.

અવ્યક્ત સ્થિતિ અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

બ્રહ્મા બાપથી પ્રેમ છે તો પ્રેમની નિશાનીઓ પ્રેક્ટીકલ (વ્યવહાર) માં દેખાડવાની છે. જેમ બ્રહ્મા બાપનો નંબર વન પ્રેમ મુરલી થી રહ્યો જેનાથી મુરલીધર બન્યાં. તો જેનાથી બ્રહ્મા બાપનો પ્રેમ હતો અને હજી પણ છે તેનાથી સદા પ્રેમ દેખાય. દરેક મુરલી ને બહુજ પ્રેમથી વાંચીને તેનું સ્વરૂપ બનવાનું છે.

“ મીઠા બાળકો - તમારી જ્યારે કર્મોત્તીત અવસ્થા થશે ત્યારે વિષ્ણુપુરી માં જશો , પાસ વિથ ઓનર થવાવાળા બાળકો જ કર્મોત્તીત બને છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો પર બંને બાપ કઈ મહેનત કરે છે?

ઉત્તર :- બાળકો સ્વર્ગનાં લાયક બને. સર્વગુણ સમ્પન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનાવવાની મહેનત બાપદાદા બંને કરે છે. આ જેમ કે તમને ડબલ એન્જિન મળ્યું છે. એવું વન્ડરફુલ ભણતર ભણાવે છે જેનાંથી તમે ૨૧ જન્મની બાદશાહી પામી લો છો.

ગીત :- બચપન કે દિન ભૂલા ન દેનાં.....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર આવાં-આવાં ગીતો પસંદ કરેલા છે. મનુષ્ય આશ્ચર્ય થાય છે કે આ શું નાટકનાં રેકૉર્ડ ઉપર વાણી ચલાવે છે. આ પછી કયા પ્રકારનું જ્ઞાન છે! શાસ્ત્ર, વેદ, ઉપનિષદ વગેરે છોડી દીધું, હવે રેકૉર્ડ ઉપર વાણી ચાલે છે! આ પણ આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે કે આપણે બેહદનાં બાપનાં બન્યા છીએ, જેમનાંથી અતીન્દ્રિય સુખ મળે છે એવાં બાપને ભૂલવાનાં નથી. બાપની યાદથી જ જન્મ-જન્માંતરનાં પાપ દગ્ધ થાય છે. એવું ન થાય જે યાદને છોડી દો અને પાપ રહી જાય. પછી પદ પણ ઓછું થઈ જશે. આવાં બાપને તો સારી રીતે યાદ કરવાનો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. જેમ સગાઈ થાય છે તો પછી એક-બીજાને યાદ કરે છે. તમારી પણ સગાઈ થઈ છે પછી જ્યારે તમે કર્મોત્તીત અવસ્થા ને પામો છો ત્યારે વિષ્ણુપુરીમાં જશો. હમણાં શિવબાબા પણ છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા બાબા પણ છે. બે એન્જિન મળ્યા છે-એક નિરાકારી, બીજા સાકારી. બંને જ મહેનત કરે છે કે બાળકો સ્વર્ગનાં લાયક બની જાય. સર્વગુણ સંપન્ન ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનવાનું છે. અહીં પરીક્ષા પાસ કરવાની છે. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રોમાં નથી. આ ભણતર બહુજ વન્ડરફુલ છે-ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે. બીજા ભણતર હોય છે મૃત્યુલોક નાં માટે, આ ભણતર છે અમરલોક નાં માટે. તેનાં માટે ભણવાનું તો અહીંયા જ છે ને. જ્યાં સુધી આત્મા પવિત્ર ન બને ત્યાં સુધી સતયુગમાં જઈ ન શકે એટલે બાપ સંગમ પર જ આવે છે, આને જ પુરુષોત્તમ કલ્યાણકારી યુગ કહેવાય છે. જ્યારે તમે કોડી થી હીરા જેવા બનો છો એટલે શ્રીમત પર ચાલતા રહો. શ્રી શ્રી શિવબાબા ને જ કહેવાય છે. માળા નો અર્થ પણ બાળકોને સમજાવ્યો છે. ઉપરમાં ફૂલ છે શિવબાબા, પછી છે યુગલ મેરુ. પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે ને. પછી છે દાણા જે વિજય પામવા વાળા છે, તેમની જ રુદ્ર માળા પછી વિષ્ણુની માળા બને છે. આ માળા નો અર્થ કોઈપણ નથી જાણતા. બાપ બેસી સમજાવે છે આપ બાળકોએ કોડી થી હીરા જેવા બનવાનું છે. ૬૩ જન્મ તમે બાપને યાદ કરતા આવ્યા છો. તમે હમણાં આશિક છો એક માશુક નાં. બધાં ભક્ત છે એક ભગવાન નાં. પતિઓનાં પતિ, બાપોનાં બાપ એ એક જ છે. આપ બાળકોને રાજાઓનાં રાજા બનાવે છે. પોતે નથી બનતાં. બાપ વારં-વાર સમજાવે છે-બાપની યાદથી જ તમારા જન્મ-જન્માંતરનાં પાપ ભસ્મ થશે. સાધુ સંત તો કહી દે છે આત્મા નિર્લેપ છે. બાપ સમજાવે છે સંસ્કાર સારા અથવા ખરાબ આત્મા જ લઈ જાય છે. તેઓ કહી દે છે બસ જ્યાં જોઉં છું બધાં ભગવાન જ ભગવાન છે. ભગવાનની જ આ બધી લીલા છે. બિલકુલ જ વામમાર્ગમાં ગંદા બની જાય છે. આવાં-આવાં ની મત પર પણ લાખો મનુષ્ય ચાલી રહ્યા છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. હંમેશા બુદ્ધિમાં ત્રણ ધામ યાદ રાખો-શાંતિધામ જ્યાં આત્માઓ રહે છે, સુખધામ જેનાં માટે તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છો, દુઃખધામ શરુ થાય છે અડધાકલ્પ પછી. ભગવાનને કહેવાય છે હેવનલી ગોડફાધર. તે કોઈ હેલ (નર્ક) સ્થાપન નથી કરતાં. બાપ કહે છે હું તો સુખધામ જ સ્થાપન કરું છું. બાકી આ હાર અને જીત ની રમત છે. આપ બાળકો શ્રીમત પર ચાલીને હવે માયારુપી રાવણ પર જીત પામો છો. પછી અડધાકલ્પ બાદ રાવણ રાજ્ય શરુ થાય છે. આપ બાળકો હમણાં યુદ્ધનાં મેદાન પર છો. આ બુદ્ધિમાં ધારણ કરવાનું છે પછી બીજાઓને સમજાવવાનું છે. આંધળાઓની લાઠી બની ઘરનો રસ્તો બતાવવાનો છે કારણકે બધાં તે ઘરને ભૂલી ગયા છે. કહે પણ છે આ એક નાટક છે. પરંતુ આની આયુ લાખો હજારો વર્ષ કહી દે છે. બાપ સમજાવે છે રાવણે તમને કેટલા આંધળા (જ્ઞાન નયનહીન) બનાવી દીધા છે. હવે બાપ બધી વાતો સમજાવી રહ્યા છે. બાપને જ નોલેજકુલ કહેવાય છે. આનો અર્થ એ નથી કે દરેકનાં અંદરને જાણવાવાળા છે. તે તો રિદ્ધિ-સિદ્ધિ વાળા શીખે છે જે તમારી અંદરની વાતો સંભળાવી દે છે.

નોલેજકુલ નો અર્થ આ નથી. આ તો બાપની જ મહિમા છે. એ જ્ઞાનનાં સાગર, આનંદનાં સાગર છે. મનુષ્ય તો કહી દે છે કે એ અંતર્યામી છે. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો કે એ તો શિક્ષક છે, આપણને ભણાવે છે. એ રુહાની બાપ પણ છે, રુહાની સદ્ગુરુ પણ છે. તે શારીરિક શિક્ષક ગુરુ હોય છે, તે પણ અલગ-અલગ હોય છે, ત્રણેય એક હોઈ ન શકે. કરીને કોઈ-કોઈ બાપ, શિક્ષક પણ હોય છે. ગુરુ તો હોઈ ન શકે. તે તો છતાં પણ મનુષ્ય છે. અહીં તો એ સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) રુહ પરમપિતા પરમાત્મા ભણાવે છે. આત્માને પરમાત્મા નથી કહેવાતું. આ પણ કોઈ સમજતું નથી. કહે છે પરમાત્માએ અર્જુનને સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો તો તેણે કહ્યું બસ કરો, બસ કરો હું આટલું તેજ સહન નથી કરી શકતો. આ જે બધું સાંભળ્યું છે તે સમજે છે પરમાત્મા એટલા તેજોમય છે. પહેલાં બાબાની પાસે આવતા હતાં તો સાક્ષાત્કારમાં ચાલ્યા જતાં હતાં. કહેતાં હતાં બસ કરો, બહુજ તેજ છે, અમે સહન નથી કરી સકતાં. જે સાંભળેલું છે તેજ બુદ્ધિમાં ભાવના રહે છે. બાપ કહે છે જે જેવી ભાવના થી યાદ કરે છે, હું તેમની ભાવના પૂરી કરી શકું છું. કોઈ ગણેશનાં પુજારી હશે તો તેમને ગણેશનો સાક્ષાત્કાર કરાવશે. સાક્ષાત્કાર થવાથી સમજે છે બસ મુક્તિધામ માં પહોંચી ગયા. પરંતુ નહીં, મુક્તિધામ માં કોઈ જઈ ન શકે. નારદનું પણ ઉદાહરણ છે. તેઓ શિરોમણી ભક્ત ગવાયેલાં છે. તેમણે પૂછ્યું હું લક્ષ્મીને વરી શકું છું તો કહ્યું સ્વયં નો ચહેરો તો જુઓ. ભક્ત માળા પણ હોય છે. સ્ત્રીમાં મીરા અને પુરુષમાં નારદ મુખ્ય ગવાયેલા છે. અહીં પછી જ્ઞાનમાં મુખ્ય શિરોમણી છે સરસ્વતી. નંબરવાર તો હોય છે ને.

બાપ સમજાવે છે માયાથી બહુજ ખબરદાર રહેવાનું છે. માયા એવું ઉલટું કામ કરાવી લેશે. પછી અંતમાં બહુજ રડવું, પસ્તાવું પડશે-ભગવાન આવ્યા અને અમે વારસો લઈ ન શક્યાં! પછી પ્રજામાં પણ દાસ-દાસી જઈને બનશો. અંતમાં ભણતર તો પૂરું થઈ જાય છે, પછી બહુજ પસ્તાવું પડે છે એટલે બાપ પહેલાંથી જ સમજાવી દે છે કે પછી પસ્તાવું ન પડે. જેટલું બાપને યાદ કરતાં રહેશો તો યોગ અગ્નિથી પાપ ભસ્મ થશે. આત્મા સતોપ્રધાન હતી પછી તેમાં ખાદ્ય પડતાં-પડતાં તમોપ્રધાન બની છે. ગોલ્ડન, સિલ્વર, કોપર, આયરન.... નામ પણ છે. હમણાં આયરન એજ (કળયુગ) થી પછી તમારે ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) માં જવાનું છે. પવિત્ર બન્યા વગર આત્માઓ જઈ ન સકે. સતયુગમાં પવિત્રતા હતી તો સુખ-શાંતિ પણ હતી. અહીંયા પવિત્રતા નથી તો સુખ-શાંતિ પણ નથી. રાત-દિવસ નો ફર્ક છે. તો બાપ સમજાવે છે આ બાળપણ નાં દિવસ ભૂલી ન જતાં. બાપએ એડોપ્ટ (દત્તક) કર્યા છે ને. બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ કરે છે, આ એડોપ્શન છે. સ્ત્રીને એડોપ્ટ કરાય છે. બાકી બાળકોને પછી પેદા કરાય છે. સ્ત્રીને રચનાં નહીં કહેવાશે. આ બાપ પણ એડોપ્ટ કરે છે કે તમે મારાં એજ બાળકો છો જેમને કલ્પ પહેલાં એડોપ્ટ કર્યાં હતાં. એડોપ્ટેડ બાળકોને જ બાપ થી વારસો મળે છે. ઊંચેથી ઊંચાં બાપ થી ઊંચેથી ઊંચો વારસો મળે છે. એ છે જ ભગવાન પછી બીજા નંબરમાં છે લક્ષ્મી-નારાયણ સતયુગનાં માલિક. હમણાં તમે સતયુગનાં માલિક બની રહ્યા છો. હમણાં સંપૂર્ણ નથી બન્યાં, બની રહ્યા છો.

પાવન બનીને પાવન બનાવવાં, એજ રુહાની સાચી સેવા છે. તમે હમણાં રુહાની સેવા કરો છો એટલે તમે ખુબ ઊંચા છો. શિવબાબા પતિતો ને પાવન બનાવે છે. તમે પણ પાવન બનાવો છો. રાવણે કેટલા તુચ્છબુદ્ધિ બનાવી દીધા છે. હવે બાપ ફરી લાયક બનાવી વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. આવાં બાપને પછી પથ્થર-ઠીક્કર માં કેવી રીતે કહી શકો? બાપ કહે છે આ ખેલ બનેલ છે. કલ્પ પછી ફરી આવું થશે. હવે ડ્રામા પ્લેન અનુસાર હું આવ્યો છું તમને સમજાવવાં. આમાં જરા પણ ફરક નથી પડી શકતો. બાપ એક સેકન્ડની વાર નથી કરી સકતાં. જેમ બાબા નો રીઇનકારનેશન (અવતરણ) થાય છે તેમ આપ બાળકોનું પણ રીઇનકારનેશન થાય છે, તમે અવતરિત છો. આત્મા અહીંયા આવીને પછી સાકાર માં પાર્ટ ભજવે છે, આને કહેવાય છે અવતરણ. ઉપરથી નીચે આવ્યા પાર્ટ ભજવવાં. બાપનો પણ દિવ્ય, અલૌકિક જન્મ છે. બાપ સ્વયં કહે છે મારે પ્રકૃતિનો આધાર લેવો પડે છે. હું આ તનમાં પ્રવેશ કરું છું. આ મારું મુકરર તન છે. આ બહુજ વિશાળ વન્ડરકુલ ખેલ છે. આ નાટકમાં દરેક નો પાર્ટ નોંધાયેલો છે જે ભજવતા જ રહે છે. ૨૧ જન્મોનો પાર્ટ ફરી આવી જ રીતે ભજવશે. તમને ક્લિયર (સ્પષ્ટ) નોલેજ મળ્યું છે તે પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. મહારથીઓ ની બાબા મહિમા તો કરે છે ને. આ જે દેખાડે છે પાંડવો અને કૌરવોનું યુદ્ધ થયું, આ બધી છે બનાવટી વાતો. હવે તમે સમજો છો તેઓ છે શારીરિક ડબલ હિંસક, તમે છો રુહાની ડબલ અહિંસક. બાદશાહી લેવાં માટે જુઓ તમે કેવાં બેઠાં છો. જાણો છો બાપની યાદ થી વિકર્મ વિનાશ થશે. આ જ તલપ લાગેલી છે. મહેનત બધી યાદ કરવામાં જ છે એટલે ભારતનો પ્રાચીન યોગ ગવાયેલો છે. તેઓ બહારવાળા પણ આ ભારતનો પ્રાચીન યોગ શીખવા માંગે છે. સમજે છે કે સંન્યાસી લોકો અમને આ યોગ શિખવાડશે. હકીકતમાં તે શિખવાડતા કાંઈ પણ નથી. તેમનો સંન્યાસ છે જ

હઠયોગ નો. તમે છો પ્રવૃત્તિ માર્ગ વાળા. તમારુ શરુમાં જ રાજ્ય હતું. હમણાં છે અંત. હમણાં તો પંચાયતી રાજ્ય છે. દુનિયામાં અંધકાર તો બહુજ છે. તમે જાણો છો હવે તો ખુને નાહક ખેલ થવાનો છે. આ પણ એક ખેલ દેખાડે છે, આ તો બેહદની વાત છે, કેટલા ખૂન થશે. નેચરલ કેલામિટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) થશે. બધાનું મોત થશે. આને ખુને નાહક કહેવાય છે. આમાં જોવાની પણ બહુજ હિંમત જોઈએ. ડરપોક તો ઝટ બેહોશ થઇ જશે, આમાં નીડરપણું બહુજ જોઈએ. તમે તો શિવ શક્તિઓ છો ને. શિવબાબા છે સર્વ શક્તિમાન, આપણે એમનાં થી શક્તિ લઈએ છીએ, પતિત થી પાવન બનવાની યુક્તિ બાપ જ બતાવે છે. બાપ બિલકુલ સરળ સલાહ આપે છે-બાળકો, તમે સતોપ્રધાન હતાં, હવે તમોપ્રધાન બન્યાં છો, હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમે પતિત થી પાવન સતોપ્રધાન બની જશો. આત્માએ બાપની સાથે યોગ લગાડવાનો છે તો પાપ ભસ્મ થઇ જાય. ઓથોરિટી (સત્તા) પણ બાપ જ છે. ચિત્રોમાં દેખાડે છે-વિષ્ણુ ની નાભી થી બ્રહ્મા નીકળ્યાં. તેમનાં દ્વારા બેસી બધાં શાસ્ત્રો વેદોનું રહસ્ય સમજાવ્યું. હવે તમે જાણો છો બ્રહ્મા થી વિષ્ણુ, વિષ્ણુ થી બ્રહ્મા બને છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરે પછી જે સ્થાપના થઇ તેની પાલના પણ જરુર કરશે ને. આ બધું સારી રીતે સમજાવાય છે, જે સમજે છે તેમને આ ખ્યાલ રહેશે કે આ રુહાની નોલેજ કેવી રીતે બધાને મળવું જોઈએ. અમારી પાસે ધન છે તો કેમ નહીં સેવાકેન્દ્ર ખોલીએ. બાપ કહે છે સારું, ભાડા પર જ મકાન લઈ લો, તેમાં હોસ્પિટલ સાથે યુનિવર્સિટી ખોલો. યોગથી છે મુક્તિ, જ્ઞાનથી છે જીવનમુક્તિ. બે વારસા મળે છે. આમાં ફક્ત ત્રણ પગ પૃથ્વીનાં જોઈએ, બીજું કંઈ નહીં. ગોડ ફાધરલી યુનિવર્સિટી (ઈશ્વરીય વિશ્વવિદ્યાલય) ખોલો. વિશ્વ વિદ્યાલય કે યુનિવર્સિટી, વાત તો એક જ થઈ. આ મનુષ્ય થી દેવતા બનવાની કેટલી મોટી યુનિવર્સિટી છે. પૂછશે, તમારો ખર્ચો કેવી રીતે ચાલે છે? અરે, બી.કે.નાં બાપનાં આટલાં બધાં બાળકો છે, તમે પૂછવા આવ્યાં છો! બોર્ડ ઉપર જુઓ શું લખેલું છે? બહુજ વન્ડરફુલ જ્ઞાન છે. બાપ પણ વન્ડરફુલ છે ને. વિશ્વનાં માલિક તમે કેવી રીતે બનો છો? શિવબાબાને કહેશું શ્રી શ્રી કારણ કે ઊંચેથી ઊંચા છે ને. લક્ષ્મી-નારાયણને કહેશું શ્રી લક્ષ્મી, શ્રી નારાયણ. આ બધી સારી રીતે ધારણ કરવાની વાતો છે. બાપ કહે છે હું તમને રાજયોગ શીખવાડું છું. આ છે સાચી-સાચી અમરકથા. ફક્ત એક પાર્વતીને થોડી અમરકથા સંભળાવી હશે. કેટલાં બધાં મનુષ્ય અમરનાથ પર જાય છે. આપ બાળકો બાપની પાસે આવ્યા છો રિક્કેશ થવાં. પછી બધાને સમજાવાનું છે, જઈને રિક્કેશ કરવાનાં છે, સેવાકેન્દ્ર ખોલવાનું છે. બાપ કહે છે ફક્ત ૩ પગ પૃથ્વીનાં લઈને હોસ્પિટલ સાથે યુનિવર્સિટી ખોલતા જાઓ તો અનેકોનું કલ્યાણ થશે. આમાં ખર્ચો તો કાંઈ પણ નથી. હેલ્થ (સ્વાસ્થ્ય), વેલ્થ (સંપત્તિ) અને હેપ્પીનેસ (સુખ) એક સેકન્ડમાં મળી જાય છે. બાળક જન્મ્યો અને વારીસ થયો. તમને પણ નિશ્ચય થયો અને વિશ્વનાં માલિક બન્યાં. પછી છે પુરુષાર્થ પર આધાર. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અંતિમ ખુને નાહક દ્રશ્ય જોવાં માટે ખુબ-ખુબ નિર્ભય, શિવ શક્તિ બનવાનું છે. સર્વશક્તિમાન બાપની યાદ થી શક્તિ લેવાની છે.
2. પાવન બનીને, પાવન બનાવવાની રુહાની સાચી સેવા કરવાની છે. ડબલ અર્હિંસક બનવાનું છે. આંધળાઓ ની લાઠી બનીને બધાને ઘરનો રસ્તો બતાવવાનો છે.

વરદાન :- જૂનાં સંસ્કારો નો અગ્નિ સંસ્કાર કરવાવાળા સાચાં મરજીવા ભવ .

જેમ મરવાનાં પછી શરીર નો સંસ્કાર કરે છે તો નામ રુપ સમાપ્ત થઈ જાય છે એમ આપ બાળકો જ્યારે મરજીવા બનો છો તો શરીર ભલે એજ છે પરંતુ જૂનાં સંસ્કારો, સ્મૃતિઓ કે સ્વભાવ નો સંસ્કાર કરી દો છો. સંસ્કાર કરેલ મનુષ્ય ફરીથી સામે આવે તો તેને ભૂત કહેવાય છે. એમ અહીં પણ જો કોઈ સંસ્કાર કરેલાં સંસ્કાર જાગૃત થઈ જાય છે તો આ પણ માયાનાં ભૂત છે. આ ભૂતોને ભગાવો, આનું વર્ણન પણ નહીં કરો.

સ્લોગન :- કર્મભોગ નું વર્ણન કરવાનાં બદલે, કર્મયોગ ની સ્થિતિનું વર્ણન કરતા રહો.

અવ્યક્ત સ્થિતિ નો અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

આખો દિવસ સર્વનાં પ્રતિ કલ્યાણની ભાવના, સદા સ્નેહ અને સહયોગ દેવાની ભાવના, હિંમત-હુલ્લાસ

વધારવાની ભાવના, પોતાપણની ભાવના અને આત્મિક સ્વરૂપની ભાવના રાખવાની છે. આજ ભાવના અવ્યક્ત સ્થિતિ બનાવવાનો આધાર છે.

“ મીઠા બાળકો - પાસ વિથ ઓનર થવું છે તો શ્રીમત પર ચાલતા રહો , કુસંગ અને માયાનાં તોફાનો થી સ્વયં ની સંભાળ કરો ”

પ્રશ્ન :- બાપએ બાળકોની કઈ સેવા કરી, જે બાળકોએ પણ કરવાની છે?

ઉત્તર :- બાપએ લાડલાં બાળકો કહી હીરા જેવાં બનાવવાની સેવા કરી. એમ આપણે બાળકોએ પણ આપણાં મીઠા ભાઈઓને હીરા જેવાં બનાવવાનાં છે. આમાં કોઈ તકલીફની વાત નથી, ફક્ત કહેવાનું છે કે બાપ ને યાદ કરો તો હીરા જેવાં બની જશો.

પ્રશ્ન :- બાપએ કયો હુકમ પોતાનાં બાળકોને આપ્યો છે?

ઉત્તર :- બાળકો, તમે સાચી કમાણી કરો અને કરાવો. તમને કોઈ થી પણ ઉધાર લેવાનો હુકમ નથી.

ગીત :- ઇસ પાપ કી દુનિયા સે.....

ઓમ શાંતિ ! નવી દુનિયામાં ચાલવાવાળા મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ બાપ ગુડમોર્નિંગ કરી રહ્યાં છે. રુહાની બાળકો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણે છે કે બરાબર અમે આ દુનિયાથી દૂર જઈ રહ્યાં છીએ. ક્યાં? સ્વયંનાં સ્વીટ સાઇલેન્સ હોમ માં. શાંતિધામ જ દૂર છે, જ્યાંથી આપણે આત્માઓ આવીએ છે તે છે મૂળવતન, આ છે સ્થૂળવતન. તે છે આપણું આત્માઓનું ઘર. એ ઘરમાં બાપ વગર તો કોઈ લઈ જઈ નથી શકતું. તમે બધાં બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ રુહાની સર્વિસ કરી રહ્યાં છો. કોણે શીખવાડ્યું છે? દૂર લઈ ચાલવાવાળા બાપએ. કેટલાંઓને લઈ જશે દૂર? અગણિત છે. એક પંડાનાં બાળકો તમે બધાં પણ પંડા છો. તમારું નામ જ છે પાંડવસેના. આપ બાળકો દરેકને દૂર લઈ જવાની યુક્તિ બતાવો છો-મનમનાભવ, બાપને યાદ કરો. કહે પણ છે-બાબા, આ દુનિયાથી ક્યાંય દૂર લઈ ચલો. નવી દુનિયામાં તો એવું નહીં કહેશું. અહીંયા છે રાવણ રાજ્ય, તો કહે છે આનાંથી દૂર લઈ ચાલો, અહીંયા ચેન નથી. આનું નામ જ છે દુઃખધામ. હમણાં બાપ તમને કોઈ ધક્કા નથી ખવડાવતાં. ભક્તિમાર્ગમાં બાપને શોધવાં માટે તમે કેટલાં ધક્કા ખાઓ છો. બાપ સ્વયં કહે છે હું છું જ ગુપ્ત. આ આંખોથી કોઈ મને જોઈ નથી શકતું. કૃષ્ણનાં મંદિરમાં માથું ઝૂકાવવા માટે ચાખડી (પાદુકા) રાખે છે, મને તો પગ છે નહીં જે તમારે માથું ઝૂકાવવું પડે. તમને તો એટલું કહું છું-લાડલાં બાળકો, તમે પણ બીજાને કહો છો-મીઠા ભાઈઓ, પારલોકિક બાપને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય. બસ બીજો કોઈ તકલીફ નથી. જેમ બાપ હીરા જેવા બનાવે છે, બાળકો પણ બીજાને હીરા જેવા બનાવે છે. આ શીખવાનું છે-મનુષ્યને હીરા જેવા કેવી રીતે બનાવીએ? ડ્રામા અનુસાર કલ્પ પહેલાં ની જેમ કલ્પ-કલ્પનાં સંગમ પર બાપ આવીને આપણને શીખવાડે છે. પછી આપણે બીજાને શીખવાડીએ છીએ. બાપ હીરા જેવાં બનાવી રહ્યાં છે. તમને ખબર છે ખોજોનાં ગુરુ આગાખાએ સોના, ચાંદી, હીરામાં વજન કર્યું હતું. નહેરુને સોનામાં વજન કર્યું હતું. હવે તે કોઈ હીરા જેવાં બનાવતા તો નહોતા. બાપ તો તમને હીરા જેવાં બનાવે છે. એમને તમે શેમાં વજન કરશો? તમે હીરા વગેરે શું કરશો. તમને તો દરકાર જ નથી. તે લોકો તો રેસમાં બહુજ પૈસા ઉડાવે છે. મકાન, પ્રોપર્ટી વગેરે બનાવતા રહે છે. આપ બાળકો તો સાચી કમાણી કરી રહ્યાં છો. તમે કોઈ થી ઉધાર લો તો પછી ૨૧ જન્મનાં માટે ભરીને આપવું પડે. તમને કોઈ થી ઉધાર લેવાનો હુકમ નથી. તમે જાણો છો આ સમયે છે જુદી કમાણી, જે ખતમ થઈ જવાની છે. બાબા એ જોયું આ તો કોડીઓ છે, અમને હીરા મળે છે, તો પછી આ કોડીઓ શું કરશું? કેમ નહીં બાપથી બેહદનો વારસો લઈએ. ખાવાનું તો મળવાનું જ છે. એક કહેવત પણ છે-હાથ જેમનો એવો.....પહેલો પુર (પહેલો નંબર) તે પામી લે છે. બાબાને શરાફ (સાહુકાર) પણ કહે છે ને. તો બાપ કહે છે તમારી જૂની ચીજો એક્સચેન્જ (બદલી) કરે છે. કોઈ મરે છે તો જૂની ચીજો કરણીઘોરને આપે છે ને. બાપ કહે છે હું તમારાથી શું લઉં છું, આ સેમ્પલ (ઉદાહરણ) જુઓ. દ્રૌપદી પણ એક તો નહોતી ને. તમે બધી દ્રૌપદીઓ છો. બહુજ પુકારો છો બાબા અમને નંગન થવાથી બચાવો. બાબા કેટલાં પ્રેમ થી સમજાવે છે-બાળકો આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર બનો. બાપ કહે છે ને બાળકોને, કે મારી દાઢી ની લાજ રાખો, કુળ ને કલંક નહીં લગાવો. આપ મીઠા-મીઠા બાળકોને કેટલો ફખુર (નશો) હોવો જોઈએ. બાપ તમને હીરા જેવાં બનાવે છે, આમને પણ એ બાપ હીરા જેવાં બનાવે છે. યાદ એમને કરવાનાં છે. આ બાબા બ્રહ્મા કહે છે મને યાદ કરવાથી તમારા વિકર્મ વિનાશ નહીં થાય. હું તમારો ગુરુ નથી. તે મને શીખવાડે છે, હું પછી

તમને શીખવાડું છું. હીરા જેવાં બનવું છે તો બાપને યાદ કરો.

બાબાએ સમજાવ્યું છે ભક્તિમાર્ગમાં ભલે કોઈ દેવતાની ભક્તિ કરતાં રહે છે, તો પણ બુદ્ધિ દુકાન, ધંધો વગેરે તરફ ભાગતી રહે છે, કારણ કે તેનાથી આવક થાય છે. બાબા પોતાનો અનુભવ પણ સંભળાવે છે કે જ્યારે બુદ્ધિ અહીંયા-ત્યાં ભાગતી હતી તો પોતાને ચમાટ મારતો હતો-આ યાદ કેમ આવે છે? તો હવે આપણે આત્માઓએ એક બાપને યાદ કરવાનાં છે, પરંતુ માયા ઘડી-ઘડી ભુલાવી દે છે, ધુસ્સો લાગે છે. માયા બુદ્ધિયોગ તોડી દે છે. એવી-એવી પોતાની સાથે વાતો કરવી જોઈએ. બાપ કહે છે-હવે પોતાનું કલ્યાણ કરો તો બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરો, સેવાકેન્દ્રો ખોલો. એવું ઘણાં બાળકો બોલે છે-બાબા, ફલાણી જગ્યાએ સેવાકેન્દ્ર ખોલું? બાપ કહે છે હું તો દાતા છું. મને કોઈ દરકાર નથી. આ મકાન વગેરે પણ આપ બાળકોનાં માટે બનાવે છે ને. શિવબાબા તો તમને હીરા જેવાં બનાવવા આવ્યાં છે. તમે જે કંઈ કરો છો તે તમારાં જ કામમાં આવે છે. આ કોઈ ગુરુ નથી જે શિષ્યો વગેરે બનાવે, મકાન બાળકો જ બનાવે છે પોતાનાં રહેવાનાં માટે. હાં, બનાવવાવાળા જ્યારે આવે છે તો ખાતરી કરાય છે કે તમે ઉપરનાં નવાં મકાનમાં જઈને રહો. કોઈ તો કહે છે અમે નવાં મકાનમાં કેમ રહીએ, અમને તો જૂનું જ સારું લાગે છે. જેમ તમે રહો છો, અમે પણ રહીશું. અમને કોઈ અહંકાર નથી કે હું દાતા છું. બાપદાદા જ નથી રહેતાં તો હું કેમ રહું? અમને પણ તમારી સાથે રાખો. જેટલાં તમારાં નજીક હશું એટલું સારું છે.

બાપ સમજાવે છે જેટલો પુરુષાર્થ કરશો તો સુખધામમાં ઊંચ પદ પામશો. સ્વર્ગમાં તો બધાં જશે ને. ભારતવાસી જાણે છે ભારત પુણ્ય આત્માઓની દુનિયા હતી, પાપનું નામ નહોતું. હમણાં તો પાપ આત્મા બની ગયાં છે. આ છે રાવણ રાજ્ય. સતયુગમાં રાવણ હોતો નથી. રાવણ રાજ્ય હોય જ છે અડધાકલ્પ પછી. બાપ આટલું સમજાવે છે તો પણ સમજતા નથી. કલ્પ-કલ્પ આવું થતું આવ્યું છે. નવી વાત નથી. તમે પ્રદર્શનીઓ કરો છો, કેટલાં બધાં આવે છે. પ્રજા તો ઘણી બનશે. હીરા જેવાં બનવામાં તો સમય લાગે છે. પ્રજા બની જાય તે પણ સારું. હમણાં છે જ કયામતનો સમય. બધાનો હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થાય છે. ૮ ની માળા જે બનેલી છે તે છે પાસ વિથ ઓનર ની. ૮ દાણા જ નંબરવનમાં જાય છે, જેમને જરા પણ સજા નથી મળતી. કર્માતીત અવસ્થાને પામી લે છે. પછી છે ૧૦૮, નંબરવાર તો કહેશું ને. આ બન્યો-બનાવેલ અનાદિ દ્રામા છે, જેને સાક્ષી થઈને જુએ છે કે કોણ સારો પુરુષાર્થ કરે છે? કોઈ-કોઈ બાળકો છેલ્લે આવ્યાં છે, શ્રીમત પર ચાલતા રહે છે. આવી રીતે જ શ્રીમત પર ચાલતા રહ્યા તો પાસ વિથ ઓનર્સ બની ૮ ની માળામાં આવી શકે છે. હાં, ચાલતાં-ચાલતાં ક્યારેક ગ્રહચારી પણ આવી જાય છે. આ ચઢ-ઉતર બધાની આગળ આવે છે. આ કમાણી છે. ક્યારેક બહુજ ખુશીમાં રહેશે, ક્યારેક ઓછાં. માયાનું તોફાન અથવા કુસંગ પાછળ હટાવી દે છે. ખુશી ગુમ થઈ જાય છે. ગવાયેલ પણ છે સંગ તારે કુસંગ બોરે (ડુબાડે). હવે રાવણનો સંગ ડુબાડે, રામનો સંગ તારે. રાવણની મત થી આવાં બન્યાં છે. દેવતાઓ પણ વામમાર્ગમાં જાય છે. તેમનાં ચિત્ર કેવાં ગંદા દેખાડે છે. આ નિશાની છે વામમાર્ગ માં જવાની. ભારતમાં જ રામરાજ્ય હતું, ભારતમાં જ હવે રાવણ રાજ્ય છે. રાવણ રાજ્યમાં ૧૦૦ ટકા દુઃખી બની જાય છે. આ ખેલ છે. આ નોલેજ કોઈને પણ સમજાવવું કેટલું સહજ છે.

(એક નર્સ બાબાની સામે બેઠી છે) બાબા આ બાળકીને કહે છે તમે નર્સ છો, તે સર્વિસ પણ કરતી રહો, સાથે-સાથે તમે આ સર્વિસ પણ કરી શકો છો. પેશન્ટ (દર્દી) ને પણ આ જ્ઞાન સંભળાવતી રહો કે બાપને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે, પછી ૨૧ જન્મોનાં માટે તમે રોગી નહીં બનો. યોગ થી જ હેલ્થ (સ્વાસ્થ્ય) અને આ ૮૪ નાં ચક્રને જાણવાથી વેલ્થ (સંપત્તિ) મળે છે. તમે તો બહુજ સર્વિસ કરી શકો છો, અનેકોનું કલ્યાણ કરશો. પૈસા પણ જે મળશે તે આ રૂઠાની સેવામાં લગાવશો. હકીકતમાં તમે પણ બધાં નર્સ છો ને. છી-છી ગંદા મનુષ્યોને દેવતા બનાવવાં - આ નર્સ સમાન સેવા થઈ ને. બાપ પણ કહે છે મને પતિત મનુષ્ય બોલાવે છે કે આવીને પાવન બનાવો. તમે પણ રોગીઓની આ સેવા કરો, તમારાં પર કુરબાન થઈ જશે. તમારાં દ્વારા સાક્ષાત્કાર પણ થઈ શકે છે. જો યોગયુક્ત છો તો મોટાં-મોટાં સર્જન વગેરે બધાં તમારા ચરણોમાં આવીને પડશે. તમે કરીને જુઓ. અહીં વાદળ આવે છે રિફ્રેશ થવાં. પછી જઈને વર્ષા કરી બીજાને રીફ્રેશ કરશે. ઘણાં બાળકોને એ પણ ખબર નથી રહેતી કે વરસાદ ક્યાંથી આવે છે? સમજે છે ઇન્દ્ર વર્ષા કરે છે. ઇન્દ્રધનુષ કહે છે ને. શાસ્ત્રોમાં તો કેટલી વાતો લખી દીધી છે. બાપ કહે છે આ તો પણ થશે, દ્રામા માં જે નોંધ છે. હું કોઈની ઝલાનિ નથી કરતો, આ તો બન્યો-બનાવેલ અનાદિ દ્રામા છે. સમજાવાય છે કે આ ભક્તિમાર્ગ છે. કહે પણ છે જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્ય. આપ બાળકોને આ જુની દુનિયાથી વૈરાગ્ય છે. આપ મુઝે મરી ગઈ દુનિયા. આત્મા શરીર થી અલગ થઈ ગઈ તો

દુનિયા જ ખતમ.

બાપ બાળકોને સમજાવે છે-મીઠા બાળકો, ભણતરમાં ગફલત નહીં કરો. બધો આધાર ભણતર પર છે. બેરિસ્ટર (વકીલ) કોઈ તો એક લાખ રૂપિયા કમાય છે અને કોઈ બેરિસ્ટરને પહેરવાનાં માટે કોટ પણ નહિ હશે. ભણતર પર બધો આધાર છે. આ ભણતર તો બહુજ સહજ છે. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે અર્થાત્ પોતાનાં ૮૪ જન્મો નાં આદિ-મધ્ય-અંતને જાણવાનું છે. હમણાં આ આખા ઝાડની જડજડીભૂત અવસ્થા છે, ફાઉન્ડેશન છે નહીં. બાકી આખું ઝાડ ઉભું છે. તેમ આ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ જે હતો, થડ હતું, તે હવે છે નહીં. ધર્મભ્રષ્ટ કર્મભ્રષ્ટ બની ગયાં છે. મનુષ્ય કોઈને સદ્ગતિ આપી નથી શકતાં. બાપ બેસી આ બધી વાતો સમજાવે છે, તમે સદાનાં માટે સુખી થઈ જાઓ છો. ક્યારેય અકાળે મૃત્યુ નહીં થાય. ફલાણા મરી ગયાં, આ અક્ષર ત્યાં હોતાં નથી. તો બાપ સલાહ આપે છે અનેકોને રસ્તો બતાવશો તો એ તમારા પર કુરબાન જશે. કોઈને સાક્ષાત્કાર પણ થઈ શકે છે. સાક્ષાત્કાર ફક્ત લક્ષ્ય-હેતુ છે. તેનાં માટે ભણવું તો પડે ને. ભણ્યા વગર થોડી બેરિસ્ટર બની જશે. એવું નથી કે સાક્ષાત્કાર થયો એટલે મુક્ત થયાં, મીરાને સાક્ષાત્કાર થયો, એવું નથી કે કૃષ્ણપુરીમાં ચાલી ગઈ. નૌઘા ભક્તિ કરવાથી સાક્ષાત્કાર થાય છે. અહીંયા પછી છે નૌઘા યાદ. સન્યાસી પછી બ્રહ્મજ્ઞાની, તત્ત્વજ્ઞાની બની જાય છે. બસ, બ્રહ્મમાં લીન થવું છે. હવે બ્રહ્મ તો પરમાત્મા નથી.

હવે બાપ સમજાવે છે પોતાનો ધંધો વગેરે શરીર નિર્વાહ માટે ભલે કરો પરંતુ પોતાને ટ્રસ્ટી સમજીને, તો ઊંચ પદ મળશે. પછી મમત્વ નીકળી જશે. આ બાબા લઈને શું કરશે? આમને તો બધુંજ છોડવું ને. ઘરબાર કે મહેલ વગેરે તો બનાવાનાં નથી. આ મકાન બનાવે છે કેમકે ઘણાં બાળકો આવશે. આબુરોડથી અહીંયા સુધી લાઈન લાગી જશે. તમારો હમણાં પ્રભાવ નીકળે તો માથું જ ખરાબ કરી દે. મોટા માણસો આવે છે તો ભીડ થઈ જાય છે. તમારો પ્રભાવ અંતમાં નીકળવાનો છે, હમણાં નહીં. બાપને યાદ કરવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે જેથી પાપ કપાઈ જાય. આમ યાદમાં શરીર છોડવાનું છે. સત્યુગમાં શરીર છોડશે, સમજશે એક શરીર છોડી બીજું નવું લઈશું. અહીંયા તો દેહ-અભિમાન કેટલું રહે છે. ફરક છે ને. આ બધી વાતો નોંધ કરવાની અને કરાવવાની છે. બીજાને પણ આપ સમાન હીરા જેવાં બનાવવા જોઈએ. જેટલો પુરુષાર્થ કરશો, એટલું ઊંચ પદ પામશો. આ બાપ સમજાવે છે, આ કોઈ સાધુ-મહાત્મા નથી.

આ જ્ઞાન બહુજ મજાનું છે, આને સારી રીતે ધારણ કરવાનું છે. એવું નથી, બાપથી સાંભળ્યું પછી અહીંનું અહીં રહ્યું. ગીતમાં પણ સાંભળ્યુંને, કહે છે સાથે લઈ જાઓ. તમે આ વાતોને પહેલાં નહોતા સમજતાં, હવે બાપએ સમજાવ્યું છે ત્યારે સમજો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ભણતરમાં ક્યારેય ગફલત નથી કરવાની. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનીને રહેવાનું છે. હીરા જેવાં બનાવાની સેવા કરવાની છે.
2. સાચી કમાણી કરવી અને કરાવવાની છે. પોતાની જૂની બધી ચીજો એક્સચેન્જ (બદલી) કરવાની છે. કુસંગ થી પોતાની સંભાળ કરવાની છે.

વરદાન :- સાચાં આત્મિક સ્નેહની અનુભૂતિ કરાવવા વાળા માસ્ટર સ્નેહનાં સાગર ભવ જેમ સાગરનાં કિનારે જાય છે તો શીતળતા નો અનુભવ થાય છે એમ આપ બાળકો માસ્ટર સ્નેહનાં સાગર બનો તો જે પણ આત્મા તમારી સામે આવે તે અનુભવ કરે કે સ્નેહનાં માસ્ટર સાગરની લહેરો સ્નેહની અનુભૂતિ કરાવી રહી છે કારણ કે આજની દુનિયા સાચાં આત્મિક સ્નેહની ભૂખી છે. સ્વાર્થી સ્નેહ જોઈ-જોઈ તે સ્નેહથી દિલ ઉપરામ થઈ ગયું છે એટલે આત્મિક સ્નેહની થોડી પણ ઘડીઓ ની અનુભૂતિને પણ જીવનનો સહારો સમજશે.

સ્લોગન :- જ્ઞાન ધનથી ભરપૂર રહો તો સ્થૂળ ધનની પ્રાપ્તિ સ્વતઃ થતી રહેશે.

અવ્યક્ત સ્થિતિ અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

પોતાનાં દરેક સંકલ્પને દરેક કાર્યને અવ્યક્ત બળથી અવ્યક્ત રુપ દ્વારા વેરીફાઈ (ખરાઈ) કરાવવાનું છે. બાપદાદાને અવ્યક્ત રુપ થી સદા સમ્મુખ અને સાથે રાખીને દરેક સંકલ્પ, દરેક કાર્ય કરવાનું છે. “સાથી” અને “સાથ” નાં અનુભવ થી બાપ સમાન સાક્ષી અર્થાત્ ન્યારા અને ખ્યારા બનવાનું છે.

“ મીઠા બાળકો - તમારે પોતાનાં યોગબળથી જ વિકર્મ વિનાશ કરી પાવન બની પાવન દુનિયા બનાવવાની છે , આ જ તમારી સેવા છે ”

પ્રશ્ન :- દેવી-દેવતા ધર્મની કઈ-એવી વિશેષતા ગવાયેલી છે?

ઉત્તર :- દેવી-દેવતા ધર્મ જ બહુ સુખ આપવાવાળો છે. ત્યાં દુઃખનું નામ-નિશાન નથી. આપ બાળકો ૩/૪ (ત્રણ ચોથાઈ) સુખ પામો છો. જો અડધું સુખ, અડધું દુઃખ હોય તો મજા જ ન આવે.

ઓમ શાંતિ ! ભગવાનુવાચ. ભગવાને જ સમજાવ્યું છે કે કોઈ મનુષ્યને ભગવાન નથી કહેવાતું. દેવતાઓને પણ ભગવાન નથી કહેવાતું. ભગવાન તો નિરાકાર છે, એમનું કોઈ પણ સાકારી કે આકારી રૂપ નથી. સૂક્ષ્મવતન વાસીઓનો પણ સૂક્ષ્મ આકાર છે એટલે તેમને કહેવાય છે સૂક્ષ્મવતન. અહીંયા સાકારી મનુષ્ય તન છે એટલે આને સ્થૂળવતન કહેવાય છે. સૂક્ષ્મવતન માં આ સ્થૂળ પ તત્વોનું શરીર હોતું નથી. આ પ તત્વોનું મનુષ્ય શરીર બનેલું છે, આને કહે છે માટીનું પૂતળું. સૂક્ષ્મવતન વાસીઓને માટીનું પૂતળું નહીં કહેશું. ડીટી(દેવતા) ધર્મવાળા પણ છે મનુષ્ય, પરંતુ તેમને કહેશું દેવી ગુણવાળા મનુષ્ય. આ દેવી ગુણ પ્રાપ્ત કર્યા છે શિવબાબા થી. દેવીગુણ વાળા મનુષ્ય અને આસુરી ગુણવાળા મનુષ્યમાં કેટલો ફર્ક છે. મનુષ્ય જ શિવાલય કે વેશ્યાલય માં રહેવા લાયક બને છે. સતયુગ ને કહેવાય છે શિવાલય. સતયુગ અહીંયા જ હોય છે. કોઈ મૂળવતન કે સૂક્ષ્મવતન માં નથી હોતું. આપ બાળકો જાણો છો તે શિવબાબા નું સ્થાપન કરેલું શિવાલય છે. ક્યારે સ્થાપન કર્યું? સંગમ પર. આ પુરુષોત્તમ યુગ છે. હમણાં આ દુનિયા છે પતિત તમોપ્રધાન. આને સતોપ્રધાન નવી દુનિયા નહીં કહેશું. નવી દુનિયાને સતોપ્રધાન કહેવાય છે. તેજ ફરી જ્યારે જૂની બને છે તો તેને તમોપ્રધાન કહેવાય છે. ફરી સતોપ્રધાન કેવી રીતે બને છે? આપ બાળકોનાં યોગબળથી. યોગબળથી તમારાં વિકર્મ વિનાશ થાય છે અને તમે પવિત્ર બની જાઓ છો. પવિત્રનાં માટે તો પછી જરૂર પવિત્ર દુનિયા જોઈએ. નવી દુનિયાને પવિત્ર, જૂની દુનિયાને અપવિત્ર કહેવાય છે. પવિત્ર દુનિયા બાપ સ્થાપન કરે છે, પતિત દુનિયા રાવણ સ્થાપન કરે છે. આ વાતો કોઈ મનુષ્ય નથી જાણતાં. આ પ વિકાર ન હોય તો મનુષ્ય દુઃખી થઈને બાપને યાદ કેમ કરે! બાપ કહે છે હું છું જ દુઃખહર્તા સુખકર્તા. રાવણનું પ વિકારોનું પુતળું બનાવી દીધું છે - ૧૦ માથાનું. તે રાવણને દુશ્મન સમજીને બાળે છે. તે પણ એવું નથી કે દ્વાપર આદિથી જ બાળવાનું શરૂ કરે છે. ના, જ્યારે તમોપ્રધાન બને છે ત્યારે કોઈ મત-મતાંતર વાળા બેસી આ નવી વાત નીકાળે છે. જ્યારે કોઈ બહુજ દુઃખ આપે છે ત્યારે તેમની એફીજી (પૂતળું) બનાવે છે. તો અહીંયા પણ મનુષ્યને જ્યારે બહુજ દુઃખ મળે છે ત્યારે આ રાવણનું બુત (પૂતળું) બનાવીને બાળે છે. આપ બાળકોને ૩/૪ સુખ રહે છે. જો અડધું દુઃખ હોય તો તેની મજા જ શું રહે! બાપ કહે છે તમારો આ દેવી-દેવતા ધર્મ બહુજ સુખ આપવાવાળો છે. સૃષ્ટિ તો અનાદિ બનેલી છે. આ કોઈ પૂછી નથી શકતું કે સૃષ્ટિ કેમ બની, પછી ક્યારે પૂરી થશે? આ ચક્ર ફરતું જ રહે છે. શાસ્ત્રોમાં કલ્પની આયુ લાખો વર્ષ કરી દીધી છે. જરૂર સંગમયુગ પણ હશે, જ્યારે સૃષ્ટિ બદલશે. હમણાં જેમ તમે અનુભવ કરો છો, એવું બીજા કોઈ સમજતા નથી. એટલું પણ નથી સમજતાં-બાળપણ માં રાધે-કૃષ્ણ નામ છે પછી સ્વયંવર થાય છે. બંને અલગ-અલગ રાજધાની નાં છે પછી તેમનો સ્વયંવર થાય છે તો લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. આ બધી વાતો બાપ સમજાવે છે. બાપ જ નોલેજકુલ છે. એવું નથી કે તે જાની-જાનનહાર છે. હવે આપ બાળકો સમજો છો બાપ તો આવીને નોલેજ આપે છે. નોલેજ પાઠશાળામાં મળે છે. પાઠશાળામાં લક્ષ-હેતુ તો જરૂર હોવું જોઈએ. હમણાં તમે ભણી રહ્યા છો. છી-છી દુનિયામાં રાજ્ય ન કરી શકાય. રાજ્ય કરશો ગુલ-ગુલ દુનિયામાં. રાજયોગ કોઈ સતયુગમાં થોડી શિખવાડશે. સંગમયુગ પર જ બાપ રાજયોગ શીખવાડે છે. આ બેહદની વાત છે. બાપ ક્યારે આવે છે, કોઈને પણ ખબર નથી. ધોર અંધકારમાં છે. જ્ઞાનસૂર્ય નામ થી જાપાનમાં તે લોકો પોતાને સૂર્યવંશી કહે છે. હકીકતમાં સૂર્યવંશી તો દેવતાઓ થયાં. સૂર્યવંશીઓનું રાજ્ય સતયુગમાં જ હતું. ગાયન પણ છે, જ્ઞાનસૂર્ય પ્રગટ્યા..... તો ભક્તિમાર્ગનો અંધકાર વિનાશ. નવી દુનિયા થી જૂની, જૂની દુનિયાથી ફરી નવી થાય છે. આ બેહદનું મોટું ઘર છે. કેટલો મોટો માંડવો છે. સૂર્ય, ચંદ્ર, તારાઓ કેટલું કામ કરે છે. રાત્રિમાં બહુજ કામ ચાલે છે. એવાં પણ કોઈ રાજા લોકો છે જે દિવસે સુઈ જાય, રાતનાં પોતાની સભા વગેરે લગાવે છે, ખરીદદારી કરે છે. આ

હમણાં સુધી પણ ક્યાંક-ક્યાંક ચાલે છે. મિલ્સ વગેરે પણ રાતમાં ચાલે છે. આ છે હદનાં દિવસ-રાત. તે છે બેહદની વાત. આ વાતો સિવાય તમારા બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. શિવબાબાને પણ જાણતા નથી. બાપ બધી વાત સમજાવતા રહે છે. બ્રહ્મા માટે પણ સમજાવ્યું છે - પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે. બાપ જ્યારે સૃષ્ટિ રચે છે તો જરૂર કોઈમાં પ્રવેશ કરશે. પાવન મનુષ્ય તો હોય જ સતયુગ માં છે. કળયુગ માં તો બધાં વિકારથી પેદા થાય છે એટલે પતિત કહેવાય છે. મનુષ્ય કહેશે વિકાર વગર સૃષ્ટિ કેવી રીતે ચાલશે? અરે, દેવતાઓને તમે કહો છો સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. કેટલી શુદ્ધતાથી તેમના મંદિર બનાવે છે. બ્રાહ્મણ વગર કોઈને અંદર મંજૂરી નહીં આપે. હકીકતમાં આ દેવતાઓને વિકારી કોઈ ટચ (સ્પર્શ) કરી નથી શકતું. પરંતુ આજકાલ તો પૈસાથી જ બધું જ થાય છે. કોઈ ઘરમાં મંદિર વગેરે રાખે છે તો પણ બ્રાહ્મણને જ બોલાવે છે. હવે વિકારી તો તે બ્રાહ્મણ પણ છે, ફક્ત નામ બ્રાહ્મણ છે. આ તો દુનિયા જ વિકારી છે તો પૂજા પણ વિકારોથી થાય છે. નિર્વિકારી ક્યાંથી આવે! નિર્વિકારી હોય જ છે સતયુગ માં. એવું નથી કે જે વિકારમાં નથી જતા તેમને નિર્વિકારી કહેવાશે. શરીર તો છતાં પણ વિકાર થી પેદા થયું ને. બાપ એ એક જ વાત બતાવી છે કે આ આખું રાવણ રાજ્ય છે. રામરાજ્ય માં છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી, રાવણ રાજ્ય માં છે વિકારી. સતયુગ માં પવિત્રતા હતી તો શાંતિ-સમૃદ્ધિ હતી. તમે દેખાડી શકો છો સતયુગ માં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું ને. ત્યાં ૫ વિકાર હોતા નથી. તે છે જ પવિત્ર રાજ્ય, જે ભગવાન સ્થાપન કરે છે. ભગવાન પતિત રાજ્ય થોડી સ્થાપન કરે છે. સતયુગ માં જો પતિત હોત તો પોકારત ને. ત્યાં તો કોઈ પોકારતા જ નથી. સુખમાં કોઈ યાદ નથી કરતું. પરમાત્મા ની મહિમા પણ કરે છે - સુખ નાં સાગર, પવિત્રતા નાં સાગર.... કહે પણ છે શાંતિ થાય. હવે આખી દુનિયામાં શાંતિ મનુષ્ય કેવી રીતે કરશે? શાંતિનું રાજ્ય તો એક સ્વર્ગમાં જ હતું. જ્યારે કોઈ પરસ્પર લડે છે તો સમાધાન (શાંતિ) કરાવવાનું હોય છે. ત્યાં તો છે જ એક રાજ્ય.

બાપ કહે છે આ જૂની દુનિયાને જ હવે ખતમ થવાનું છે. આ મહાભારત લડાઈ માં બધાં વિનાશ થાય છે. વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ-અક્ષર પણ લખેલાં છે. બરાબર પાંડવ તો તમે છો ને. તમે છો રુહાની પંડા. બધાને મુક્તિધામ નો રસ્તો બતાવો છો. એ છે આત્માઓનું ઘર શાંતિધામ. આ છે દુઃખધામ. હવે બાપ કહે છે આ દુઃખધામ ને જોતાં પણ ભૂલી જાઓ. બસ, હમણાં તો આપણે શાંતિધામ માં જવાનું છે. આ આત્મા કહે છે, આત્મા અનુભવ કરે છે. આત્માને સ્મૃતિ આવી છે કે હું આત્મા છું. બાપ કહે છે હું જે છું જેવો છું.... બીજું તો કોઈ સમજી ન શકે. તમને જ સમજાવ્યું છે - હું બિંદુ છું. તમને આ ઘડી-ઘડી બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ કે અમે ૮૪ નું ચક્ર કેવી રીતે લગાવ્યું છે. આમાં બાપ પણ યાદ આવશે, ઘર પણ યાદ આવશે, ચક્ર પણ યાદ આવશે. આ વર્લ્ડ (દુનિયા) ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી ને તમે જ જાણો છો. કેટલાં ખંડ છે. કેટલી લડાઈ વગેરે થઈ. સતયુગ માં લડાઈ વગેરેની વાત જ નથી. ક્યાં રામ રાજ્ય, ક્યાં રાવણ રાજ્ય. બાપ કહે છે હમણાં તમે જેમકે ઈશ્વરીય રાજ્ય માં છો કારણ કે ઈશ્વર અહીંયા આવ્યા છે રાજ્ય સ્થાપન કરવાં. ઈશ્વર પોતે તો રાજ્ય કરતા નથી, પોતે રાજાઈ લેતા નથી. નિષ્કામ સેવા કરે છે. ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન છે બધી આત્માઓનાં બાપ. બાબા કહેવાથી એકદમ ખુશીનો પારો ચઢવો જોઈએ. અતીન્દ્રિય સુખ તમારી અંતિમ અવસ્થાનું ગાયન છે. જ્યારે પરીક્ષા નાં દિવસ નજીક આવે છે, તે સમયે બધાં સાક્ષાત્કાર થાય છે. અતીન્દ્રિય સુખ પણ બાળકોને નંબરવાર છે. કોઈ તો બાપની યાદમાં ખુબ ખુશીમાં રહે છે.

આપ બાળકોને આખો દિવસ એજ ફીલિંગ (અનુભવ) રહે કે ઓહો બાબા, તમે અમને શું થી શું બનાવી દીધાં! તમારાથી કેટલું અમને સુખ મળે છે..... બાપને યાદ કરતા પ્રેમ નાં આંસુ આવી જાય. કમાલ છે, તમે આવીને અમને દુઃખ થી છોડાવો છો, વિષય સાગર થી ક્ષીરસાગર માં લઈ જાઓ છો, આખો દિવસ આજ ફીલિંગ રહેવી જોઈએ. બાપ જે સમય તમને યાદ અપાવે છે તો તમે કેટલાં ગદગદ થાઓ છો. શિવબાબા આપણને રાજયોગ શિખવાડી રહ્યા છે. બરાબર શિવરાત્રી પણ મનાવાય છે. પરંતુ મનુષ્યો એ શિવબાબા ને બદલે શ્રી કૃષ્ણનું નામ ગીતામાં રાખી દીધું છે. આ મોટામાં મોટી એક જ ભૂલ છે. નંબરવન ગીતામાં જ ભૂલ કરી દીધી છે. ડ્રામા જ આવો બનેલો છે. બાપ આવીને આ ભૂલ બતાવે છે કે પતિત-પાવન હું છું કે કૃષ્ણ? તમને મેં રાજયોગ શીખવાડી મનુષ્ય થી દેવતા બનાવ્યાં. ગાયન પણ મારું છે ને. અકાળ મૂર્ત, અજોની.... કૃષ્ણની આ મહિમા થોડી જ કરી શકે. તે તો પુનર્જન્મમાં આવવા વાળા છે. આપ બાળકોમાં પણ નંબરવાર છે, જેમની બુદ્ધિમાં આ બધી વાતો રહે છે. જ્ઞાન ની સાથે ચલન પણ સારી જોઈએ. માયા પણ કાંઈ ઓછી નથી. જે પહેલાં આવશે તે જરૂર એટલી તાકાત વાળા હશે. પાર્ટધારી ભિન્ન-ભિન્ન હોય છે ને. હીરો-હિરોઇન નો પાર્ટ ભારતવાસીઓને જ મળેલો છે. તમે

બધાને રાવણ રાજ્યથી છોડાવો છો. શ્રીમત પર તમને કેટલું બળ મળે છે. માયા પણ બહુજ દુશ્તર છે, ચાલતાં-ચાલતાં દગો આપી દે છે.

બાબા પ્રેમનાં સાગર છે તો આપ બાળકોએ પણ બાપ સમાન પ્રેમનાં સાગર બનવાનું છે. ક્યારેય કડવું નહીં બોલો. કોઈને દુઃખ આપશો તો દુઃખી થઈને મરશો. આ આદતો બધી મટાડવી જોઈએ. ગંદી થી ગંદી આદત છે વિષય સાગરમાં ગોતા ખાવાં. બાપ પણ કહે છે કામ મહાશત્રુ છે. કેટલી બાળકીઓ માર ખાય છે. કોઈ-કોઈ તો બાળકીને કહી દેશે ભલે પવિત્ર બનો. અરે, પહેલાં પોતે તો પવિત્ર બનો. બાળકી આપી દીધી, ખર્ચા વગેરેનાં બોજથી વધારે જ છૂટ્યાં કારણકે સમજે છે-ખબર નહીં, આમની તકદીરમાં શું છે, ઘર પણ કોઈ સુખી મળે કે ન મળે. આજકાલ ખર્ચો પણ ઘણો થાય છે. ગરીબ લોકો તો ઝટ આપી દે છે. કોઈને પછી મોહ રહે છે. પહેલાં એક ભીલડી આવતી હતી, તેને જ્ઞાનમાં આવવા ન દીધી કારણકે જાદુનો ડર હતો. ભગવાન ને જાદુગર પણ કહે છે. રહેમદિલ પણ ભગવાન ને જ કહેશે. કૃષ્ણ ને થોડી કહેશે. રહેમદિલ તે જે બેરહેમી થી છોડાવે. બેરહેમ છે રાવણ.

પહેલાં-પહેલાં છે જ્ઞાન. જ્ઞાન, ભક્તિ પછી વૈરાગ્ય. એવું નથી કે ભક્તિ, જ્ઞાન પછી વૈરાગ્ય કહેશું. જ્ઞાન નો વૈરાગ્ય થોડી કહી શકાય. ભક્તિનો વૈરાગ્ય કરવાનો હોય છે એટલે જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્ય આ સાચાં અક્ષર છે. બાપ તમને બેહદનો અર્થાત્ જૂની દુનિયાનો વૈરાગ્ય કરાવે છે. સન્યાસી તો ફક્ત ઘરબાર થી વૈરાગ્ય કરાવે છે. આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. મનુષ્યોની બુદ્ધિમાં બેસતું જ નથી. ભારત ૧૦૦ ટકા સોલ્વન્ટ (સાફકાર), નિર્વિકારી, હેલ્દી (સ્વસ્થ) હતું, ક્યારેય અકાળે મૃત્યુ થતું નહોતું, આ બધી વાતોની ધારણા બહું થોડાઓને જ હોય છે. જે સારી સર્વિસ (સેવા) કરે છે, તે ખુબ સાફકાર બનશે. બાળકોને તો આખો દિવસ બાબા-બાબા યાદ રહેવું જોઈએ. પરંતુ માયા કરવા નથી દેતી. બાપ કહે છે સતોપ્રધાન બનવું છે તો ચાલતાં, ફરતાં, ખાતાં મને યાદ કરો. હું તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવું છું, તમે યાદ નહીં કરશો! અનેકોને માયાનાં તોફાન બહુજ આવે છે. બાપ સમજાવે છે - આ તો થશે. ડ્રામા માં નોંધ છે. સ્વર્ગની સ્થાપના તો થવાની જ છે. સદેવ નવી દુનિયા તો રહી ન શકે. ચક્ર ફરશે તો નીચે જરૂર ઉતરશે. દરેક વસ્તુ નવી થી જૂની જરૂર થાય છે. આ સમયે માયાએ બધાને એપ્રિલ ફૂલ બનાવ્યાં છે, બાપ આવીને ગુલ-ગુલ બનાવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ સમાન પ્રેમનાં સાગર બનવાનું છે. ક્યારેય કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. કડવા બોલ નથી બોલવાનાં. ગંદી આદતો મટાડી દેવાની છે.
2. બાબા થી મીઠી-મીઠી વાતો કરતા એજ ફીલિંગ (અનુભવ) માં રહેવાનું છે ઓહો બાબા, તમે અમને શું થી શું બનાવી દીધાં! તમે અમને કેટલું સુખ આપ્યું છે! બાબા, તમે ક્ષીરસાગર માં લઈ જાઓ છો.... આખો દિવસ બાબા-બાબા યાદ રહે.

વરદાન :- સ્વયંનાં દરેક કર્મ કે વિશેષતા દ્વારા દાતા ની તરફ ઈશારો કરવા વાળા સાચાં સેવાધારી ભવ સાચાં સેવાધારી કોઈપણ આત્માને સહયોગ આપીને સ્વયં માં અટકાવશે નહીં. તે બધાનું કનેક્શન (જોડાણ) બાપથી કરાવશે. તેમનાં દરેક બોલ બાપની સ્મૃતિ અપાવવા વાળા હશે. તેમનાં દરેક કર્મ થી બાપ દેખાશે. તેમને આ સંકલ્પ પણ નહીં આવે મારી વિશેષતાનાં કારણે આ મારાં સહયોગી છે. જો તમને જોયા, બાપને નહીં તો આ સેવા નથી કરી, બાપને ભૂલાવ્યાં. સાચાં સેવાધારી સત્યની તરફ બધાનો સંબંધ જોડશે, સ્વયં થી નહીં.

સ્લોગન :- કોઈપણ પ્રકારની અરજી નાખવાને બદલે સદા રાજી રહો.

અવ્યક્ત સ્થિતિ નો અનુભવ કરવાને માટે અભ્યાસ

અભ્યાસ કરો કે આ સ્થૂળ દેહમાં પ્રવેશ કરી કર્મેન્દ્રિયો થી કાર્ય કરી રહ્યા છીએ. જ્યારે ઈચ્છો પ્રવેશ કરો અને જ્યારે ઈચ્છો ન્યારા થઈ જાઓ. એક સેકન્ડમાં ધારણ કરો અને એક સેકન્ડ માં દેહનું ભાન છોડી દેહી બની જાઓ, આજ અભ્યાસ અવ્યક્ત સ્થિતિ નો આધાર છે.

“ દરેક કાર્યમાં સફળતાનું સહજ સાધન સ્નેહ ”

આજે મુરબ્બી બાળકોનાં સ્નેહનું રિટર્ન (વળતર) આપવા આવ્યાં છે. મધુબન વાળાઓને અથક સેવાનું વિશેષ ફળ આપવાનાં માટે ફક્ત મિલન મનાવવા આવ્યાં છે. આં છે સ્નેહનું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ સ્વરૂપ. બ્રાહ્મણ પરિવારનું વિશેષ ફાઉન્ડેશન (પાયો) જ છે આ વિશેષ સ્નેહ. વર્તમાન સમયે સ્નેહ દરેક સેવાનાં કાર્યમાં સફળતાનું સહજ સાધન છે. યોગી જીવનનું ફાઉન્ડેશન તો નિશ્ચય છે પરંતુ પરિવારનું ફાઉન્ડેશન સ્નેહ છે. જે સ્નેહ જ કોઈનાં પણ દિલને સમીપ લઈ આવે છે. વર્તમાન સમયે યાદ અને સેવાનાં બેલેન્સ (સંતુલન) સાથે સ્નેહ અને સેવાનું બેલેન્સ સફળતાનું સાધન છે. ભલે દેશની સેવા હોય, ભલે વિદેશની સેવા હોય, બંનેની સફળતાનું સાધન રુહાની સ્નેહ છે. જ્ઞાન અને યોગ શબ્દ તો અનેકોથી સાંભળ્યાં છે. પરંતુ દૃષ્ટિથી કે શ્રેષ્ઠ સંકલ્પથી આત્માઓને સ્નેહની અનુભૂતિ થવી આ વિશેષતા અને નવીનતા છે. અને આજનાં વિશ્વને સ્નેહની આવશ્યકતા છે. કેટલી પણ અભિમાની આત્માને સ્નેહ સમીપ લાવી શકે છે. સ્નેહનાં ભિખારી શાંતિનાં ભિખારી છે પરંતુ શાંતિનો અનુભવ પણ સ્નેહની દૃષ્ટિ દ્વારા જ કરાવી શકો છો. તો સ્નેહ શાંતિનો સ્વતઃ જ અનુભવ કરાવે છે કારણ કે સ્નેહમાં ખોવાઈ જાય છે એટલે થોડાં સમય માટે અશરીરી સ્વતઃ જ બની જાય છે. તો અશરીરી બનવાનાં કારણે શાંતિનો અનુભવ સહજ થાય છે. બાપ પણ સ્નેહનો જ રેસ્પોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) આપે છે. ભલે રથ ચાલે ન ચાલે છતાં પણ બાપને સ્નેહનું સબૂત આપવાનું જ છે. બાળકોમાં પણ આજ સ્નેહનું પ્રત્યક્ષ ફળ બાપદાદા જોવા ઈચ્છે છે. કોઈ (ગુલ્જારબહેન, જગદીશભાઈ, નિર્વેરભાઈ) વિદેશ સેવા કરીને પાછાં આવ્યાં છે અને કોઈ (દાદીજી અને મોહિનીબહેન) જઈ રહ્યાં છે. આ પણ તે આત્માઓનું સ્નેહનું ફળ તેમને મળી રહ્યું છે. ડ્રામા અનુસાર વિચારે બીજું કંઈ છે પરંતુ થાય બીજું કંઈ. છતાં પણ ફળ મળી જાય છે એટલે પ્રોગ્રામ બની જ જાય છે. બધાં પોત-પોતાનો સરસ જ પાર્ટ ભજવીને આવ્યાં છે. બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા નોંધાયેલ છે તો સહજ જ રિટર્ન (વળતર) મળી જાય છે. વિદેશ પણ સારી લગનથી સેવામાં આગળ વધી રહ્યું છે. હિંમત અને ઉમંગ તેમનામાં ચારેબાજુ સારો છે. બધાં નાં દિલનાં આભાર નાં સંકલ્પ બાપદાદાની પાસે પહોંચતાં રહે છે કારણ કે તેઓ પણ સમજે છે, ભારતમાં પણ કેટલી આવશ્યકતા છે છતાં પણ ભારતનો સ્નેહ જ અમને સહયોગ આપી રહ્યો છે. આજ ભારતમાં સેવા કરવાવાળા સહયોગી પરિવાર ને દિલથી આભાર કરે છે. જેટલો દેશ દૂર એટલી દિલથી પાલના નાં પાત્ર બનવામાં સમીપ છે એટલે બાપદાદા ચારે બાજુનાં બાળકોને આભારનાં રિટર્નમાં યાદધ્યાર અને આભાર આપી રહ્યાં છે. બાપ પણ તો ગીત ગાય છે ને.

ભારતમાં પણ સારા ઉમંગ-ઉત્સાહ થી પદ-યાત્રાનો બહુજ જ સારો પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છે. ચારે બાજુ સેવાની ધૂમધામ ની રોનક ખુબ સારી છે. ઉમંગ-ઉત્સાહ થકાવટ ને ભુલાવી સફળતા પ્રાપ્ત કરાવી રહ્યો છે. ચારે બાજુની સેવાની સફળતા સારી છે. બાપદાદા પણ બધાં બાળકોની સેવાનાં ઉમંગ ઉત્સાહ નું સ્વરૂપ જોઈ હર્ષિત થાય છે.

(નૈરોબી માં જગદીશભાઈ પોપ થી મળીને આવ્યાં છે) પોપ ને પણ દૃષ્ટિ આપી ને. આ પણ તમારાં માટે વિશેષ વી.આઈ.પી.ની સેવામાં, સફળતા સહજ થવાનું સાધન છે. જેમ ભારતમાં વિશેષ રાષ્ટ્રપતિ આવ્યાં. તો હવે કહી શકો છો કે ભારતમાં પણ આવ્યાં છે. એમ જ વિશેષ વિદેશમાં વિદેશનાં મુખ્ય ધર્મનાં પ્રભાવ નાં સંબંધથી સમીપ સંપર્કમાં આવે તો કોઈને પણ સહજ હિંમત આવી શકે છે કે અમે પણ સંપર્કમાં આવીએ. તો દેશનું પણ સારું સેવાનું સાધન બન્યાં અને વિદેશ સેવાનું પણ વિશેષ સાધન બન્યું. તો સમય પ્રમાણે જે પણ સેવામાં સમીપ આવવામાં કોઈપણ રુકાવટ આવે છે, તે પણ સહજ સમાપ્ત થઈ જશે. પ્રાઈમ મિનિસ્ટર ને મળવાનું તો થયું ને. તો દુનિયાવાળા નાં માટે આ એકઝામ્પલ (ઉદાહરણ) પણ મદદ આપે છે. બધાનાં પ્રશ્ન કે બીજા કોઈ આવ્યાં છે? આ પ્રશ્ન ખતમ થઈ જાય છે. તો આ પણ ડ્રામા અનુસાર આજ વર્ષ સેવામાં સહજ પ્રત્યક્ષતા નું સાધન બન્યાં. હમણાં સમીપ આવી રહ્યાં છે. આમનું તો ફક્ત નામ જ કામ કરશે. તો નામથી જે કામ થવાનું છે તેની ધરતી તૈયાર થઈ ગઈ. અવાજ આ નહીં ફેલાવશે. અવાજ ફેલાવવા વાળા માઈક બીજા છે. આ માઈકને લાઈટ (પ્રકાશ) આપવાવાળા છે. પરંતુ તો પણ ધરણી ની તૈયારી સારી થઈ ગઈ છે. જે વિદેશમાં પહેલાં

વી.આઈ.પી.નાં માટે મુશ્કેલ અનુભવ કરતાં હતાં, હવે તે ચારે બાજુ સહજ અનુભવ કરે છે, આ રીઝલ્ટ (પરિણામ) હમણાં સારું છે. આમનાં નામથી કામ કરવાવાળા તૈયાર થઈ જશે. હવે જુઓ કોણ નિમિત્ત બને છે. ધરની તૈયાર કરવાં માટે ચારે બાજુ બધાં ગયાં. ભિન્ન-ભિન્ન તરફ ધરનીને પગ આપીને તૈયાર તો કરી છે. હવે ફળ પ્રત્યક્ષ રુપમાં કોનાં દ્વારા થાય છે, તેની તૈયારી હમણાં થઈ રહી છે. બધાનું રીઝલ્ટ સારું છે.

પદયાત્રી પણ એક બળ એક ભરોસા રાખીને આગળ વધી રહ્યાં છે. પહેલાં મુશ્કેલ લાગતું હતું. પરંતુ જ્યારે પ્રેક્ટીકલ (વ્યવહાર) માં આવે છે તો સહજ થઈ જાય છે. તો બધાં દેશ-વિદેશ અને જે પણ સેવાનાં નિમિત્ત બની સેવા દ્વારા અનેકોને બાપદાદા નાં સ્નેહી સહયોગી બનાવીને આવ્યાં છે, તે બધાને વિશેષ યાદગ્યાર આપી રહ્યાં છે. દરેક બાળકનું વરદાન પોત-પોતાનું છે. વિશેષ ભારતનાં બધાં પદયાત્રા પર ચાલવાવાળા બાળકોને અને વિદેશી સેવા અર્થ ચારેબાજુ નિમિત્ત બનેલા બાળકોને અને મધુબન નિવાસી શ્રેષ્ઠ સેવાનાં નિમિત્ત બનેલા બાળકોને, સાથે-સાથે જે બધાં ભારતવાસી બાળકો યાત્રાવાળાને ઉમંગ-ઉત્સાહ અપાવવાનાં નિમિત્ત બન્યાં છે, તે બધાં ચારે બાજુનાં બાળકોને વિશેષ યાદગ્યાર અને સેવાની સફળતાની મુબારક (શુભેચ્છા) આપી રહ્યાં છે. દરેક સ્થાન પર મહેનત તો કરી છે, પરંતુ આ વિશેષ કાર્ય અર્થ નિમિત્ત બન્યાં એટલે વિશેષ જમા થઈ ગયું. દરેક દેશ મોરીશસ, નૈરોબી, અમેરિકા આ બધાં એક્ઝામ્પલ (ઉદાહરણ) તૈયાર થઈ રહ્યાં છે. અને આ એક્ઝામ્પલ આગળ પ્રત્યક્ષતા માં સહયોગી બનશે. અમેરિકાવાળા એ પણ ઓછું નથી કર્યું. એક-એક નાનાં સ્થાનમાં પણ જેટલું ઉમંગ ઉલ્લાસ થી પોતાની હેસિયત (તાકાત) નાં હિસાબ થી ઘણું વધારે કર્યું. ફોરેન (વિદેશ) માં મેજોરિટી (વધુમાં વધુ) ક્રિશ્ચિયન નું છતાં પણ રાજ્ય તો છે ને. હમણાં ભલે તે તાકાત ખતમ થઈ ગઈ છે, પરંતુ ધર્મ તો નથી છોડ્યો. ચર્ચ છોડી દીધું છે પરંતુ ધર્મ નથી છોડ્યો એટલે પોપ પણ ત્યાં રાજા નાં સમાન છે. રાજા સુધી પહોંચે તો પ્રજામાં સ્વતઃ જ રીગાર્ડ (સન્માન) બેસે છે. જો કદર ક્રિશ્ચિયન છે, તેમનાં માટે પણ આ એક્ઝામ્પલ સારું છે. એક્ઝામ્પલ ક્રિશ્ચિયનનાં માટે નિમિત્ત બનશે. કૃષ્ણ અને ક્રિશ્ચિયનનું કનેક્શન છે ને. ભારતનું વાતાવરણ તો પણ બીજું હોય છે. સેક્યુરિટી (સુરક્ષા) વગેરેનું બહુજ હોય છે. પરંતુ આ પ્રેમ થી મળ્યું એ સારું છે. રોયલ્ટી થી સમય આપવો, વિધિપૂર્વક મળવું તેનો પ્રભાવ નાખે છે. એ દેખાડે છે કે હવે સમય સમીપ આવી રહ્યો છે.

લન્ડનમાં પણ વિદેશનાં હિસાબથી ઘણી સારી સંખ્યા છે અને વિશેષ મુરલી થી પ્રેમ છે, ભણતર થી પ્રેમ છે, આ ફાઉન્ડેશન છે. આમાં લંડનનો નંબરવન છે. કંઈ પણ થઈ જાય, ક્યારેય ક્લાસ મિસ નથી કરતાં (ગેરહાજર નથી રહેતાં). ચાર વાગ્યા નો યોગ અને ક્લાસનું મહત્વ સૌથી વધારે લંડનમાં છે. તેનું પણ કારણ સ્નેહ છે. સ્નેહનાં કારણે ખેંચાઈને આવે છે. વાતાવરણ શક્તિશાળી બનાવવા પર અટેન્શન (ધ્યાન) સારું છે. આમ પણ દૂર દેશનાં જે છે ત્યાં વાયુમંડળ જ સહારો (આધાર) સમજે છે. ભલે સેવાકેન્દ્રનું કે પોતાનું. જરા પણ જો કોઈ વાત આવે છે તો તરત પોતાને તપાસ કરી વાતાવરણ શક્તિશાળી બનાવવાનો પ્રયત્ન સારો કરે છે. ત્યાં વાતાવરણ પાવરફુલ (શક્તિશાળી) બનાવવાનું લક્ષ્ય સારું છે. નાની-નાની વાતોમાં વાતાવરણને ખરાબ નથી કરતાં. સમજે છે કે વાતાવરણ શક્તિશાળી નહીં હોય તો સેવામાં સફળતા નહીં થાય એટલે આ અટેન્શન સારું રાખે છે. સ્વયં નાં પુરુષાર્થનું પણ અને સેવાકેન્દ્રનાં વાતાવરણનું પણ. હિંમત અને ઉમંગમાં કોઈ ઓછું નથી.

જ્યાં પણ કદમ (પગલા) રાખે છે ત્યાં અવશ્ય વિશેષ પ્રાપ્તિ બ્રાહ્મણોને પણ થાય છે અને દેશ ને પણ થાય છે. સંદેશ પણ મળે છે અને બ્રાહ્મણો માં પણ વિશેષ શક્તિ વધે અને પાલના પણ મળે. સાકાર રુપમાં વિશેષ પાલના લઈને બધાં ખુશ થાય છે અને તેજ ખુશીમાં સેવામાં આગળ વધે છે અને સફળતાને પામે છે. દૂરદેશમાં રહેવાવાળાનાં માટે પાલના તો જરૂરી છે. પાલના લઈને ઉડે છે. જે મધુબનમાં આવી નથી શકતા તે ત્યાં બેસી મધુબન નો અનુભવ કરે છે. જેમ અહીંયા સ્વર્ગનો અને સંગમયુગનો આનંદ બંને અનુભવ કરે છે એટલે ડ્રામા અનુસાર વિદેશમાં જવાનો પાર્ટ પણ જે બન્યો છે તે આવશ્યક છે અને સફળતા પણ છે. દરેક વિદેશનાં બાળકો પોત-પોતાનાં નામથી વિશેષ સેવાની શુભેચ્છા અને વિશેષ સેવાની સફળતાનું રિટર્ન યાદગ્યાર સ્વીકાર કરે. બાપનાં સામે એક-એક બાળક છે. દરેક દેશનાં દરેક બાળક નયનો ની સામે આવી રહ્યાં છે. એક-એક ને બાપદાદા યાદગ્યાર આપી રહ્યાં છે. જે તડપતા બાળકો છે તેમની પણ કમાલ જોઈ બાપદાદા સદા બાળકોની ઉપર સ્નેહનાં પુષ્પોની વર્ષા કરે છે. બુદ્ધિબળ તેમનું કેટલું તેજ છે. બીજું વિમાન નથી તો બુદ્ધિનું વિમાન તેજ છે. તેમનાં બુદ્ધિબળ પર બાપદાદા પણ હર્ષિત થાય છે. દરેક સ્થાનની પોતા-પોતાની વિશેષતા છે. સિંધી લોકો પણ

હવે સમીપ આવી રહ્યાં છે. જે આદિ સો અંત તો થવાનું જ છે.

આ પણ જે ભ્રાંતિ બેઠેલી છે કે આ સામાજિક કાર્ય નથી કરતાં તે પણ આ પદયાત્રા ને જોઈ, તે ભ્રાંતિ પણ મટી ગઈ. હવે ક્રાંતિની તૈયારી જોર શોર થી થઈ રહી છે.

દિલ્હીવાળા પણ પદયાત્રીઓનું આહવાન કરી રહ્યાં છે, આટલાં બ્રાહ્મણ ઘરમાં આવશે. આવાં બ્રાહ્મણ મહેમાન તો ભાગ્યવાન પાસે જ આવે છે. દિલ્હીમાં બધાંને અધિકાર છે. અધિકારી ને સત્કાર તો આપવાનો છે. દિલ્હીથી જ વિશ્વમાં નામ જશે. પોત-પોતાનાં વિસ્તારમાં તો કરી જ રહ્યાં છે, પરંતુ દેશ-વિદેશમાં તો દિલ્હીનાં જ ટી.વી. રેડિયો નિમિત્ત બનશે.

દીદી નિર્મલશંતાજી થી :- આ આદિ રત્નોની નિશાની છે. હાં જી નો પાઠ સદા યાદ રહેતાં શરીરને પણ શક્તિ આપીને પહોંચી ગઈ. આદિ રત્નોમાં આ કુદરતી સંસ્કાર છે. ક્યારેય ના નથી કરતાં. સદેવ હાં જી કરે છે. અને હાં જી એ મોટા હજૂર બનાવ્યાં છે એટલે બાપદાદા પણ ખુશ છે. હિંમતે બાળકીને મદદ દઈ બાપએ સ્નેહમિલન નું ફળ આપ્યું.

(દાદીજી ને) બધાને સેવાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ ની શુભેચ્છા આપજો. અને સદા ખુશીનાં હીંચકા માં હિંચતા રહેતાં, ખુશી થી સેવામાં પ્રત્યક્ષતા ની લગનથી આગળ વધતા રહો છો એટલે શુદ્ધ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પની બધાને શુભેચ્છા છે. ચારલે, કેન વગેરે જે આ પહેલું ફળ નીકળ્યું, આ ગ્રુપ સારું રિટર્ન (વળતર) આપી રહ્યાં છે. નિર્માણતા, નિર્માણ નું કાર્ય સહજ કરે છે. જ્યાં સુધી નિર્માણ ન બને ત્યાં સુધી નિર્માણ ન કરી શકે. આ પરિવર્તન ખુબ સારું છે. બધાનું સાંભળવું અને સમાવવું અને બધાને સ્નેહ આપવો આ સફળતાનો આધાર છે. સારી પ્રગતિ કરી છે. નવાં-નવાં પાંડવોએ પણ સારી મહેનત કરી છે. સારું પોતામાં પરિવર્તન લાવ્યાં છે. બધી તરફ વૃદ્ધિ સારી થઈ રહી છે. હવે વધુ નવીનતા કરવાનો પ્લાન બનાવજો. આટલાં સુધી તો બધાની મહેનત કરવાનું ફળ નીકળ્યું છે જે પહેલાં સાંભળતા જ નહોતાં, તે સમીપ આવીને બ્રાહ્મણ આત્મા બની રહી છે. હવે વધારે પ્રત્યક્ષતા કરવાનું કોઈ નવું સેવાનું સાધન બનશે. બ્રાહ્મણો નું સંગઠન પણ સારું છે. હવે સેવા વૃદ્ધિ ની તરફ વધી રહી છે. એક વાર વૃદ્ધિ શરૂ થઈ જાય છે તો પછી લહેર ચાલે છે. અચ્છા.

વરદાન :- સંગઠન રુપી કિલ્લાને મજબૂત બનાવવાવાળા સર્વ નાં સ્નેહી સંતુષ્ટ આત્મા ભવ . સંગઠન ની શક્તિ વિશેષ શક્તિ છે. એકમત સંગઠન નાં કિલ્લાને કોઈ પણ હલાવી ન શકે. પરંતુ તેનો આધાર છે એકબીજાનાં સ્નેહી બની સર્વને રિગાર્ડ (સમ્માન) આપવું અને સ્વયં સંતુષ્ટ રહીને સર્વને સંતુષ્ટ કરવાં. ન કોઈ ડિસ્ટર્બ (ચિંતિત) થાય અને ન કોઈ ડિસ્ટર્બ (ચિંતિત) કરે. બધાં એકબીજાને શુભભાવના અને શુભકામના નો સહયોગ આપતા રહે તો આ સંગઠન નો કિલ્લો મજબૂત થઈ જશે. સંગઠન ની શક્તિ જ વિજયનો વિશેષ આધાર સ્વરુપ છે.

સ્લોગન :- જ્યારે દરેક કર્મ યથાર્થ અને યુક્તિયુક્ત હોય ત્યારે કહેવાશે પવિત્ર આત્મા.

અવ્યક્ત સ્થિતિનો અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

જેમ બ્રહ્મા બાપએ નિશ્ચય નાં આધાર પર, રુહાની નશા નાં આધાર પર, નિશ્ચિત ભાવીનાં જ્ઞાતા બની સેકન્ડમાં બધું સફળ કરી દીધું. સ્વયંનાં માટે કાંઈ ન રાખ્યું. તો સ્નેહ ની નિશાની છે બધુંજ સફળ કરો. સફળ કરવાનો અર્થ છે શ્રેષ્ઠ તરફ લગાડવું.

“ મીઠા બાળકો - પુણ્ય આત્મા બનવું છે તો સ્વયં નો પોતામેલ જુઓ કે કોઈ પાપ તો નથી થતું , સત્યનું ખાતું જમા છે ?”

પ્રશ્ન :- સૌથી મોટું પાપ કયું છે?

ઉત્તર :- કોઈનાં પર પણ ગંદી દૃષ્ટિ રાખવી - આ સૌથી મોટું પાપ છે. તમે પુણ્ય આત્મા બનવાવાળા બાળકો કોઈનાં પર પણ ગંદી દૃષ્ટિ (વિકારી દૃષ્ટિ) ન રાખી શકો. તપાસ કરવાની છે અમે ક્યાં સુધી યોગમાં રહીએ છીએ? કોઈ પાપ તો નથી કરતાં? ઊંચ પદ પામવું છે તો ખબરદારી રાખો કે જરા પણ કુદૃષ્ટિ ન હોય. બાપ જે શ્રીમત આપે છે તેનાં પર પૂરા ચાલતા રહો.

ગીત :- મુખડા દેખ લે પ્રાણી જરા દર્પણ

ઓમ શાંતિ ! બેહદનાં બાપ પોતાનાં બાળકોને કહે છે બાળકો, પોતાની અંદર જરા તપાસ કરો. આ તો મનુષ્યોને ખબર હોય છે કે અમે આખાં જીવનમાં કેટલાં પાપ, કેટલા પુણ્ય કર્યા છે? રોજ પોતાનો પોતામેલ જુઓ - કેટલાં પાપ અને કેટલા પુણ્ય કર્યા છે? કોઈને રંજ (નારાજ) તો નથી કર્યા? દરેક મનુષ્ય સમજી શકે છે - અમે જીવનમાં શું-શું કર્યું છે? કેટલાં પાપ કર્યા છે, કેટલું દાન-પુણ્ય વગેરે કર્યું છે? મનુષ્ય યાત્રા પર જાય છે તો દાન-પુણ્ય કરે છે. કોશિશ કરે કે કોઈ પાપ ન થાય. તો બાપ બાળકો થી જ પૂછે છે - કેટલાં પાપ, કેટલાં પુણ્ય કર્યા છે? હવે આપ બાળકોને પુણ્યાત્મા બનવાનું છે. કોઈપણ પાપ નથી કરવાનું. પાપ પણ અનેક પ્રકારનાં હોય છે. કોઈ પર ગંદી દૃષ્ટિ જાય છે તો આ પણ પાપ છે. ગંદી દૃષ્ટિ હોય છે જ વિકારની. તે છે સૌથી ખરાબ. ક્યારેય પણ વિકારની દૃષ્ટિ ન જવી જોઈએ. ખાસ કરીને સ્ત્રી-પુરુષની તો વિકારની જ દૃષ્ટિ હોય છે. કુમાર-કુમારી ની પણ ક્યાંક ને ક્યાંક વિકારની દૃષ્ટિ ઊઠે છે. હવે બાપ કહે છે આ વિકારની દૃષ્ટિ ન હોવી જોઈએ. નહીં તો તમને વાનર કહેવું પડે. નારદનું ઉદાહરણ છે ને. બોલ્યા હું લક્ષ્મી ને વરી શકું છું! તમે પણ કહો છો ને અમે તો લક્ષ્મીને વરીશું. નારી થી લક્ષ્મી, નર થી નારાયણ બનશું. બાપ કહે છે પોતાનાં દિલથી પૂછો-ક્યાં સુધી અમે પુણ્ય આત્મા બન્યા છીએ? કોઈ પાપ તો નથી કરતાં? ક્યાં સુધી યોગમાં રહીએ છીએ?

આપ બાળકો તો બાપ ને ઓળખો છો ત્યારે તો અહીંયા બેઠા છો ને. દુનિયાનાં મનુષ્ય થોડી બાબાને ઓળખશે કે આ બાપદાદા છે. આપ બ્રાહ્મણ બાળકો તો જાણો છો પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા માં પ્રવેશ થઈને આપણને અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનાં ખજાના આપે છે. મનુષ્યોની પાસે હોય છે વિનાશી ધન. તે જ દાન કરે છે, તે તો છે પથ્થર. આ છે જ્ઞાનનાં રત્ન. જ્ઞાન સાગર બાપની પાસે જ રત્ન છે. આ એક-એક રત્ન લાખો રૂપિયાનાં છે. રત્નાગર બાપથી જ્ઞાન રત્ન ધારણ કરી અને પછી આ રત્નોનું દાન કરવાનું છે. જેટલું જે લેશે અને દેશે, એટલું ઊંચ પદ પામે. તો બાપ સમજાવે છે પોતાની અંદર જુઓ અમે કેટલાં પાપ કર્યા છે? હમણાં કોઈ પાપ તો નથી થતાં? જરા પણ કુદૃષ્ટિ ન હોય. બાપ જે શ્રીમત આપે છે તેનાં પર પૂરા ચાલતાં રહો, આ ખબરદારી જોઈએ. માયાનાં તોફાન તો ભલે આવે પરંતુ કર્મેન્દ્રિયોથી કોઈ વિકર્મ નથી કરવાનું. કોઈ તરફ કુદૃષ્ટિ જાય તો તેમની આગળ ઉભા પણ ન રહેવું જોઈએ. એકદમ ચાલ્યા જવું જોઈએ. ખબર પડી જાય છે - આમની કુદૃષ્ટિ છે. જો ઊંચું પદ પામવું હોય તો બહુજ ખબરદાર રહેવાનું છે. કુદૃષ્ટિ હશે તો પછી લુલા-લંગડા બની જશો. બાપ જે શ્રીમત આપે છે, એનાં પર ચાલવાનું છે. બાપને બાળકો જ ઓળખી શકે છે. સમજો બાબા કશે જાય છે, બાળકો જ સમજશે કે બાપદાદા આવ્યા છે. બીજા મનુષ્ય જુએ તો બહુજ છે પરંતુ તેમને થોડી ખબર છે. કોઈ પૂછે પણ આ કોણ છે? બોલો, બાપદાદા છે. બેજ તો બધાની પાસે હોવો જ જોઈએ. બોલો, શિવબાબા અમને આ દાદા દ્વારા અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનું દાન આપે છે. આ છે આધ્યાત્મિક જ્ઞાન. આધ્યાત્મિક પિતા બધી રુહોનાં બાપ બેસી આ જ્ઞાન આપે છે. શિવ ભગવાનુવાય, ગીતામાં કૃષ્ણ ભગવાનુવાય ખોટું છે. જ્ઞાન સાગર પતિત-પાવન શિવને જ કહેવાય છે. જ્ઞાનથી જ સદ્ગતિ થાય છે. આ છે અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન. સદ્ગતિ દાતા એક જ બાપ છે. આ બધાં અક્ષર પૂરી રીતે યાદ રાખવા જોઈએ. હવે બાળકો સમજે છે કે અમે બાપને જાણીએ છીએ અને બાપ પણ સમજે છે કે અમે બાળકોને જાણીએ છીએ. બાપ તો કહશે ને - આ બધાં અમારા બાળકો છે, પરંતુ જાણી નથી શકતાં. તકદીર માં હશે તો આગળ ચાલીને જાણશે. સમજો આ બાબા કશે જાય છે, કોઈ પૂછે છે કે આ કોણ છે? જરૂર શુદ્ધ

ભાવથી જ પૂછશે. અક્ષર જ આ બોલો કે બાપદાદા છે. બેહદનાં બાપ છે નિરાકાર. એ જ્યાં સુધી સાકારમાં ન આવે ત્યાં સુધી બાપથી વારસો કેવી રીતે મળે? તો શિવબાબા પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ કરી વારસો આપે છે. આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા અને આ બી.કે. છે. ભણાવવાવાળા જ્ઞાનનાં સાગર છે. એમનાથી જ વારસો મળે છે. આ બ્રહ્મા પણ ભણે છે. આ બ્રાહ્મણ થી પછી દેવતા બનવાવાળા છે. કેટલું સહજ છે સમજાવવાનું. કોઈને પણ બેજ ઉપર સમજાવવું સારું છે. બોલો, બાબા કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. પાવન બની અને પાવન દુનિયામાં ચાલ્યા જશો. આ પતિત-પાવન બાપ છે ને. આપણે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ પાવન બનવાનો. જ્યારે વિનાશ નો સમય હશે તો પછી આપણું ભણતર પૂરું થઈ જશે. કેટલું સહજ છે સમજાવવાનું. કોઈપણ ક્યાંય આવતા-જતા હોય છે તો પણ બેજ સાથે હોવો જોઈએ. આ બેજની સાથે પછી એક નાનો પરચો પણ હોવો જોઈએ. તેમાં લખ્યું હોય કે ભારતમાં બાપ આવીને ફરીથી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન કરે છે. બીજા બધાં અનેક ધર્મ આ મહાભારત લડાઈ દ્વારા કલ્પ પહેલાંની જેમ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર ખલાસ થઈ જશે. આવાં પરચા ૨-૪ લાખ છાપેલા હોય, જે કોઈને પણ પરચો આપી શકાય છે. ઉપરમાં ત્રિમૂર્તિ હોય, બીજી તરફ સેવાકેન્દ્રનું સરનામું હોય. બાળકોને આખો દિવસ સેવાનો વિચાર ચાલવો જોઈએ.

બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું - રોજ સ્વયંનો પોતામેલ બેસી નીકાળવો જોઈએ કે આજે આખાં દિવસમાં અમારી અવસ્થા કેવી રહી? બાબાએ એવાં બહુજ મનુષ્ય જોયા છે જે રોજ રાતનાં આખાં દિવસનો પોતામેલ બેસીને લખે છે. તપાસ કરે છે- કોઈ ખરાબ કામ તો નથી કર્યું? બધું લખે છે. સમજે છે સારી જીવનકહાની લખેલી હશે તો પાછળ વાળા પણ વાંચીને એવું શિખશે. આવું લખવા વાળા સારા માણસ જ હોય છે. વિકારી તો બધાં હોય જ છે. અહીંયા તો તે વાત નથી. તમે પોતાનો પોતામેલ રોજ જુઓ. પછી બાબાની પાસે મોકલી દેવો જોઈએ તો ઉન્નતિ સારી થશે અને ડર પણ રહેશે. બધું સ્પષ્ટ લખવું જોઈએ - આજે અમારી ગંદી દૃષ્ટિ થઈ, આ થયું..... જે એક-બીજાને દુઃખ આપે છે બાબા તેમને ગાઝી કહે છે. જન્મ-જન્માંતરનાં પાપ તમારાં માથા પર છે. હમણાં તમારે યાદનાં બળથી પાપોનો બોજ ઉતારવાનો છે એટલે રોજ જોવું જોઈએ આપણે આખાં દિવસમાં કેટલાં ગાઝી બન્યાં છીએ? કોઈને દુઃખ આપવું એટલે ગાઝી બનવું છે. પાપ બની જાય છે. બાપ કહે છે ગાઝી બની કોઈને દુઃખ નહીં આપો. પોતાની પૂરી તપાસ કરો- અમે કેટલાં પાપ, કેટલાં પુણ્ય કર્યાં છે? જે પણ મળે બધાને આ રસ્તો બતાવવાનો જ છે. બધાને બહુજ પ્રેમથી બોલો, બાપને યાદ કરવાનાં છે અને પવિત્ર બનવાનું છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં કમળફૂલ સમાન પવિત્ર બનવાનું છે. ભલે તમે સંગમ પર છો પરંતુ આ તો રાવણ રાજ્ય છે ને. આ માયાવી વિષય વૈતરણી નદીમાં રહેતા કમળફૂલ સમાન પવિત્ર બનવાનું છે. કમળફૂલ બહુજ બાળ બચ્ચાવાળું હોય છે. તો પણ પાણીથી ઉપર રહે છે. ગૃહસ્થી છે, બહુજ વસ્તુ પેદા કરે છે. આ દ્રષ્ટાંત તમારાં માટે પણ છે, વિકારોથી ન્યારા થઈને રહો. આ એક જન્મ પવિત્ર રહો તો પછી આ અવિનાશી થઈ જશે. તમને બાપ અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન આપે છે. બાકી તો બધાં છે પથ્થર. તે લોકો તો ભક્તિની જ વાતો સંભળાવે છે. જ્ઞાન સાગર પતિત-પાવન તો એક જ છે તો આવાં બાપથી બાળકોને કેટલો પ્રેમ રહેવો જોઈએ. બાપને બાળકોથી, બાળકોને બાપથી પ્રેમ રહે છે. બાકી બીજા કોઈથી સંબંધ નથી. સોતેલા તે છે જે બાપની મત પર પુરા નથી ચાલતાં. રાવણની મત પર ચાલે છે તો રામની મત થોડી થઈ. અડધોકલ્પ છે રાવણ સંપ્રદાય એટલે આને ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા કહેવાય છે. હવે તમારે બીજા બધાને છોડી એક બાપની મત પર ચાલવાનું છે. બી.કે ની મત મળે છે તો પણ તપાસ કરવાની હોય છે કે આ મત સાચી છે કે ખોટી છે? આપ બાળકોને સાચાં અને ખોટાની સમજ પણ હમણાં મળી છે. જ્યારે સત્ય આવે ત્યારે જ સાચું અને ખોટું બતાવે. બાપ કહે છે તમે અડધોકલ્પ ભક્તિ માર્ગનાં શાસ્ત્રો સાંભળ્યા છે, હવે હું તમને જે સંભળાવું છું- આ સાચું છે કે તે સાચું છે? તેઓ કહે છે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે, હું કહું છું હું તો તમારો બાપ છું. હવે જજ (નક્કી) કરો કોણ સાચું છે? આ પણ બાળકોને જ સમજાવાય છે ને, જ્યારે બ્રાહ્મણ બને ત્યારે સમજે. રાવણ સંપ્રદાય તો બહુજ છે, તમે તો બહુજ થોડા છો. તેમાં પણ નંબરવાર છે. જો કોઈ કુદૃષ્ટિ છે, તો પણ તેમને રાવણ સંપ્રદાય કહેવાશે. રામ સંપ્રદાય નાં ત્યારે સમજાય જ્યારે આખી દૃષ્ટિ બદલાઈને દેવી બની જાય. પોતાની અવસ્થાથી દરેક સમજી તો શકે છે ને. પહેલાં તો જ્ઞાન હતું નહીં, હવે બાપએ રસ્તો બતાવ્યો છે. તો જોવાનું છે અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનું દાન કરતો રહું છું? ભક્ત લોકો દાન કરે છે વિનાશી ધનનું. હમણાં તમારે દાન કરવાનું છે અવિનાશી ધનનું, ન કે વિનાશી. જો વિનાશી ધન છે તો અલૌકિક સેવામાં લગાડતા જાઓ. પતિત ને દાન કરવાથી પતિત જ બની જાયો છો. હમણાં તમે પોતાનું ધન દાન કરો છો તો તેનું ફળ પછી ૨૧ જન્મોનાં માટે નવી દુનિયામાં મળે છે. આ બધી વાતો સમજવાની છે. બાબા સેવાની યુક્તિઓ પણ બતાવતા રહે છે. બધાં પર રહેમ કરો. ગવાયેલ પણ છે પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા

દ્વારા સ્થાપના કરે છે. પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. પરમાત્માને જ સર્વવ્યાપી કહી દીધાં છે. તો બાળકોને સર્વિસનો શોખ બહુજ સારો રાખવાનો છે. બીજાઓનું કલ્યાણ કરશો તો પોતાનું પણ કલ્યાણ થશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ બાબા બહુજ સહજ કરતાં જાય છે. આ ત્રિમૂર્તિનું ચિત્ર બહુજ સારી વસ્તુ છે. આમાં શિવબાબા પણ છે, પછી પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ દ્વારા ફરીથી ભારતમાં ૧૦૦ ટકા પવિત્રતા-સુખ-શાંતિનું દેવી સ્વરાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યા છે. બાકી અનેક ધર્મ આ મહાભારત લડાઈથી કલ્પ પહેલાંની જેમ વિનાશ થઈ જશે. આવાં-આવાં પરચા છપાવડાવીને વેચવા જોઈએ. બાબા કેટલો સહજ રસ્તો બતાવે છે. પ્રદર્શની માં પણ પરચા આપો. પરચા દ્વારા સમજાવવું સહજ છે. જૂની દુનિયાનો વિનાશ તો થવાનો જ છે. નવી દુનિયાની સ્થાપના થઈ રહી છે. એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થઈ રહી છે. બાકી આ બધું વિનાશ થઈ જશે કલ્પ પહેલાંની જેમ. ક્યાંય પણ જાઓ, પાકીટમાં પણ પરચા અને બેજ સદેવ પડ્યાં રહે. સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ ગાયેલી છે. બોલો, આ છે બાપ, આ દાદા. એ બાપને યાદ કરવાથી આ સતયુગી દેવતા પદ પામશો. જૂની દુનિયાનો વિનાશ, નવી દુનિયાની સ્થાપના, વિષ્ણુપુરી નવી દુનિયામાં પછી એમનું રાજ્ય હશે. કેટલું સહજ છે. તીર્થો વગેરે પર મનુષ્ય જાય છે, કેટલાં ધક્કા ખાય છે. આર્ય સમાજ વગેરે પણ ટ્રેન ભરીને જાય છે. આને કહેવાય છે ધર્મનાં ધક્કા, હકીકતમાં છે અધર્મના ધક્કા. ધર્મમાં તો ધક્કા ખાવાની દરકાર નથી. તમે તો ભણતર ભણી રહ્યા છો. ભક્તિમાર્ગ માં મનુષ્ય શું-શું કરતા રહે છે!

બાળકોએ ગીતમાં પણ સાંભળ્યું કે મુખડા દેખ.... આ મુખડું તમારા સિવાય તો કોઈ જોઈ નથી શકતું. ભગવાનને પણ તમે દેખાડી શકો છો. આ છે જ્ઞાનની વાતો. તમે મનુષ્ય થી દેવતા, પાપ આત્મા થી પુણ્ય આત્મા બનો છો. દુનિયા આ વાતોને બિલ્કુલ નથી જાણતી. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વર્ગનાં માલિક કેવી રીતે બન્યાં-આ કોઈને ખબર નથી. આપ બાળકો તો બધું જાણો છો. કોઈની બુદ્ધિમાં તીર લાગી જાય તો બેડો પાર થઈ જાય. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જો વિનાશી ધન છે તો તેને સફળ કરવાનાં માટે અલૌકિક સેવામાં લગાડવાનું છે. અવિનાશી ધનનું દાન પણ જરૂર કરવાનું છે.
2. સ્વયંનાં પોતામેલમાં જોવાનું છે કે અમારી અવસ્થા કેવી છે? આખાં દિવસમાં કોઈ ખરાબ કામ તો નથી થતાં? એક-બીજાને દુઃખ તો નથી આપતાં? કોઈનાં પર કુદૃષ્ટિ તો નથી જતી?

વરદાન :- દરેક ખજાનાને બાપનાં ડાયરેક્શન પ્રમાણ કાર્યમાં લગાવવા વાળા ઓનેસ્ટ કે ઈમાનદાર ભવ ઓનેસ્ટ અર્થાત્ ઈમાનદાર તેને કહેવાય છે જે બાપનાં પ્રાપ્ત ખજાનાને બાપનાં ડાયરેક્શન વગર કોઈ પણ કાર્યમાં નહીં લગાડે. જો સમય, વાણી, કર્મ, શ્વાંસ અથવા સંકલ્પ પરમત કે સંગદોષ માં વ્યર્થ તરફ ગુમાવો છો, સ્વચિંતન નાં બદલે પરચિંતન કરો છો, સ્વમાનનાં બદલે કોઈ પણ પ્રકારનાં અભિમાનમાં આવો છો, શ્રીમતનાં બદલે મનમત નાં આધાર પર ચાલો છો તો ઓનેસ્ટ નહીં કહેવાશે. આ બધાં ખજાના વિશ્વ કલ્યાણનાં માટે મળ્યા છે, તો તેમાં જ લગાડવાં આ છે ઓનેસ્ટ બનવું.

સ્લોગન :- ઓપોઝિશન (વિરોધ) માયાથી કરવાની છે દેવી પરિવાર થી નહીં.

અવ્યક્ત સ્થિતિનો અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

દરેક સમયે નવીનતાનો અનુભવ કરતાં બીજાને પણ નવાં ઉમંગ ઉત્સાહ માં લાવવાં. ખુશીમાં નાચવું અને બાપનાં ગુણોનાં ગીત ગાવાં. મધુરતા ની મીઠાઈ થી સ્વયંનું મુખ મીઠું કરતાં બીજાને પણ મધુર બોલ, મધુર સંસ્કાર, મધુર સ્વભાવ દ્વારા મુખ મીઠું કરાવો.

“ મીઠા બાળકો - તમે જ્ઞાનનો વરસાદ કરી હરિયાળી કરવાવાળા છો , તમારે ધારણા કરવાની અને કરાવવાની છે ”

પ્રશ્ન :- જે વાદળ વરસતા નથી, તેને કયું નામ આપશો?

ઉત્તર :- તે છે સુસ્ત વાદળ. યુસ્ત તે જે વરસે છે. જો ધારણા હોય તો વરસ્યા વગર રહી ન શકે. જે ધારણા કરી બીજાને નથી કરાવતા તેમનું પેટ પીઠથી લાગી જાય છે, તે ગરીબ છે. પ્રજામાં ચાલ્યાં જાય છે.

પ્રશ્ન :- વાદળની યાત્રામાં મુખ્ય મહેનત કઈ છે?

ઉત્તર :- સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને બિંદુ રુપમાં વાદ કરવાં, બાપ જે છે જેવાં છે એજ સ્વરુપ થી વથાર્થ વાદ કરવા, આમાં જ મહેનત છે.

ગીત :- જો પિયા કે સાથ હૈ

ઓમ શાંતિ ! જેમ સાગરની ઉપર વાદળ છે તો વાદળોનાં બાપ થયા સાગર. જે વાદળ સાગરની સાથે છે તેમનાં માટે જ વરસાદ છે. તે વાદળ પણ પાણી ભરીને પછી વરસે છે. તમે પણ સાગરની પાસે આવો છો ભરવાં માટે. સાગરનાં બાળકો વાદળ તો છો જ, જે મીઠું પાણી ખેંચી લો છો. હવે વાદળ પણ અનેક પ્રકારનાં હોય છે. કોઈ ખૂબ જોરથી વરસે છે, પુર કરી દે છે, કોઈ ઓછા વરસે છે. તમારામાં પણ એવાં નંબરવાર છે જે ખૂબ જોરથી વરસે છે, તેમનું નામ પણ ગવાય છે. જ્યારે વરસાદ બહુજ થાય છે તો મનુષ્ય ખુશ થાય છે. આ પણ આવું છે. જો સારું વરસે છે, તેમની મહિમા થાય છે, જે નથી વરસતા તેમનું દિલ જેમકે સુસ્ત થઈ જાય છે, પેટ ભરાશે નહીં. પૂરી રીતે ધારણા ન હોવાથી પેટ જઈને પીઠથી લાગશે. ફેમન (અકાળ) થાય છે તો મનુષ્યનું પેટ પીઠથી લાગી જાય છે. અહીંયા પણ ધારણા કરી જો ધારણા નથી કરાવતા તો પેટ જઈને પીઠથી લાગે છે. ખૂબ વરસવા વાળા જઈને રાજા-રાણી બનશે અને તે ગરીબ. ગરીબોનું પેટ પીઠથી રહે છે. તો બાળકોએ ધારણા ખુબ સારી કરવી જોઈએ. આમાં પણ આત્મા અને પરમાત્મા નું જ્ઞાન કેટલું સહજ છે. તમે હવે સમજો છો આપણામાં આત્મા અને પરમાત્મા બંનેનું જ્ઞાન નહોતું. તો પેટ પીઠથી લાગી ગયું ને. મુખ્ય છે જ આત્મા અને પરમાત્મા ની વાત. મનુષ્ય આત્માને જ નથી જાણતા તો પરમાત્મા ને પછી કેવી રીતે જાણી શકશે. કેટલાં મોટા વિદ્વાન, પંડિત વગેરે છે, કોઈ પણ આત્માને નથી જાણતાં. હવે તમને ખબર પડી છે કે આત્મા અવિનાશી છે, તેમાં ૮૪ જન્મોનો અવિનાશી પાર્ટ નોંધાયેલો છે, જે ચાલતો રહે છે. આત્મા અવિનાશી તો પાર્ટ પણ અવિનાશી છે. આત્મા કેવો ઓલરાઉન્ડ (દરેક કાર્ય માં કુશળ) પાર્ટ ભજવે છે-આ કોઈને ખબર નથી. તેઓ તો આત્મા સો પરમાત્મા કહી દે છે. આપ બાળકોને આદિથી લઈને અંત સુધી પુરું જ્ઞાન છે. તેઓ તો ડ્રામાની આયુ જ લાખો વર્ષ કહી દે છે. હવે તમને બધું જ્ઞાન મળ્યું છે. તમે જાણો છો આ બાપનાં રચેલા જ્ઞાન યજ્ઞ માં આ આખી દુનિયા સ્વાહ: થવાની છે એટલે બાપ કહે છે દેહ સહિત જે કંઈ પણ છે આ બધું ભૂલી જાઓ, સ્વયંને આત્મા સમજો. બાપને અને શાંતિધામ, સ્વીટ હોમ ને વાદ કરો. આ તો છે જ દુઃખધામ. તમારામાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર સમજાવી શકે છે. હમણાં તમે જ્ઞાન થી તો ભરપૂર છો. બાકી બધી મહેનત છે વાદ માં. જન્મ-જન્માંતરનું દેહ-અભિમાન મટાવીને દેહી-અભિમાની બને, આમાં ઘણી મહેનત છે. કહેવું તો ખુબ સહજ છે પરંતુ સ્વયંને આત્મા સમજે અને બાપને પણ બિંદુ રુપમાં વાદ કરે, આમાં મહેનત છે. બાપ કહે છે હું જે છું, જેવો છું, એવું કોઈ મુશ્કિલ થી વાદ કરી શકે છે. જેવાં બાપ તેવાં બાળકો હોય છે ને. સ્વયંને જાણે તો બાપને પણ જાણી જશે. તમે જાણો છો ભણાવવા વાળા તો એક જ બાપ છે, ભણાવવાવાળા ઘણાં છે. બાપ રાજધાની કેવી રીતે સ્થાપન કરે છે, તે આપ બાળકો જ જાણો છો. બાકી આ શાસ્ત્ર વગેરે બધું છે ભક્તિમાર્ગની સામગ્રી. સમજાવવાં માટે મારે કહેવું પડે છે. બાકી આમાં ઘૂણા ની કોઈ વાત નથી. શાસ્ત્રોમાં પણ બ્રહ્માનો દિવસ અને રાત કહે છે પરંતુ સમજતા નથી. રાત અને દિવસ અડધો-અડધો હોય છે. સીડી પર કેટલું સહજ સમજાવાય છે.

મનુષ્ય સમજે છે કે ભગવાન તો બહુજ સમર્થ છે એ જે ઈચ્છે તે કરી શકે છે. પરંતુ બાબા કહે છે હું પણ ડ્રામાનાં બંધનમાં બંધાયેલો છું. ભારત પર તો કેટલી આફતો આવતી રહે છે પછી હું ઘડી-ઘડી આવું છું કે? મારા પાર્ટની

લિમિટ (મર્યાદા) છે. જ્યારે પૂરું દુઃખ થતું જાય છે ત્યારે હું પોતાનાં સમય પર આવું છું. એક સેકન્ડનો પણ ફરક નથી પડતો. ડ્રામામાં દરેકનો એક્યુરેટ પાર્ટ નોંધાયેલો છે. આ છે હાઈએસ્ટ બાપનું રીઈનકારનેશન (અવતરણ). પછી નંબરવાર બધાં આવે છે, ઓછી તાકાતવાળા. આપ બાળકોને હમણાં બાપથી નોલેજ મળ્યું છે જે તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો. તમારામાં ફુલ ફોર્સની (ભરપુર) તાકાત આવે છે. પુરુષાર્થ કરી તમે તમોપધાન થી સતોપધાન બનો છો. બીજાનાં તો પાટે જ નથી. મુખ્ય છે ડ્રામા જેનું નોલેજ તમને હમણાં મળે છે. બાકી તો બધું છે મટીરીયલ (સામગ્રી) કારણ કે તે બધું આ આંખોથી જોઈ શકાય છે. વન્ડર ઓફ ધ વર્લ્ડ (વિશ્વની અજાયબી) તો બાબા છે, જે પછી રચે પણ સ્વર્ગ છે, જેને હેવિન, પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) કહે છે. તેની કેટલી મહિમા છે, બાપ અને બાપની રચનાની ખુબ મહિમા છે. ઊંચે થી ઊંચા છે ભગવાન. ઊંચેથી ઊંચાં સ્વર્ગની સ્થાપના બાપ કેવી રીતે કરે છે, આ કોઈ પણ કંઈ પણ નથી જાણતાં. તમે મીઠા-મીઠા બાળકો પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણો છો અને તે અનુસાર જ પદ પામો છો, જેમણે પુરુષાર્થ કર્યો તે ડ્રામા અનુસાર જ કરે છે. પુરુષાર્થ વગર તો કંઈ મળી ન શકે. કર્મ વગર એક સેકન્ડ પણ રહી નથી શકતા. તે હઠયોગી પ્રાણાયામ ચઢાવી લે છે, જેમકે જડ બની જાય છે, અંદર પડ્યા રહે છે, ઉપર માટી જામી જાય છે, માટીની ઉપર પાણી પડવાથી ઘાસ જામી જાય છે. પરંતુ એનાથી કંઈ ફાયદો નથી. કેટલાં દિવસ આમ બેઠા રહેશે? કર્મ તો જરૂર કરવાનું જ છે. કર્મ સન્યાસી કોઈ બની ન શકે. હાં, ફક્ત ખાવાનું વગેરે નથી બનાવતા એટલે તેમને કર્મ-સન્યાસી કહી દે છે. આ પણ તેમનો ડ્રામામાં પાર્ટ છે. આ નિવૃત્તિ માર્ગવાળા પણ ન હોત તો ભારતની શું હાલત થઈ જાત? ભારત નંબરવન પ્યોર (પવિત્ર) હતું. બાપ પહેલાં-પહેલાં પ્યોરિટી (પવિત્રતા) સ્થાપન કરે છે, જે પછી અડધોકલ્પ ચાલે છે. બરાબર સતયુગ માં એક ધર્મ, એક રાજ્ય હતું. ફરી ડીટી (દૈવી) રાજ્ય હવે ફરીથી સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. આવાં સારાં-સારાં સ્લોગન (સુવિચાર) બનાવીને મનુષ્યને સુજાગ કરવા જોઈએ. ફરીથી દૈવી રાજ્ય-ભાગ્ય આવીને લો. હમણાં તમે કેટલું સારી રીતે સમજો છો. કૃષ્ણને શ્યામ-સુંદર કેમ કહે છે-આ પણ હવે તમે જાણો છો. આજકાલ તો બહુજ જ એવાં-એવાં નામ રાખી દે છે. કૃષ્ણ થી કોમ્પિટિશન (હરીફાઈ) કરે છે. આપ બાળકો જાણો છો પતિત રાજાઓ કેવી રીતે પાવન રાજાઓની આગળ જઈને માથું નમાવે છે પરંતુ જાણે થોડી છે. આપ બાળકો જાણો છો જે પૂજ્ય હતાં તે ફરી પૂજારી બની જાય છે. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં આખું ચક્ર છે. આ પણ યાદ રહે તો અવસ્થા ઘણી સારી રહે. પરંતુ માયા સિમરણ કરવા નથી દેતી, ભુલાવી દે છે. સદેવ હર્ષિતમુખ અવસ્થા રહે તો તમને દેવતા કહેવાય. લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર જોઈ કેટલાં ખુશ થાય છે. રાધે-કૃષ્ણ અથવા રામ વગેરેને જોઈ આટલાં ખુશ નથી થતાં કારણ કે શ્રીકૃષ્ણનાં માટે શાસ્ત્રોમાં હંગામા ની વાતો લખી દીધી છે. આ બાબા બને પણ શ્રી નારાયણ છે ને. બાબા તો આ લક્ષ્મી-નારાયણનાં ચિત્રને જોઈ ખુશ થાય છે. બાળકોને પણ એવું સમજવું જોઈએ, બાકી કેટલો સમય આ જુનાં શરીરમાં હોઈશું ફરી જઈને પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બનશે. આ લક્ષ-હેતુ છે ને. આ પણ ફક્ત તમે જાણો છો. ખુશીમાં કેટલું ગદગદ થવું જોઈએ. જેટલું ભણશો તેટલું ઉચ્ચ પદ પામશો, ભણશો નહીં તો શું પદ મળશે? ક્યાં વિશ્વનાં મહારાજા-મહારાણી, ક્યાં સાહુકાર, પ્રજામાં નોકર-ચાકર. વિષય તો એક જ છે. ફક્ત મનમનાભવ, મધ્યાજીભવ, અલ્ફ અને બે, યાદ અને જ્ઞાન. આમને કેટલી ખુશી થઈ-અલ્ફ ને અલ્લાહ મળ્યાં, બાકી બધું આપી દીધું. કેટલી મોટી લોટરી મળી ગઈ. બાકી શું જોઈએ! તો કેમ નહીં બાળકોની અંદરમાં ખુશી રહેવી જોઈએ એટલે બાબા કહે છે એવું ટ્રાન્સલાઈટ નું ચિત્ર બધાને માટે બનાવડાવીએ જે બાળકો જોઈને ખુશ થતાં રહે. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા આપણને આ વારસો આપી રહ્યાં છે. મનુષ્ય તો કાંઈ નથી જાણતા. બિલકુલ જ તુચ્છ બુદ્ધિ છે. હમણાં તમે તુચ્છ બુદ્ધિ થી સ્વચ્છ બુદ્ધિ બની રહ્યાં છો. બધુંજ જાણી ગયાં છો, બીજું કંઈ ભણવાની દરકાર નથી. આ ભણતરથી તમને વિશ્વની બાદશાહી મળે છે, એટલે બાપને નોલેજકુલ કહે છે. મનુષ્ય પછી સમજે છે દરેકનાં દિલને જાણે છે, પરંતુ બાપ તો નોલેજ આપે છે. શિક્ષક સમજી શકે છે ફલાણા ભણે છે, બાકી આખો દિવસ આ થોડી બેસીને જોશે કે તેમની બુદ્ધિમાં શું ચાલે છે. આ તો વન્ડરકુલ નોલેજ છે. બાપને જ્ઞાનનાં સાગર, સુખ-શાંતિનાં સાગર કહેવાય છે. તમે પણ હમણાં માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બનો છો. પછી આ ટાઈટલ (શીર્ષક) ઉડી જશે. પછી સર્વગુણ સમ્પન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનશો. આ છે મનુષ્યનું ઊંચ પદ. આ સમયે આ છે ઇશ્વરીય પદ. કેટલી સમજવાની અને સમજાવવાની વાતો છે. લક્ષ્મી-નારાયણનું ચિત્ર જોઈ ખુબ ખુશી થવી જોઈએ. આપણે હવે વિશ્વનાં માલિક બનશું. નોલેજથી જ બધાં ગુણ આવે છે. સ્વયંનો લક્ષ-હેતુ જોઈને રીફ્રેશમેન્ટ(તરોતાજી) આવી જાય છે, એટલે બાબા કહે છે આ લક્ષ્મી-નારાયણનું ચિત્ર તો દરેકની પાસે હોવું જોઈએ. આ ચિત્ર દિલમાં પ્રેમ વધારે છે. દિલમાં આવે છે-બસ, આ મૃત્યુલોકમાં છેલ્લો જન્મ છે. પછી હું અમરલોકમાં જઈને આ બનીશ, તતત્ત્વમ. એવું નહીં કે આત્મા સો પરમાત્મા. ના, આ જ્ઞાન બધું બુદ્ધિમાં બેઠેલું હોય. જ્યારે પણ કોઈને સમજાવો છો, બોલો અમે ક્યારેય પણ કોઈ થી ભીખ નથી માંગતા. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં

બાળકો તો ઘણાં છે. અમે પોતાનાં જ તન-મન-ધનથી સેવા કરીએ છીએ. બ્રાહ્મણ પોતાની કમાણી થી જ યજ્ઞને ચલાવી રહ્યાં છે. શુદ્રોનાં પૈસા ન લગાવી શકાય. અસંખ્ય બાળકો છે તેઓ જાણે છે જેટલું અમે તન-મન-ધનથી સર્વિસ કરીશું, સરેન્દર (સમર્પણ) થશું એટલું ઊંચ પદ પામશું. જાણે છે બાબાએ બીજ વાવ્યું છે તો આ લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. પૈસા અહીં કામમાં તો આવવાનાં નથી, કેમ નહીં આ કાર્યમાં લગાવી દઈએ. તો શું સરેન્દર (સમર્પિત) થવાવાળા ભૂખે મરે છે શું? ખુબ સંભાળ થતી રહે છે. બાબાની કેટલી સંભાળ થતી રહે છે. આ તો શિવ બાબાનો રથ છે ને. આખાં વિશ્વને હેવિન (સ્વર્ગ) બનાવવા વાળા છે. આ હસીન મુસાફર છે.

પરમપિતા પરમાત્મા તો આવીને બધાને હસીન બનાવે છે, તમે શ્યામ થી સુંદર હસીન બનો છો ને. કેવાં સલોનાં સાજન છે, આવીને બધાને સુંદર બનાવી દે છે. એમનાં પર તો કુરબાન જવું જોઈએ. યાદ કરતાં રહેવું જોઈએ. જેમ આત્મા ને જોઈ નથી શકતા, જાણી શકીએ છીએ, તેમ પરમાત્મા ને પણ જાણી શકીએ છીએ. દેખાવમાં તો આત્મા-પરમાત્મા બંને એક જેવા બિંદુ છે. બાકી તો બધું નોલેજ છે. આ બહું સમજ ની વાતો છે. બાળકોની બુદ્ધિમાં આ નોંધ રહેવી જોઈએ. બુદ્ધિમાં નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર ધારણા થાય છે. ડોક્ટર લોકોને પણ દવાઓ યાદ રહે છે ને. એવું નથી કે તે સમયે બેસી પુસ્તક જોશે. ડોક્ટરની પણ પોઇન્ટસ હોય છે, બેરિસ્ટરની પણ પોઇન્ટસ હોય છે. તમારી પાસે પણ પોઇન્ટસ છે, ટોપિક્સ (વિષય) છે, જેનાં પર સમજાવો છો. કોઈ પોઇન્ટ કોઈને ફાયદો કરી આપે છે, કોઈને કોઈ પોઇન્ટથી તીર લાગી જાય છે. પોઇન્ટ તો બહુજ છે. જે સારી રીતે ધારણ કરશે તે સારી રીતે સર્વિસ કરી શકશે. અડધોકલ્પ થી મહારોગી પેશન્ટ (દર્દી) છે. આત્મા પતિત બની છે, તેમનાં માટે એક અવિનાશી સર્જન દવા આપે છે. એ સદેવ સર્જન જ રહે છે, ક્યારેય બીમાર થતાં નથી. બીજા તો બધાં બીમાર પડી જાય છે. અવિનાશી સર્જન એક જ વાર આવીને મનમનાભવ નું ઇન્જેક્શન લગાવે છે. કેટલું સહજ છે, ચિત્રને પાકીટમાં રાખી દો સદેવ. બાબા નારાયણ નાં પુજારી હતાં તો લક્ષ્મીનું ચિત્ર નીકાળી એકલા નારાયણનું ચિત્ર રાખી દીધું. હવે ખબર પડે છે જેમની અમે પૂજા કરતાં હતાં, તે હવે બની રહ્યાં છીએ. લક્ષ્મીને વિદાય આપી દીધી તો આ પાકું છે, હું લક્ષ્મી નહીં બનીશ. લક્ષ્મી બેસીને પગ દબાવે, આ સારું નહોતું લાગતું. તેને જોઈને પુરુષ લોકો સ્ત્રી થી પગ દબાવડાવે છે. ત્યાં થોડી લક્ષ્મી આમ પગ દબાવશે. આ રીત-રિવાજ ત્યાં હોતાં નથી. આ રીવાજ રાવણ રાજ્યનો છે. આ ચિત્રમાં બધું નોલેજ છે. ઉપરમાં ત્રિમૂર્તિ પણ છે, આ નોલેજનું આખો દિવસ સિમરણ કરતાં બહુજ વન્ડર લાગે છે. ભારત હવે સ્વર્ગ બની રહ્યું છે. કેટલી સારી સમજણ છે, ખબર નહીં, મનુષ્યોની બુદ્ધિમાં કેમ નથી બેસતું? આગ બહુજ જોરથી લાગશે, ભંભોરને આગ લાગવાની છે. રાવણ રાજ્ય તો જરૂર ખલાસ થવું જોઈએ. યજ્ઞમાં પણ પવિત્ર બ્રાહ્મણ જોઈએ. આ બહુજ ભારી યજ્ઞ છે - આખા વિશ્વમાં પ્યોરિટી (પવિત્રતા) લાવવા માટે. તે બ્રાહ્મણ પણ ભલે બ્રહ્મા ની સંતાન કહેવાય છે, પરંતુ તે તો કુખ વંશાવલી છે. બ્રહ્માની સંતાન તો પવિત્ર મુખ વંશાવલી હતાં ને. તો તેમને આ સમજાવવું જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વચ્છ બુદ્ધિ બની વન્ડરકુલ જ્ઞાનને ધારણ કરી બાપ સમાન માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બનવાનું છે. નોલેજ થી સર્વ ગુણ સ્વયં માં ધારણ કરવાનાં છે.
2. જેમ બાબાએ તન-મન-ધન સર્વિસ માં લગાવ્યું, સરેન્દર (સમર્પણ) થયા એમ બાપ સમાન પોતાનું બધુંજ ઈશ્વરીય સેવામાં સફળ કરવાનું છે. સદા રિફ્રેશ રહેવાં માટે લક્ષ-હેતુ નું ચિત્ર સાથે રાખવાનું છે.

વરદાન :- પાસ વિથ ઓનર બનવાનાં માટે પુરુષાર્થની ગતિ તીવ્ર અને બ્રેક પાવરકુલ રાખવાવાળા યથાર્થ યોગી ભવ વર્તમાન સમય નાં પ્રમાણે પુરુષાર્થ ની ગતિ તીવ્ર અને બ્રેક પાવરકુલ જોઈએ ત્યારે અંત માં પાસ વિથ ઓનર બની શકશો કારણ કે તે સમયની પરિસ્થિતિઓ બુદ્ધિમાં અનેક સંકલ્પ લાવવા વાળી હશે, તે સમયે સર્વ સંકલ્પો થી પરે એક સંકલ્પ માં સ્થિત થવાનો અભ્યાસ જોઈએ. જે સમયે વિસ્તાર માં વિખેરાયેલ બુદ્ધિ હોય તે સમયે સ્ટોપ કરવાની પ્રેક્ટિસ જોઈએ. સ્ટોપ કરવું અને થવું. જેટલો સમય ઈચ્છો એટલો સમય બુદ્ધિને એક સંકલ્પ માં સ્થિત કરી લો - આ જ છે યથાર્થ યોગ.

સ્લોગન :- તમે ઓબીડિયન્ટ સર્વેન્ટ (આજ્ઞાકારી સેવક) છો એટલે અલમસ્ત ન થઈ શકો. સર્વેન્ટ એટલે સદા

સેવા પર ઉપસ્થિત.

અવ્યક્ત સ્થિતિનો અનુભવ કરવાની માટે વિશેષ અભ્યાસ

અવ્યક્ત સ્થિતિમાં રહેવાં માટે બાપની શ્રીમત છે બાળકો, “વિચારો ઓછું, કર્તવ્ય વધુ કરો.” સર્વ ઉલજનો(અડચણો) ને સમાપ્ત કરી ઉજ્જવલ બનો. જૂની વાતો અથવા જુનાં સંસ્કારો રૂપી અસ્થિઓને સંપૂર્ણ સ્થિતિ નાં સાગર માં સમાવી દો. જૂની વાતો એવી ભૂલી જાઓ જેમ જૂનાં જન્મની વાતો ભૂલાય જાય છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ નો પાર્ટ એક્ચુરેટ છે , એ પોતાનાં સમય પર આવે છે , જરા પણ ફરક નથી પડી સકતો , એમનાં આવવાની યાદગાર શિવરાત્રી ખૂબ ધામધૂમ થી મનાવો ”

પ્રશ્ન :- કયા બાળકોનાં વિકર્મ પૂરે-પુરા વિનાશ નથી થઈ શકતાં?

ઉત્તર :- જેમનો યોગ ઠીક નથી, બાપની યાદ નથી રહેતી તો વિકર્મ વિનાશ નથી થઈ શકતાં. યોગયુક્ત ન હોવાથી એટલી સદ્ગતિ નથી થતી, પાપ રહી જાય છે પછી પદ પણ ઓછું થઈ જાય છે. યોગ નથી તો નામ-રૂપમાં ફસાયેલાં રહે છે, તેમની જ વાતો યાદ આવતી રહે છે, તેઓ દેહી-અભિમાની રહી નથી શકતાં.

ગીત :- યહ કોન આજ આયા સવેરે - સવેરે

ઓમ શાંતિ ! સવાર કેટલા વાગે થાય છે? બાબા સવારે કેટલાં વાગે આવે છે?(કોઈએ કહ્યું ૩ વાગ્યે, કોઈએ કહ્યું ૪, કોઈએ કહ્યું સંગમ પર, કોઈએ કહ્યું ૧૨ વાગ્યે) બાબા એક્ચુરેટ પૂછે છે. ૧૨ ને તમે સવાર નથી કહી શકતાં. ૧૨ વાગીને એક સેકન્ડ થઈ, એક મિનિટ થઈ તો એ.એમ. અર્થાત્ સવાર શરૂ થઈ. આ બિલકુલ સવાર છે. ડ્રામામાં એમનો પાર્ટ બિલકુલ એક્ચુરેટ છે. સેકન્ડ ની પણ વાર નથી થઈ શકતી, આ ડ્રામા અનાદિ બનેલો છે. ૧૨ વાગીને એક સેકન્ડ જ્યાં સુધી નથી થઈ તો એ.એમ. નહીં કહેશું, આ બેહદની વાત છે. બાપ કહે છે હું આવું છું સવારે-સવારે. વિદેશ વાળાનું એ.એમ., પી.એમ. એક્ચુરેટ ચાલે છે. તેમની બુદ્ધિ તો પણ સારી છે. તેઓ એટલાં સતોપ્રધાન પણ નથી બનતાં, તો તમોપ્રધાન પણ નથી બનતાં. ભારતવાસી જ ૧૦૦ ટકા સતોપ્રધાન પછી ૧૦૦ ટકા તમોપ્રધાન બને છે. તો બાપ બહુ એક્ચુરેટ છે. સવારે અર્થાત્ ૧૨ વાગીને એક મિનિટ, સેકન્ડનો હિસાબ નથી રાખતાં. સેકન્ડ પાસ થવામાં ખબર પણ નથી પડતી. હવે આ વાતો આપ બાળકો જ સમજો છો. દુનિયા તો બિલકુલ ધોર અંધકારમાં છે. બાપને બધાં ભક્તો દુઃખ માં યાદ કરે છે - પતિત-પાવન આવો. પરંતુ એ કોણ છે? ક્યારે આવે છે? આ કાંઈ પણ નથી જાણતાં. મનુષ્ય હોવા છતાં એક્ચુરેટ કંઈ નથી જાણતાં કારણકે પતિત તમોપ્રધાન છે. કામ પણ કેટલું તમોપ્રધાન છે. હવે બેહદનાં બાપ ઓર્ડીનેન્સ (કાયદો) નિકાળે છે - બાળકો કામજીત, જગતજીત બનો. જો હમણાં પવિત્ર નહીં બનશો તો વિનાશ ને પામશો. તમે પવિત્ર બનવા થી અવિનાશી પદને પામશો. તમે રાજયોગ શીખી રહ્યા છો ને. સ્લોગન (સુવિચાર) માં પણ લખે છે “બી હોલી બી યોગી (પવિત્ર બનો, યોગી બનો)” હકીકતમાં લખવું જોઈએ રાજયોગી બનો. યોગી તો કોમન (સાધારણ) અક્ષર છે. બ્રહ્મથી યોગ લગાવે છે, તેઓ પણ યોગી થયાં. બાળક બાપ થી, સ્ત્રી પુરુષ થી યોગ લગાવે છે પરંતુ આ તમારો છે રાજયોગ. બાપ રાજયોગ શીખવાડે છે એટલે રાજયોગ લખવું ઠીક છે. બી હોલી (પવિત્ર બનો) અને રાજયોગી. દિવસ-પ્રતિદિવસ કરેક્શન (સુધારો) તો થતી રહે છે. બાપ પણ કહે છે આજે તમને ગુહ્ય થી ગુહ્ય વાતો સંભળાવું છું. હવે શિવ જયંતી પણ આવવાની છે. શિવજયંતી તો તમારે સારી રીતે મનાવવાની છે. શિવજયંતી પર તો બહુજ સારી રીતે સેવા કરવાની છે. જેમની પાસે પ્રદર્શની છે, બધાં પોત-પોતાનાં સેવાકેન્દ્ર પર અથવા ઘરમાં શિવજયંતી સારી રીતે મનાવો અને લખી દો - શિવબાબા ગીતા જ્ઞાનદાતા બાપથી બેહદનો વારસો લેવાનો રસ્તો આવીને શીખો. ભલે લાઈટ વગેરે પણ લગાવો. ઘર-ઘરમાં શિવજયંતી મનાવવી જોઈએ. તમે જ્ઞાન ગંગાઓ છો ને. તો દરેક ની પાસે ગીતા પાઠશાળા હોવી જોઈએ. ઘર-ઘરમાં ગીતા તો વાંચે છે ને. પુરુષોથી પણ માતાઓ ભક્તિમાં આગળ હોય છે. એવા કુટુંબ (પરિવાર) પણ હોય છે જ્યાં ગીતા વાંચે છે. તો ઘરમાં પણ ચિત્ર રાખી દેવાં જોઈએ. લખી દે કે બેહદનાં બાપથી આવીને ફરીથી વારસો લો.

આ શિવજયંતી નો તહેવાર હકીકતમાં તમારી સાચી દિવાળી છે. જ્યારે શિવ બાપ આવે છે તો ઘર-ઘરમાં પ્રકાશ થઈ જાય છે. આ તહેવાર ને ખૂબ બત્તીઓ વગેરે પેટાવીને અજવાળું કરી ઉજવો. તમે સાચી દિવાળી ઉજવો છો. ફાઇનલ તો થવાનું છે સતયુગ માં. ત્યાં ઘર-ઘરમાં પ્રકાશ જ પ્રકાશ હશે અર્થાત્ દરેક આત્માની જ્યોત જાગેલી રહે છે. અહીંયા તો અંધકાર છે. આત્માઓ આસુરી બુદ્ધિ બની ગઈ છે. ત્યાં આત્માઓ પવિત્ર હોવાથી દેવી બુદ્ધિ રહે છે. આત્મા જ પતિત, આત્મા જ પાવન બને છે. હમણાં તમે વર્થ નોટ એ પેની (કોડીતુલ્ય) થી પાઉન્ડ

(હીરાતુલ્ય) બની રહ્યા છે. આત્મા પવિત્ર હોવાથી શરીર પણ પવિત્ર મળશે. અહીંયા આત્મા અપવિત્ર છે તો શરીર અને દુનિયા પણ અપવિત્ર છે. આ વાતોને તમારામાં થી કોઈ થોડા છે જે યથાર્થ રીતે સમજે છે અને તેમનાં અંદર ખુશી હોય છે. નંબરવાર પુરુષાર્થ કરતાં રહે છે. ગ્રહચારી પણ હોય છે. ક્યારેક રાહુની ગ્રહચારી બેસે છે તો આશ્ચર્યવત ભાગન્ટી થઈ જાય છે. બૃહસ્પતિની દશા થી બદલાઈ ઠીક રાહુ ની દશા બેસી જાય છે. કામ વિકારમાં ગયા અને રાહુની દશા બેઠી. મલ્લયુદ્ધ હોય છે ને. તમે માતાઓ એ જોયું નહીં હશે કારણ કે માતાઓ હોય છે ઘરની ઘરેત્રી. હવે તમને ખબર છે ભ્રમરી ને ઘરેત્રી અર્થાત્ ઘર બનાવવા વાળી કહે છે. ઘર બનાવનાર સરસ કારીગર છે, એટલે ઘરેત્રી નામ છે. કેટલી મહેનત કરે છે. તે પણ પાક્કી મિસ્ત્રી છે. બે-ત્રણ ઓરડા બનાવે છે. ૩-૪ કીડા લઈ આવે છે. એમ તમે પણ બ્રાહ્મણીઓ છો. ભલે ૧-૨ ને બનાવો, ભલે ૧૦-૧૨ ને, ભલે ૧૦૦ ને, ભલે ૫૦૦ ને બનાવો. મંડપ વગેરે બનાવો છો, આ પણ ઘર બનાવવાનું થયું ને. એમાં બેસી બધાને ભૂં-ભૂં કરો છો. પછી કોઈ તો સમજીને કીડા થી બ્રાહ્મણ બને છે, કોઈ સડેલા નીકળે છે અર્થાત્ આ ધર્મનાં નથી. આ ધર્મવાળા ને જ પૂરી રીતે ટચ (સ્પર્શ) થશે. તમે તો છતાં પણ મનુષ્ય છો ને. તમારી તાકાત તેનાથી (ભ્રમરી થી) તો વધારે છે. તમે ૨ હજારનાં વચ્ચે પણ ભાષણ કરી શકો છો. આગળ ચાલીને ૪-૫ હજાર ની સભામાં પણ તમે જશો. ભ્રમરી ની તમારાથી તુલના છે. આજકાલ સંન્યાસી લોકો પણ બહાર વિદેશોમાં જઈને કહે છે અમે ભારતનો પ્રાચીન રાજયોગ શીખવાડીએ છીએ. આજકાલ માતાઓ પણ ગેરુ કફની પહેરીને જાય છે, વિદેશીઓને ઠગીને આવે છે. તેઓને કહે છે ભારતનો પ્રાચીન રાજયોગ ભારતમાં ચાલીને શીખો. તમે એવું થોડી કહેશો કે ભારતમાં આવીને શીખો. તમે તો વિદેશમાં જશો તો ત્યાં જ બેસીને સમજાવશો - આ રાજયોગ શીખો તો સ્વર્ગમાં તમારો જન્મ થઈ જશે. આમાં કપડાં વગેરે બદલવાની વાત નથી. અહીંયા જ દેહનાં બધાં સંબંધ ભૂલી સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. બાપ જ લિબ્રેટર, ગાઈડ છે, બધાને દુઃખ થી લિબ્રેટ કરે (છોડાવે) છે.

હવે તમારે સતોપ્રધાન બનવાનું છે. તમે પહેલાં ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણિમ યુગ) માં હતાં, હવે આયરન એજ (કળયુગ) માં છો. આખી દુનિયા, બધાં ધર્મવાળા આયરન એજ માં છે. કોઈ પણ ધર્મવાળા મળે, તેમને કહેવાનું છે કે બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજી મને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો, પછી હું સાથે લઈ જઈશ. બસ, આટલું જ બોલો, વધારે નહીં. આ તો બહુજ સહજ છે. તમારા શાસ્ત્રોમાં પણ છે કે ઘર-ઘરમાં સંદેશ આપ્યો. કોઈ એક રહી ગયું તો તેણે ઉલ્હના (ફરિયાદ) આપી મને કોઈએ બતાવ્યું નહી. બાપ આવ્યા છે, તો પૂરો ઢંઢેરો પીટવો જોઈએ. એક દિવસ જરૂર બધાને ખબર પડશે કે બાપ આવ્યાં છે - શાંતિધામ-સુખધામનો વારસો આપવાં. બરાબર જ્યારે ડીટીજમ (દૈવીરાજ્ય) હતું તો બીજા કોઈ ધર્મ નહોતાં. બધાં શાંતિધામ માં હતાં. એવાં-એવાં વિચાર ચાલવા જોઈએ, સ્લોગન (સુવિચાર) બનાવવા જોઈએ. બાપ કહે છે દેહ સહિત બધાં સંબંધોને છોડો. સ્વયંને આત્મા સમજી મુજ બાપને યાદ કરો તો આત્મા પવિત્ર બની જશે. હમણાં આત્માઓ અપવિત્ર છે. હવે બધાને પવિત્ર બનાવી બાપ ગાઈડ બની પાછાં લઈ જશે. બધાં પોત-પોતાનાં સેક્શનમાં (વિભાગમાં) ચાલ્યા જશે. પછી ડીટી (દૈવી) ધર્મવાળા નંબરવાર આવશે. કેટલું સહજ છે. આ તો બુદ્ધિમાં ધારણ થવું જોઈએ. જે સર્વિસ (સેવા) કરે છે, તે છૂપાં નથી રહી શકતાં. ડિસ-સર્વિસ (કુસેવા) કરવાવાળા પણ છુપાઈ નથી શકતાં. સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) ને તો બોલાવે છે. જે કંઈ પણ જ્ઞાન નથી સંભળાવી શકતા એમને થોડી બોલાવશે. તેઓ તો વધારે જ નામ બદનામ કરી દેશે. કહેશે બી.કે. આવાં હોય છે શું? પૂરું રેસ્પોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) પણ નથી કરતાં. તો નામ બદનામ થયું ને. શિવબાબાનું નામ બદનામ કરવાવાળા ઊંચું પદ પામી નહી શકે. જેમ અહિંયાં પણ કોઈ તો કરોડપતિ છે, પદમપતિ પણ છે, કોઈ તો જુઓ ભૂખે મરે છે. એવાં ગરીબ પણ આવીને રાજકુમાર બનશે. હવે આપ બાળકો જ જાણો છો એ જ શ્રીકૃષ્ણ જે સ્વર્ગનાં રાજકુમાર હતાં તે પછી ગરીબ બને છે, પછી ગરીબ થી રાજકુમાર બનશે. આ ગરીબ હતા ને, થોડું-ઘણું કમાયા - તે પણ આપ બાળકોનાં માટે. નહીં તો તમારી સંભાળ કેવી રીતે થાય? આ બધી વાતો શાસ્ત્રો માં થોડી છે. શિવબાબા જ આવીને બતાવે છે. બરોબર આ ગામનો છોકરો હતો. નામ કોઈ શ્રીકૃષ્ણ ન હતું. આ આત્માની વાત છે એટલે મનુષ્ય મુંઝાયેલાં છે. તો બાબાએ સમજાવ્યું શિવજયંતી પર દરેક ઘર-ઘર માં ચિત્રો પર સેવા કરો. લખી દો કે બેહદનાં બાપથી ૨૧ જન્મોનાં માટે સ્વર્ગની બાદશાહી સેકન્ડમાં કેવી રીતે મળે છે, તે આવીને સમજો. જેમ દિવાળી પર મનુષ્ય બહુજ દુકાન ખોલીને બેસે છે, તમારે પછી અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોની દુકાન ખોલીને બેસવાનું છે. તમારી કેટલી સરસ સજાવેલી દુકાન હશે. મનુષ્ય દિવાળી પર કરે છે, તમે પછી શિવજયંતી પર કરો. જે શિવબાબા બધાનાં દીવા પેટાવે છે, તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. તેઓ તો લક્ષ્મીથી વિનાશી ધન માંગે છે અને અહીં જગતઅંબા થી તમને વિશ્વની બાદશાહી મળે છે. આ રહસ્ય બાપ સમજાવે છે. બાબા કોઈ શાસ્ત્ર થોડી ઉઠાવે છે. બાપ કહે છે હું

નોલેજકુલ છું ને. હાં, આ જાણે છે, ફલાણા-ફલાણા બાળકો સેવા ઘણી સારી કરે છે એટલે યાદ આવે છે. બાકી એવું નથી કે એક-એકનાં અંદર બેસીને જાણું છું. હાં, કોઈ સમયે ખબર પડી જાય છે - આ પતિત છે, શંકા પડે છે. તેમની શકલ જ ઉદાસ થઈ જાય છે તો ઉપરથી બાબા પણ કહેવડાવે છે, તેમને પૂછો. આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. જો કોઈ-કોઈનાં માટે બતાવે છે, બાકી એવું નથી બધાને માટે બતાવશે. એવા તો અસંખ્ય છે, કાળું મોઢું કરે છે. જે કરશે તે પોતાનું જ નુકસાન કરશે. સાચું બતાવવાથી કઈક ફાયદો થશે, નહિ બતાવવાથી વધારે જ નુકસાન કરશે. સમજવું જોઈએ બાબા આપણને ગોરા બનાવવા આવ્યા છે અને આપણે પછી કાળું મોઢું કરી લઈએ છીએ! આ છે જ કાંટાઓ ની દુનિયા. મનુષ્ય કાંટા છે. સતયુગને કહેવાય છે ગાર્ડન ઓફ અલ્લાહ (ઈશ્વરનો બગીચો) અને આ છે જંગલ એટલે બાપ કહે છે જ્યારે-જ્યારે ધર્મની ઝલાનિ થાય છે, ત્યારે હું આવું છું. ફર્સ્ટ નંબર શ્રીકૃષ્ણ જુઓ પછી ૮૪ જન્મોનાં પછી કેવાં બની જાય છે. હમણાં બધાં છે તમોપધાન. પરસ્પર લડતાં રહે છે. આ બધું ડ્રામામાં છે. પછી સ્વર્ગમાં આ કંઈ નહિ હોય. પોઇન્ટ તો અનેક છે, નોંધ કરવી જોઈએ. જેમ બેરિસ્ટર લોકો પણ પોઇન્ટ ની બુક રાખે છે ને. ડોક્ટર લોકો પણ પુસ્તક રાખે છે, એમાં જોઈને દવા આપે છે. તો બાળકોએ કેટલું સારી રીતે ભણવું જોઈએ, સેવા કરવી જોઈએ. બાબાએ નંબરવન મંત્ર આપ્યો છે મનમનાભવ. બાપ અને વારસા ને યાદ કરો તો સ્વર્ગનાં માલિક બની જશો. શિવજયંતી ઉજવે છે. પરંતુ શિવબાબા એ શું કર્યું? જરૂર સ્વર્ગ નો વારસો આપ્યો હશે. એને ૫ હજાર વર્ષ થયાં. સ્વર્ગ થી નર્ક, નર્ક થી સ્વર્ગ બનશે.

બાપ સમજાવે છે - બાળકો, યોગયુક્ત બનો તો તમને દરેક વાત સારી રીતે સમજ માં આવશે. પરંતુ યોગ ઠીક નથી, બાપની યાદ નથી રહેતી તો કંઈ સમજી નહીં શકે. વિકર્મ પણ વિનાશ નથી થઈ શકતાં. યોગયુક્ત ન હોવાથી એટલી સદગતિ પણ નથી થતી, પાપ રહી જાય છે. પછી પદ પણ ઓછું થઈ જાય છે. બહુજ છે, યોગ કાંઈ પણ નથી, નામ-રુપમાં ફસાયેલા રહે છે, તેમની જ યાદ આવતી રહેશે તો વિકર્મ વિનાશ કેવી રીતે થશે? બાપ કહે છે દેહી-અભિમાની બનો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શિવજયંતી પર અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોની દુકાન ખોલી સેવા કરવાની છે. ઘર-ઘરમાં અજવાળું કરી બધાને બાપનો પરિચય આપવાનો છે.
2. સાચાં બાપથી સાચાં થઇને રહેવાનું છે, કોઈ પણ વિકર્મ કરીને છુપાડવાનું નથી. એવાં યોગયુક્ત બનવાનું છે, જે કોઈ પણ પાપ રહી ન જાય. કોઈનાં પણ નામ-રુપ માં નથી ફસાવવાનું.

વરદાન :- સાગરનાં તળિયા માં જઈને અનુભવ રુપી રત્ન પ્રાપ્ત કરવાવાળા સદા સમર્થ આત્મા ભવ સમર્થ આત્મા બનવાનાં માટે યોગની દરેક વિશેષતા નો, દરેક શક્તિનો અને દરેક જ્ઞાનની મુખ્ય પોઇન્ટ નો અભ્યાસ કરો. અભ્યાસી, લગન માં મગન રહેવાવાળી આત્માની સામે કોઈ પણ પ્રકારનું વિઘ્ન ઊભું નથી રહી શકતું એટલે અભ્યાસની પ્રયોગશાળા માં બેસી જાઓ. હજી સુધી જ્ઞાનનાં સાગર, ગુણોનાં સાગર, શક્તિઓનાં સાગરમાં ઉપર-ઉપરની લહેરોમાં લહેરાવો છો, પરંતુ હવે સાગરનાં તળિયામાં જાઓ તો અનેક પ્રકારનાં વિચિત્ર અનુભવનાં રત્ન પ્રાપ્ત કરી સમર્થ આત્મા બની જશો.

સ્લોગન :- અશુદ્ધિ જ વિકાર રુપી ભૂતો નું આહવાન કરે છે એટલે સંકલ્પો થી પણ શુદ્ધ બનો.

અવ્યક્ત સ્થિતિનો અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

બુદ્ધિ રુપી પગ પૃથ્વી પર ન રહે. જેમ કહેવત છે ફરિશ્તા નાં પગ પૃથ્વી પર નથી હોતાં. એમ બુદ્ધિ આ દેહરુપી પૃથ્વી અર્થાત્ પ્રકૃતિનાં આકર્ષણથી પડે રહે. પ્રકૃતિ ને અધીન કરવાવાળા બનો ન કે અધીન થવાવાળા.

“ મીઠા બાળકો - નિરાકાર બાપ તમને સ્વયં ની મત આપીને આસ્તિક બનાવે છે , આસ્તિક બનવાથી જ તમે બાપનો વારસો લઈ શકો છો ”

- પ્રશ્ન :-** બેહદની રાજાઈ પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે કઈ બે વાતો પર પૂરે-પૂરું અટેન્શન (ધ્યાન) આપવું જોઈએ?
- ઉત્તર :-** ૧-ભણતર અને ૨-સર્વિસ (સેવા). સર્વિસનાં માટે લક્ષણ પણ બહુજ સારા જોઈએ. આ ભણતર બહુજ વન્ડરફુલ છે આનાંથી તમે રાજાઈ પ્રાપ્ત કરો છો. દ્વાપર થી ધનદાન કરવાથી રાજાઈ મળે છે પરંતુ હમણાં તમે ભણતર થી પ્રિન્સ-પ્રિન્સેજ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બનો છો.
- ગીત :-** હમારે તીર્થ ન્યારે હૈ

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીતની એક લીટી સાંભળી. તમારાં તીર્થ છે - ઘરમાં બેઠાં શાંતિથી મુક્તિધામ પહોંચવાનું. દુનિયાનાં તીર્થ તો સાધારણ છે, તમારાં છે ન્યારા. મનુષ્યોનો બુદ્ધિયોગ તો સાધુ-સંતો વગેરે તરફ બહુજ ભટકતો રહે છે. આપ બાળકોને તો ફક્ત બાપને જ યાદ કરવાનું ડાયરેક્શન મળ્યું છે. એ છે નિરાકાર બાપ. એવું નથી કે નિરાકાર ને માનવાવાળા નિરાકારી મતનાં થયાં. દુનિયા માં મત-મતાંતર તો બહુજ છે ને. આ એક નિરાકારી મત નિરાકાર બાપ આપે છે, જેનાંથી મનુષ્ય ઊંચેથી ઊંચું પદ જીવનમુક્તિ કે મુક્તિ પામે છે. આ વાતોને જાણતા કંઈ જ નથી. ફક્ત એમ જ કહી દે છે નિરાકારને માનવાવાળા છે. અનેકાનેક મતો છે. સતયુગમાં તો હોય છે એક મત. કળયુગમાં છે અનેક મત. અનેક ધર્મ છે, લાખો-કરોડો મતો હશે. ઘર-ઘરમાં દરેકની પોતાની મત. અહીંયા આપ બાળકોને એક જ બાપ ઊંચેથી ઊંચી મત આપે છે, ઊંચેથી ઊંચ બનાવવાની. તમારાં ચિત્ર જોઈને ઘણાં લોકો કહે છે આ શું બનાવ્યું છે? મુખ્ય વાત શું છે? બોલો, આ રચતા મને રચનાનું આદિ-મધ્ય-અંતનું જ્ઞાન છે, જે જ્ઞાનથી આપણે આસ્તિક બનીએ છીએ. આસ્તિક બનવાથી બાપથી વારસો મળે છે. નાસ્તિક બનવાથી વારસો ગુમાવ્યો છે. હમણાં આપ બાળકોનો ધંધો જ આ છે - નાસ્તિક ને આસ્તિક બનાવવાં. આ પરિચય તમને મળ્યો છે બાપ થી. ત્રિમૂર્તિનું ચિત્ર બહુજ ક્લીયર (સ્પષ્ટ) છે. બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ તો જરૂર જોઈએ ને. બ્રાહ્મણો થી જ યજ્ઞ ચાલે છે. આ બહુજ ભારે યજ્ઞ છે. પહેલાં-પહેલાં તો આ સમજવવાનું હોય છે કે ઊંચે થી ઊંચા બાપ છે. બધી આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ થઈ. બધાં એક બાપને યાદ કરે છે. એમને બાપ કહે છે, વારસો પણ રચતા બાપથી જ મળે છે. રચના થી તો મળી ન શકે એટલે ઈશ્વરને બધાં યાદ કરે છે. હવે બાપ છે જ સ્વર્ગનાં રચયિતા અને ભારતમાં જ આવે છે, આવીને આ કાર્ય કરે છે. ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર બહુ સરસ ચીજ છે. આ બાબા, આ દાદા. બ્રહ્મા દ્વારા બાબા સૂર્યવંશી ધરાનાંની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય. લક્ષ્ય-હેતુ પૂરો છે એટલે બાબા મેડલ્સ પણ બનાવડાવે છે. બોલો, ટૂંકમાં ટૂંક બે અક્ષરમાં તમને સમજાવીએ છીએ. બાપથી સેકન્ડમાં વારસો મળવો જોઈએ ને. બાપ છે જ સ્વર્ગનાં રચયિતા. આ મેડલ્સ તો બહુજ સારી ચીજ છે. પરંતુ બહુજ દેહ-અભિમાની બાળકો સમજતા નથી. આમાં આખું જ્ઞાન છે-એક સેકન્ડનું. બાબા ભારતને જ આવીને સ્વર્ગ બનાવે છે. નવી દુનિયા બાપ જ સ્થાપન કરે છે. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પણ ગવાયેલ છે. આ બધું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં ટપકવું જોઈએ. કોઈનો યોગ છે તો પછી જ્ઞાન નથી, ધારણા નથી થતી. સર્વિસ કરવાવાળા બાળકોને જ્ઞાનની ધારણા સારી થઈ શકે છે. બાપ આવીને મનુષ્ય ને દેવતા બનાવવાની સેવા કરે અને બાળકો કોઈ સેવા ન કરે તો તે શું કામનાં? તે દિલ પર ચઢી કેવી રીતે શકે? બાપ કહે છે-ડ્રામામાં મારો પાર્ટ જ છે રાવણ રાજ્ય થી બધાને છોડાવવાં. રામરાજ્ય અને રાવણરાજ્ય ભારતમાં જ ગવાયેલું છે. હવે રામ કોણ છે? આ પણ જાણતા નથી. ગાયે પણ છે-પતિત-પાવન, ભક્તોનાં ભગવાન એક. તો પહેલાં-પહેલાં જ્યારે કોઈ અંદર આવે તો બાપનો પરિચય આપો. મનુષ્ય-મનુષ્ય જોઈને સમજાવવું જોઈએ. બેહદનાં બાપ આવે જ છે બેહદનાં સુખનો વારસો આપવાં. એમને પોતાનું શરીર તો છે નહીં તો વારસો કેવી રીતે આપે છે? સ્વયં કહે છે કે હું આ બ્રહ્મા તનથી ભણાવીને, રાજયોગ શીખવાડી આ પદ પ્રાપ્ત કરાવું છું. આ મેડલ માં સેકન્ડની સમજણ છે. કેટલું નાનું મેડલ છે પરંતુ સમજાવવા વાળા ખુબ દેહી-અભિમાની જોઈએ. તે બહુજ ઓછા છે. આ મહેનત કોઈને પહોંચતી નથી એટલે બાબા કહે છે ચાર્ટ રાખીને જુઓ - આખાં દિવસમાં અમે કેટલો સમય યાદમાં રહીએ છીએ? આખો દિવસ ઓફિસમાં કામ કરતાં યાદમાં રહેવાનું છે. કર્મ તો કરવાનું જ

છે. અહિયાં યોગમાં બેસાડીને કહે છે બાપ ને યાદ કરો. તે સમયે કર્મ તો કરતાં નથી. તમારે તો કર્મ કરતાં યાદ કરવાનું છે. નહીં તો બેસવાની આદત પડી જાય છે. કર્મ કરતાં યાદ માં રહેશો ત્યારે કર્મયોગી સિદ્ધ થશો. પાર્ટ તો જરૂર ભજવવાનો છે, આમાં જ માયા વિઘ્ન નાખે છે. સચ્ચાઈ થી ચાર્ટ પણ કોઈ લખતા નથી. કોઈ-કોઈ લખે છે, અડધો કલાક, પોણો કલાક યાદમાં રહ્યાં. તે પણ સવારે જ યાદમાં બેસતાં હશે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ સવારે ઊઠીને રામની માળા જપે છે. એવું પણ નથી, તે સમયે એક જ ધૂનમાં રહે છે. ના, બીજા પણ ઘણાં સંકલ્પ આવતા રહેશે. તીવ્ર ભક્તોની બુદ્ધિ કંઈક સ્થિર રહે છે. આ તો છે અજપોજાપ. નવી વાત છે ને. ગીતા માં પણ મનમનાભવ અક્ષર છે. પરંતુ કૃષ્ણનું નામ આપવાથી કૃષ્ણ ને યાદ કરી લે છે, કંઈ પણ સમજતા નથી. મેડલ સાથે જરૂર હોય. બોલો, બાપ બ્રહ્મા તનથી બેસીને સમજાવે છે, અમે તે બાપથી પ્રીત રાખીએ છીએ. મનુષ્યોને તો ન આત્માનું, ન પરમાત્માનું જ્ઞાન છે. સિવાય બાપનાં આ જ્ઞાન કોઈ આપી ન શકે. આ ત્રિમૂર્તિ શિવ સૌથી મુખ્ય છે. બાપ અને વારસો. આ ચક્રને સમજવું તો ખુબ સહજ છે. પ્રદર્શની થી પણ પ્રજા તો લાખો બનતી રહે છે ને. રાજાઓ થોડાં હોય છે, તેમની પ્રજા તો કરોડોનાં અંદાજમાં હોય છે. પ્રજા ઘણી બને છે, બાકી રાજા બનાવવા માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. જે વધારે સર્વિસ કરે છે તે જરૂર ઊંચું પદ પામશે. ઘણાં બાળકોને સર્વિસનો ખુબ શોખ હોય છે. કહે છે નોકરી છોડી દઈએ, ખાવા માટે તો છે જ. બાબા નાં બની ગયાં તો શિવબાબા થી જ પાલના લઈશું. પરંતુ બાબા કહે છે-મેં વાનપ્રસ્થ માં પ્રવેશ કર્યો છે ને. માતાઓ પણ જવાન છે તો ઘરમાં રહી બંને સર્વિસ કરવાની છે. બાબા દરેકની પરિસ્થિતિ ને જોઈ સલાહ આપે છે. લગ્ન વગેરેનાં માટે જો રજા ન આપે તો હંગામા થઈ જાય એટલે દરેકનો હિસાબ-કિતાબ જોઈને સલાહ આપે છે. કુમાર છે તો કહેશે તમે સર્વિસ કરી શકો છો. સર્વિસ કરી બેહદનાં બાપથી વારસો લો. તે બાપથી તમને શું મળશે? ધૂલછાઈ. તે તો બધું માટીમાં મળી જવાનું છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ સમય ઓછો થતો જાય છે. ઘણાં સમજે છે અમારી મિલકતનાં બાળકો વારિસ બનશે. પરંતુ બાપ કહે છે કાંઈ પણ મળવાનું નથી. બધી મિલકત ખાકમાં મળી જશે. તેઓ સમજે છે પાછળવાળા ખાશે. ધનવાન નું ધન ખતમ થવામાં કોઈ વાર નથી લાગતી. મોત તો સામે ઊભું જ છે. કોઈ પણ વરસો લઈ નહીં શકે. બહુજ થોડાં છે જે પૂરી રીતે સમજાવી શકે છે. વધારે સર્વિસ કરવાવાળા જ ઊંચું પદ પામશે. તો તેમનો રિગાર્ડ (સન્માન) પણ રાખવો જોઈએ, એમનાથી શિખવાનું છે. ૨૧ જન્મોનાં માટે રિગાર્ડ રાખવો પડે. ઓટોમેટીક (આપોઆપ) તેઓ જરૂર ઊંચું પદ પામશે, તો રિગાર્ડ તો જ્યાં-ત્યાં રહેવાનો જ છે. સ્વયં પણ સમજી શકે છે, જે મળ્યું છે તે સારું છે, એમાં જ ખુશ થાય છે.

બેહદની રાજાઈનાં માટે ભણતર અને સર્વિસ પર પૂરું અટેન્શન (ધ્યાન) જોઈએ. આ છે બેહદનું ભણતર. આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે ને. આ ભણતર થી અહીંયા તમે ભણીને પ્રિન્સ બનો છો. કોઈ પણ મનુષ્ય ધન દાન કરે છે તો તે રાજાની પાસે કે સાહુકાર ની પાસે જન્મ લે છે. પરંતુ તે છે અલ્પકાળ નું સુખ. તો આ ભણતર પર બહુજ અટેન્શન આપવું જોઈએ. સર્વિસની ફિકર રહેવી જોઈએ. અમે પોતાનાં ગામમાં જઈને સર્વિસ કરીએ. અનેકોનું કલ્યાણ થઈ જશે. બાબા જાણે છે - સર્વિસનો શોખ હજુ કોઈક માં છે નહીં. લક્ષણ પણ તો સારા જોઈએ ને. એવું નહીં કે ડિસસર્વિસ (કુસેવા) કરે અને યજ્ઞનું નામ બદનામ કરે અને પોતાનું જ નુકસાન કરી દે. બાબા તો દરેક વાતનાં માટે સારી રીતે સમજાવે છે. મેડલ્સ વગેરે માટે કેટલી ફિકર રહે છે. પછી સમજાય છે-ડ્રામા અનુસાર મોડું થાય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણનાં ટ્રાન્સલાઈટ નું ચિત્ર પણ ફર્સ્ટ ક્લાસ છે. પરંતુ બાળકો પર આજે બૃહસ્પતિ ની દશા તો આવતીકાલે ફરી રાહુની દશા બેસી જાય છે. ડ્રામામાં સાક્ષી થઈને પાર્ટ જોવાનો હોય છે. ઊંચ પદ પામવાવાળા ઘણાં ઓછાં હોય છે. થઈ શકે છે ગ્રહચારી ઉતરી જાય. ગ્રહચારી ઉતરે છે તો પછી જમ્પ (દૌડ) કરી લે છે. પુરુષાર્થ કરી પોતાનું જીવન બનાવવું જોઈએ, નહીં તો કલ્પ-કલ્પાન્તર નાં માટે સત્યાનાશ થઈ જશે. સમજશે કલ્પ પહેલાં ની જેમ ગ્રહચારી આવી છે. શ્રીમત પર નહીં ચાલે તો પદ પણ નહીં મળશે. ઊંચેથી ઊંચી છે ભગવાનની શ્રીમત. આ લક્ષ્મી-નારાયણનાં ચિત્રને તમારા સિવાય કોઈ સમજી ન શકે. કહેશે ચિત્ર તો બહુજ સરસ બનાવ્યું છે, બસ તમને આ ચિત્ર જોવાથી મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન આખાં સૃષ્ટિનું ચક્ર બુદ્ધિમાં આવી જશે. તમે નોલેજકુલ બનો છો - નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. બાબાને તો આ ચિત્ર જોઈ ખુબ ખુશી થાય છે. વિદ્યાર્થીને તો ખુશી થવી જોઈએ ને-અમે ભણીને આ બનીએ છીએ. ભણતર થી જ ઊંચું પદ મળે છે. એવું નહીં કે જે ભાગ્યમાં હશે. પુરુષાર્થ થી જ પ્રાલબ્ધ મળે છે. પુરુષાર્થ કરાવવા વાળા બાપ મળ્યાં છે, એમની શ્રીમત પર નહીં ચાલશું તો દુર્ગતિ થશે. પહેલાં-પહેલાં તો કોઈને પણ આ મેડેલ પર જ સમજાવો પછી જે લાયક હશે તે ઝટ કહેશે-અમને આ મળી શકે છે? હાં, કેમ નહીં. આ ધર્મનાં જે હશે તેમને તીર લાગી જશે. તેમનું કલ્યાણ થઈ શકે છે. બાપ તો સેકન્ડમાં હથેળી પર બહિશ્ત આપે છે, આમાં તો ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ.

તમે શિવનાં ભક્તોને આ જ્ઞાન આપો. બોલો, શિવબાબા કહે છે મને યાદ કરો તો રાજાઓનાં રાજા બની જશો. બસ આખો દિવસ આ જ સર્વિસ કરો. ખાસ બનારસ માં શિવનાં મંદિર તો ઘણાં છે, ત્યાં સારી સર્વિસ થઈ શકે છે. કોઈ ને કોઈ નીકળશે. બહુજ સહજ સર્વિસ છે. કોઈ કરીને જુઓ, ખાવાનું તો મળશે જ, સર્વિસ કરીને જુઓ. સેવાકેન્દ્ર તો ત્યાં છે જ. સવારે જાઓ મંદિરમાં, રાત્રે પાછાં આવો. સેવાકેન્દ્ર બનાવી દો. સૌથી વધારે તમે શિવનાં મંદિરમાં સર્વિસ કરી શકો છો. ઊંચેથી ઊંચુ છે જ શિવનું મંદિર. મુંબઈ માં બાબુલનાથનું મંદિર છે. આખો દિવસ ત્યાં જઈને સર્વિસ કરી અનેકોનું કલ્યાણ કરી શકો છો. આ મેડલ જ બસ છે. ટ્રાયલ (કોશિશ) કરીને જુઓ. બાબા કહે છે આ મેડલ લાખ તો શું ૧૦ લાખ બનાવો. ઘરડા લોકો તો ખુબ સરસ સર્વિસ કરી શકે છે. ઘણી પ્રજા બની જશે. બાપ ફક્ત કહે છે મને યાદ કરો બસ, મનમનાભવ અક્ષર ભૂલી ગયાં છે. ભગવાનુવાચ છે ને. કૃષ્ણ થોડી ભગવાન છે, તે તો પુરા ૮૪ જન્મ લે છે. શિવબાબા આ કૃષ્ણને પણ આ પદ પ્રાપ્ત કરાવે છે. પછી ધક્કા ખાવાની શું દરકાર છે. બાપ તો કહે છે ફક્ત મને યાદ કરો. તમે સૌથી સારી સર્વિસ શિવનાં મંદિરમાં કરી શકશો. સર્વિસની સફળતાનાં માટે દેહી-અભિમાની અવસ્થામાં સ્થિત થઈ સર્વિસ કરો. દિલ સાફ તો મુરદ હાસિલ. બનારસ નાં માટે તો બાબા ખાસ સલાહ આપે છે ત્યાં વાનપ્રસ્થીઓ નાં આશ્રમ પણ છે. બોલો અમે બ્રહ્માનાં બાળકો બ્રાહ્મણ છીએ. બાપ બ્રહ્મા દ્વારા કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય, બીજો કોઈ ઉપાય નથી. સવાર થી લઈને રાત સુધી શિવનાં મંદિરમાં બેસી સર્વિસ કરો. ટ્રાય (કોશિશ) કરીને જુઓ. શિવબાબા સ્વયં કહે છે - મારા મંદિર તો ઘણાં છે. તમને કોઈ પણ કાંઈ કહેશે નહીં, ખુબ જ ખુશ થશે - આ તો શિવબાબા ની બહું મહિમા કરે છે. બોલો આ બ્રહ્મા, આ બ્રાહ્મણ છે, આ કોઈ દેવતા નથી. આ પણ શિવબાબાને યાદ કરીને આ પદ લે છે. આમનાં દ્વારા શિવબાબા કહે છે મામેકમ યાદ કરો. કેટલું સહજ છે. ઘરડાંની કોઈ ઇનસલ્ટ (અપમાન) નહીં કરશે. બનારસમાં હજી સુધી એટલી કોઈ સર્વિસ થઈ નથી. મેડલ કે ચિત્રો પર સમજાવવું ખુબ સહજ છે. કોઈ ગરીબ છે તો બોલો તમને ફી આપે છે, સાફકાર છે તો બોલો તમે આપશો તો અનેકોનાં કલ્યાણનાં માટે બીજા પણ છપાવી લઈશું તો તમારું પણ કલ્યાણ થઈ જશે. આ તમારો ધંધો સૌથી આગળ થઈ જશે. કોઈ ટ્રાયલ કરીને જુઓ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાન ને જીવનમાં ધારણ કરી પછી સર્વિસ કરવાની છે. જે વધારે સર્વિસ કરે છે, સારા લક્ષણ છે તેમનો રિગાર્ડ પણ જરૂર રાખવાનો છે.
2. કર્મ કરતાં યાદમાં રહેવાની આદત પાડવાની છે. સર્વિસની સફળતાનાં માટે પોતાની અવસ્થા દેહી-અભિમાની બનાવવાની છે. દિલ સાફ રાખવાનું છે.

વરદાન :- સાઈલેન્સ (શાંતિ) ની શક્તિ દ્વારા સેકન્ડમાં મુક્તિ અને જીવનમુક્તિ નો અનુભવ કરાવાવાળા વિશેષ આત્મા ભવ વિશેષ આત્માઓની લાસ્ટ (અંતિમ) વિશેષતા છે - કે સેકન્ડમાં કોઈ પણ આત્માને મુક્તિ અને જીવનમુક્તિનાં અનુભવી બનાવી દેશે. ફક્ત રસ્તો નહીં બતાવશે પરંતુ એક સેકન્ડમાં શાંતિનો કે અતિન્દ્રિય સુખનો અનુભવ કરાવશે. જીવનમુક્તિનો અનુભવ છે સુખ અને મુક્તિનો અનુભવ છે શાંતિ. તો જે પણ સામે આવે તે સેકન્ડમાં આનો અનુભવ કરે - જ્યારે આવી સ્પીડ (ઝડપ) હશે ત્યારે સાઈન્સ (વિજ્ઞાન) ની ઉપર સાઈલેન્સ (શાન્તિ) ની વિજય જોતાં સૌનાં મુખ થી વાહ-વાહ નો અવાજ નીકળશે અને પ્રત્યક્ષતા નું દ્રશ્ય સામે આવશે.

સ્લોગન :- બાપનાં દરેક ફરમાન (આદેશ) પર સ્વયંને કુરબાન કરવાવાળા સાચાં પરવાના બનો.

અવ્યક્ત સ્થિતિનો અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

તપાસ કરો - જે પણ સંકલ્પ ઊઠે છે તે સ્વયં કે સર્વનાં પ્રતિ કલ્યાણ નો છે? સેકન્ડ માં કેટલાં સંકલ્પ આવ્યાં - તેમાં કેટલાં સફળ થયા અને કેટલાં અસફળ થયાં? સંકલ્પ અને કર્મ માં અંતર ન હોય. સંકલ્પ જીવનનો અમૂલ્ય ખજાનો છે. જેમ સ્થૂળ ખજાનાને વ્યર્થ નથી કરતાં તેમ એક સંકલ્પ પણ વ્યર્થ ન જાય.

“મીઠા બાળકો - તમે અશરીરી બની જ્યારે બાપને યાદ કરો છો તો તમારાં માટે આ દુનિયા જ ખતમ થઈ જાય છે, દેહ અને દુનિયા ભુલાયેલી છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ દ્વારા બધાં બાળકોને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર શાં માટે મળ્યું છે?

ઉત્તર :- સ્વયંને આત્મા સમજી, બાપ જે છે જેવાં છે, એજ રુપમાં યાદ કરવાનાં માટે ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. પરંતુ આ ત્રીજું નેત્ર કામ ત્યારે કરે છે જ્યારે પુરા યોગયુક્ત રહે અર્થાત્ એક બાપથી સાચી પ્રીત હોય. કોઈનાં નામ-રુપમાં લટકેલા ન હોય. માયા પ્રીત રાખવામાં જ વિઘ્ન નાખે છે. આમાં જ બાળકો ધોકો (છેતરાઈ) ખાય છે.

ગીત :- મરના તેરી ગલી મેં.....

ઓમ શાંતિ! સિવાય આપ બ્રાહ્મણ બાળકોનાં આ ગીતનો અર્થ કોઈ સમજી ન શકે. જેમ વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે બનાવ્યાં છે પરંતુ જે કંઈ વાંચે છે એનો અર્થ નથી સમજી શકતાં એટલે બાપ કહે છે હું બ્રહ્મા મુખ દ્વારા બધાં વેદો-શાસ્ત્રોનો સાર સમજાવું છું, એવી રીતે જ આ ગીતોનો અર્થ પણ કોઈ સમજી નથી શકતું, બાપ જ આનો અર્થ બતાવે છે. આત્મા જ્યારે શરીરથી ન્યારી થઈ જાય છે તો દુનિયાથી બધાં સંબંધ તૂટી જાય છે. ગીત પણ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજી અશરીરી બની બાપને યાદ કરો તો આ દુનિયા ખતમ થઈ જાય છે. આ શરીર આ પૃથ્વી પર છે, આત્મા આમાંથી નીકળી જાય છે તો પછી તે સમયે તેમનાં માટે મનુષ્ય સૃષ્ટિ છે જ નહિ. આત્મા નગ્ન બની જાય છે. પછી જ્યારે શરીરમાં આવે છે તો પાર્ટ શરુ થાય છે. પછી એક શરીર છોડી બીજામાં જઈને પ્રવેશ કરે છે. પાછાં મહતત્વમાં નથી જવાનું. ઉડીને બીજા શરીરમાં જાય છે. અહીંયા આ આકાશ તત્વમાં જ એમને પાર્ટ ભજવવાનો છે. મૂળવતનમાં નથી જવાનું. જ્યારે શરીર છોડે છે તો ન આ કર્મબંધન, ન તે કર્મબંધન રહે છે. શરીર થી જ અલગ થઈ જાય છે ને. પછી બીજું શરીર લે છે તો આ કર્મબંધન શરુ થાય છે. આ વાતો સિવાય તમારા બીજું કોઈ મનુષ્ય નથી જાણતું. બાપ એ સમજાવ્યું છે બધાં બિલ્કુલ બેસમજ છે. પરંતુ એવું કોઈ સમજે થોડી છે. પોતાને કેટલા અકક્લમંદ સમજે છે, પીસ પ્રાઈઝ (શાંતિની ભેટ) આપતા રહે છે. આ પણ તમે બ્રાહ્મણ કુલ ભૂષણ સારી રીતે સમજાવી શકો છો. તેઓ તો જાણતાં જ નથી શાંતિ કોને કહેવાય છે? કોઈ તો મહાત્માઓની પાસે જાય છે કે મનની શાંતિ કેવી રીતે થાય? આ તો કહે છે વિશ્વમાં શાંતિ કેવી રીતે થાય? એવું નહીં કહેશે કે નિરાકારી દુનિયામાં શાંતિ કેવી રીતે થાય? એ તો છે જ શાંતિધામ. આપણે આત્માઓ શાંતિધામમાં રહીએ છીએ પરંતુ આ તો મનની શાંતિ કહે છે. તેઓ જાણતા નથી કે શાંતિ કેવી રીતે મળશે? શાંતિધામ તો આપણું ઘર છે. અહીંયા શાંતિ કેવી રીતે મળી શકે? હાં, સતયુગમાં સુખ, શાંતિ, સંપત્તિ બધું છે, જેની સ્થાપના બાપ કરે છે. અહીંયા તો કેટલી અશાંતિ છે. આ બધું હવે આપ બાળકો જ સમજો છો. સુખ, શાંતિ, સંપત્તિ ભારતમાં જ હતી. એ વારસો હતો બાપનો અને દુઃખ, અશાંતિ, કંગાળપણું, આ વારસો છે રાવણનો. આ બધી વાતો બેહદનાં બાપ બેસી બાળકોને સમજાવે છે. બાપ પરમધામમાં રહેવાવાળા નોલેજકુલ છે, જે સુખધામનો આપણને વારસો આપે છે. એ આપણને આત્માઓને સમજાવી રહ્યા છે. આ તો જાણો છો નોલેજ હોય છે આત્મામાં. એમને જ જ્ઞાનનાં સાગર કહેવાય છે. એ જ્ઞાનનાં સાગર આ શરીર દ્વારા દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી સમજાવે છે. દુનિયાની આયું (વર્ષ) તો હોવી જોઈએ ને. દુનિયા તો છે જ. ફક્ત નવી દુનિયા અને

જૂની દુનિયા કહેવાય છે. આ પણ મનુષ્યોને ખબર નથી. નવી દુનિયા થી જૂની દુનિયા થવામાં કેટલો સમય લાગે છે?

આપ બાળકો જાણો છો કળયુગનાં પછી સતયુગ જરૂર આવવાનું છે એટલે કળયુગ અને સતયુગ નાં સંગમ પર બાપને આવવું પડે છે. આ પણ તમે જાણો છો પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા નવી દુનિયાની સ્થાપના, શંકર દ્વારા વિનાશ કરાવે છે. ત્રિમૂર્તિ નો અર્થ જ આ છે - સ્થાપના, વિનાશ, પાલના. આ તો કોમન (સાધારણ) વાત છે. પરંતુ આ વાતો આપ બાળકો ભૂલી જાઓ છો. નહીં તો તમને ખુશી બહુજ રહે. નિરંતર યાદ રહેવી જોઈએ. બાબા આપણને હવે નવી દુનિયાનાં માટે લાયક બનાવી રહ્યા છે. તમે ભારતવાસી જ લાયક બનો છો, બીજું કોઈ નહીં. હાં, જે બીજા-બીજા ધર્મમાં કન્વર્ટ(ભળી) થઈ ગયા છે, તે આવી શકે છે. પછી આમાં કન્વર્ટ થઈ જશે, જેમ તેમાં થયા હતાં. આ બધું નોલેજ તમારી બુદ્ધિમાં છે. મનુષ્યોને સમજાવવાનું છે આ જૂની દુનિયા હવે બદલાય છે. મહાભારત લડાઈ પણ જરૂર લાગવાની છે. આ સમયે જ બાબા આવીને રાજયોગ શીખવાડે છે. જે રાજયોગ શીખે છે, તેઓ નવી દુનિયામાં ચાલ્યાં જશે. તમે બધાને સમજાવી શકો છો કે ઊંચેથી ઊંચા છે ભગવાન, પછી બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર, પછી આવો અહીં, મુખ્ય છે જગતઅંબા, જગતપિતા. બાપ આવે પણ અહિયાં છે બ્રહ્માનાં તનમાં, પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો અહીંયા છે ને. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના સૂક્ષ્મવતન માં તો નહીં થશે ને. અહીં જ થાય છે. આ વ્યક્ત થી અવ્યક્ત બની જાય છે. આ રાજયોગ શીખી પછી વિષ્ણુનાં બે રુપ બને છે. દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી સમજવી જોઈએ ને. મનુષ્ય જ સમજશે. દુનિયાનાં માલિક જ દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી સમજાવી શકે છે. એ નોલેજફુલ, પુનર્જન્મ રહિત છે. આ નોલેજ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. પારખવાની પણ બુદ્ધિ જોઈએ ને. કંઈ બુદ્ધિમાં બેસે છે કે એમ જ છે, નાડી જોવી જોઈએ. એક અજમલ ખાન નામીગ્રામી વૈદ્ય થઈને ગયા છે. કહે છે જોતાં જ તેમને બીમારીની ખબર પડી જતી હતી. હવે આપ બાળકોએ પણ સમજવું જોઈએ કે આ લાયક છે કે નહીં?

બાપ એ બાળકોને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આપ્યું છે, જેનાંથી તમે સ્વયંને આત્મા સમજી, બાપ જે છે, જેવાં છે, એમને એજ રુપમાં યાદ કરો છો. પરંતુ એવી બુદ્ધિ તેમની હશે જે પુરા યોગયુક્ત હશે, જેમની બાપથી પ્રીત બુદ્ધિ હશે. બધાં તો નથી ને. એક-બીજાનાં નામ રુપમાં લટકી પડે છે. બાપ કહે છે પ્રીત તો મારી સાથે લગાવો ને. માયા એવી છે જે પ્રીત રાખવા નથી દેતી. માયા પણ જુએ છે મારાં ગ્રાહક જાય છે તો એકદમ નાક-કાન થી પકડી લે છે. પછી જ્યારે છેતરાઈ જાય છે ત્યારે સમજે છે માયાથી છેતરાઈ ગયા. માયાજીત, જગતજીત બની નહી શકે, ઊંચું પદ પામી નહી શકશે. આમાં જ મહેનત છે. શ્રીમત કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો તમારી જે પતિત બુદ્ધિ છે તે પાવન બની જશે. પરંતુ ઘણાંને બહુ મુશ્કિલ લાગે છે. આમાં વિષય એક જ છે અલ્ફ અને બે. બસ, બે અક્ષર પણ યાદ નથી કરી શકતાં! બાબા કહે અલ્ફને યાદ કરો પછી પોતાની દેહને, બીજાનાં દેહને યાદ કરતાં રહે છે. બાબા કહે છે દેહને જોતાં તમે મને યાદ કરો. આત્માને હવે ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે મને જોવા-સમજવાનું, એનાથી કામ લો. આપ બાળકો હવે ત્રિનેત્રી, ત્રિકાળદર્શી બનો છો. પરંતુ ત્રિકાળદર્શી પણ નંબરવાર છે. નોલેજ ધારણ કરવું કોઈ મુશ્કેલ નથી. ખુબ જ સારું સમજે છે પરંતુ યોગબળ ઓછું છે, દેહી-અભિમાની પણ ઘણું ઓછું છે. થોડી વાતમાં ક્રોધ, ગુસ્સો આવી જાય છે, નીચે પડતા રહે છે. ઊઠે છે, પડે છે. આજે ઊઠે કાલે પાછાં પડી જાય છે. દેહ-અભિમાન મુખ્ય છે પછી બીજા વિકાર લોભ, મોહ વગેરેમાં ફસાઈ જાય છે. દેહમાં પણ મોહ રહે છે ને. માતાઓમાં મોહ વધારે હોય છે. હવે બાપ તેનાથી છોડાવે છે. તમને બેહદનાં બાપ મળ્યાં છે પછી મોહ કેમ રાખો

છો? તે સમયે શકલ વાતચીત વાંદરા સમાન થઈ જાય છે. બાપ કહે છે - નષ્ટોમોહા બની જાઓ, નિરંતર મને યાદ કરો. પાપોનો બોજો માથા પર બહુજ છે, તે કેવી રીતે ઉતરે? પરંતુ માયા એવી છે, યાદ કરવા નહીં દેશે. ભલે કેટલું પણ માથું મારો ઘડી-ઘડી બુદ્ધિને ઉડાવી દે છે. કેટલી કોશિશ કરે છે અમે સૌથી પ્રિય બાબાની જ મહિમા કરતા રહીએ. બાબા, બસ તમારી પાસે આવ્યાં કે આવ્યાં, પરંતુ પાછાં ભૂલી જાય છે. બુદ્ધિ બીજી તરફ ચાલી જાય છે. આ નંબરવનમાં જવાવાળા પણ પુરુષાર્થી છે ને.

બાળકોની બુદ્ધિમાં આ યાદ રહેવું જોઈએ કે અમે ગોડફાધરલી સ્ટુડન્ટ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી) છીએ. ગીતામાં પણ છે-ભગવાનુવાચ, હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. ફક્ત શિવનાં બદલે કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે. હકીકતમાં શિવબાબાની જયંતી આખી દુનિયામાં મનાવવી જોઈએ. શિવબાબા બધાને દુઃખ થી છોડાવી ગાઈડ (માર્ગદર્શક) બની લઈ જાય છે. આ તો બધાં માને છે કે એ લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ છે. બધાનાં પતિત-પાવન બાપ છે, બધાને શાંતિધામ-સુખધામમાં લઈ જવાવાળા છે તો એમની જયંતી કેમ નથી મનાવતાં? ભારતવાસી જ નથી મનાવતા એટલે જ ભારતની આ દુર્ગતિ થઈ છે. મોત પણ દુર્ગતિ થી થાય છે. તેઓ તો બોમ્બસ એવાં બનાવે છે, ગેસ નીકળે અને ખલાસ, જેમ ક્લોરોફોર્મ લાગી જાય. આ પણ તેમને બનાવવાનાં જ છે. બંધ થવું અસંભવ છે. જેમ કલ્પ પહેલાં થયું હતું તે હવે પુનરાવર્તન થશે. આ મૂસળો અને કુદરતી આપદાઓથી જૂની દુનિયાનો વિનાશ થયો હતો, તો હવે પણ થશે. વિનાશ નો સમય જ્યારે હશે તો ડ્રામા પ્લાન અનુસાર એક્ટમાં આવી જ જશે. ડ્રામા વિનાશ જરૂર કરાવશે. લોહીની નદીઓ અહીંયા વહેશે. સિવિલવોર (ગૃહયુદ્ધ) માં એક-બીજાને મારી નાખે છે ને. તમારામાં પણ થોડા જાણે છે કે આ દુનિયા બદલાઈ રહી છે. હવે આપણે જઈએ છે સુખધામ. તો સદેવ જ્ઞાનનાં અતીન્દ્રિય સુખમાં રહેવું જોઈએ. જેટલું યાદમાં રહેશે એટલું સુખ વધતું જશે. છી-છી દેહ થી નષ્ટોમોહા થતાં જશે. બાપ ફક્ત કહે છે અલ્ફ ને યાદ કરો તો બે બાદશાહી તમારી છે. સેકન્ડમાં બાદશાહી, બાદશાહને બાળક થયું તો બાળક બાદશાહ બન્યો ને. તો બાપ કહે છે મને યાદ કરતા રહો અને ચક્રને યાદ કરો તો ચક્રવર્તી મહારાજા બનશો એટલે ગવાય છે સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ, સેકન્ડમાં બેગર ટુ પ્રિન્સ (ગરીબ થી રાજકુમાર). કેટલું સારું છે. તો શ્રીમત પર સારી રીતે ચાલવું જોઈએ. કદમ-કદમ પર સલાહ લેવાની હોય છે.

બાપ સમજાવે છે મીઠા બાળકો, ટ્રસ્ટી બનીને રહો તો મમત્વ મટી જશે. પરંતુ ટ્રસ્ટી બનવું માસીનું ઘર નથી. આ સ્વયં ટ્રસ્ટી બને છે, બાળકોને પણ ટ્રસ્ટી બનાવે છે. આ કંઈ પણ લે છે શું? કહે પણ છે તમે ટ્રસ્ટી થઈ સંભાળો. ટ્રસ્ટી બન્યા તો પછી મમત્વ મટી જાય છે. કહે પણ છે ઈશ્વરનું બધું આપેલું છે. પછી કંઈ નુકસાન થાય છે કે કોઈ મરી જાય છે તો બિમાર થઈ જાય છે. મળે છે તો ખુશી થાય છે. જ્યારે કહો છો ઈશ્વરનું આપેલું છે તો પછી મરવા પર રડવાની શું દરકાર છે? પરંતુ માયા ઓછી નથી, માસીનું ઘર થોડી છે. આ સમયે બાપ કહે છે તમે મને બોલાવ્યો છે કે આ પતિત દુનિયામાં અમે નથી રહેવા માગતાં, અમને પાવન દુનિયામાં લઈ જાઓ, સાથે લઈ જાઓ પરંતુ તેનો અર્થ પણ સમજતાં નથી. પતિત-પાવન આવશે તો જરૂર શરીર ખતમ થશે ને, ત્યારે તો આત્માઓને લઈ જશે. તો આવાં બાપની સાથે પ્રીત બુદ્ધિ હોવી જોઈએ. એક થી જ પ્રેમ રાખવાનો છે, તેમને જ યાદ કરવાનાં છે. માયાનાં તોફાન તો આવશે. કર્મેન્દ્રિયો થી કોઈ વિકર્મ ન કરવાં જોઈએ. તે બેકાયદેસર થઈ જાય છે. બાપ કહે છે હું આવીને આ શરીરનો આધાર લઉં છું. આ તેમનું શરીર છે ને. તમારે યાદ બાપને કરવાનાં છે. તમે જાણો છો બ્રહ્મા પણ બાબા, શિવ પણ બાબા છે. વિષ્ણુ અને શંકરને બાબા નહીં કહેશું. શિવ છે નિરાકાર

બાપ. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે સાકારી બાપ. હવે તમે સાકાર દ્વારા નિરાકાર બાપથી વારસો લઈ રહ્યા છો. દાદા આમનામાં પ્રવેશ કરે છે ત્યારે કહે છે દાદાનો વારસો બાપ દ્વારા આપણે લઈએ છીએ. દાદા (ગ્રાન્ડફાધર) છે નિરાકાર, બાપ છે સાકાર. આ વન્ડરફુલ નવી વાતો છે ને. ત્રિમૂર્તિ દેખાડે છે પરંતુ સમજતાં નથી. શિવને ઉડાવી દીધા છે. બાપ કેટલી સારી-સારી વાતો સમજાવે છે તો ખુશી રહેવી જોઈએ - અમે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છીએ. બાબા આપણાં બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે. હમણાં તમે દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી બેહદનાં બાપથી સાંભળી રહ્યા છો પછી બીજાને સંભળાવો છો. આ પ હજાર વર્ષનું ચક્ર છે. કોલેજનાં બાળકોને દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી સમજાવવી જોઈએ. ૮૪ જન્મોની સીડી શું છે, ભારતની ચઢતી કળા અને ઉતરતી કળા કેવી રીતે થાય છે, આ સમજાવવાનું છે. સેકન્ડમાં ભારત સ્વર્ગ બની જાય છે પછી ૮૪ જન્મોમાં ભારત નર્ક બને છે. આ તો બહુજ સહજ સમજવાની વાત છે. ભારત ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) થી આયર્ન એજ (કળયુગ) માં કેવી રીતે આવ્યું છે - આ તો ભારતવાસીઓએ સમજાવવું જોઈએ. શિક્ષકોને પણ સમજાવવું જોઈએ. તે છે શારીરિક નોલેજ, આ છે રુહાની નોલેજ. તે મનુષ્ય આપે છે, આ ગોડફાધર આપે છે. એ છે મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરુપ, તો એમની પાસે મનુષ્ય સૃષ્ટિનું જ નોલેજ હશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાન અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) આ છી-છી દેહથી પૂરું નષ્ટોમોહા બની જ્ઞાનનાં અતીન્દ્રિય સુખમાં રહેવાનું છે. બુદ્ધિમાં રહે હવે આ દુનિયા બદલાઈ રહી છે આપણે જઈએ છે પોતાનાં સુખધામ.
- 2) ટ્રસ્ટી બનીને બધું સંભાળતાં પોતાનું મમત્વ મટાવી દેવાનું છે. એક બાપથી સાચી પ્રીત રાખવાની છે. કર્મેન્દ્રિયો થી ક્યારેય પણ કોઈ વિકર્મ નથી કરવાનું.

વરદાન :- સર્વ કર્મેન્દ્રિયોની આકર્ષણ થી પરે કમળ સમાન રહેવાવાળા દિવ્ય બુદ્ધિ અને દિવ્ય નેત્રનાં વરદાની ભવ

બાપદાદા દ્વારા દરેક બ્રાહ્મણ બાળકને જન્મ થતાં જ દિવ્ય સમર્થ બુદ્ધિ અને દિવ્ય નેત્રનું વરદાન મળ્યું છે. જે બાળકો પોતાનાં જન્મદિવસની આ ભેટ સદા યથાર્થ રીતે ઉપયોગ કરે છે તેઓ કમળ પુષ્પનાં સમાન શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ નાં આસન પર સ્થિત રહે છે. કોઈ પણ પ્રકારનાં આકર્ષણ - દેહનાં સંબંધ, દેહનાં પદાર્થ કે કોઈ પણ કર્મેન્દ્રિય તેમને આકર્ષિત નથી કરી શકતી. તેઓ સર્વ આકર્ષણો થી પરે સદા હર્ષિત રહે છે. તેઓ સ્વયંને કળયુગી પતિત વિકારી આકર્ષણ થી કિનારો થયેલા મહેસૂસ કરે છે.

સ્લોગન :- જ્યારે ક્યાંય પણ આસક્તિ નહીં હોય ત્યારે શક્તિ સ્વરૂપ પ્રત્યક્ષ થાય.

અવ્યક્ત સ્થિતિનો અનુભવ કરવાનાં માટે વિશેષ અભ્યાસ

લગાવની રસ્સીઓને (દોરીઓ) ચેક કરો. બુદ્ધિ ક્યાંય કાયાં દોરામાં પણ અટકેલી તો નથી ને? કોઈ સૂક્ષ્મ બંધન પણ ન હોય, પોતાનાં દેહથી પણ લગાવ ન હોય-એવાં સ્વતંત્ર અર્થાત્ સ્પષ્ટ બનવાનાં માટે બેહદનાં વૈરાગી બનો ત્યારે અવ્યક્ત સ્થિતિમાં સ્થિત રહી શકશો.

“મીઠા બાળકો - તમારે વિકર્મો ની સજાથી મુક્ત થવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે, આ અંતિમ જન્મમાં બધાં હિસાબ-કિતાબ ચૂકત કરી પાવન બનવાનું છે”

પ્રશ્ન :- દગાબાજ માયા કઈ પ્રતિજ્ઞા તોડાવવાની કોશિશ કરે છે?

ઉત્તર :- તમે પ્રતિજ્ઞા કરી છે - કોઈપણ દેહધારી થી અમે દિલ નહિ લગાવશું. આત્મા કહે છે અમે એક બાપને જ યાદ કરશું, સ્વયંનાં દેહને પણ યાદ નહીં કરશું. બાપ, દેહ સહિત બધાનો સન્યાસ કરાવે છે. પરંતુ માયા આ જ પ્રતિજ્ઞા તોડાવે છે. દેહ માં લગાવ થઈ જાય છે. જે પ્રતિજ્ઞા તોડે છે તેમને સજાઓ પણ બહુજ ખાવી પડે છે.

ગીત :- તુમ્હી હો માતા-પિતા તુમ્હી હો.....

ઓમ શાંતિ! ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન ની મહિમા પણ કરી છે અને પછી ગ્લાનિ પણ કરી છે. હવે ઊંચેથી ઊંચા બાપ સ્વયં આવીને પરિચય આપે છે અને પછી જ્યારે રાવણ રાજ્ય શરુ થાય છે તો પોતાની ઊંચાઈ દેખાડે છે. ભક્તિમાર્ગમાં ભક્તિનું જ રાજ્ય છે એટલે કહેવાય છે રાવણ રાજ્ય. તે રામરાજ્ય, આ રાવણરાજ્ય. રામ અને રાવણની જ તુલના કરાય છે. બાકી તે રામ તો ત્રેતાનાં રાજા થયાં, તેમનાં માટે નથી કહેવાતું. રાવણ છે અડધા કલ્પનો રાજા. એવું નથી કે રામ અડધા કલ્પનો રાજા છે. ના, આ વિસ્તાર માં સમજવાની વાતો છે. બાકી તે તો બિલકુલ સહજ વાત છે સમજવાની. આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. આપણાં બધાનાં એ બાપ નિરાકાર છે. બાપને ખબર છે આ સમયે મારાં બધાં બાળકો રાવણની જેલમાં છે. કામ ચિતા પર બેસીને બધાં કાળા થઈ ગયાં છે. આ બાપ જાણે છે. આત્મામાં જ બધું નોલેજ છે ને. આમાં પણ સૌથી વધારે મહત્ત્વ આપવાનું હોય છે આત્મા અને પરમાત્માને જાણવાનું. નાનકડી આત્મામાં કેટલો પાર્ટ નોંધાયેલો છે જે ભજવતી રહે છે. દેહ-અભિમાનમાં આવીને પાર્ટ ભજવે છે તો સ્વધર્મને ભૂલી જાય છે. હવે બાપ આવીને આત્મ-અભિમાની બનાવે છે કારણ કે આત્મા જ કહે છે કે અમે પાવન બનીએ. તો બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો. આત્મા પુકારે છે હું પરમપિતા, હું પતિત-પાવન, અમે આત્માઓ પતિત બની ગયાં છીએ, આવીને અમને પાવન બનાવો. સંસ્કાર તો બધાં આત્મામાં છે ને. આત્મા સ્પષ્ટ કહે છે અમે પતિત બન્યાં છીએ. પતિત તેને કહેવાય છે જે વિકારમાં જાય છે. પતિત મનુષ્ય, પાવન નિર્વિકારી દેવતાઓની આગળ જઈને મંદિરમાં તેમની મહિમા ગાયે છે. બાપ સમજાવે છે બાળકો તમે જ પૂજ્ય દેવતા હતાં. ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં નીચે જરૂર ઉતરવું પડે. આ ખેલ જ પતિત થી પાવન, પાવન થી પતિત થવાનો છે. આખું જ્ઞાન બાપ આવીને ઈશારા માં સમજાવે છે. હવે બધાનો અંતિમ જન્મ છે. બધાને હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી જવાનું છે. બાબા સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. પતિતને પોતાનાં વિકર્મોનો દંડ જરૂર ભોગવવો પડે છે. પાછળનો કોઈ જન્મ આપીને જ સજા આપશે. મનુષ્ય તનમાં જ સજા ખાશે એટલે શરીર જરૂર ધારણ કરવું પડે છે. આત્મા ફીલ (અનુભવ) કરે છે, અમે સજા ભોગવી રહ્યાં છીએ. જેમ કાશી કલવટ ખાવાનાં સમયે દંડ ભોગવે છે, કરેલાં પાપોનો સાક્ષાત્કાર થાય છે. ત્યારે તો કહે છે ક્ષમા કરો ભગવાન, અમે ફરી આવું નહીં કરશું. આ બધાં સાક્ષાત્કારમાં જ ક્ષમા માગે છે. અનુભવ કરે છે, દુઃખ ભોગવે છે. સૌથી વધારે મહત્ત્વ છે આત્મા અને પરમાત્માનું. આત્મા જ ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ ભજવે છે. તો આત્મા સૌથી પાવરફુલ થઈ ને. આખાં ડ્રામામાં મહત્ત્વ છે આત્મા અને પરમાત્માનું. જેને બીજું કોઈ પણ નથી જાણતું. એક પણ મનુષ્ય નથી જાણતા કે

આત્મા શું અને પરમાત્મા શું છે? ડ્રામા અનુસાર આ પણ થવાનું છે. આપ બાળકોને પણ જ્ઞાન છે કે આ કોઈ નવી વાત નથી, કલ્પ પહેલાં પણ આ ચાલ્યું હતું. કહે પણ છે જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્ય. પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. બાબાએ આ સાધુઓ વગેરેનો સંગ બહુજ કરેલો છે, ફક્ત નામ લઈ લે છે. હવે આપ બાળકો સારી રીતે જાણો છો કે આપણે જૂની દુનિયા થી નવી દુનિયામાં જઈએ છે તો જૂની દુનિયા થી જરૂર વૈરાગ્ય કરવો પડે. આનાંથી શું દિલ લગાડવાનું છે. તમે પ્રતિજ્ઞા કરી છે-કોઈપણ દેહધારીથી દિલ નહીં લગાવીએ. આત્મા કહે છે અમે એક બાપને જ યાદ કરશું. પોતાની દેહને પણ યાદ નહીં કરશું. બાપ દેહ સહિત બધાનો સન્યાસ કરાવે છે. પછી બીજાનાં દેહથી આપણે લગાવ કેમ રાખીએ. કોઈથી લગાવ હશે તો તેમની યાદ આવતી રહેશે. પછી ઈશ્વર યાદ આવી ન શકે. પ્રતિજ્ઞા તોડે છે તો સજા પણ બહુજ ખાવી પડે છે, પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે એટલે જેટલું થઈ શકે બાપને જ યાદ કરવાનાં છે. માયા તો બહુજ દગાબાજ છે. કોઈપણ હાલતમાં માયા થી સ્વયંને બચાવવાનું છે. દેહ-અભિમાનની બહુજ આકરી બીમારી છે. બાપ કહે છે હવે દેહી-અભિમાની બનો. બાપને યાદ કરો તો દેહ-અભિમાનની બીમારી છૂટી જાય. આખો દિવસ દેહ-અભિમાનમાં રહે છે. બાપને યાદ ખુબ મુશ્કેલ થી કરે છે. બાબા એ સમજાવ્યું છે હથ કાર ડે દિલ યાર ડે. જેમ આશિક માશૂક ધંધો વગેરે કરતાં પણ પોતાનાં માશૂકને જ યાદ કરતાં રહે છે. હવે આપ આત્માઓને પરમાત્મા થી પ્રીત રાખવાની છે તો એમને જ યાદ કરવા જોઈએ ને. તમારો લક્ષ-હેતુ જ છે કે અમારે દેવી-દેવતા બનવું છે, તેનાં માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. માયા દગો તો જરૂર આપશે, પોતાને તેનાથી છોડાવવાનાં છે. નહીં, તો ફસાઈ મરશું પછી ગ્લાનિ પણ થશે, નુકસાન પણ બહુજ થશે.

આપ બાળકો જાણો છો કે આપણે આત્મા બિંદુ છીએ, આપણાં બાપ પણ બીજરુપ નોલેજકુલ છે. આ બહુજ વન્ડરફુલ વાતો છે. આત્મા શું છે, તેમાં કેવો અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે-આ ગુહ્ય વાતોને સારાં-સારાં બાળકો પણ પૂરી રીતે નથી સમજતાં. સ્વયંને યથાર્થ રીતે આત્મા સમજે અને બાપને પણ બિંદુની જેમ સમજી યાદ કરે, તે જ્ઞાનનાં સાગર છે, બીજરુપ છે.....એવું સમજી બહુજ મુશ્કેલ થી યાદ કરે છે. મોટા વિચારોથી નહીં, આમાં મહીન બુદ્ધિથી કામ લેવાનું હોય છે-આપણે આત્મા છીએ, આપણા બાપ આવેલાં છે, એ બીજરુપ નોલેજકુલ છે. આપણને નોલેજ સંભળાવી રહ્યાં છે. ધારણા પણ મુજ નાની એવી આત્મામાં થાય છે. એવાં ઘણાં છે જે મોટી રીતે ફક્ત કહી દે છે - આત્મા અને પરમાત્મા.....પરંતુ યથાર્થ રીતે બુદ્ધિમાં આવતું નથી. ના થી તો મોટી રીતે યાદ કરવું પણ ઠીક છે. પરંતુ તે યથાર્થ યાદ વધારે ફળદાયક છે. તેઓ એટલું ઉચ્ચ પદ પામી નહીં શકે. આમાં ઘણી મહેનત છે. હું આત્મા નાનું એવું બિંદુ છું, બાબા પણ એટલું નાનું એવું બિંદુ છે, એમનાં માં બધું જ્ઞાન છે, આ પણ અહીં તમે બેઠાં છો તો કંઈક બુદ્ધિમાં આવે છે પરંતુ હરતાં-ફરતાં તે ચિંતન રહે, પણ નહીં. ભૂલી જાય છે. આખો દિવસ તે જ ચિંતન રહે - આ છે એ સાચી-સાચી યાદ. કોઈ સાચું બતાવતા નથી કે અમે કેવી રીતે યાદ કરીએ છીએ. ચાર્ટ ભલે મોકલે છે પરંતુ એ નથી લખતા કે આમ સ્વયંને બિંદુ સમજી અને બાપને પણ બિંદુ સમજી યાદ કરું છું. સચ્ચાઈથી પૂરું લખતા નથી. ભલે ખુબ સારી-સારી મુરલી ચલાવે છે પરંતુ યોગ બહુજ ઓછો છે. દેહ-અભિમાન બહુજ છે, આ ગુપ્ત વાતને પૂરું સમજતા નથી, સિમરણ નથી કરતાં. યાદથી જ પાવન બનવાનું છે. પહેલાં તો કર્મતીત અવસ્થા જોઈએ ને. તેજ ઊંચ પદ પામી શકશે. બાકી મુરલી વગાડવા વાળા તો ઘણાં છે. પરંતુ બાબા જાણે છે યોગમાં રહી નથી શકતાં. વિશ્વનાં માલિક બનવું કોઈ માસીનું

ઘર થોડી છે. તેઓ અલ્પકાળનું પદ પામવાં માટે પણ કેટલું ભણે છે. સોર્સ ઓફ ઇનકમ (આવક નું સાધન) હવે થયું છે. પહેલાં થોડી બેરિસ્ટર વગેરે એટલું કમાતાં હતાં. હમણાં કેટલી કમાણી થઈ ગઈ છે.

બાળકોને પોતાનાં કલ્યાણ માટે એક તો સ્વયંને આત્મા સમજી યથાર્થ રીતે બાપને યાદ કરવાનાં છે અને ત્રિમૂર્તિ શિવનો પરિચય બીજાને પણ આપવાનો છે. એકલું શિવ કહેવાથી સમજશે નહીં. ત્રિમૂર્તિ તો જરૂર જોઈએ. મુખ્ય છે જ બે ચિત્ર ત્રિમૂર્તિ અને ઝાડ. સીડી થી પણ ઝાડમાં વધારે નોલેજ છે. આ ચિત્ર તો બધાંની પાસે હોવાં જોઈએ. એક તરફ ત્રિમૂર્તિ ગોળો, બીજી તરફ ઝાડ. આ પાંડવ સેનાનો ફ્લેગ (ઝંડો) હોવો જોઈએ. ડ્રામા અને ઝાડનું નોલેજ પણ બાપ આપે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ, વિષ્ણુ વગેરે કોણ છે? આ કોઈ સમજતાં નથી. મહાલક્ષ્મી ની પૂજા કરે છે, સમજે છે લક્ષ્મી આવશે. હવે લક્ષ્મીને ધન ક્યાંથી આવશે? ૪ ભુજાવાળા, ૮ ભુજાવાળા કેટલાં ચિત્ર બનાવી દીધાં છે. સમજતા કાંઈ પણ નથી. ૮-૧૦ ભુજાવાળા કોઈ મનુષ્ય તો હોતાં નથી. જેમને જે આવડ્યું તે બનાવ્યું, બસ ચાલી પડ્યું. કોઈએ મત આપી કે હનુમાનની પૂજા કરો બસ ચાલી પડ્યા. દેખાડે છે સંજીવની બૂટી લઈ આવ્યાં... તેનો પણ અર્થ આપ બાળકો સમજો છો. સંજીવની બૂટી તો છે મનમનાભવ! વિચાર કરાય છે જ્યાં સુધી બ્રહ્માણ ન બને, બાપનો પરિચય ન મળે ત્યાં સુધી વર્થ નોટ એ પેની (કોડીતુલ્ય) છે. પદ નું મનુષ્યો ને કેટલું અભિમાન છે. તેમને તો સમજાવવામાં ઘણી મુશ્કેલી છે. રાજાઈ સ્થાપન કરવામાં કેટલી મહેનત લાગે છે. તે છે બાહુબળ, આ છે યોગબળ. આ વાતો શાસ્ત્રોમાં તો છે નહીં. હકીકતમાં તમે કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે રેફર (ઉલ્લેખ) નથી કરી શકતાં. જો તમને કહે છે - તમે શાસ્ત્રોને માનો છો? બોલો હાં આ તો બધાં ભક્તિમાર્ગનાં છે. હમણાં અમે જ્ઞાન માર્ગ પર ચાલી રહ્યાં છીએ. જ્ઞાન આપવા વાળા જ્ઞાનનાં સાગર એક જ બાપ છે, આને રુહાની જ્ઞાન કહેવાય છે. રુહ બેસી રુહોને જ્ઞાન આપે છે. તે મનુષ્ય, મનુષ્યને આપે છે. મનુષ્ય ક્યારેય સ્પિરિટ્યુઅલ નોલેજ (આધ્યાત્મિક જ્ઞાન) આપી ન શકે. જ્ઞાનનાં સાગર પતિત-પાવન, લિબરેટર, સદ્ગતિદાતા એક જ બાપ છે.

બાપ સમજાવતા રહે છે આ-આ કરો. હવે જુઓ શિવજયંતી પર કેટલું ધમચક મચાવે છે. ટ્રાન્સલાઈટનાં ચિત્ર નાનાં પણ હોય જે બધાને મળી જાય. તમારી તો છે બિલકુલ નવી વાત. કોઈ સમજી ન શકે. ખુબ સમાચારોમાં નાખવું જોઈએ. અવાજ કરવો જોઈએ. સેવાકેન્દ્ર ખોલવા વાળા પણ એવાં જોઈએ. હમણાં આપ બાળકોને જ એટલો નશો નથી ચઢેલો. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર સમજાવે છે. આટલાં બધાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છે. અચ્છા, બ્રહ્માનું નામ નિકાળીને કોઈનું પણ નામ નાખો. રાધેકૃષ્ણનું નામ નાખો. અચ્છા, પછી બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ ક્યાંથી આવશે? કોઈ તો બ્રહ્મા જોઈએ ને, જે મુખ વંશાવલી બી.કે. હોય. બાળકો આગળ ચાલીને બહુજ સમજશે. ખર્ચો તો કરવો જ પડે છે. ચિત્ર તો બહુજ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. લક્ષ્મી-નારાયણનું ચિત્ર ખુબ સરસ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા સર્વિસએબુલ (સેવાધારી), આજ્ઞાકારી, ફરમાનબરદાર, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાન અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) કર્માતીત બનવાનાં માટે બાપને મહીન બુદ્ધિથી ઓળખીને યથાર્થ યાદ કરવાનાં છે. ભણતર ની સાથે-સાથે યોગ પર પૂરું અટેન્શન (ધ્યાન) આપવાનું છે.

2) સ્વયંને માયાનાં દગાથી બચાવવાનાં છે. કોઈનાં પણ દેહમાં લગાવ નથી રાખવાનો. સાચી પ્રીત એક બાપથી રાખવાની છે. દેહ-અભિમાન માં નથી આવવાનું.

વરદાન :- સમયનાં મહત્વ ને જાણી સ્વયં ને સંપન્ન બનાવવાવાળા વિશ્વ નાં આધારમૂર્ત ભવ

આખાં કલ્પની કમાણી નો, શ્રેષ્ઠ કર્મરૂપી બીજ વાવવાનો, ૫ હજાર વર્ષ નાં સંસ્કારો નો રેકોર્ડ ભરવાનો, વિશ્વ કલ્યાણ અથવા વિશ્વ પરિવર્તનનો આ સમય ચાલી રહ્યો છે. જો સમયનાં જ્ઞાનવાળા પણ વર્તમાન સમયને ગુમાવે છે કે આવવાવાળા સમય પર છોડી દે છે તો સમયનાં આધાર પર સ્વયંનો પુરુષાર્થ થયો. પરંતુ વિશ્વની આધારમૂર્ત આત્માઓ કોઈ પણ પ્રકારનાં આધાર પર નથી ચાલતી. તેઓ એક અવિનાશી સહારા નાં આધાર પર કળયુગી પતિત દુનિયા થી કિનારો કરી સ્વયંને સંપન્ન બનાવાનો પુરુષાર્થ કરે છે.

સ્લોગન :- સ્વયંને સંપન્ન બનાવી લો તો વિશાળ કાર્યમાં સ્વતઃ સહયોગી બની જશો.

અવ્યક્ત સ્થિતિનો અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

સંપૂર્ણ હૃદિશ્તા કે અવ્યક્ત હૃદિશ્તા ની ડિગ્રી લેવાનાં માટે સર્વ ગુણોમાં કુલ (ભરપુર) બનો. નોલેજકુલ ની સાથે-સાથે ફેથકુલ (વિશ્વાસ પાત્ર), પાવરકુલ (શક્તિશાળી), સક્સેસકુલ (સફળતામૂર્ત) બનો. હવે નાજુક સમયમાં નાજો થી ચાલવાનું છોડી વિકર્મો અને વ્યર્થ કર્મોને પોતાનાં વિકરાળ રુપ (શક્તિરુપ) થી સમાપ્ત કરો.

“સંકલ્પ, સંસ્કાર, સંબંધ, બોલ અને કર્મમાં નવીનતા લાવો ”

આજે નવી દુનિયાનાં નવી રચનાનાં રચયિતા બાપ પોતાની નવી દુનિયાનાં અધિકારી બાળકોને અર્થાત્ નવી રચનાને જોઈ રહ્યાં છે. નવી રચના સદા પ્રિય લાગે છે. દુનિયાનાં હિસાબથી જૂનાં યુગમાં નવું વર્ષ મનાવે છે. પરંતુ આપ નવી રચનાનાં નવાં યુગની, નવાં જીવનની અનુભૂતિ કરી રહ્યાં છો. બધું નવું થઈ ગયું. જુનું સમાપ્ત થઈ નવો જન્મ નવું જીવન પ્રારંભ થઈ ગયું. જન્મ નવો થયો તો જન્મ થી જીવન સ્વતઃ જ બદલાય છે. જીવન બદલાવું અર્થાત્ સંકલ્પ, સંસ્કાર, સંબંધ બધું બદલાઈ ગયું અર્થાત્ નવું થઈ ગયું. ધર્મ નવો, કર્મ નવું. તેઓ ફક્ત વર્ષ નવું કહે છે. પરંતુ આપ સર્વનાં માટે બધું નવું થઈ ગયું. આજનાં દિવસે અમૃતવેલાં થી નવા વર્ષની શુભેચ્છા તો આપી પરંતુ ફક્ત મુખથી શુભેચ્છા આપી કે મન થી? નવીનતાનો સંકલ્પ લીધો? આ વિશેષ ત્રણ વાતોની નવીનતા નો સંકલ્પ કર્યો? સંકલ્પ, સંસ્કાર અને સંબંધ. સંસ્કાર અને સંકલ્પ નવાં અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ બની ગયાં. નવો જન્મ, નવું જીવન હોવા છતાં પણ હમણાં સુધી જુનાં જન્મ કે જીવનનાં સંકલ્પ, સંસ્કાર કે સંબંધ રહી તો નથી ગયાં? જો આ ત્રણ વાતોમાંથી કોઈ પણ વાતમાં અંશમાત્ર જુનુંપણું રહેલું છે તો આ અંશ નવાં જીવનનાં નવાં યુગનું, નવાં સંબંધનું, નવાં સંસ્કારનું સુખ અથવા સર્વ પ્રાપ્તિથી વંચિત કરી દેશે. ઘણાં બાળકો આમ બાપદાદાની આગળ પોતાનાં મનની વાતો રુહ-રુહાનમાં કહેતાં રહે છે. બહારથી નથી કહેતાં. બહારથી તો કોઈ પણ પૂછે છે - કેમ છો? તો બધાં એજ કહે છે કે બહુજ સરસ કારણકે જાણે છે બહારચામી આત્માઓ અંદરનું શું જાણે. પરંતુ બાપથી રુહ-રુહાનમાં છુપાવી નથી શકતાં. પોતાનાં મનની વાતોમાં આ જરૂર કહે બ્રાહ્મણ તો બની ગયાં, શુદ્રપણાથી કિનારો કરી લીધો પરંતુ જે બ્રાહ્મણ જીવનની મહાનતા, વિશેષતા- સર્વ શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિઓ નો કે અતીન્દ્રિય સુખનો, ફરિશ્તાપણની ડબલ લાઈટ જીવનનો, એવો વિશેષ અનુભવ જેટલો હોવો જોઈએ એટલો નથી થતો. જે વર્ણન આ શ્રેષ્ઠ યુગનાં શ્રેષ્ઠ જીવનનું છે, એવો અનુભવ, એવી સ્થિતિ બહુજ થોડોક સમય હોય. તેનું કારણ શું? જ્યારે બ્રાહ્મણ બન્યાં તો બ્રાહ્મણ જીવનનાં અધિકારનો અનુભવ નથી થતો, કેમ? છે રાજાનાં બાળક પરંતુ સંસ્કાર ભિખારીપણા નાં હોય તો તેમને શું કહેશું? રાજકુમાર કહેશું? અહીંયા પણ નવો જન્મ, નવું બ્રાહ્મણ જીવન અને તો પણ જૂનાં સંકલ્પ અથવા સંસ્કાર ઈર્મજ (જાગૃત) થાય કે કર્મમાં હોય તો શું તેમને બ્રહ્માકુમાર કહેશું? કે અડધા શુદ્રકુમાર અને અડધા બ્રહ્માકુમાર. ડ્રામામાં એક ખેલ દેખાડો છો ને અડધું સફેદ અડધું કાળુ. સંગમયુગ આને તો નથી સમજ્યાં. સંગમયુગ અર્થાત્ નવો યુગ. નવો યુગ તો બધું નવું.

બાપદાદા આજે બધાંનો અવાજ સાંભળી રહ્યાં હતાં-નવાં વર્ષની શુભેચ્છાઓ. કાર્ડસ પણ મોકલતા પત્ર પણ લખતા પરંતુ કહેવું અને કરવું બંને એક છે? શુભેચ્છા તો આપી, બહુજ સારું કર્યું. બાપદાદા પણ શુભેચ્છા આપે છે. બાપદાદા પણ કહે છે બધાનાં મુખનાં બોલમાં અવિનાશી ભવનું વરદાન. તમે લોકો કહો છો ને મુખમાં ગુલાબ, બાપદાદા કહે મુખનાં બોલમાં અવિનાશી વરદાન. આજથી ફક્ત એક શબ્દ યાદ રાખજો - “નવું” જે પણ સંકલ્પ કરો, બોલ બોલો, કર્મ કરો એજ તપાસ કરો યાદ રાખો કે નવું છે? આજ પોતામેલ ચોપડાં, રજીસ્ટર આજથી શરૂ કરો. દિવાળીમાં ચોપડા ઉપર શું કરો છો? સ્વસ્તિક દોરો છો ને. ગણેશ. અને ચારેય યુગમાં બિંદુ જરૂર લગાડો છો. કેમ લગાડો છો? કોઈ પણ કાર્યનો પ્રારંભ કરતાં સમયે સ્વસ્તિક કે ગણેશ નમઃ જરૂર કહે છે. આ કોની યાદગાર છે? સ્વસ્તિક ને પણ ગણેશ કેમ કહે છે? સ્વસ્તિક સ્વસ્થિતિ માં સ્થિત થવાનું અને પૂરી રચનાનાં જ્ઞાનનું સૂચક છે. ગણેશ અર્થાત્ નોલેજકુલ (જ્ઞાનવાન). સ્વસ્તિક નાં એક ચિત્રમાં પૂરું જ્ઞાન

સમાયેલું છે. નોલેજકુલ ની સ્મૃતિનું યાદગાર ગણેશ અથવા સ્વસ્તિક દેખાડે છે. આનો અર્થ શું થયો? કોઈપણ કાર્યનાં સફળતાનો આધાર છે - નોલેજકુલ અર્થાત્ સમજદાર, જ્ઞાનસ્વરૂપ બનવું. જ્ઞાન સ્વરૂપ સમજદાર બની ગયાં તો દરેક કર્મ શ્રેષ્ઠ અને સફળ થશે ને. તેઓ તો ફક્ત કાગળ પર યાદગાર ની નિશાની લગાવી દે છે પરંતુ આપ બ્રાહ્મણ આત્માઓ સ્વયં નોલેજકુલ બની દરેક સંકલ્પ કરશો તો સંકલ્પ અને સફળતા બંને સાથે-સાથે અનુભવ કરશો. તો આજથી આ દૃઢ સંકલ્પ નાં રંગ દ્વારા પોતાનાં જીવનનાં ચોપડાં પર દરેક સંકલ્પ સંસ્કાર નવાં જ થવાનાં છે. થશે, આ પણ નહીં. થવાનાં જ છે. સ્વસ્થિતિ માં સ્થિત થઈ આ શ્રી ગણેશ અર્થાત્ આરંભ કરો. સ્વયં શ્રીગણેશ બનીને આરંભ કરો. એવું નહીં વિચારો આ તો થતું જ રહે છે. સંકલ્પ અનેકવાર કરતાં, પરંતુ સંકલ્પ દૃઢ હોય. જેમ ફાઉન્ડેશન (પાયા) માં પાક્કો સિમેન્ટ વગેરે નાખીને મજબૂત કરાય છે ને! જો રેતીનું ફાઉન્ડેશન બનાવી દે તો કેટલો સમય ચાલશે? તો જે સમયે સંકલ્પ કરો છો તે સમયે કહો, કરીને જોઈશું, જેટલું થઈ શકશે એટલું કરશું. બીજા પણ આવું જ કરે છે. આ રેતી ભેળવી દો છો, એટલે ફાઉન્ડેશન પાક્કું નથી થતું. બીજાને જોવું સહજ લાગે છે. સ્વયંને જોવામાં મહેનત લાગે છે. જો બીજાને જોવા ઈચ્છો છો, આદત થી મજબૂર છો તો બ્રહ્મા બાપને જુઓ. તેઓ પણ તો બીજા થયાંને, એટલે બાપદાદા એ દિવાળીનો પોતામેલ જોયો. પોતામેલ માં વિશેષ કારણ, બ્રાહ્મણ બનતા પણ બ્રાહ્મણ જીવનની અનુભૂતિ ન થવી. જેટલી થવી જોઈએ એટલી નથી થતી. તેનું વિશેષ કારણ છે - પરદૃષ્ટિ, પરચિંતન, પરપંચ માં જવું. પરિસ્થિતિઓનાં વર્ણન અને મનન માં વધારે રહે છે, એટલે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો. સ્વ થી પર ખતમ થઈ જશે. જેમ આજે નવાં વર્ષની બધાંએ મળીને શુભેચ્છા આપી, એમ દરેક દિવસ, નવો દિવસ, નવું જીવન, નવો સંકલ્પ, નવાં સંસ્કાર, સ્વતઃ જ અનુભવ કરશો. અને મન થી દરેક ઘડી બાપનાં પ્રતિ, બ્રાહ્મણ પરિવારનાં પ્રતિ શુભેચ્છા નો શુભ ઉમંગ સ્વતઃ જ ઉત્પન્ન થતો રહેશે. સર્વની દૃષ્ટિમાં મુબારક, શુભેચ્છા, અભિનંદન ની લહેર હશે. તો આમ આજનાં શુભેચ્છા શબ્દને અવિનાશી બનાવો. સમજ્યાં. લોકો પોતામેલ રાખે છે. બાપએ પોતામેલ જોયો. બાપદાદાને બાળકો પર રહેમ આવે છે કે બધું મળતાં પણ અધૂરું કેમ લે છે? નામ નવું, બ્રહ્માકુમાર કે કુમારી અને કામ માં મિશ્રણ કેમ? દાતાનાં બાળકો છો, વિદાતાનાં બાળકો છો, વરદાતાનાં બાળકો છો. તો નવાં વર્ષમાં શું યાદ રાખશો? બધું નવું કરવાનું છે અર્થાત્ બ્રાહ્મણ જીવનની મર્યાદાનું બધું નવું. નવાંનો અર્થ કોઈ મિશ્રણ નથી કરવાનું. ચતુર પણ બહુજ બની ગયા છે ને. બાબા ને પણ ભણાવે છે. ઘણાં બાળકો કહે છે ને - બાબા એ કહ્યું હતું ને નવું કરવાનું છે, તો આ નવું અમે કરી રહ્યા છીએ. પરંતુ બ્રાહ્મણ જીવનની મર્યાદા પ્રમાણે નવું હોય. મર્યાદાની રેખા તો બ્રાહ્મણ જીવન, બ્રાહ્મણ જન્મ થી બાપદાદા એ આપી દીધી છે. સમજ્યાં નવું વર્ષ કેવીરીતે મનાવવાનું છે. સંભળાવ્યું ને - ૧૮ મો અધ્યાય શરૂ થઈ રહ્યો છે.

ગોલ્ડન જુબલી (સ્વર્ણિમ જયંતી) નાં પહેલાં વિશ્વવિદ્યાલયની ગોલ્ડન જુબલી છે. એવું નથી સમજવાનું કે ફક્ત ૫૦ વર્ષ વાળાઓની ગોલ્ડન જુબલી છે. પરંતુ આ ઈશ્વરીય કાર્યની ગોલ્ડન જુબલી છે. સ્થાપના નાં કાર્યમાં જે પણ સહયોગી હોય ભલે બે વર્ષનાં હોય, ભલે ૫૦ વર્ષનાં હોય પરંતુ બે વર્ષ વાળા પણ પોતાને બ્રહ્માકુમાર કહે છે ને કે બીજું કોઈ નામ કહે છે. તો આ બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણોની રચનાની ગોલ્ડન જુબલી છે, આમાં બધાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છે. ગોલ્ડન જુબલી સુધી પોતાનામાં ગોલ્ડન એજ અર્થાત્ સતોપ્રધાન સંકલ્પ સંસ્કાર જાગૃત કરવાનાં છે. એવી ગોલ્ડન જુબલી મનાવવાની છે. આ તો નિમિત્ત માત્ર રીત-રિવાજ ની રીતથી મનાવો છો પરંતુ વાસ્તવિક ગોલ્ડન જુબલી ગોલ્ડન એજ (સતોપ્રધાન) બનવાની જુબલી છે. કાર્ય સફળ થયું અર્થાત્ કાર્ય

અર્થ નિમિત્ત આત્માઓ સફળતા સ્વરૂપ બની. હજી પણ સમય પડ્યો છે. આ ૩ માસની અંદર દુનિયાની સ્ટેજનાં આગળ નિરાળી ગોલ્ડન જુબલી મનાવીને દેખાડો. દુનિયા વાળા સમ્માન આપે છે અને અહીં સમાન ની સ્ટેજની પ્રત્યક્ષતા કરવાની છે. સમ્માન આપવાં માટે કંઈ પણ કરો છો આ તો નિમિત્ત માત્ર છે. વાસ્તવિકતા દુનિયાની આગળ દેખાડવાની છે. આપણે બધાં એક છીએ, એકનાં છીએ, એકરસ સ્થિતિવાળા છીએ. એક ની લગનમાં મગન રહી એકનું નામ પ્રત્યક્ષ કરવાં વાળા છીએ, આ ન્યારી અને પ્યારી ગોલ્ડન સ્થિતી નો ઝંડો લહેરાવો. ગોલ્ડન દુનિયા નાં દ્રશ્યો તમારાં નયનો દ્વારા બોલ અને કર્મ દ્વારા સ્પષ્ટ દેખાય. એવી ગોલ્ડન જુબલી મનાવજો. અચ્છા-

આવાં સદા અવિનાશી શુભેચ્છાનાં પાત્ર શ્રેષ્ઠ બાળકોને, પોતાનાં દરેક સંકલ્પ અને કર્મ દ્વારા નવાં સંસારનો સાક્ષાત્કાર કરાવવા વાળા બાળકોને, પોતાની ગોલ્ડન એજ (સતોપ્રધાન) સ્થિતિ દ્વારા ગોલ્ડન દુનિયા આવી કે આવી એવી શુભ આશાનાં દિપક વિશ્વની આત્માઓની અંદર જગાવવાળા, સદા ઝગમગતા તારાઓને, સફળતાનાં દિપકો ને દૃઢ સંકલ્પ દ્વારા નવાં જીવનનું દર્શન કરાવવા વાળા, દર્શનીય મૂર્ત બાળકોને બાપદાદાનાં યાદપ્યાર, અવિનાશી શુભેચ્છા, અવિનાશી વરદાન ની સાથે નમસ્તે.

પદયાત્રીઓ તથા સાયકલ યાત્રીઓ થી અવ્યક્ત બાપદાદાની મુલાકાત

યાત્રા દ્વારા સેવા તો બધાએ કરી. જે પણ સેવા કરી તે સેવાનું પ્રત્યક્ષ ફળ પણ અનુભવ કર્યું. સેવાની વિશેષ ખુશી અનુભવ કરી છે ને. પદયાત્રા તો કરી, બધાએ તમને પદયાત્રીનાં રૂપમાં જોયાં. હવે રુહાની યાત્રીનાં રૂપમાં જોવે. સેવાનાં રૂપમાં તો જોયા પરંતુ હવે આટલી ન્યારી યાત્રા કરાવવા વાળા અલૌકિક યાત્રી છે, આ અનુભવ થાય. જેમ આ સેવામાં લગન થી સફળતા ને પામ્યાં ને. એમ હવે રુહાની યાત્રામાં સફળ થવાનું છે. મહેનત કરે છે, બહુજ સારી સેવા કરે છે, સંભળાવે બહુજ સારું છે એમનું જ જીવન બહુજ સારું છે, આ તો થયું. પરંતુ હવે જીવન બનાવવાં લાગી જાય, એવો અનુભવ કરે કે આ જીવન વગર બીજું કોઈ જીવન જ નથી. તો રુહાની યાત્રાનું લક્ષ્ય રાખી રુહાની યાત્રાનો અનુભવ કરાવો. સમજ્યાં શું કરવાનું છે. હરતાં-ફરતાં એવું જ જુએ કે આ સાધારણ નથી. આ રુહાની યાત્રી છે તો શું કરવાનું છે! સ્વયં પણ યાત્રામાં રહો અને બીજાને પણ યાત્રાનો અનુભવ કરાવો. પદ-યાત્રાનો અનુભવ કરાવ્યો, હવે ફરિશ્તા પણાનો અનુભવ કરાવો. અનુભવ કરે કે આ લોકો આ ઘરણીનાં રહેવાવાળા નથી. આ ફરિશ્તાઓ છે. આમનાં પગ આ ઘરતી પર નથી રહેતાં. દિવસ-પ્રતિ દિવસ ઉડતી કળા દ્વારા બીજાને ઉડાવો. હવે ઉડાવવાનો સમય છે. ચલાવવાનો સમય નથી. ચાલવામાં સમય લાગે અને ઉડવામાં સમય નથી લાગતો. સ્વયં ની ઉડતી કળા દ્વારા બીજાને પણ ઉડાવો. સમજ્યાં. એવી દૃષ્ટીથી સ્મૃતિથી સર્વને સંપન્ન બનાવતા જાઓ. તેઓ સમજે કે અમને કાંઈક મળ્યું છે. ભરપૂર થયાં છીએ. ખાલી હતાં પરંતુ ભરપૂર થઈ ગયાં. જ્યાં પ્રાપ્તિ થાય છે ત્યાં સેકન્ડમાં ન્યોછાવર થાય છે. તમને લોકોને પ્રાપ્તિ થઈ ત્યારે તો છોડ્યું ને. સારું લાગ્યું અનુભવ કર્યો ત્યારે છોડ્યું ને. એમ જ તો નથી છોડ્યું. એમ બીજાને પ્રાપ્તિનો અનુભવ કરાવો. સમજ્યાં! બાકી સારું છે! જે પણ સેવામાં દિવસ વિતાવ્યાં, તે પોતાનાં માટે પણ, બીજાઓનાં માટે પણ શ્રેષ્ઠ બનાવ્યાં. ઉમંગ-ઉત્સાહ સારો રહ્યો! રીઝલ્ટ (પરિણામ) ઠીક રહ્યું ને. રુહાની યાત્રા સદા રહેશે તો સફળતા પણ સદા રહેશે. એવું નહિ પદયાત્રા પૂરી કરી તો સેવા પૂરી થઈ. પાછાં જેવાં હતાં તેવાં. ના. સદા સેવાનાં ક્ષેત્રમાં સેવાનાં વગર બ્રાહ્મણ ન રહી સકે. ફક્ત સેવાનો પાર્ટ ચેન્જ (બદલી) થયો. સેવા તો અંત સુધી કરવાની છે. એવાં સેવાધારી છો ને કે ૩ માસ, ૨ માસ નાં સેવાધારી છો! સદાનાં સેવાધારી સદા જ

ઉમંગ-ઉત્સાહ રહે. અચ્છા. ડ્રામામાં જે પણ સેવાનો પાર્ટ મળે છે તેમાં વિશેષતા ભરેલી છે. હિંમત થી મદદનો અનુભવ કર્યો. અચ્છા. સ્વયં દ્વારા બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાનો શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ રહ્યો કારણ કે જ્યારે બાપને પ્રત્યક્ષ કરશો ત્યારે આ જૂની દુનિયાની સમાપ્તિ થશે, આપણું રાજ્ય આવશે. બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાં અર્થાત્ આપણું રાજ્ય લાવવું. આપણું રાજ્ય લાવવું છે આ ઉમંગ-ઉત્સાહ સદા રહે છે ને! જેમ વિશેષ પ્રોગ્રામ માં ઉમંગ-ઉત્સાહ રહ્યો, એમ સદા આ સંકલ્પ નો ઉમંગ-ઉત્સાહ રહે. સમજ્યાં.

પાર્ટીઓ થી :- સાંભળ્યું તો ઘણું છે! હવે એજ સાંભળેલી વાતોને સમાવવાની છે કારણ કે જેટલું સમાવશો એટલાં બાપ સમાન શક્તિશાળી બનશો. માસ્ટર છો ને. તો જેમ બાપ સર્વશક્તિમાન છે એમ તમે બધાં પણ માસ્ટર સર્વશક્તિમાન અર્થાત્ સર્વ શક્તિઓને સમાવવા વાળા, બાપ સમાન બનવા વાળા છો ને. બાપ અને બાળકોમાં જીવનનાં આધાર થી અંતર ન દેખાય. જેમ બ્રહ્મા બાપનું જીવન જોયું તો બ્રહ્મા બાપ અને બાળકો સમાન દેખાય. સાકાર માં તો બ્રહ્મા બાપ કર્મ કરીને દેખાડવાનાં નિમિત્ત બન્યાં ને. એમ સમાન બનવું અર્થાત્ માસ્ટર સર્વશક્તિમાન બનવું. તો સર્વશક્તિઓ છે? ધારણ તો કરી છે પરંતુ પર્સન્ટેજ (ટકાવારી) છે. જેટલી હોવી જોઈએ એટલી નથી. સંપત્તિ નથી. બનવાનું તો સંપત્તિ છે ને! તો પર્સન્ટેજને વધારો. શક્તિઓને સમય પર કાર્યમાં લગાડવી, આનાં પર જ નંબર મળે છે. જો સમય પર કાર્યમાં નથી આવતી તો શું કહેશે? હોવા છતાં પણ ન હોવી જ કહેશે કારણ કે સમય પર કામમાં નથી આવી. તો તપાસ કરો કે સમય પ્રમાણ જે શક્તિની આવશ્યકતા છે તે કાર્યમાં લગાવી શકો છો? તો બાપ સમાન માસ્ટર સર્વશક્તિમાન પ્રત્યક્ષ રૂપમાં વિશ્વને દેખાડવાનું છે. ત્યારે તો વિશ્વ માનશે કે હાં સર્વશક્તિમાન પ્રત્યક્ષ થઈ ચૂક્યાં, આ જ લક્ષ્ય છે ને! હવે જોઈશું કે ગોલ્ડન જુબલી સુધી નંબર કોણ લે છે. અચ્છા!

વરદાન :- વિશ્વ કલ્યાણ ની ભાવના દ્વારા દરેક આત્માની સેફ્ટી (સલામતી) નાં પ્લાન બનાવવાવાળા સાચા રહેમદિલ ભવ

વર્તમાન સમયે ઘણી આત્માઓ પોતેજ સ્વયં નાં અકલ્યાણનાં નિમિત્ત બની રહી છે, તેમનાં માટે રહેમદિલ બની કોઈ પ્લાન બનાવો. કોઈ પણ આત્માનાં પાર્ટને જોઈને સ્વયં હલચલમાં નહિ આવો પરંતુ તેમની સેફ્ટીનું સાધન વિચારો, એવું નહીં કે આતો થતું રહે છે, ઝાડને તો ખરવાનું જ છે. ના. આવેલાં વિદ્યો ને ખતમ કરો. વિશ્વ કલ્યાણકારી કે વિદ્યવિનાશક નું જે ટાઇટલ (શીર્ષક) છે - એ પ્રમાણે સંકલ્પ, વાણી અને કર્મમાં રહેમદિલ બની વાયુમંડળને ચેન્જ (પરિવર્તન) કરવામાં સહયોગી બનો.

સ્લોગન :- કર્મયોગી તેજ બની શકે છે જે બુદ્ધિ પર એટેન્શન (ખબરદારી) નો પહેરો આપે છે.

અવ્યક્ત સ્થિતિ નો અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

જો કોઈ પણ પ્રકારનું ભારેપણું અથવા બોજ છે તો આત્મિક એક્સરસાઇઝ (કસરત) કરો. હમણાં-હમણાં કર્મયોગી અર્થાત્ સાકારી સ્વરૂપધારી બની સાકાર સૃષ્ટિનો પાર્ટ ભજવો, હમણાં-હમણાં આકારી ફરિશ્તા બની આકારી વતનવાસી અવ્યક્ત રૂપનો અનુભવ કરો, હમણાં-હમણાં નિરાકારી બની મૂળવતન વાસીનો અનુભવ કરો, આ એક્સરસાઇઝ થી હલકા થઈ જશો, ભારેપણું ખતમ થઈ જશે.

“મીઠા બાળકો - તમે સ્વયંને સંગમયુગી બ્રાહ્મણ સમજો તો સતયુગી ઝાડ જોવામાં આવશે અને અપાર ખુશી માં રહેશો”

પ્રશ્ન :- જે જ્ઞાનનાં શોખીન બાળકો છે, તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તેઓ આપસમાં જ્ઞાનની જ વાતો કરશે. ક્યારેય પરચિંતન નહીં કરશે. એકાંતમાં જઈને વિચાર સાગર મંથન કરશે.

પ્રશ્ન :- આ સૃષ્ટિ નાટકનું કયું એવું રહસ્ય આપ બાળકો જ સમજો છો?

ઉત્તર :- આ સૃષ્ટિમાં કોઈપણ ચીજ સદા કાયમ નથી રહેતી, સિવાય એક શિવબાબા નાં. જૂની દુનિયાની આત્માઓને નવી દુનિયામાં લઈ જવાનાં માટે કોઈ તો જોઈએ, આ પણ નાટકનું રહસ્ય આપ બાળકો જ સમજો છો.

ઓમ શાંતિ! રુહાની બાળકો પ્રતિ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર આવવાવાળા બાપ સમજાવી રહ્યાં છે. આ તો બાળકો સમજે છે - અમે બ્રાહ્મણ છીએ. સ્વયંને બ્રાહ્મણ સમજો છો કે આ પણ ભૂલી જાઓ છો? બ્રાહ્મણોને પોતાનો કુળ નથી ભુલતો. તમને પણ આ જરૂર યાદ રાખવું જોઈએ કે અમે બ્રાહ્મણ છીએ. એક વાત યાદ રહે તો પણ બેડો પાર છે. સંગમ પર તમે નવી-નવી વાતો સાંભળો છો તો તેનું ચિંતન ચાલવું જોઈએ, જેને વિચાર સાગર મંથન કહેવાય છે. તમે છો રૂપ-વસંત. તમારી આત્મામાં બધું જ્ઞાન ભરાય છે તો રત્ન નીકળવાં જોઈએ. સ્વયંને સમજાવવાનું છે અમે સંગમયુગી બ્રાહ્મણ છીએ. કોઈ તો આ પણ સમજતાં નથી. જો સ્વયંને સંગમયુગી સમજે તો સતયુગનાં ઝાડ જોવામાં આવે અને અથાહ ખુશી પણ રહે. બાપ જે સમજાવે છે તે અંદર રીપીટ (પુનરાવર્તન) થવું જોઈએ. આપણે સંગમયુગ પર છીએ, આ પણ તમારા સિવાય બીજા કોઈને ખબર નથી. સંગમયુગ નું ભણતર સમય પણ લે છે. આ એક જ ભણતર છે નર થી નારાયણ, નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનવાનું. આ યાદ રહેવાથી પણ ખુશી રહેશે - આપણે તો દેવતા સ્વર્ગવાસી બની રહ્યા છીએ. સંગમયુગવાસી હશે ત્યારે તો સ્વર્ગવાસી બનશો. પહેલાં નર્કવાસી હતાં તો બિલ્કુલ ગંદી અવસ્થા હતી, ગંદા કામ કરતાં હતાં. હવે તે મટાડવાનું છે. મનુષ્ય થી દેવતા સ્વર્ગવાસી બનવાનું છે. કોઈની સ્ત્રી મરી જાય છે, તમે પૂછો- તમારી યુગલ ક્યાં છે? કહેશે તે સ્વર્ગવાસી થઈ ગઈ. સ્વર્ગ શું ચીજ છે, તે નથી જાણતાં. જો સ્વર્ગવાસી થઈ પછી તો ખુશ થવું જોઈએ ને. હવે આપ બાળકો આ વાતોને જાણો છો. અંદર વિચાર ચાલવાં જોઈએ - આપણે હમણાં સંગમ પર છીએ, પાવન બની રહ્યા છીએ. સ્વર્ગનો વારસો બાપથી લઈ રહ્યા છીએ. આ ઘડી-ઘડી સિમરણ કરવાનું છે, ભૂલવું ન જોઈએ. પરંતુ માયા ભૂલાવીને એકદમ કળયુગી બનાવી દે છે. એક્ઝિટવિટી (પ્રવૃત્તિ) એવી ચાલે છે, જેમ એકદમ કળયુગી. તે ખુશીનો પારો નથી રહેતો. મોટું જેમકે મડદા માફક. બાપ પણ કહે છે - બધાં કામ ચિતા પર બેસી બળીને મડદા થઈ ગયાં છે. તમે જાણો છો આપણે મનુષ્ય થી દેવતા બનીએ છીએ તો તે ખુશી હોવી જોઈએ ને એટલે ગાયન પણ છે અતીન્દ્રિય સુખની ભાસના ગોપ-ગોપીઓ ને પૂછો. તમે પોતાનાં દિલથી પૂછો અમે તે ભાસનામાં રહીએ છીએ? તમે ઈશ્વરીય મિશન છો ને. ઈશ્વરીય મિશન શું કામ કરે છે? પહેલાં તો શુદ્ધ થી બ્રાહ્મણ, બ્રાહ્મણ થી દેવતા બનાવે છે. આપણે બ્રાહ્મણ છીએ - આ ભૂલવું ન જોઈએ. તે બ્રાહ્મણ તો ઝટ કહી દે છે - અમે બ્રાહ્મણ છીએ. તેઓ તો છે કુખની સંતાન. તમે છો મુખ વંશાવલી. આપ બ્રાહ્મણોને બહુજ નશો હોવો જોઈએ. ગાયન પણ છે બ્રહ્મા ભોજન... તમે કોઈને બ્રહ્મા ભોજન ખવડાવો છો તો કેટલાં ખુશ થાય છે. આપણે પવિત્ર બ્રાહ્મણોનાં હાથનું ખાઈએ છીએ. મન્સા-વાચા-કર્મણા પવિત્ર હોવાં જોઈએ. કોઈ અપવિત્ર કર્તવ્ય ન કરવું જોઈએ. સમય તો લાગે છે.

જન્મતા જ તો કોઈ નથી બનતું. ભલે ગાયન છે સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ, બાપનાં બાળક બન્યાં અને વારસો મળ્યો. એક વાર ઓળખીને કહ્યું-આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે. બ્રહ્મા વલ્લ શિવ. નિશ્ચય કરવાથી જ વારીસ થઈ જાય છે. પછી જો કોઈ અકર્તવ્ય કરશે તો સજાઓ બહુજ ખાવી પડશે. જેમ કાશી કલવટનું સમજાવ્યું છે. સજા ખાવાથી હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થઈ જાય છે. મુક્તિનાં માટે જ કૂવામાં કુદતાં હતાં. અહીંયા તો તે વાત નથી. શિવબાબા બાળકોને કહે છે - મામેકમ યાદ કરો. કેટલું સહજ છે. તો પણ માયાનું ચક્ર આવી જાય છે. આ તમારું યુદ્ધ સૌથી વધારે સમય ચાલે છે. બાહુબળનું યુદ્ધ આટલો સમય નથી ચાલતું. તમે તો જ્યારથી આવ્યા છો, યુદ્ધ શરુ છે. જૂનાંઓથી કેટલું યુદ્ધ ચાલે છે, નવા જે આવશે તેમનાંથી પણ ચાલશે. તે લડાઈમાં પણ મરતાં રહે છે, બીજા દાખલ થતા રહે છે. અહીંયા પણ મરે છે, વૃદ્ધિ ને પણ પામે છે. ઝાડ મોટું તો થવાનું જ છે. બાપ મીઠા-મીઠા બાળકોને સમજાવે છે-આ યાદ રહેવું જોઈએ, એ બાપ પણ છે, સુપ્રીમ શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. કૃષ્ણને તો સદ્ગુરુ, બાપ, શિક્ષક નહી કહેશું.

તમને બધાનું કલ્યાણ કરવાનો શોખ હોવો જોઈએ. મહારથી બાળકો સેવા પર રહે છે. તેમને તો બહુજ ખુશી રહે છે. જ્યાંથી નિમંત્રણ મળે છે, ભાગે છે. પ્રદર્શની સેવા કમિટીમાં પણ સારા-સારા બાળકો ચૂંટાય છે. તેમને ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) મળે છે, સેવા કરતા રહે તો કહેશે આ ઈશ્વરીય મિશનનાં સારા બાળકો છે. બાપ પણ ખુશ થશે આ તો બહુજ સારી સેવા કરે છે. પોતાનાં દિલથી પૂછવું જોઈએ-અમે સેવા કરીએ છીએ? કહે છે ઓન ગોડફાધરલી સર્વિસ (ઈશ્વરીય સેવામાં). ગોડફાધર ની સર્વિસ શું છે? બસ, બધાને આજ સંદેશ આપો - મનમનાભવ. આદિ-મધ્ય-અંતનું જ્ઞાન તો બુદ્ધિમાં છે. તમારું નામ જ છે-સ્વદર્શન ચક્રધારી. તો એનું ચિંતન ચાલવું જોઈએ. સ્વદર્શન ચક્ર અટકે થોડી છે. તમે ચૈતન્ય લાઈટ હાઉસ છો. તમારી મહિમા ખુબ ગવાય છે. બેહદનાં બાપનું ગાયન પણ તમે સમજો છો. એ જ્ઞાનનાં સાગર પતિત-પાવન છે, ગીતાનાં ભગવાન છે. એજ જ્ઞાન અને યોગ બળથી આ કાર્ય કરાવે છે, આમાં યોગબળ નો બહુજ પ્રભાવ છે. ભારતનો પ્રાચીન યોગ પ્રખ્યાત છે. તે તમે હમણાં શીખો છો. સન્યાસી તો હઠયોગી છે, તે પતિતો ને પાવન બનાવી ન શકે. જ્ઞાન છે જ એક બાપની પાસે. જ્ઞાનથી તમે જન્મ લો છો. ગીતાને માય બાપ કહેવાય છે, માતા-પિતા છે ને. તમે શિવબાબાનાં બાળકો છો પછી માતા-પિતા જોઈએ ને. મનુષ્યો તો ભલે ગાયે છે પરંતુ સમજે થોડી છે. બાપ સમજાવે છે - આનો અર્થ કેટલો ગુહ્ય છે. ગોડફાધર કહેવાય છે, પછી માત-પિતા કેમ કહેવાય? બાબા એ સમજાવ્યું છે - ભલે સરસ્વતી છે પરંતુ હકીકતમાં સાચી-સાચી મધર (માતા) બ્રહ્મપુત્રા છે. સાગર અને બ્રહ્મપુત્રા છે, પહેલાં-પહેલાં સંગમ આમનો થાય છે. બાબા આમનામાં પ્રવેશ કરે છે. આ કેટલી મહીન વાતો છે. ઘણાની બુદ્ધિમાં આ વાતો રહેતી નથી જે ચિંતન કરે. બિલકુલ ઓછી બુદ્ધિ છે, ઓછું પદ પામવા વાળા છે. તેમનાં માટે બાપ તો પણ કહે - સ્વયંને આત્મા સમજો. આ તો સહજ છે ને. આપણા આત્માઓનાં બાપ છે પરમાત્મા. એ આપ આત્માઓને કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય. આ છે મુખ્ય વાત. ડલ બુદ્ધિવાળા મોટી વાતો સમજી ન શકે એટલે ગીતામાં પણ છે મનમનાભવ. બધાં લખે છે-બાબા, યાદની યાત્રા બહુજ મુશ્કિલ છે. ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે. કોઈ ને કોઈ પોઇન્ટ (વાત) પર હારે છે. આ બોક્સિંગ (યુદ્ધ) છે-માયા અને ઈશ્વરનાં બાળકોની. આની કોઈને પણ ખબર નથી. બાબા એ સમજાવ્યું છે-માયા પર જીત પામીને કર્માતીત અવસ્થામાં જવાનું છે. પહેલાં-પહેલાં તમે આવ્યા છો કર્મ સંબંધમાં. તેમાં આવતાં-આવતાં પછી અડધા કલ્પ પછી તમે કર્મ બંધનમાં આવી ગયા છો. પહેલાં-પહેલાં તમે પવિત્ર આત્મા હતાં. કર્મબંધન ન સુખનું, ન દુઃખનું હતું, પછી સુખનાં સંબંધમાં આવ્યાં. આ પણ હવે તમે સમજો છો- આપણે સંબંધમાં

હતાં, હમણા દુઃખમાં જ છીએ પછી જરૂર સુખમાં હોઈશું. નવી દુનિયા જ્યારે હતી તો માલિક હતાં, પવિત્ર હતાં, હવે જૂની દુનિયામાં પતિત થઈ ગયાં છે. પછી આપણે સો દેવતા બનીએ છીએ, તો આ યાદ કરવું પડે ને.

બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમારાં પાપ ભૂસાઈ થશે, તમે મારાં ઘરમાં આવી જશો. વાયા શાંતિધામ સુખધામમાં આવી જશો. પહેલાં-પહેલાં જવાનું છે ઘરે, બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમે પવિત્ર બનશો, હું પતિત-પાવન તમને પવિત્ર બનાવી રહ્યો છું - ઘરે આવવાં માટે. આવી-આવી સ્વયંથી વાતો કરવાની હોય છે. બરાબર હમણાં ચક્ર પૂરું થાય છે, આપણે આટલાં જન્મ લીધા છે. હવે બાપ આવ્યા છે પતિત થી પાવન બનાવવાં. યોગબળથી જ પાવન બનશો. આ યોગબળ બહુજ નામીગ્રામી છે, જે બાપ જ શિખવાડી શકે છે. આમાં શરીરથી કાંઈ પણ કરવાની દરકાર નથી. તો આખો દિવસ આ વાતોનું મંથન ચાલવું જોઈએ. એકાંતમાં ક્યાંય પણ બેસો અથવા જાઓ, બુદ્ધિમાં આજ ચાલતું રહે. એકાંત તો બહુજ છે, ઉપર ધાબા પર તો ડરવાની વાત નથી. પહેલાં તમે સવારમાં મુરલી સાંભળ્યા પછી જતાં હતાં પહાડો પર. જે સાંભળ્યું તેનું ચિંતન કરવા માટે પહાડો પર જઈને બેસતાં હતાં. જે જ્ઞાનનાં શોખીન હશે, તેઓ તો આપસમાં જ્ઞાનની વાતો કરશે. જ્ઞાન નથી તો પછી પરચિંતન કરતાં રહેશે. પ્રદર્શનીમાં તમે કેટલાઓને આ રસ્તો બતાવો છો. સમજો છો આપણો ધર્મ બહું સુખ દેવાવાળો છે. બીજા ધર્મવાળાઓને ફક્ત એટલું સમજાવવાનું છે કે બાપ ને યાદ કરો. આ નથી સમજાવવાનું કે આ મુસલમાન છે, હું ફલાણો છું. ના, આત્માને જોવાની છે, આત્માને સમજાવવાનું છે. પ્રદર્શનનીમાં સમજાવો છો તો આ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) રહે - અમે આત્મા ભાઈને સમજાવીએ છીએ. હવે આપણને બાપથી વારસો મળી રહ્યો છે. પોતાને આત્મા સમજી ભાઈઓને જ્ઞાન આપો છો - હવે ચાલો બાપની પાસે, બહુજ સમયથી વિખુટાં હતાં. તે છે શાંતિધામ, અહીંયા તો કેટલી અશાંતિ-દુઃખ વગેરે છે. હવે બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજવાની પ્રેક્ટિસ પાડો તો નામ, રૂપ, દેહ બધું ભૂલી જવાય. ફલાણા મુસલમાન છે, આવું કેમ સમજો છો? આત્મા સમજીને સમજાવો. સમજી શકાય છે - આ આત્મા સારી છે કે ખરાબ છે. આત્માનાં માટે જ કહેવાય છે- ખરાબ થી દૂર ભાગવું જોઈએ. હમણાં તમે બેહદનાં બાપનાં બાળકો છો. અહીંયા પાર્ટ ભજવ્યો હવે ફરી પાછાં જવાનું છે, પાવન બનવાનું છે. બાપને જરૂર યાદ કરવાં પડે. પાવન બનશો તો પાવન દુનિયાનાં માલિક બનશો. મુખથી પ્રતિજ્ઞા કરવાની હોય છે. બાપ પણ કહે છે પ્રતિજ્ઞા કરો. બાપ યુક્તિ પણ બતાવે છે કે તમે આત્મા ભાઈ-ભાઈ છો પછી શરીરમાં આવો છો તો ભાઈ-બહેન છો. ભાઈ-બહેન ક્યારેય વિકારમાં જઈ ન શકતાં. પવિત્ર બની અને બાપને યાદ કરવાથી તમે વિશ્વનાં માલિક બની જશો. સમજાવાય છે - માયા થી હાર્યા ફરી ઊઠીને ઊભા થઈ જાઓ. જેટલા ઊભા થશો એટલી પ્રાપ્તિ થશે. નુકસાન અને જમા તો થાય છે ને. અડધો કલ્પ જમા પછી રાવણ રાજ્યમાં નુકશાન થઈ જાય છે. હિસાબ છે ને. જીત જમા, હાર નુકશાન. તો સ્વયંની પૂરી તપાસ કરવી જોઈએ. બાપ ને યાદ કરવાથી આપ બાળકોને ખુશી થશે. તેઓ તો ફક્ત ગાયન કરે છે, સમજ કાંઈ નથી. બેસમજી થી બધું કરે છે. તમે તો પૂજા વગેરે કરતાં નથી. બાકી ગાયન તો કરશોને. એ એક બાપનું ગાયન છે અવ્યભિચારી. બાપ આવીને આપ બાળકોને પોતે જ ભણાવે છે. તમારે કોઈ પ્રશ્ન પૂછવાની દરકાર નથી. ચક્ર સ્મૃતિમાં રહેવું જોઈએ. સમજવું જોઈએ - કેવી રીતે આપણે માયા પર જીત પામીએ છીએ અને પછી હાર ખાઈએ છીએ. બાપ સમજાવે છે હાર ખાવાથી સો ગણો દંડ પડી જશે. બાપ કહે છે - સદ્ગુરુની, નિંદા નહિ કરાવો, નહીં તો ઠોર નહીં પામશો. આ સત્યનારાયણની કથા છે, આને કોઈ નથી જાણતાં. ગીતા અલગ, સત્યનારાયણ ની કથા અલગ કરી દીધી છે. નર થી નારાયણ બનવાં માટે આ ગીતા છે.

બાપ કહે છે હું તમને નર થી નારાયણ બનવાની કથા સંભળાવું છું, આને ગીતા પણ કહે, અમરનાથ ની કથા પણ કહે છે. ત્રીજું નેત્ર બાપ જ આપે છે. આ પણ જાણો છો આપણે દેવતા બનીએ છીએ તો ગુણ પણ જરૂર હોવાં

જોઈએ. આ સૃષ્ટિમાં કોઈપણ ચીજ સદા કાયમ છે નહિ. સદા કાયમ તો એક શિવબાબા જ છે, બાકી તો બધાને નીચે આવવાનું જ છે. પરંતુ એ પણ સંગમ પર આવે છે, બધાને પાછાં લઈ જાય છે. જૂની દુનિયાની આત્માઓને નવી દુનિયામાં લઈ જવાં માટે કોઈ તો જોઈએ ને. તો ડ્રામાની અંદર આ બધું રહસ્ય છે. બાપ આવીને પવિત્ર બનાવે છે, કોઈ પણ દેહધારી ને ભગવાન ન કહી શકાય. આ સમયે બાપ સમજાવે છે, આત્માની પાંખો તૂટેલી છે તો ઉડી નથી શકતી. બાપ આવીને જ્ઞાન અને યોગની પાંખો આપે છે. યોગબળ થી તમારા પાપ ભસ્મ થઈ જશે, પુણ્ય આત્મા બની જશે. પહેલાં-પહેલાં તો મહેનત પણ કરવી જોઈએ, એટલે બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો, ચાર્ટ રાખો. જેમનો ચાર્ટ સારો હશે, તેઓ લખશે અને તેમને ખુશી થશે. હમણાં બધાં મહેનત કરે છે, ચાર્ટ નથી લખતાં તો યોગનું બળ નથી ભરાતું. ચાર્ટ લખવામાં ફાયદો છે બહુજ. ચાર્ટની સાથે પોઇન્ટ પણ જોઈએ. ચાર્ટમાં તો બંને લખશે- સેવા કેટલી કરી અને યાદ કેટલા કર્યા? પુરુષાર્થ એવો કરવાનો છે જે અંતમાં કોઈપણ ચીજ યાદ ન આવે. સ્વયંને આત્મા સમજી પુણ્ય આત્મા બની જાઓ - આ મહેનત કરવાની છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) એકાંતમાં જ્ઞાનનું મનન-ચિંતન કરવાનું છે. યાદની યાત્રામાં રહી, માયા પર જીત પામીને કર્માતીત અવસ્થાને પામવાની છે.
- 2) કોઈને પણ જ્ઞાન સંભળાવતી વખતે બુદ્ધિમાં રહે કે અમે આત્મા ભાઈને જ્ઞાન આપીએ છીએ. નામ, રુપ, દેહ બધું ભૂલાય જાય. પાવન બનવાની પ્રતિજ્ઞા કરી, પાવન બની પાવન દુનિયાનાં માલિક બનવાનું છે.

વરદાન :- અખંડ યોગ ની વિધિ દ્વારા અખંડ પૂજ્ય બનવાવાળી શ્રેષ્ઠ મહાન આત્મા ભવ

આજકલ જે મહાન આત્માઓ કહેવાય છે તેમનાં નામ અખંડાનંદ વગેરે રાખે છે પરંતુ બધામાં અખંડ સ્વરુપ તો તમે છો-આનંદમાં પણ અખંડ, સુખમાં પણ અખંડ... ફક્ત સંગદોષમાં ન આવો, બીજાનાં અવગુણોને જોતાં, સાંભળતાં ડોન્ટ કેર કરો તો આ વિશેષતા થી અખંડ યોગી બની જશો. જે અખંડ યોગી છે તેજ અખંડ પૂજ્ય બને છે. તો તમે એવી મહાન આત્માઓ છો જે અડધો કલ્પ સ્વયં પૂજ્ય સ્વરુપમાં રહે છે અને અડધો કલ્પ તમારા જડ ચિત્રોનું પૂજન થાય છે.

સ્લોગન :- દિવ્ય બુદ્ધિ જ સાઈલેન્સ (શાંતિ) ની શક્તિનો આધાર છે.

અવ્યક્ત સ્થિતિ નો અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

અવ્યક્ત સ્થિતિ નો અનુભવ કરવાં માટે સદા યાદ રહે કે “સમસ્યાઓને દૂર ભગાવવાની છે સંપૂર્ણતાને સમીપ લાવવાની છે” આનાં માટે કોઈપણ ઈશ્વરીય મર્યાદામાં બેપરવાહ નહિ બનતાં, આસુરી મર્યાદા કે માયાથી બેપરવાહ બનજો. સમસ્યાનો સામનો કરજો તો સમસ્યા સમાપ્ત થઈ જશે.

“મીઠા બાળકો- બાપ તમને જ્ઞાન યોગનો ખોરાક ખવડાવીને જબરજસ્ત ખાતરી કરે છે, તો સદેવ ખુશ-મોજમાં રહો અને શ્રીમત અનુસાર સર્વની ખાતરી કરતાં ચાલો”

પ્રશ્ન :- આ સંગમયુગ પર તમારી પાસે સૌથી અમૂલ્ય ચીજ કઈ છે, જેની સંભાળ કરવાની છે?

ઉત્તર :- આ સર્વોત્તમ બ્રાહ્મણ કુળમાં તમારું આ જીવન બહુજ અમૂલ્ય છે, એટલે શરીરની સંભાળ જરૂર કરવાની છે. એવું નહીં આ તો માટીનું પૂતળું છે, ક્યાં આ ખલાસ થઈ જાય! ના! આને જીવતું રાખવાનું છે. કોઈ બીમાર થાય છે તો એનાથી હેરાન ન થવું જોઈએ. તેમને કહો તમે શિવબાબા ને યાદ કરો જેટલું યાદ કરશો એટલાં પાપ કપાતાં જશે. તેમની સર્વિસ (સેવા) કરવી જોઈએ, જીવતાં રહે, શિવબાબા ને યાદ કરતાં રહે.

ઓમ શાંતિ! જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આપવાવાળા રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર સિવાય બાપનાં બીજું કોઈ આપી નથી શકતું. હવે આપ બાળકોને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો કે આ જૂની દુનિયા બદલાવાની છે. બિચારા મનુષ્ય નથી જાણતાં કે કોણ બદલાવા વાળા છે અને કેવી રીતે બદલાવે છે! કારણ કે તેમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર જ નથી. આપ બાળકોને હમણાં જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે જેનાંથી તમે સૃષ્ટિનાં આદિ, મધ્ય અને અંતને જાણી ગયા છો. આ છે જ્ઞાનની સેકરીન (મીઠાસ). સેકરીનનું એક ટીપું પણ કેટલું મીઠું હોય છે. જ્ઞાનનો એક જ અક્ષર છે મનમનાભવ. આ અક્ષર કેટલો મીઠો છે. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. બાપ શાંતિધામ અને સુખધામનો રસ્તો બતાવી રહ્યાં છે. બાપ આવ્યાં છે બાળકોને સ્વર્ગનો વારસો આપવાં. તો બાળકોને કેટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. કહે પણ છે ખુશી જેવો ખોરાક નથી. જે સદેવ ખુશ-મોજમાં રહે છે એમનાં માટે આ જેમકે ખોરાક છે. ૨૧ જન્મ મોજમાં રહેવાનો આ જબરજસ્ત ખોરાક છે. આ ખોરાક સદેવ એક-બીજાને ખવડાવતાં રહો. આ છે એક-બીજાની જબરજસ્ત ખાતરી. આવી ખાતરી બીજા કોઈ મનુષ્ય, મનુષ્યની કરી ન શકે.

આપ બાળકો શ્રીમત પર બધાની રુહાની ખાતરી કરો છો. સાચી-સાચી ખુશ-ખૈરાફત પણ આ છે કોઈને બાપનો પરિચય આપવો. મીઠા બાળકો જાણે છે બેહદનાં બાપ દ્વારા અમને જીવનમુક્તિની સૌગાત મળે છે. સતયુગમાં ભારત જીવનમુક્ત હતું, પાવન હતું. બાપ બહુજ મોટો ઉંચો ખોરાક આપે છે ત્યારે તો ગાયન છે અતીન્દ્રિય સુખ પૂછવું હોય તો ગોપ-ગોપીઓને પૂછો. આ જ્ઞાન અને યોગનો કેટલો ફર્સ્ટ ક્લાસ વન્ડરફુલ ખોરાક છે અને આ ખોરાક એક જ રુહાની સર્જનની પાસે છે. બીજા કોઈને આ ખોરાકની ખબર જ નથી. બાપ કહે છે મીઠા બાળકો તમારાં માટે તીરી (હથેળી) પર સૌગાત લઈ આવ્યો છું. મુક્તિ, જીવનમુક્તિની આ સૌગાત મારી પાસે જ રહે છે. કલ્પ-કલ્પ હું જ આવીને તમને આ સૌગાત આપું છું પછી રાવણ છીનવી લે છે. તો હમણાં આપ બાળકોને કેટલો ખુશીનો પારો ચઢેલો રહેવો જોઈએ. તમે જાણો છો આપણા એક જ બાપ, શિક્ષક અને સાચાં-સાચાં સદ્ગુરુ છે જે આપણને સાથે લઈ જાય છે. મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપથી વિશ્વની બાદશાહી મળે છે. આ ઓછી વાત છે શું! બાળકોએ સદેવ હર્ષિત રહેવું જોઈએ. ગોડલી સ્ટૂડન્ટ લાઈફ ઇઝ ધ બેસ્ટ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી જીવન સૌથી શ્રેષ્ઠ). આ હમણાં નું જ ગાયન છે ને. પછી નવી દુનિયામાં તમે સદેવ ખુશીઓ મનાવતાં રહેશો. દુનિયા નથી જાણતી કે સાચી-સાચી ખુશીઓ ક્યારે મનાવશે. મનુષ્યોને તો સતયુગનું જ્ઞાન જ નથી તો અહીંયા જ મનાવતાં રહે છે. પરંતુ આ જૂની તમોપ્રધાન દુનિયામાં ખુશી ક્યાંથી આવી! અહીંયા તો ત્રાહિ-ત્રાહિ કરતાં રહે છે. કેટલાં દુઃખની દુનિયા છે.

બાપ આપ બાળકોને કેટલો સહજ રસ્તો બતાવે છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં કમળફૂલ સમાન રહો. ધંધો-ધોરી વગેરે કરતાં પણ મને યાદ કરતાં રહો. જેમ આશિક અને માશુક હોય છે, તેઓ તો એકબીજાને યાદ કરતાં રહે છે. તે એનો આશિક, તે તેનો માશુક હોય છે. અહીંયા આ વાત નથી, અહીંયા તો તમે બધાં એક માશુકનાં જન્મ-જન્માન્તર થી આશિક રહ્યા છો. બાપ તમારાં ક્યારેય આશિક નથી બનતાં. તમે એ માશુકને આવવાં માટે યાદ કરતાં આવ્યાં છો. જ્યારે દુઃખ વધારે હોય છે તો વધારે સુમિરણ કરે છે, ત્યારે તો ગાયન પણ છે દુઃખમાં સુમિરણ સહુ કરે, સુખમાં કરે ન કોઈ. આ સમયે જેમ બાપ સર્વશક્તિમાન છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ માયા પણ સર્વશક્તિમાન, તમોપ્રધાન થતી જાય છે એટલે હવે બાપ કહે છે મીઠા બાળકો દેહી-અભિમાની બનો. સ્વયંને આત્મા સમજી મુજ બાપને યાદ કરો અને સાથે-સાથે દૈવીગુણ પણ ધારણ કરો તમે આવાં (લક્ષ્મી-નારાયણ) બની જશો. આ ભણતરમાં મુખ્ય વાત છે જ યાદની. ઊંચેથી ઊંચા બાપને ખુબ પ્રેમ, સ્નેહથી યાદ કરવાં જોઈએ. એ ઊંચેથી ઊંચા બાપ જ નવી દુનિયા સ્થાપન કરવા વાળા છે. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું આપ બાળકોને વિશ્વનાં માલિક બનાવવાં એટલે હવે મને યાદ કરો તો તમારાં અનેક જન્મોનાં પાપ કપાઈ જશે. પતિત-પાવન બાપ કહે છે તમે બહુજ પતિત બની ગયા છો એટલે હવે તમે મને યાદ કરો તો તમે પાવન બની અને પાવન દુનિયાનાં માલિક બની જશો. પતિત-પાવન બાપને જ બોલાવે છે ને. હવે બાપ આવ્યા છે તો જરૂર પાવન બનવું પડે. બાપ દુઃખહર્તા, સુખકર્તા છે. બરાબર સતયુગમાં પાવન દુનિયા હતી તો બધાં સુખી જ હતાં. હવે બાપ ફરીથી કહે છે બાળકો શાંતિધામ અને સુખધામ ને યાદ કરતાં રહો. હમણાં છે સંગમયુગ. ખેવૈયા તમને આ પારથી પેલી પાર લઈ જાય છે. નૌકા કોઈ એક નથી, આખી દુનિયા જેમકે એક મોટું જહાજ છે. એને પાર લઈ જાય છે.

આપ મીઠા બાળકોને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. તમારાં માટે તો સદેવ ખુશી જ ખુશી છે. બેહદનાં બાપ આપણને ભણાવી રહ્યા છે, વાહ! આ તો ક્યારેય ન સાંભળ્યું, ન વાંચ્યું. ભગવાનુવાચ હું આપ રુહાની બાળકોને રાજ્યોગ શીખવાડી રહ્યો છું. તો પૂરી રીતે શીખવું જોઈએ, ધારણા કરવી જોઈએ. પૂરી રીતે ભણવું જોઈએ. ભણવામાં નંબરવાર તો સદેવ હોય જ છે. પોતાને જોવું જોઈએ હું ઉત્તમ છું, મધ્યમ છું કે કનિષ્ઠ છું? બાપ કહે છે પોતાને જુઓ હું ઊંચ પદ પામવાનાં લાયક છું? રુહાની સર્વિસ કરું છું? કારણ કે બાપ કહે છે બાળકો સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) બનો, ફોલો (અનુકરણ) કરો. હું આવ્યો છું સર્વિસનાં માટે. રોજ સર્વિસ કરું છું એટલે જ તો આ રથ લીધો છે. આમનો રથ બીમાર પડી જાય છે તો હું એમાં બેસી મુરલી લખું છું. મુખથી તો બોલી નથી શકતાં તો હું લખી દઉં છું. જેથી બાળકોનાં માટે મુરલી મિસ (છૂટી) ન થાય તો હું પણ સર્વિસ પર છું ને. આ છે રુહાની સર્વિસ. તો આપ બાળકો પણ બાપની સર્વિસમાં લાગી જાઓ. ઓન ગોડ ફાધરલી સર્વિસ (ઈશ્વરીય સેવામાં). જે સારો પુરુષાર્થ કરે છે, સારી સર્વિસ કરે છે તેમને મહાવીર કહેવાય છે. જોવાય છે કોણ મહાવીર છે જે બાબાનાં ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પર ચાલે છે? બાપનું ફરમાન છે, સ્વયંને આત્મા સમજી ભાઈ-ભાઈ જુઓ. આ શરીરને ભૂલી જાઓ. બાબા પણ શરીરને નથી જોતાં. બાપ કહે છે હું આત્માઓને જોઉં છું. બાકી આ તો જ્ઞાન છે કે આત્મા શરીર વગર બોલી નથી શકતી. હું પણ આ શરીરમાં આવ્યો છું, લોન (ઉધાર) લીધેલું છે. શરીર સાથે જ આત્મા ભણી શકે છે. બાબા ની બેઠક અહીંયા (ભ્રુકુટીમાં) છે. આ છે અકાળતપ્ત. આત્મા અકાળમૂર્ત છે. આત્મા ક્યારેય નાની-મોટી નથી થતી. શરીર નાનું મોટું થાય છે. જે પણ આત્માઓ છે તે બધાંનો તપ્ત આ ભ્રુકુટી છે. શરીર તો બધાનાં ભિન્ન-ભિન્ન હોય છે. કોઈનું અકાળતપ્ત પુરુષનું છે, કોઈનું અકાળતપ્ત સ્ત્રીનું છે, કોઈનું અકાળતપ્ત બાળકનું છે. બાપ બેસી બાળકોને રુહાની ડ્રીલ શીખવાડે છે. જ્યારે કોઈ થી વાત કરો તો પહેલાં સ્વયંને આત્મા સમજો. હું આત્મા ફલાણા ભાઈ થી વાત કરું છું. બાપ નો પૈગામ (સંદેશ) આપીએ છીએ કે શિવબાબાને યાદ કરો. યાદથી જ જંક (કાટ)

ઉતરવાનો છે. સોનામાં જ્યારે મિશ્રણ પડે છે તો સોનાનું મુલ્ય જ ઓછું થઈ જાય છે. આપ આત્માઓમાં પણ જંક પડવાથી તમે વેલ્યુલેસ (મૂલ્યહીન) થઈ ગયા છો. હવે ફરી પાવન બનવાનું છે. આપ આત્માઓને હવે જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. એ નેત્રથી પોતાનાં ભાઈઓને જુઓ. ભાઈ-ભાઈ ને જોવાથી કર્મેન્દ્રિયો ચંચળ નહીં થાય. રાજ્ય-ભાગ્ય લેવું છે, વિશ્વનાં માલિક બનવું છે તો આ મહેનત કરો. ભાઈ-ભાઈ સમજી બધાને જ્ઞાન આપો. તો પછી આ ટેવ (આદત) પાક્કી થઈ જશે. સાચાં-સાચાં બ્રધર્સ (ભાઈઓ) તમે બધાં છો. બાપ પણ ઉપરથી આવ્યાં છે, તમે પણ આવ્યાં છો. બાપ બાળકો સહિત સર્વિસ કરી રહ્યાં છે. સર્વિસ કરવાની બાપ હિંમત આપે છે. હિંમતે બાળકો મદદે બાપ.... તો આ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરવાની છે. હું આત્મા ભાઈને ભણાવું છું. આત્મા ભણે છે ને. આને આધ્યાત્મિક જ્ઞાન કહેવાય છે, જે રુહાની બાપથી જ મળે છે. સંગમ પર જ બાપ આવીને આ જ્ઞાન આપે છે કે સ્વયંને આત્મા સમજો. તમે નગ્ન આવ્યાં હતાં પછી અહીં શરીર ધારણ કરી તમે ૮૪ જન્મ પાર્ટ ભજવ્યો છે. હવે ફરી પાછાં ચાલવાનું છે એટલે સ્વયંને આત્મા સમજી ભાઈ-ભાઈની દૃષ્ટિથી જોવાનું છે. આ મહેનત કરવાની છે. પોતાની મહેનત કરવાની છે, બીજામાં આપણું શું જાય! ચેરિટી બિગેન્સ એટ હોમ અર્થાત્ પહેલાં સ્વયંને આત્મા સમજી પછી ભાઈઓને સમજાવો. તો સારી રીતે તીર લાગશે. આ બળ ભરવાનું છે. મહેનત કરશો ત્યારે જ ઉચ્ચ પદ પામશો. આમાં કંઈક સહન પણ કરવું પડે છે. જ્યારે કોઈ ઉલટી-સુલટી વાત બોલે તો તમે ચુપ રહો. તમે ચુપ રહેશો તો પછી બીજા શું કરશે! તાળી બે હાથથી વાગે છે. એકએ મુખની તાળી વગાડી, બીજા ચૂપ થઈ જાય તો તે સ્વતઃ જ ચુપ થઈ જશે. તાળી થી તાળી વાગવાથી અવાજ થઈ જાય છે. બાળકોએ એક-બીજાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. બાપ સમજાવે છે બાળકો સદેવ ખુશીમાં રહેવા ઈચ્છો છો તો મનમનાભવ. સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો. ભાઈઓ (આત્માઓ) તરફ જુઓ. તો બાળકોએ રુહાની યાત્રા પર રહેવાની આદત પાડવાની છે. તમારા જ ફાયદાની વાત છે. બાપની શિક્ષા ભાઈઓને આપવાની છે. બાપ કહે છે હું આપ આત્માઓને જ્ઞાન આપી રહ્યો છું. આત્માઓને જ જોઉં છું. મનુષ્ય-મનુષ્ય થી વાત કરશે તો તેમનાં મુખ ને જોશે ને. તમે આત્માઓથી વાત કરો છો તો આત્માને જ જોવાની છે. ભલે શરીર દ્વારા જ્ઞાન આપો છો પરંતુ આમાં શરીરનું ભાન તોડવાનું હોય છે. તમારી આત્મા સમજે છે પરમાત્મા બાપ આપણને જ્ઞાન આપી રહ્યા છે. બાપ પણ કહે છે હું આત્માઓને જોઉં છું, આત્માઓ પણ કહે છે અમે પરમાત્મા બાપને જોઈ રહ્યા છીએ. તેમનાથી નોલેજ લઈ રહ્યા છીએ, આને કહેવાય છે આધ્યાત્મિક જ્ઞાનની લેણ-દેણ, આત્માની આત્માનાં સાથે. આત્મામાં જ જ્ઞાન છે. આત્મા ને જ જ્ઞાન આપવાનું છે. આ જેમકે બળ છે. તમારા જ્ઞાનમાં આ બળ ભરાઈ જશે. તો કોઈને પણ સમજાવાથી ઝટ તીર લાગી જશે. બાપ કહે છે પ્રેક્ટિસ કરીને જુઓ, તીર લાગે છે ને. આ નવી ટેવ પાડવાની છે તો પછી શરીરનું ભાન નીકળી જશે. માયાનાં તોફાન ઓછા આવશે. ખરાબ સંકલ્પ નહીં આવશે. કિમિનલ આઈ (કુદૃષ્ટિ) પણ નહીં રહેશે. આપણે આત્માઓએ ૮૪ નું ચક્ર લગાવ્યું. હવે નાટક પૂરું થાય છે. હવે બાબાની યાદમાં રહેવાનું છે. યાદથી જ તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની, સતોપ્રધાન દુનિયાનાં માલિક બની જશો. કેટલું સહજ છે. બાપ જાણે છે બાળકોને આ શિક્ષા આપવાનો પણ મારો પાર્ટ જ છે. કોઈ નવી વાત નથી. દર ૫૦૦૦ વર્ષ પછી મારે આવવાનું હોય છે. હું બંધાયેલો છું. બાળકોને બેસી સમજાવું છું મીઠા બાળકો રુહાની યાદની યાત્રામાં રહો તો અંત મતિ સો ગતી થઈ જશે. આ અંતકાળ છે ને! મામેકમ યાદ કરો તો તમારી સદ્ગતિ થઈ જશે. યાદની યાત્રાથી પાયો મજબૂત થઈ જશે. આ દેહી-અભિમાની બનવાની શિક્ષા એક જ વાર આપ બાળકોને મળે છે. કેટલું વન્ડરફુલ જ્ઞાન છે. બાબા વન્ડરફુલ છે તો બાબાનું જ્ઞાન પણ વન્ડરફુલ છે. ક્યારેય કોઈ બતાવી ન શકે. હમણાં પાછાં જવાનું છે એટલે બાપ કહે છે મીઠા

બાળકો આ અભ્યાસ કરો. સ્વયંને આત્મા સમજી આત્માને જ્ઞાન આપો. ત્રીજા નેત્રથી ભાઈ-ભાઈને જોવાનાં છે. આ જ મોટી મહેનત છે.

આ છે આપ બ્રાહ્મણોનું સર્વોત્તમ ઊંચેથી ઊંચું કુળ. આ સમય તમારું જીવન અમૂલ્ય છે એટલે આ શરીરની પણ સંભાળ કરવાની છે. તમોપ્રધાન થવાનાં કારણે શરીરની આયુ પણ ઓછી થતી ગઈ છે. હવે તમે જેટલાં યોગમાં રહેશો, એટલી આયુ વધશે. તમારી આયુ વધતાં-વધતાં ૧૫૦ વર્ષ થઈ જશે સતયુગમાં, એટલે શરીરની પણ સંભાળ કરવાની છે. એવું નહીં આ તો માટીનું પૂતળું છે, ક્યાં આ ખલાસ થઈ જાય. ના. આને જીવતું રાખવાનું છે. આ અમૂલ્ય જીવન છે ને! કોઈ બીમાર થાય છે તો તેમનાથી હેરાન ન થવું જોઈએ. તેમને પણ કહો શિવબાબાને યાદ કરો. જેટલું યાદ કરશે એટલાં તેમનાં પાપ કપાતાં જશે. તેમની સર્વિસ કરવી જોઈએ. જીવતાં રહે, શિવબાબાને યાદ કરતાં રહે. આ સમજણ તો રહે છે ને આપણે બાબાને યાદ કરીએ છીએ. આત્મા યાદ કરે છે, બાપથી વારસો પામવાનાં માટે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) સ્વયંને જુઓ હું પુરુષાર્થ માં ઉત્તમ છું, મધ્યમ છું કે કનિષ્ઠ છું? હું ઊંચ પદ પામવાનાં લાયક છું? હું રુહાની સર્વિસ કરું છું?
- 2) ત્રીજા નેત્રથી આત્મા ભાઈને જુઓ, ભાઈ-ભાઈ સમજી બધાને જ્ઞાન આપો, આત્મિક સ્થિતિમાં રહેવાની આદત પાડો તો કર્મેન્દ્રિયો ચંચલ નહીં થશે.

વરદાન :- પેપર માં ગભરાયા વગર ફુલસ્ટોપ (પૂર્ણવિરામ) આપીને ફુલ પાસ થવાવાળા સફળતા મૂર્ત ભવ
જ્યારે કોઈ પણ પ્રકારનું પેપર આવે છે તો ગભરાઓ નહીં, ક્વેશ્ચનમાર્ક (પ્રશ્નચિત) માં નહીં આવો, આ કેમ આવ્યું? આ વિચારવામાં સમય વેસ્ટ (ખોટી) નહીં કરો. ક્વેશ્ચનમાર્ક ખતમ અને ફુલસ્ટોપ, ત્યારે ક્લાસ (ધોરણ) ચેન્જ (બદલી) થશે અર્થાત્ પેપરમાં પાસ થશો. ફુલસ્ટોપ આપવાવાળા ફુલ પાસ થશે કારણકે ફુલસ્ટોપ છે બિંદુ ની સ્ટેજ. જોવાં છતાં તો નહિ જુઓ, સાંભળતાં પણ ન સાંભળો. બાપનું સંભળાવેલું સાંભળો, બાપ એ જે આપ્યું છે તે જુઓ તો ફુલ પાસ થઈ જશો અને પાસ થવાની નિશાની - સદા ચઢતી કળાનો અનુભવ કરતાં સફળતા નાં તારા બની જશો.

સ્લોગન :- સ્વઉન્નતી કરવી છે તો ક્વેશ્ચન, કરેક્શન અને કોટેશન નો ત્યાગ કરી પોતાનું કનેક્શન ઠીક રાખો.

અવ્યક્ત સ્થિતિનો અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

કોઈ પણ પ્રકારનું વિદ્યુત બુદ્ધિને સતાવતું હોય તો યોગનાં પ્રયોગ દ્વારા પહેલાં તે વિદ્યુતને સમાપ્ત કરો. મન-બુદ્ધિમાં જરા પણ ડિસ્ટર્બન્સ (ખલેલ) ન હોય. અવ્યક્ત સ્થિતિમાં સ્થિત હોવાનો એવો અભ્યાસ હોય જે રુહ, રુહ ની વાત ને કે કોઈનાં પણ મનનાં ભાવ ને સહજ જ જાણી જાય.

“મીઠા બાળકો - યોગ, અગ્નિ નાં સમાન છે, જેમાં તમારા પાપ બળી જાય છે, આત્મા સતોપ્રધાન બની જાય છે એટલે એક બાપની યાદમાં (યોગ માં) રહો”

પ્રશ્ન :- પુણ્ય આત્મા બનવા વાળા બાળકો ને કઈ વાતનું ખુબ-ખુબ ધ્યાન રાખવાનું છે?

ઉત્તર :- પૈસા દાન કોને આપવાના છે, આ વાત પર પૂરું ધ્યાન રાખવાનું છે. જો કોઈને પૈસા આપ્યા અને તેણે જઈને દારુ વગેરે પીધો, ખરાબ કર્મ કર્યા તો તેનું પાપ તમારા ઉપર આવી જશે. તમારે પાપ આત્માઓ થી હવે લેણ-દેણ નથી કરવાની. અહીંયા તો તમારે પુણ્ય આત્મા બનવાનું છે.

ગીત :- ન વહ હમસે જુદા હોંગે.....

ઓમ શાંતિ! આને કહેવાય છે યાદની આગ. યોગ અગ્નિ એટલે યાદની આગ. આગ અક્ષર કેમ કહે છે? કારણકે આમાં પાપ બળી જાય છે. આ ફક્ત આપ બાળકો જ જાણો છો - કેવી રીતે આપણે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનીએ છીએ. સતોપ્રધાન નો અર્થ જ છે પુણ્ય આત્મા અને તમોપ્રધાન નો અર્થ જ છે પાપ આત્મા. કહેવાય પણ છે આ બહુજ પુણ્ય આત્મા છે, આ પાપ આત્મા છે. આનાંથી સિદ્ધ થાય છે આત્મા જ સતોપ્રધાન બને છે પછી પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં તમોપ્રધાન બને છે એટલે આને પાપ આત્મા કહેવાય છે. પતિત-પાવન બાપને પણ એટલે યાદ કરે છે કે આવીને પાવન આત્મા બનાવો. પતિત આત્મા કોણે બનાવ્યાં? આ કોઈને પણ ખબર નથી. તમે જાણો છો જ્યારે પાવન આત્મા હતાં તો તેને રામરાજ્ય કહેવાતું હતું. હમણાં પતિત આત્માઓ છે એટલે આને રાવણ રાજ્ય કહેવાય છે. ભારત જ પાવન, ભારત જ પતિત બને છે. બાપ જ આવીને ભારતને પાવન બનાવે છે. બાકી બધી આત્માઓ પાવન બની શાંતિધામ માં ચાલી જાય છે. હમણાં છે દુઃખધામ. આટલી સહજ વાત પણ બુદ્ધિમાં બેસતી નથી. જ્યારે દિલથી સમજે ત્યારે સાચાં બ્રાહ્મણ બને. બ્રાહ્મણ બન્યાં વગર બાપથી વારસો મળી ન શકે.

હવે આ છે સંગમયુગ નો યજ્ઞ. યજ્ઞનાં માટે તો બ્રાહ્મણ જરૂર જોઈએ. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. જાણો છો મૃત્યુલોકનો આ અંતિમ યજ્ઞ છે. મૃત્યુલોકમાં જ યજ્ઞ થાય છે. અમરલોકમાં યજ્ઞ થતાં નથી. ભક્તોની બુદ્ધિમાં આ વાતો બેસી ન શકે. ભક્તિ બિલકુલ અલગ છે, જ્ઞાન અલગ છે. મનુષ્ય પછી વેદો-શાસ્ત્રો ને જ જ્ઞાન સમજી લે છે. જો તેમાં જ્ઞાન હોત તો ફરી મનુષ્ય પાછાં ચાલ્યાં જાત. પરંતુ ડ્રામા અનુસાર પાછું કોઈ પણ જતું નથી. બાબા એ સમજાવ્યું છે પહેલા નંબરને જ સતો, રજો, તમો માં આવવાનું છે તો બીજા પછી ફક્ત સતો નો પાર્ટ ભજવી પાછાં કેવી રીતે જઈ શકે? તેમને તો ફરી તમોપ્રધાનમાં આવવાનું જ છે, પાર્ટ ભજવવાનો જ છે. દરેક એક્ટરની તાકાત પોત-પોતાની હોય છે. મોટાં-મોટાં એક્ટર કેટલાં નામીગ્રામી હોય છે. સૌથી મુખ્ય ક્રિયેટર, ડાયરેક્ટર અને મુખ્ય એક્ટર કોણ છે? હમણાં તમે સમજો છો ગોડફાધર છે મુખ્ય, પાછળ પછી જગદંબા, જગતપિતા. જગતનાં માલિક, વિશ્વનાં માલિક બને છે, એમનો પાર્ટ જરૂર ઊંચો છે. તો એમનો પે (પગાર) પણ ઊંચો છે. પગાર આપે છે બાપ, જે સૌથી ઊંચા છે. કહે છે તમે મને આટલી મદદ કરો છો તો તમને પગાર પણ જરૂર એટલો મળશે. બેરિસ્ટર ભણાવશે તો કહેશે ને, આટલું ઉચ્ચ પદ પ્રાપ્ત કરાવું છું તો આ ભણતર પર બાળકોએ કેટલું અટેન્શન (ધ્યાન) આપવું જોઈએ. ગૃહસ્થમાં પણ રહેવાનું છે, કર્મયોગ સન્યાસ છે ને. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં, બધું કરતાં બાપ થી વારસો પામવાનો પુરુષાર્થ કરી શકો છો, આમાં કોઈ તકલીફ નથી. કામકાજ કરતાં શિવબાબાની યાદમાં રહેવાનું છે. નોલેજ તો બહુજ સહજ છે. ગાએ પણ છે-હું પતિત-પાવન આવો, આવીને અમને પાવન બનાવો. પાવન દુનિયામાં તો રાજધાની છે તો બાપ તે રાજધાનીનાં પણ લાયક બનાવે છે.

આ જ્ઞાનનાં મુખ્ય બે સબ્જેક્ટ (વિષય) છે - અલકૃ અને બે. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો અને બાપ ને યાદ કરો તો તમે એવરહેલ્દી (સદા સ્વસ્થ) અને વેલ્દી (સંપન્ન) બનશો. બાપ કહે છે મને ત્યાં યાદ કરો. ઘરને પણ યાદ કરો, મને યાદ કરવાથી તમે ઘરમાં ચાલ્યાં જશો. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાથી તમે ચક્રવર્તી રાજા બનશો. આ બુદ્ધિમાં સારી રીતે રહેવું જોઈએ. આ સમયે તો બધાં તમોપ્રધાન છે. સુખધામમાં સુખ, શાંતિ, સંપત્તિ બધું મળે છે. ત્યાં એક ધર્મ હોય છે. હમણાં તો જુઓ ઘર-ઘરમાં અશાંતિ છે. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) લોકો જુઓ કેટલાં હંગામા કરે છે. પોતાનું નવું લોહી દેખાડે છે. આ છે તમોપ્રધાન દુનિયા, સતયુગ છે નવી દુનિયા. બાપ સંગમ પર આવેલાં છે, મહાભારત લડાઈ પણ સંગમની જ છે. હવે આ દુનિયા બદલવાની છે. બાપ પણ કહે છે હું નવી દુનિયાની સ્થાપના કરવા સંગમ પર આવું છું, આને જ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ કહે છે. પુરુષોત્તમ માસ, પુરુષોત્તમ સંવત પણ મનાવે છે. પરંતુ આ પુરુષોત્તમ સંગમની કોઈને ખબર નથી. સંગમ પર જ બાપ આવીને તમને હીરા જેવાં બનાવે છે. પછી આમાં પણ નંબરવાર તો હોય જ છે. હીરા જેવાં રાજા બની જાય છે, બાકી સોના જેવી પ્રજા બની જાય છે. બાળકે જન્મ લીધો અને વારસા નો હકદાર બન્યો. હવે તમે પાવન દુનિયા નાં હકદાર બની જાઓ છો. પછી તેમાં ઊંચ પદ પામવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ સમયનો તમારો પુરુષાર્થ કલ્પ-કલ્પનો પુરુષાર્થ હશે. સમજાય છે આ કલ્પ-કલ્પ આવો જ પુરુષાર્થ કરશે. આમનાં થી વધારે પુરુષાર્થ થશે જ નહીં. જન્મ-જન્માંતર, કલ્પ-કલ્પાન્તર આ પ્રજામાં જ આવશે. આ સાહુકાર પ્રજામાં દાસ-દાસીઓ બનશે. નંબરવાર તો હોય છે ને. ભણતરનાં આધારથી બધી ખબર પડી જાય છે. બાબા ઝટ બતાવી શકે છે આ હાલતમાં તમારું કાલે શરીર છૂટી જાય તો શું બનશે? દિવસ-પ્રતિદિવસ સમય થોડો થતો જાય છે. જો કોઈ શરીર છોડશે પછી તો ભણી નહીં શકશે, હાં થોડું ફક્ત બુદ્ધિમાં આવશે. શિવબાબાને યાદ કરશે. જેમ નાનાં બાળકોને પણ તમે યાદ કરાવો છો તો શિવબાબા-શિવબાબા કહેતો રહે છે. તો તેનું પણ કંઈક મળી શકે છે. નાનું બાળક તો મહાત્મા જેવું છે, વિકારોની ખબર નથી. જેટલાં મોટા થતા જશે, વિકારોની અસર થતી જશે, ક્રોધ હશે, મોહ હશે..... હમણાં તમને તો સમજાવાય છે આ દુનિયામાં આ આંખો થી જે કંઈ જુઓ છો તેનાંથી મમત્વ નિકાળી દેવાનું છે. આત્મા જાણે છે આ તો બધાં કબ્રદાખલ થવાનાં છે. તમોપ્રધાન ચીજો છે. મનુષ્ય મરે છે તો જૂની ચીજો કરણીઘોર ને આપી દે છે. બાપ તો પછી બેહદનાં કરણીઘોર છે, ધોબી પણ છે. તમારા થી લે છે શું અને આપે છે શું? તમે જે કંઈ થોડું ધન પણ આપો છો તે તો ખતમ થવાનું જ છે. છતાં પણ બાપ કહે છે આ ધન રાખો પોતાની પાસે. ફક્ત આમાંથી મમત્વ નિકાળી દો. હિસાબ-કિતાબ બાપને આપતા રહો. પછી ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) મળતું રહેશે. તમારું આ કખપણ જે છે, યુનિવર્સિટીમાં અને હોસ્પિટલમાં હેલ્થ અને વેલ્થને માટે લગાવી દો છો. હોસ્પિટલ હોય છે બિમાર નાં માટે, યુનિવર્સિટી હોય છે ભણવા નાં માટે. આ તો કોલેજ અને હોસ્પિટલ બંને ભેગાં છે. આનાં માટે તો ફક્ત ત્રણ પગ પૃથ્વીનાં જોઈએ. બસ જેમની પાસે બીજું કંઈ નથી તે ફક્ત ૩ પગ જમીનનાં આપી દે. તેમાં ક્લાસ લગાવી દે. ૩ પગ પૃથ્વીનાં, તે તો ફક્ત બેસવાની જગ્યા થઈને. આસન ૩ પગ નું જ હોય છે. ૩ પગ પૃથ્વી પર કોઈ પણ આવશે, સારી રીતે સમજીને જશે. કોઈ આવ્યું, આસન પર બેસાડ્યાં અને બાપનો પરિચય આપ્યો. બેજ પણ ઘણાં બનાવડાવી રહ્યાં છે સર્વિસનાં (સેવા) માટે, આ છે બહુજ સહજ. ચિત્ર પણ સારાં છે, લખાણ પણ પૂરું છે. આનાંથી તમારી ખુબ સર્વિસ થશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ જેટલી આફતો આવતી રહેશે તો મનુષ્યોને પણ વૈરાગ્ય આવશે અને બાપને યાદ કરવા લાગી જશે - આપણે આત્મા અવિનાશી છીએ, પોતાનાં અવિનાશી બાપને યાદ કરો. બાપ સ્વયં કહે છે મને યાદ કરો તો તમારાં જન્મ-જન્માંતરનાં પાપ ઉતરી જાય. સ્વયંને આત્મા સમજી અને બાપથી પૂરો પ્રેમ રાખવાનો છે. દેહ-અભિમાન માં નહીં આવો. હાં, બહારનો પ્રેમ ભલે બાળકો વગેરેથી રાખો. પરંતુ આત્માનો સાચો પ્રેમ રુહાની બાપ થી હોય.

એમની યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. મિત્ર-સંબંધીઓ, બાળકો વગેરેને જોતાં પણ બુદ્ધિ બાપની યાદમાં લટકી રહે. આપ બાળકો જેમકે યાદની ફાંસી પર લટકેલાં છો. આત્માને પોતાનાં બાપ પરમાત્માને જ યાદ કરવાનાં છે. બુદ્ધિ ઉપર લટકી રહે. બાપનું ઘર પણ ઉપર છે ને. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન અને આ છે સ્થૂળવતન. હવે ફરી પાછાં જવાનું છે.

હવે તમારી મુસાફરી પૂરી થઈ છે. તમે હવે મુસાફરી થી પાછાં આવી રહ્યાં છો. તો પોતાનું ઘર કેટલું પ્રિય લાગે છે. એ છે બેહદ નું ઘર. પાછાં પોતાનાં ઘરે જવાનું છે. મનુષ્ય ભક્તિ કરે છે-ઘરે જવાનાં માટે, પરંતુ જ્ઞાન પૂરું નથી તો ઘરે જઈ નથી શકતા. ભગવાન પાસે જવાનાં માટે અથવા નિર્વાણધામ જવાનાં માટે કેટલી તીર્થયાત્રાઓ વગેરે કરે છે, મહેનત કરે છે. સન્યાસી લોકો ફક્ત શાંતિનો રસ્તો જ બતાવે છે. સુખધામ ને તો જાણતાં જ નથી. સુખધામ નો રસ્તો ફક્ત બાપ જ બતાવે છે. પહેલાં જરૂર નિર્વાણધામ, વાનપ્રસ્થ માં જવાનું છે જેને બ્રહ્માંડ પણ કહે છે. તેઓ પછી બ્રહ્મ ને ઈશ્વર સમજી બેઠા છે. આપણે આત્મા બિંદુ છીએ. આપણું રહેવાનું સ્થાન છે બ્રહ્માંડ. તમારી પણ પૂજા તો થાય છે ને. હવે બિંદુની પૂજા શું કરશે. જ્યારે પૂજા કરે છે તો સાલિગ્રામ બનાવી એક-એક આત્માને પૂજે છે. બિંદુની પૂજા કેવી રીતે થાય - એટલે મોટા-મોટા બનાવે છે. બાપને પણ પોતાનું શરીર તો છે નહીં. આ વાતો હમણાં તમે જાણો છો. ચિત્રોમાં પણ તમારે મોટું રૂપ દેખાડવું પડે. બિંદુ થી કેવી રીતે સમજશે? આમ બનાવવો જોઈએ સ્ટાર (તારો). એવાં બહુજ તિલક પણ માતાઓ લગાવે છે, તૈયાર મળે છે સફેદ. આત્મા પણ સફેદ હોય છે ને, સ્ટાર (તારા) જેવી. આ પણ એક નિશાની છે. ભ્રુકુટીનાં મધ્યમાં આત્મા રહે છે. બાકી અર્થની કોઈને ખબર પણ નથી. આ બાપ સમજાવે છે આટલી નાની આત્મા માં કેટલું જ્ઞાન છે. આટલાં બોમ્બસ વગેરે બનાવતાં રહે છે. વન્ડર છે, આત્મામાં આટલો પાર્ટ ભરેલો છે. આ બહુજ ગુહ્ય વાતો છે. આટલી નાની આત્મા શરીરથી કેટલું કામ કરે છે. આત્મા અવિનાશી છે, તેનો પાર્ટ ક્યારેય વિનાશ નથી થતો, ન એકટ (કર્મ) બદલાય છે. હમણાં બહુજ મોટું ઝાડ છે. સતયુગમાં કેટલું નાનું ઝાડ હોય છે. જુનું તો થતું નથી. મીઠાં નાનાં ઝાડની કલમ હમણાં લાગી રહી છે. તમે પતિત બન્યાં હતાં હવે ફરી પાવન બની રહ્યાં છો. નાની એવી આત્મામાં કેટલો પાર્ટ છે. કુદરત આ છે, અવિનાશી પાર્ટ ચાલતો રહે છે. આ ક્યારેય બંધ નથી થતો, અવિનાશી ચીજ છે, એમાં અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે. આ વન્ડર છે ને. બાપ સમજાવે છે-બાળકો, દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો, આમાં છે મહેનત, વધારે પાર્ટ તમારો છે. બાબાનો એટલો પાર્ટ નથી, જેટલો તમારો.

બાબા કહે છે તમે સ્વર્ગમાં સુખી બની જાઓ છો તો હું વિશ્રામ માં બેસી જાઉં છું. મારો કોઈ પાર્ટ નથી. આ સમયે આટલી સર્વિસ કરું છું ને. આ નોલેજ એટલી વન્ડરફુલ છે, તમારા સિવાય જરા પણ કોઈ નથી જાણતાં. બાપની યાદમાં રહ્યાં વગર ધારણા પણ નહીં થશે. ખાન-ખાન વગેરેમાં પણ ફરક પડવાથી ધારણા માં ફરક પડી જાય છે, આમાં પ્યોરિટી (પવિત્રતા) ઘણી સારી જોઈએ. બાપ ને યાદ કરવું ખુબ સહજ છે. બાપને યાદ કરવાનું છે અને વારસો પામવાનો છે એટલે બાબાએ કહ્યું હતું તમે પોતાની પાસે પણ ચિત્ર રાખી દો. યોગનું અને વારસાનું ચિત્ર બનાવો તો નશો રહેશે. આપણે બ્રાહ્મણ થી દેવતા બની રહ્યાં છીએ. પછી આપણે દેવતા થી ક્ષત્રિય બનશું. બ્રાહ્મણ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગી. તમે પુરુષોત્તમ બનો છો ને. મનુષ્યોને આ વાતો બુદ્ધિમાં બેસાડવાં માટે કેટલી મહેનત કરવી પડે છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ જેટલું નોલેજને સમજતા જાય છે તો ખુશી પણ વધશે.

આપ બાળકો જાણો છો બાબા આપણું બહુજ કલ્યાણ કરે છે. કલ્પ-કલ્પ આપણી ચઢતી કળા થાય છે. અહીં રહેતાં શરીર નિર્વાહ અર્થ પણ કંઈ કરવું પડે છે. બુદ્ધિમાં રહે આપણે શિવબાબાનાં ભંડારા થી ખાઈએ છીએ, શિવબાબાને યાદ કરતાં રહેશો તો કાળ કંટક બધું દૂર થઈ જશે. પછી આ જુનું શરીર છોડી ચાલ્યાં જશું. બાળકો

સમજે છે-બાબા કાંઈ પણ લેતાં નથી. એ તો દાતા છે. બાપ કહે છે મારી શ્રીમત પર ચાલો. તમારે પૈસાનું દાન કોને કરવાનું છે, આ વાત પર પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે. જો કોઈને પૈસા આપ્યા અને તેણે જઈને દારુ વગેરે પીધો, ખરાબ કામ કર્યું તો તેનું પાપ તમારા ઉપર આવી જશે. પાપ આત્માઓ થી લેણ-દેણ કરતાં પાપ આત્મા બની જાય છે. કેટલો ફરક છે. પાપ આત્મા, પાપ આત્મા થી જ લેણ-દેણ કરી પાપ આત્મા બની જાય છે. અહીંયા તો તમારે પુણ્ય આત્મા બનવાનું છે એટલે પાપ આત્માઓ થી લેણ-દેણ નથી કરવાની. બાપ કહે છે કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું, કોઈમાં મોહ નથી રાખવાનો. બાપ પણ સૈફીન બનીને આવે છે. જુનું કખપણ લે છે, આપે જુઓ કેટલું વ્યાજ છે. બહુજ ભારે વ્યાજ મળે છે. કેટલાં ભોળા છે, બે મુઠ્ઠીનાં બદલે મહેલ આપી દે છે. અચ્છા! મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં ચાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) હવે મુસાફરી પૂરી થઈ, પાછાં ઘરે જવાનું છે એટલે આ જૂની દુનિયા થી બેહદનું વૈરાગ્ય રાખી બુદ્ધિયોગ બાપની યાદમાં ઉપર લટકાવાનો છે.
- 2) સંગમયુગ પર બાપએ જે ચણ રચ્યો છે, આ ચણની સંભાળ કરવાનાં માટે સાચાં-સાચાં પવિત્ર બ્રાહ્મણ બનવાનું છે. કામકાજ કરતાં બાપની યાદ માં રહેવાનું છે.

વરદાન :- સ્વયં નાં સર્વ ખજાના ને અન્ય આત્માઓની સેવામાં લગાવીને સહયોગી બનવા વાળા સહજયોગી ભવ

સહજયોગી બનવાનું સાધન છે - સદા સ્વયંને સંકલ્પ દ્વારા, વાણી દ્વારા અને દરેક કાર્ય દ્વારા વિશ્વની સર્વ આત્માઓનાં પ્રતિ સેવાધારી સમજી સેવામાં જ બધું લગાવવું. જે પણ બ્રાહ્મણ જીવન માં શક્તિઓનાં, ગુણોનાં, જ્ઞાનનાં કે શ્રેષ્ઠ કમાણીનાં સમયનો ખજાનો બાપ દ્વારા પ્રાપ્ત થયો છે તે સેવામાં લગાવો અર્થાત્ સહયોગી બનો તો સહજયોગી બની જ જશે. પરંતુ સહયોગી તેજ બની શકે છે જે સંપન્ન છે. સહયોગી બનવું અર્થાત્ મહાદાની બનવું.

સ્લોગન :- બેહદનાં વૈરાગી બનો તો આકર્ષણનાં બધાં સંસ્કાર સહજ ખતમ થઈ જશે.

અવ્યક્ત સ્થિતિ નો અનુભવ કરવાને માટે વિશેષ અભ્યાસ

બ્રાહ્મણોની ભાષા પરસ્પરમાં અવ્યક્ત ભાવની હોવી જોઈએ. કોઈની સાંભળેલી ભૂલોને સંકલ્પમાં પણ ન તો સ્વીકાર કરવાની છે, ન કરાવવાની છે. સંગઠનમાં વિશેષ અવ્યક્ત અનુભવોની આપસમાં લેણ-દેણ કરવાની છે.